629. மணிநிலஞ் சந்தனங் கொண்டு மட்டியா
வணிபெற வருச்சனை விதியி னர்ச்சியா
விணையிலா விறைவனைப் பணிந்தெ ழுந்துபின்
றுணிபடு வினையவன் றுதிதொ டங்கினான்.

(இ - ள்) (அங்ஙனம் வணங்கி யெழுந்தபின்), மணி - அழகிய, நிலம் - பூமியை, சந்தனங்கொண்டு - சந்தனத்தைக்கொண்டு, மட்டியா - மெழுகி, (அதாவது : பூசி), அணிபெற - அழகுபெற, அருச்சனை - அஷ்ட விதார்ச்சனையை, விதியின் - கிரமத்தின்படி, அர்ச்சியா - அர்ச்சித்து, இணையிலா - உவமையில்லாத, இறைவனை - ஸர்வஜ்ஞனை, பணிந்து - வணங்கி, எழுந்து - எழுந்து நின்று, பின் - பிறகு, துணிபடு - கெடுக்கப்படும், வினையவன் - கர்மங்களையுடையவனாகிய அக்கிரணவேகன், துதி - ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்வதற்கு, தொடங்கினான் - ஆரம்பித்தான், எ - று. (௬௬)

வேறு.

630. அறிவி னாலறி யாத வறிவனீ
பொறியி னால்வரும் போகியு மல்லனீ
மறுவி லாத குணத்துனை வாழ்த்துமா
றறிகி லேனடி யேனற வேந்தனே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு துதிக்கத்தொடங்கிய அவன், ஸர்வஜ்ஞனை நோக்கி), அறிவினால் - ஹேதுவாகிய மதி சுருதி அவதி மனப்பரியங்களிலும் விஷயமாகிய இந்த நான்கு ஞானங்களால், அறியாத - கிரகித்தறியாத, அறிவனீ - (ஸர்வத் திரவிய பரியாய, யுகபத் ஸகலப்பிரத்தியக்ஷமாகிய) கேவல ஞானத்தை யுடையவனீ, பொறியினால் - பஞ்சேந்திரியங்களினால், வரும் - வருகின்ற, போகியும் - போகத்தையுடையவனும், அல்லனீ - அல்லாதவனாகி ஸ்வாத்மோத்த அனந்த சுகத்தையுடையவனும் நீ, அறவேந்தனே - தர்மத்துக்கரசனாகிய சுவாமியே!, மறுவிலாத - களங்கமில்லாத, குணத்து - குணத்தையுடைய, உனை - உன்னை, வாழ்த்துமாறு - ஸ்துதிக்கும்படியான விதத்தை, அடியேன் - அடியேனாகிய யான், அறிகிலேன் - தெரியாதவனாயிரா நின்றேன், எ - று. (௭௰)

631. ஒன்றி யாவையு முண்மையி னாலெனா
வொன்ற லாமையு முண்மையு மோதினா
யொன்றி டாதன போலுநின் வாய்மொழி
யொன்றி டாவினை யோடுழல் வாருளம்.

(இ - ள்) யாவையும் - ஜீவாதி திரவியங்கள் யாவையும், உண்மையினால் - அதனதன் தத்பாவமாகிய தன்மையினால் (அதாவது : திரவ்வியார்த்திக நிச்சய நயா

பேட்சையால்), ஒன்று - ஒன்றே, எனு - என்று, உண்மையும் - அதன் தத்துவமும், (அவ்விதம் திரவியார்த்திக நயத்தால் ஒன்ருகிய அப்பொருளே), ஒன்றலாமையும் - பரியாயார்த்திக வியவஹார நயாபேட்சையால்) ஒன்றல்லாமல் பலவாயிருக்கும் தன்மையும், ஓதினுய் - நீ சொல்லினுய், - நின்வாய்மொழி - உனது திவ்யத்துவனியாகிய பரமாகம மொழிகள், ஒன்றிடா - ஆத்ம குணத்திற்கு வேருகிப் பலவிதமாகிய, வினையோடு - கர்மங்களுடன், உழல்வார் - சுழல்பவரது, உளம் - மனதுக்கு, ஒன்றிடாதனபோலும் - பொருந்தாதவைகள்போலும், எ - று.

இவ்வாறு கூறியதனுல் அவர்கள் நின்வாய் மொழியின் உண்மையை உணாமாட்டார்கள் என்பது பெறப்படும். (எக)

632. நித்த மாம்பொருள் நின்ற குணத்தெனு
நித்த முமல நின்ற குணத்தெனு
நித்த மொன்றி நிலாதநின் வாய்மொழி
நித்த மும்நினை வார்வினை நீங்குமே.

(இ - ள்) பொருள் - ஜீவாதிதிரவியங்கள், நின்ற குணத்து - நிச்சய குணமாகிய தத்பாவ ஸ்வபிரத்தியய திரவியார்த்திக நயாபேட்சையால், நித்தமாம் - நித்யமாகும், எனு - என்றும், நின்ற - பரப்பிரத்தியத்தினுல் கூடி நின்ற, குணத்து - வியவஹார பரியாயார்த்திக நயாபேட்சையால், நித்தமுமல - அனித்யஸ்வரூபமுமாகும், எனு - என்றும், (சொன்னுய்; இவ்வாறு சொல்லி), நித்தம் - நித்தியஸ்வரூபமாகிய தன்மையொன்றையே, ஒன்றி - பொருந்தி, நில்லாத - நிலை நில்லாமல் ஸ்யாதனித்ய ஸ்வரூபத்தையுமுடைய, நின் - உன்னுடைய, வாய்மொழி - பரமாகமமாகிய வசனத்தை, நித்தமும் - நாடோறும், நினைவார் - தியானிப்பவர்கள், வினை - கருமம், நீங்கும் - விலகும், எ - று. (எஉ)

633. அலகி லாவறி வின்கண் ணடங்கிவந்
துலகெ லாமுள் ளடங்கிய வுன்னையென்
மலமி லாத மனத்திடை வைத்தபின்
னலகி லாமைய தென்கண தாயதே.

(இ - ள்) அலகிலா - அளவில்லாத (அதாவது: அனந்த), அறிவின்கண் - கேவல ஞானத்தினிடமாக, அடங்கி வந்து - சேர்ந்து வந்து, உலகெலாம் - லோக முழுமையும், உள் - உனக்குள்ளே, அடங்கிய - அடங்கப்பட்ட (அதாவது: ஸர்வத் திரவிய பரியாயங்களை யுகபத் உணர்ந்த), உன்னை - உன்னை, என் - என்னுடைய, மலமிலாத - களங்கமில்லாத, மனத்திடை - மனதில், வைத்த பின் - ஸ்தாபித்த பிறகு, (அதாவது: உனது திரவியகுண பரியாயங்களை யறிந்த பின்), அலகிலா

மையது - முடிவில்லாத உனது ஸ்வரூபமானது, என்கணதாயது - என்னிடத்திலு முண்டென் றுணரப்பெற்றது, எ - று. (எ௩)

634. வேரி யார்மலர் மீதுசெல் போதுபூ
மாரி யாய்மூ வுலோக மெடுக்குமா
வீரி யாவடி யேன்வினை தீரநல்
வாரி யாவரு ளாயற வேந்தனே.

(இ - ள்) அறவேந்தனே - தர்மசக்ரத் தலைவனாகிய ஸ்வாமியே!, வேரி - வாசனையால், ஆர் - நிறைந்த, மலர்மீது - தேவநிர்மித சோணம்புஜத்தின் மேல், செல்போது - நீ செல்கின்ற ஸ்ரீவிஹார காலத்தில், பூமாரியாய் - தேவர்களால் பொழியப்பட்ட புஷ்ப வருஷத்தை யுடையவனே !, மூவுலோகம் - இம்மூன்றுலகத்தையும், எடுக்கும் - ஞானத்தில் தரித்தேந்தும், மா - பெருமை பொருந்திய, வீரியா - அனந்த வீரியத்தை யுடையவனே !, நல் - நன்மையாகிய, ஆரியா-குணங்களால் நிறைந்தவனே !, அடியேன் - அடியேனுடைய, வினைதீர-கரும நீங்கும்படியாக, அருளாய் - அருளுவாயாக, எ - று.

இங்ஙன முரைத்ததால் உனது பக்தியே எனக்காகக்கடவ தென்பதும், அதனுல் வினை நீங்குமென்பதும் பெறப்படும். (எ௪)

635. மாரி மொக்குளின் மாய்ந்து பிறந்துமாற்
றூர ணத்திலென் னுழ்துயர் போயதன்
பார மாயவுன் பாத மடைந்தபின்
வாரி வீழ்ந்தவன் மால்கரை சேர்ந்தவாம்.

(இ - ள்) மாரி - மழையினலாகிய, மொக்குளின் - நீர்க்குமிழிபோல, மாய்ந்து - நீங்கியும், பிறந்து - உண்டாகியும், மாற்று - ஸம்சாரமாகிய, *ஆரணத்தில் - காட்டில், (ஏற்பட்ட), என் - எனது, ஆழ்துயர் - ஆழ்ந்த துக்கமானது, அன்புஆர் - அன்பு பொருந்திய, அம்ஆய - அழகும் பரிசுத்தமுமுள்ள, உன் - உனது, பாதம் - பாதங்களை, அடைந்தபின் - அடைந்த பிறகு, போயது - நீங்கியது, (அவ்வாறு நீங்கியதானது), வாரி - சமுத்திரத்தில், வீழ்ந்தவன் - வீழ்ந்து மூழ்கியவன், மால் - பெரிதாகிய, கரை - அதன் கரையில், சேர்ந்த - அடைந்ததன்மை, ஆம் - ஆகும், எ - று. (எ௫)

636. பொங்கு சாய்மரை பூமழை மண்டிலஞ்
சிங்க மேந்தணை பிண்டி செழுங்குடை

* ஆரண்யத்தில் என்பது ஆரணத்தில் என்று எதுகைபற்றிச் செய்யுளில் வந்தது.

யங்க பூவம தாமொழி துந்துபி
யெங்க டீவினை தீர விளங்குமே.

(இ - ள்) பொங்கு - பெரிதாகிய, சாய்மரை - சாமரைகளும், பூமழை - புஷ்பவருஷமும், மண்டிலம் - பிரபாமண்டலமும், சிங்கமேந்தணை - சிம்மத்தினுல் தாங்கப்பட்ட சிம்மாசனமும், பிண்டி - அசோக விருட்சமும், செழும் - செழுமை பொருந்திய, குடை - முக்குடையும், அங்கபூவமதாம் - அங்காகமம் பூர்வாகமம் ஆகிய, மொழி - திவ்வியத்துவனியும், துந்துபி - தேவ வாத்தியங்களும், (ஆகிய இந்த அஷ்ட மஹாப்ராதிஹார்யங்கள்), எங்கள் - (தரிசிக்கின்ற) எங்களுடைய, தீவினை - பாப வினைகள், தீர - நீங்கும்படியாக, விளங்கும்-நின்னிடத்தே விளங்கு கின்றன, (என்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினுன்), எ - று. (எசு)

வேறு.

637. விலங்கா சனையவக் காளை வீரனை
யிலங்கிநின் றடிபணிந் தேத்தி யிவ்வகை
வலங்கொண்டு முனியரிச் சந்தி ரன்னவ
னலங்கலஞ் சேவடி முடியிற் றீட்டினன்.

(இ - ள்) விலங்கரசனைய - மிருகராஜனுகிய சிம்மம்போன்ற பாராக்கிரமத்தை யுடைய, அக்காளை - அக்குமாரனுகிய கிரணவேக மகாராஜன், வீரனை - அனந்த வீரியத்தையுடைய ஸர்வஜ்ஞப் பிரதிமையை, இவ்வகை - இந்தப்பிரகாரம், இலங்கிநின்று - குணங்களால் விளங்கி நின்று, ஏத்தி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, வலங்கொண்டு - மறுபடியும் ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, முனியரிச்சந்திரனவன் - (ஆலயப் பிராகாரத்துள் ளிராநின்ற) அரிச்சந்திரனென்னும் பெயருள்ள முனிவரனுடைய, சேவடி - அழகிய திருவடிகளை, அலங்கல் - மாலைகளையணிந்த, அம் - அழகிய, முடியில் - கிரீடத்தையுடைய சிரசில், தீட்டினன் - சேர்த்தி வணங்கினன், எ - று. (எஎ)

638. அருந்தவ னரசனே குசல மோவெனத்
திருந்திய குணத்தினு னிறைஞ்சிச் சீயவென்
றிருந்தவ னெழுந்துமாற் றகத்தும் வீட்டினும்
பொருந்துகா ரணமருள் போற்றி யென்றனன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வணங்கிய மாத்திரத்தில்) அருந்தவன் - அரிதாகிய தபத்தையுடைய அம்முனிவன், (அக்கிரணவேகனை நோக்கி), அரசனே-ராஜனே !, சீயவென்று - ஜீயாத் என்று (அதாவது: ஜெயிக்கக் கடவாயென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்து), குசலமோவென - க்ஷேமந்தானே வென்று கேட்க, திருந்திய - திருத்த

மாகிய, (அதாவது : ஸம்ஸார விராகத்தை யடைந்த), குணத்தினன் - குணத்தை யுடைய கிரணவேகராஜன், இறைஞ்சி - மறுபடியும் அம் முனிவனை வணங்கி, இருந்தவன் - அவனுமதிப்படி இருந்தவனாய், எழுந்து - பின்னர் எழுந்து நின்று, மாற்றகத்தும் - இந்தச் சம்சாரத்திலும், வீட்டினும் - மோக்ஷத்தும், பொருந்தும் - சேரும்படியான, காரணம் - ஸம்ஸார மோக்ஷ காரணங்களை, அருள் - உபதேசித் தருள்க, போற்றி - நினக்கு நமஸ்காரம், என்றனன் - என்று வினவினான், எ - று.

639. இந்துவி னெழிலோடொத் திலங்கு பாறைமே
னின்றபிண் டியினிழ லிருந்தச் சாரணன்
மன்றலர் முடியினாய் மாற்றம் வீட்டுமாஞ்
சென்றதத் துவந்தெளி யாமை தேறலால்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு கேட்டபோது) நின்ற - அக்கோயிலுட் பிராகாரத்தில் நின்ற, பிண்டியினிழல் - அசோக விருக்ஷத்தினது நிழலில், இந்துவினெழிலோ டொத்து - சந்திர கிரணத்தின் அழகுக்கொப்பாகி, இலங்கும் - விளங்கும், பாறை மேல் - சந்திரகாந்தச் சிலையின்மேல், இருந்து - உட்கார்ந்திருந்து, அச்சாரணன் - சாரண பரமேஷ்டியாகிய வந்த அரிச்சந்திர முனிவன், (கிரணவேகனை நோக்கி), மன்றலர் - வாசனையோடு மலர்ந்த புஷ்பமாலையணிந்த, முடியினாய் - முடியை யுடைய வரசனே, சென்ற - இவ்வுலகத்தில் நடந்த, தத்துவம் - ஜீவாதி தத்துவங் களை, தெளியாமையால் - அறியாமையாகிய அஞ்ஞானத்தால் (ஏற்படும்) மித்தி யாத்துவத்தால், மாற்றும் - சம்சாரத்திலும், தேறலால் - தெளிதலாகிய ஸம்யக் துவ ஞானத்தால், வீட்டும் - மோக்ஷத்திலும், ஆம் - சேர்க்கை ஆகும், எ-று. (எக)

வேறு.

640. அத்தி நித்த மனித்த மவாச்சிய
மொத்த வேற்றுமை யொற்றுமை சூனியந்
தத்து வம்மிவை யொன்றிய தன்மையால்
மித்த மாறும்வே றேயென வேண்டினால்.

(இ - ள்) அத்தி - அஸ்திஸ்வரூபத்தையுடைய, நித்தம்-நித்யமும், அனித் தம் - அனித்யமும், அவாச்சியம் - அவாச்சியமும், ஒத்த - பொருந்திய, வேற் றுமை - பின்னமும், ஒற்றுமை - அபின்னமும், சூனியம் - சூன்யமுமாகிய, இவை- இவைகளாறும், ஒன்றிய தன்மையால் - ஒருபொருட் டன்மையால் (அதாவது : பொருந்திய தன்மையால், ஸ்யாத்நித்யம் ஸ்யாதநித்யமென்று பாவிப்பதால்), தத் துவம் - தத்துவமாகும், (அதாவது : ஸ்வரூபமாகும் அல்லது நிச்சயமாகும் யாதாத் மியமாகும்), ஆறும் - இவைகளாறையும், வேறேயென வேண்டினால் - வேறு வேறாக, (நித்தியமேவ தத்துவம், அனித்யமேவ தத்துவம், அவாச்யமேவ தத்து

வம், பின்னமேவ, அபின்னமேவ, சூன்யமேவ தத்துவமென்று) பாவித்தால், மித்தம் - மித்தியாத்துவமாகும், எ - று. (அ௦)

நித்தியவாதம்

வேறு.

641. நித்தமே தத்துவ மென்று நின்றவன்
சித்தம்வைத் தப்பொரு டெரிந்து செப்புமே
னித்தமே யென்றகோ ளழியு மன்றெனில்
தத்துவந் தான்பெறற் பாடு மில்லையே.

(இ - ள்) நித்தமே - ஸர்வதா நித்தியமே, தத்துவமென்று - தத்துவமாகுமென்று, நின்றவன் - சொல்லி அதன்வழியில் நின்றவன், சித்தம்வைத்து - மனம்வைத்து, அப்பொருள் - ஸர்வதா நித்யமாகிய வப்பொருளை, தெரிந்து - தெளிந்து, செப்புமேல் - சொல்லுமானல், நித்தமேயென்ற - ஸர்வதா நித்யமேயென்ற, கோள் - கொள்கையானது, அழியும் - கெடும், (அதாவது : ஸ்யாத னித்ய ஸ்வரூபமுமாகும்), அன்றெனில்-அப்படி ஒருவன் மனம்வைத்துச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை நித்தியமேவதத்துவ மென்முல், தத்துவந்தான் - அவ்விதம் ஸர்வதா நித்தியமாகிய தத்துவமான வதனை, பெறற்பாடு - அதை ஒருவன் சொல்ல வேண்டியதும் அதனைக்கேட்டு அடைய வேண்டியதும், இல்லை - கிடையாது, எ - று. (அக)

642. நிலையின தன்மையே தோற்றங் கேடிவை
யிலையெனி னிறைவனு நூலு மில்லையால்
நிலையிலா மாற்றது நீக்க மின்மையிற்
றொலைவிலா வீட்டது தோற்ற மில்லையே.

(இ - ள்) நிலையின தன்மையே - (தத்துவம்) நித்தியஸ்வரூபமே, தோற்றம் - உத்பாதமும், கேடு - வியமுமாகிய, இவை - இந்த உத்பாதவ்யயங்களாகிய அநித்தியகுணங்கள், இலையெனில் - ஸர்வதா இல்லையென்றும் நித்தியமேவ தத்துவமென்றும் சொல்லுமிடத்தில், நிலையிலா-அநித்தியஸ்வரூபமாகிய, மாற்றது- ஸம்ஸாரத்தினது, நீக்கமின்மையில் - நீக்கம் முடிவு இல்லையாகையால், தொலைவிலா - நீக்கமில்லாத, வீட்டது - மோக்ஷத்தினது, தோற்றம் - தோற்றமானது, இல்லை - உண்டாவதில்லை, (ஆகையால்), இறைவனும்-(இவையறிந்து சொல்லும்) ஞானியாகிய ஆப்தனும், நூலும் - அவனல் தெரிவிக்கும்படியான பரமாகமும், இல்லை - இல்லாமற்போகும், எ - று.

ஸர்வதா நித்யமேவத்த்துவமானல், ஆப்தேஷ்டம் ஆகமேஷ்டம் ஸம்சாரேஷ்டம் மோக்ஷேஷ்டங்கள் ஸம்பவியாவென்பது இதனல் பெறப்படும். (அஉ)

643. வினையினைச் செய்தலுந் துய்த்த லும்மிலை
நினைவது தோன்றிமீட் டுணர்வ தும்மிலை
யினையதான் வேண்டிய விட்ட மாறொடு
முனைதலுஞ் செயுநித்த முற்ற வேண்டினல்.

(இ - ள்) நித்தம் - நித்தியத்துவத்தை, முற்றவேண்டினல் - முழுதும் ஸர்வதா ஸாதித்தால், வினையினை - கருமங்களை, செய்தலும் - செய்வதும், துய்த்தலும் - அதன்பலனை யனுபவித்தலும், இலை - இல்லையாம், (அதாவது : இந்தக் கர்ம பலஸம்பந்தேஷ்டம் உண்டாகப் பட்டதில்லை), நினைவது - ஞானமானது, தோன்றி - உண்டாகி, மீட்டு - திரும்பவும், உணர்வதும் - அறிவதுமாகிய தன்மை, இலை - இல்லையாம் (அதாவது: இந்த ப்ரத்தியபிஜ்ஞானேஷ்டமும் உண்டாவதில்லை), இனையதான் - இத்தன்மையானவைகள், (வேதத்தில்), வேண்டிய - இச்சிக்கப்பட்ட, இட்டமாறொடும் - இந்த ஆறு இஷ்டங்களோடு, முனைதலும் செய்யும் - (ஸர்வதா நித்தியமானல்) மாறுபடலைச் செய்யும், (ஆகையால் ஸ்யாதனித்தியமே இஷ்டங்களுக்கு அவிருத்தம்), எ - று. (அங)

644. கடன்கொடுத் தான்கொளான் கொண்ட வன்கொடான்
மடந்தைதன் சிறுவனும் வளர்ச்சி யெய்திடான்
றொடங்கியே நூன்முடித் தோதி ஞன்சொலான்
றிடம்பொரு ளெனிற்றிட்ட மூன்று மாறெய் தும்.

(இ - ள்) கடன் கொடுத்தான் - இவ்வுலகத்தில் கடன் கொடுத்தவன், கொளான் - கொடுத்தகடனை மறுபடியும் வாங்கமாட்டான், கொண்டவன் - வாங்கிக் கொண்டவன், கொடான் - மறுபடி கொடுக்கமாட்டான், (அதாவது : லோகப்ரவர்த்தி திருஷ்டத்திற்கு மாறுபடும்), மடந்தை தன் சிறுவனும் - ஸ்த்ரீயினல் பெறப்பட்ட அவளது பாலகனும், வளர்ச்சியெய்திடான் - வளரமாட்டான், (அதாவது : புருஷப்ரவர்த்தி திருஷ்டத்திற்கு மாறுபடும்), நூல் - ஒரு சாஸ்திரத்தை, தொடங்கி - சொல்லத்தொடங்கி, முடித்தோதினன் - முழுமையும் முடித்து ஓதியவனாக, சொலான் - சொல்லமாட்டான், (அதாவது : சாஸ்திரப்ரவர்த்தி திருஷ்ட விருத்தம்), பொருள் - தத்துவமானது, திடமெனில் - ஸர்வதா நித்தியமென்று சொன்னல், திட்டமூன்றும் - இந்த திருஷ்டங்கள் மூன்றும், மாறெய்தும் - மாறுபாட்டை யடையும், (ஆகையால் திருஷ்ட விருத்தமாகா தத்துவம் ஒரு பிரகாரத்தால் நித்யமென்பதும் மற்றொரு பிரகாரத்தால் அனித்திய மென்பதுமாகிய ஸ்யாத்வாதம் பெறப்படும்), எ - று. (அச)

645. தன்சொல்மா றுகிமேற் கோள ழிந்ததன்
பின்பிறன் கோள்பிடித் திட்ட திட்டமா

மொன்பதி ஞேடுமா றெய்த வும்பொரு
ணின்றதே யென்பவர் நிற்க நிற்கவே.

(இ - ள்) தன்சொல் மாருகி - ஸர்வதாநித்தியமே பேசுமிடத்தில் அப்படிப் பேசப்பட்டவனது வசனமே விரோதமாகி, மேற்கோள் - அதன்மேலெடுத்துச் சொல்லும் திருஷ்டாந்த பூதமாகிய மேற்கொள்கைகளும், அழிந்து - கெட்டு, அதன்பின் - அதன்பிறகு, பிறன்கோள்பிடித்து - பிறனுடைய கொள்கையைப் பிடித்துண்டாகிய, இட்டதிட்டமா மொன்பதிஞேடும் - இஷ்டம் ஆறு திருஷ்டம் மூன்றுமாகிய இந்த ஒன்பதிஞேடும், மாறெய்தவும் - மாறுபாட்டையடையவும், பொருள் - பொருளானது, நின்றதேயென்பவர் - ஸர்வதா நித்யமேவவென்று சொல்பவர், நிற்க நிற்க - அவ்வழியிலே தெளியாமல் நிற்கக்கடவர், எ - று. (அரு)

அநித்தியவாதம்

வேறு.

646. அனித்தமே தத்துவ மென்னு மாத்தனும்
நினைப்பும் வாசக மும்பொரு ளும்வினை
வனைத்து மக்கணத் தொட்டறக் கெட்டபின்
னெனைத்துமில் லென்பதெத் தைக்கொண் டெத்தையோ.

(இ - ள்) அனித்தமே - ஸர்வதா அனித்தியமேவ, தத்துவம் - தத்துவமாகும், என்னும் - என்று சொல்லும், ஆத்தனும் - முக்கியத்தை யுடையவனும், நினைப்பும் - அத்தத்துவத்தை நினைக்கின்ற ஆலோசனையாகிற தியானமும், வாசகமும் - அப்படி ஸர்வதா அனித்தியமாகிய அத்தத்துவத்தை மொழிதலும், பொருளும் - அப்படி ஸர்வதா அனித்தியமாகிய வஸ்துவும், வினை - அதை யொருவன் கேட்கின்றதுமாகிய, அனைத்தும் - இந்நான்கும், அக்கணத்து - அந்த சமயத்திலேயே (அதாவது : தத்க்ஷணத்தில்), ஒட்டற - பற்றற, (அதாவது: முழுதிலும்), கெட்டபின் - அத்தத்துவப் பிரகாரம் நாசமானபின், எனைத்தும் - யாதொன்றும், இல்லென்பது - ஸர்வதா இல்லையென்பது, எத்தைக்கொண்டு - எந்தவசனத்தைக் கொண்டு, எத்தை - எந்தப்பொருளை, எ - று.

ஸர்வதா அனித்தியம் சாதித்தால் ஒன்றுமில்லை யாகையால் அப்படிச் சாதிப்பதே பிரத்தியக்ஷ விரோதமென்பது இதன் தாத்பரியம். (அசு)

647. கணங்க ணந்தொறும் தோற்றமும் கேடுமாய்த்
தணந்த தேதத்து வந்நிலை யில்லெனிற்
கணங்க ணந்தொறுங் கெட்டவன் கேட்டினை
யுணர்ந்து சொல்லுமோ வில்லையோ வுண்டெனில்.

(இ - ள்) கணங் கணந் தோறும் - சமயஞ் சமயந்தோறும், தோற்றமும் - நூதனமாக வுண்டாவதும் (அதாவது: உத்பாதமும்,) கேடும் - (அப்படி உத்பாத மானது தத்சமயத்திலேயே) நாசத்தையடைவதும் (அதாவது : வியமும்), ஆய் - இப்படி உத்பாதவியமாகி, தணந்ததே - சேர்ந்ததே, தத்துவம் - ஸர்வதா அனித் திய தத்துவமாகும், நிலை - த்ரௌவ்யயுக்தமான நிலை, இல்லெனில் - ஸர்வதா இல்லையென்று சொன்னால், கணங்கணந்தோறும் - சமயஞ்சமயந்தோறும், கெட்ட வன் - வ்யயமானவன், கேட்டினை - அப்படிச் சமயம் சமயம் நூதனமாகத்தோன்றி வியமான நாசத்தை, உணர்ந்து - ஒருவன் அறிந்து, சொல்லுமோ - சொல்லு வானோ?, இல்லையோ - சொல்லமாட்டானோ?, உண்டு - சொல்லப்பட்டவ னுண்டு, எனில் - என்று சொல்லுமிடத்தில், எ - று. (௬எ)

648. அவிந்த வவ்விளக் கேயிரு ளைக்கெடச்
சிவந்து நின்றெரி யும்மெனச் செப்பினை
னிவந்து நின்றொரு வன்சொலு மொன்றிடி
லுவந்த னித்தமு நித்தமு மொட்டினன்.

(இ - ள்) அவிந்த - அவிந்துபோகப்பட்ட, அவ்விளக்கே - அந்தத் தீபமே, இருளை - அந்தகாரத்தை, கெட - சிறிது நேரம் நீங்கும்படியாக, சிவந்து நின்று - சிவப்பாகியிருந்து, எரியும் - பிரகாசிக்கும், என - என்று, செப்பினன் - திருஷ் டாந்தம் சொல்லப்பட்டவனுகி, நிவந்து நின்று, அதுபோலப் பிரகாசித்து நிமிர்ந்து நின்று, ஒருவன் - நாசத்தையடையப்பட்ட ஒருவன், சொலும் - சொல்லுவான், என்றிடில் - என்று சொன்னால், உவந்து - மகிழ்ந்து, அனித்தமும் - அனித்தி யத்தையும், நித்தமும் - நித்தியத்தையும், ஒட்டினன் - சேர்ந்தவனுகும், எ - று.

649. மாய்ந்த வன்கண்ட வப்பொரு ளும்மனத்
தாய்ந்து தோன்று மவன்சொலு மென்றிடின்
மாய்ந்த னந்தர் மனத்தெப் பொருளையு
மாய்ந்து சொல்லுவ தாவது மாகுமே.

(இ - ள்) (அப்படி நின்று உணர்ந்து சொல்லும் ஒருவனில்லை) மாய்ந் தவன் - பிரதம ஸமயத்தில் நாசமாகப்பட்டவன், கண்ட - அறிந்த, அப் பொருளும் - அந்தப் பொருளையும், மனத்து - மனதில், தோன்று மவன் - பின் சமயத்தில் உண்டாபவன், ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, சொலும் - சொல்லு வான், என்றிடில் - என்றால், மாய்ந்த - அதற்குமுன் அனதியாகவே நாசமாகப் பட்ட, அனந்தர் - அனந்தம் பேர்களுடைய, எப்பொருளையும் - எல்லாக்காரியங் களையும், மனத்து - மனதில், ஆய்ந்து - தத்சமய வர்த்தியாயவன் ஆராய்ந்து, சொல்லுவதாவது - சொல்லுகின்றதாவதும், ஆகும் - முடியும், (அப்படிக்குக்

கூடாமையால் பிரத்தியக்ஷ விரோதமும், அப்படிக் கூடுமானால், அது நித்திய ஸ்வரூபமுமாகும்) எ - று. (அக)

650. சித்த முன்னதும் பின்னதுந் தத்தமி
லத்தி யந்தம்வே ருகுறிற் சொன்னதா
மத்தி யந்தம்வே றல்லவே யாய்விடி
னித்த மொட்டினு னின்றதொன் றுண்மையால்.

(இ - ள்) சித்தம் - மனவெண்ணம், முன்னதும் - முன் சமயத்து நின்றவனதும், பின்னதும் - மறுஸமயத்தில் தோன்றியவனதும், தத்தம்மில் - தங்கள் தங்களுக்குள், அத்தியந்தம் - மிகவும், வேருகுறில் - ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமானால், சொன்னது - ஸர்வதா அநித்தியமென்று சொன்னது, ஆம் - ஆகும், அத்தியந்தம் - மிகவும், வேறல்லவேயாய்விடின் - வித்தியாசப்படாதனவாய் ஒத்திருந்தால், நின்ற - ஸ்திரமாகநின்றது, ஒன்று - த்ரௌவ்யயுக்தமாகிய ஒன்று, உண்மையால் - இருக்கின்றபடியால், நித்தம் - நித்தியத்தையும், ஒட்டினன் - (அவன்) பொருந்தினவனாகும், எ - று. (கo)

651. அறிவ னுங்கிரண் டும்மறி யும்மெனி
லறிவ னுமவன் யார்கொ லறிந்திலோம்
நெறியி னுற்றவஞ் செய்துநின் ருேடியா
னறிவ னென்றிடி லாங்கவ னில்லையே.

(இ - ள்) அறிவன் - ஞானியானவன், ஆங்கிரண்டும் - அப்படி முன் ஸமயம் பின் ஸமயமாகிய விரண்டின் காரியத்தையும், அறியும் - தெரிந்துகொள்ளும், எனில் - என்று சொல்லுமிடத்தில், அறிவனுமவன் - அப்படி ஞானியாகப்பட்டவன், (க்ஷணவிநாச ஸ்வரூபமாகிய ஸர்வதா அனித்தியதத்துவத்தில்), யார்கொல் - எவரோ?, அறிந்திலோம் - தெரிந்திலோம், நெறியினுல், கிரமத்தினுல், தவஞ்செய்து - தபத்தை செய்து, நின்று - த்ரௌவ்யயுக்தமாகி நின்று, ஓடியான் - நீடித்திருப்பவன், அறிவன் - ஞானியாகும், என்றிடில் - என்று சொல்லுமிடத்தில், ஆங்கவன் - அப்படி நித்தியமாயுள்ளவன், இல்லை - அத்தத்துவத்தில் இல்லை, எ - று. (கக)

652. வாரி யோட்டில் வலாகரித் திட்டபோற்
பார மீதைகள் பத்தும் பயின்றவத்
தார்வத் தோடு மறித்தறி வெய்திடி
னேரி னித்தமு மொட்டின னுருமே.

(இ - ள்) வாரியோட்டில் - நீர் ஓடையில், வலாகு - கொக்கானது, அரித்திட்டதேபோல் - தனக்குபயோக மில்லாவஸ்துவை நீக்கித் தனக்கு வேண்டும் வஸ்துவைக் கிரகிப்பதுபோல், (புத்தனாகற்பாலோன், போதிசத்துவன் சம்சாரத் துணின்று) பாரமீதைகள் பத்தும் - பத்துவிதமான பாரமீதைகள் என்னும் குண நிறைவுகளை, பயின்று - அப்பியசித்துப் பெற்று, அவத்து - அவஸ்து அல்லது நிர்வாணமடைய வேண்டுமென்ற, ஆர்வத்தோடு - விருப்பதுடன், மறித்து - திரும்பவும் (தன் இஷ்டப்படியே, பாரமீதைகளையடைந்ததால் புத்தனாகப் பிறந்து) அறிவு - போதி அல்லது ஞானத்தை, எய்திடின் - பெறுவானாகில், நேரில் - (அந்தப் புருஷன்) நேராகவே, நித்தமும் - நித்தியத்தையும், ஒட்டினனுமே - பொருந்தினவனுகும், எ - று.

ஒரே புருஷன் போதி சத்துவனுய்ப் பாரமிதைகள் என்று சொல்லப்படும் பத்துக் குணங்களைப் பூர்த்திசெய்து, மறுஜன்மத்தில் புத்தனாகப்பிறந்து போதியடைந்து நிர்வாணம் பெறுவானாகில் க்ஷணிகவாதத்தின்படி அனித்தியனுயிராமல் நித்தியனுகவும் ஆகிறான்.

பாரமிதை பத்தாவன: தானம், சீலம், க்ஷமை, வீரியம், தியானம், பிரஜ்ஞை, உபாயம், தயை, பலம், ஞானம். இவைகள் பெருகி நிறைதல் பாரமிதையாம்.

"கபிலையம்பதியி
னளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துப்
போதி மூலம் பொருந்திவந் தருளித்
தீதறு நால்வகை வாய்மையுந் தெரிந்து"

என்று மணிமேகலை வஞ்சிமாநகர்புக்க காதையிலும், (41—48).

"ஆதி முதல்வன் போதி மூலத்து
நாத னுவோ னளிநீர்ப் பரப்பி
னெவ்வமுற் றுன்றன தெவ்வந் தீரெனப்
பௌவத் தெடுத்துப் பாரமிதை முற்றவு
மறவா சாளவு மறவாழி யுருட்டவும்
பிறவிதோ றுதவும் பெற்றிய னென்றே"

என்று - மணிமேகலை - தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை (23-28)—யிலும் கூறியுள்ளதைக் காண்க.

சுமேதா (போதிசத்துவனும்) தீபங்கர புத்தனும் என்ற - ஜாதக கதையில் சுமேதா - 'நான் புத்தனாக வேண்டில் என்ன செய்ய வேண்டும்' என்று யோஜித்து தானம், முதலாகிய பத்துப் பாரமிதைகளை ஒவ்வொன்றாகப் பூர்ணமாகப்

பெற்று மறு ஜன்மத்தில் கௌதமபுத்தனுக அவதரித்தான் - என்று சொல்லி யிருப்பதையும் காண்க.

(Buddhist Birth Stories or Jataka Tales translated by T. W. Rhys Davids.)

வலாகம் என்பது அம் - விகுதி குறைந்து வலாகு என நின்றது. (கூஉ)

653. வெந்த ஓட்டில் விழுந்தவத் துள்ளிபோல்
வந்த பாவனை யோடவன் மாயுமேல்
மைந்து போனவ னல்லன்மற் றூர்கொலோ
பந்த மொன்றிலாப் பாழ்முத்தி நாதனே.

(இ - ள்) வெந்த ஓட்டில் - அக்கினியில் காய்ந்த ஓட்டில், விழுந்த - வீழ்ந்ததாகிய, அத்துள்ளிபோல் - அந்த நீர்த் துளியைப்போல், வந்த - வரப் பட்ட (அல்லது) உண்டாகிய, பாவனையோடு - பரிணமத்தோடு, அவன் - அவ் வொருவன், மாயுமேல் - அக்ஷணத்தில் நாசமாவானேயானல், மைந்துபோனவன் - ஒரு வலி பெற்றுகிலும் அல்லது மயக்கமுற்றுகிலும் மாய்ந்து போனவன், அல் லன் - அல்லாதவனுகும், (ஆகையினல்), பந்தமொன்றில்லா - யாதொரு பந்தமு மில்லாத, பாழ் - பாழாகிய, முத்தி - அவர்களால் சொல்லும் நிர்வாணத்திற்கு, நாதன் - உரித்தானவன், யார்கொல் - எவனே ?, எ - று.

வலி - அழகென்றேனும், அல்லது தெளிவென்றேனும் பொருள் தரும். யார்கொல் என்பது - யார் கொலாம் என்றும் சில பிரதிகளில் பாட பேதமாகக் காணப்படும். (கூஙு)

654. ஆதலாலனித் தம்பிடித் தாத்தனும்
போதி யானையும் போக வெறிந்தவ
ரோது நூல்களு மொட்டறக் கெட்டபின்
யாதி னுனிலே யாமை நிறுத்துவார்.

(இ - ள்) ஆதலால் - ஆகையினல், (இந்த விரோதமெல்லாம் அறியாமல்), அனித்தம் பிடித்து - ஸர்வதாவனித்தியமே தத்துவமென்றுறுதியாகப் பிடித்து, ஆத்தனும் - முக்கியனுகிய, போதியானையும் - புத்தனுகிய விறைவனையும், போக - அனித்தியமாகும்படி, எறிந்து - கெடுத்து, அவர் - அந்த க்ஷணவிநாசம் தத்துவ மென்று சொல்பவர்களால், ஓதும் - சொல்லப்பட்ட, நூல்களும் - சாஸ்திரங்களும், ஒட்டற - ஒட்டுதலின்றி முழுதும், கெட்டபின் - ஸர்வதா அனித்தியமானதால் கெட்ட பிறகு, யாதினுல் - எதனுல், நிலையாமை - அனித்தியத்தை, நிறுத்து வார் - ஸ்தாபிப்பார்கள், எ - று. (கூச)

வேறு.

655. நவ்வெனச் சொல்லினன் சொன்ன வந்நவு
மவ்வவக் கணத்திலே யழிந்து போதலால்
நவ்வையே நவ்வையே நவிற்றி னல்லது
மொவ்வினை யனித்தமென் பார்கள் மூட்டிடார்.

(இ - ள்) நவ்வெனச் சொல்லினன் - ஸர்வதா அனித்தியமென்றே தத்துவத்தை ஸாதிப்பவர்கள் நமோவென்று சொல்லவேண்டி அதன் பிரதம அக்ஷரமாகிய நகாரத்தை நவ்வென்று சொன்னவனும், சொன்ன - அவனாற் சொல்லப்பட்ட, அந்நவும் - அந்த நகாரமும், அவ்வக்கணத்திலே - அந்தந்த ஸமயத்திலே, அழிந்துபோதலால் - ஸர்வதா அனித்தியத்தால் நாசமாவதால், அனித்தியமென்பார்கள் - அனித்தியமென்னும் அந்த அனித்தியவாதிகள், நவ்வையே நவ்வையே - நகாரத்தையே நகாரத்தையே, நவிற்றினல்லது - சொல்வதேயல்லாமல், மொவ்வினை- மோவென்னுமக்ஷரத்தை, மூட்டிட்டார் - சொல்ல முடியாதவர்களாக அத்தத்துவத்தாலாகா நின்றார்கள், எ - று. (கரு)

656. வாசத்தைப் போல்வரு மென்னின் மாமலர்
நாசத்தைச் செலாதமுன் னண்ணு மொட்டிடை
வாசத்தை வைத்துப்பின் மாயு மாறபோல்
பேசிற்றுண் டோபிறி தோடு நிற்கவே.

(இ - ள்) வாசத்தைப்போல் - வாசனைபோல, (அதாவது: மலர்ந்த புஷ்பமானது மாய்ந்துபோனால் அந்தப் புஷ்பத்தினது வாசனையானது மறுபடி உண்டாகி மலர்கின்ற புஷ்பத்திற்கு வருவதுபோல்), வரும் - முதற் சமயத்தில் நகரத்தைச் சொன்னவன் மாய்ந்துபோக அந்த வாசனையறிந்து மோகாரத்தைச் சொல்பவன் பிறக்கும், என்னின் - என்றால், மாமலர் - மலர்ந்த புஷ்பமானது, நாசத்தைச் செலாத முன் - நாசமடையாததற்கு முன்னமே, நண்ணும் - பக்கத்தில் சேர்ந்திரா நின்ற, மொட்டிடை - மொக்கினிடத்தில், வாசத்தை - தனது வாசனையைப்போன்ற வாசனையை, வைத்து - ஸ்தாபித்து, பின் - பிறகு, மாயுமாறுபோல் - நாசமடைவதுபோல், பிறிதோடு - நூதனமாகப் பிறக்கும் வேறொருவனோடு, பேசிற்று - பேசப்பட்டது, உண்டோ - உண்டாகுமோ?, நிற்க - இது நிற்க, எ - று. (கசு)

657. முற்கணத் துரைத்தவன் முடிந்த போழ்தினிற்
பிற்கணத் துரைப்பவன் பிறக்கு மென்றலான்
முற்கணத் தவனொடு பிற்க ணத்தவ
னிற்குமென் றுரைத்திடி னித்த மாகுமே.

(இ - ள்) முற்கணத்து - அதீத ஸமயத்தில், உரைத்தவன் - சொன்னவன், முடிந்த போழ்தினில் - நாசமடைந்த போதே, பிற்கணத்து - பவிஷ்யத் ஸமயத்தில், உரைப்பவன் - அதறிந்து சொல்பவன், பிறக்கும் - பிறப்பான், என்றலால் - என்று சொல்வதினால், முற்கணத்தவனொடு - ப்ரதமஸமயவர்த்தியோடு, பிற்கணத்தவன் - உத்தரஸமயவர்த்தியாபவன், நிற்குமென்று - நிற்பானென்று, உரைத்திடில் - சொல்லுமிடத்தில், நித்தமாகும் - நித்தியமுமாகப்பட்டதாகா நின்றது, எ - று. (கள)

658. நல்வினைச் செயநினைத் தான்செ யான்பினை
யவ்வினைச் செய்தவ னதன்ப யன்றுவா
னிவ்வகை யனித்தமே யென்று ரைப்பவர்
செய்யுநல் வினைகளும் பயனு மில்லையே.

(இ - ள்) நல்வினை - நன்மையாகிய புண்ணிய வினையை, செய - முன் ஸமயத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று, நினைத்தான் - நினைத்தவன், செயான் - அந்நல்வினையைச் செய்யமாட்டான், பினை - பின் ஸமயத்தில், அவ்வினை - அப்புண்ணிய வினையை, செய்தவன் - இயற்றியவன், அதன் பயன் - அப்புண்ணிய வினையின் பலனை, துவான் - அனுபவிக்கமாட்டான், இவ்வகை - இந்தப் பிரகாரமாக, அனித்தமே யென்று - ஸர்வதா அனித்தியமே தத்துவமாகுமென்று, உரைப்பவர் - சொல்பவர்கள், செயும் - செய்கின்ற, நல்வினைகளும் - புண்ணிய வினைகளும், பயனுமில்லை-அவைகளின் பலனுமில்லாமல் போகும், எ - று. (கஅ)

659. மறித்தது விதுவென வுணரு மவ்வுணர்
வறக்கெடு மனித்தத்து ளில்லை யாமெனி
லறக்கெட வேற்றின விளக்கை யஃதெனு
மறித்துணர் வுணர்வதும் மயக்க மாகுமே.

(இ - ள்) மறித்து - திரும்பி, அது - அந்த வஸ்துவானது, இதுவென - இதுதான் என்று, உணரும் - அறியும்படியாகிய, அவ்வுணர்வு - அந்தப் பிரத்தியபிஜ்ஞானமானது, அறக்கெடும் - ஸர்வதா நாசமடைகின்ற, அனித்தத்துள் - அனித்திய தத்துவத்தில், இல்லையாம் - இல்லாததாகும், எனில் - என்றால், அறக்கெட - இருளானது பற்றற நீங்கும்படியாக, ஏற்றின - ஏற்றப்பட்ட, விளக்கை - தீபத்தை, அஃதெனும் - அதுதானென்கின்ற, உணர்வு - அறிவால், மறித்து - திரும்பவும், உணர்வதும் - அறிகின்றதும், மயக்கமாகும் - பிராந்தமாகும், எ - று.

660. தவ்வியந் தேசமே கால பாவமென்
றவ்வியம் பிடித்தந்த விளக்கி தென்றெழு

மெவ்வகை யுங்கெடி னிதுவ தென்றெழு
மவ்வது மிதுவின்பே ரறிவு மில்லையே.

(இ - ள்) தவ்வியம் - திரவியமும், தேசம் - க்ஷேத்திரமும், காலம் - காலமும், பாவமென்று - அத்திரவ்யத்தினுடைய பாவமும் என்று, (இந்நான்கினுல்), அவ்வியம் - அழியாத தன்மையாகிய த்ரௌவ்ய யுக்த தன்மையை, பிடித்து - சேர்ந்து, அந்த விளக்கு - அந்தத் தீபமானது, இதென்று - இது தானுருமென்று, எழும் - உண்டாகின்ற, (பிரத்தியபிஜ்ஞானமானது), எவ்வகையும் - ஸர்வதா, கெடின் - நாசமடைந்து அனித்தியமானல், இது - இப்பொருளானது, அது வென்று - அதுதானென்று, எழும் - உண்டாகின்ற, அவ்வதும் - அந்த நிச்சய ஸ்வரூபமும், இதுவின் பேர் - இப்பொருளினுடைய பெயரும், அறிவும் - (இவற்றின் தன்மைகளை அறியும் சக்தியாகிய), பிரத்தியபிஜ்ஞான ஸ்வரூபமும், இல்லை - அத்தத்துவத்தாலில்லை, எ - று. (௬௦௦)

661. அன்றுநாம் பிரிந்தன மடிக டாமிவ
ரின்றுவந் தாரென வுரைத்தி யாவருஞ்
சென்றறிந் திறைஞ்சுவ தெவ்வ றிவினு
லொன்றுநின் றிடாவகை யுரைக்கு நூலினர்.

(இ - ள்) ஒன்று நின்றிடாவகை - ஸர்வதாவனித்யஸ்வரூபத்தை, உரைக்கும் - சொல்லும், நூலினர் - சாஸ்திரத்தையுடையவர்கள், அன்று - அந்நாளில், நாம் - நாம், பிரிந்தனம் - இவரை விட்டு நீங்கினேம், அடிகள் தாம் - அந்தக் குருக்கள் தாம், இவர் - இவராகும், இன்று - இப்பொழுது, வந்தார் - இவ்விடத்தில் வந்தார்கள், என - என்று, உரைத்து - சொல்லி, யாவரும் - எவர்களும், சென்று - அவரிடம் சென்று, அறிந்து - அவர்தானென்று அறிந்து, இறைஞ்சுவது - வணங்குவதானது, எவ்வறிவினுல் - எந்த ஞானத்தினுல்?, எ - று. (௬௦௧)

வேறு.

662. முன்னைக் கணத்தி னிறந்தவனும் முடிந்த கணத்து நின்றவனும்
பின்னைக் கணத்துப் பிறப்பவனும் பிறிது பிறிதே யுறவில்லை
யென்னிற் றடுமாற் றதுவில்லை யிவற்றைக் கொண்டு விடுமொருவன்
றன்னைக் காணே மாதலினுந் தடுமாற் றவர்க்குத் தடுமாற்றே.

(இ - ள்) முன்னைக்கணத்தின் - பூதசமயத்தில், இறந்தவனும் - நாசமடைந்தவனும், முடிந்த கணத்து - வர்த்தமான சமயத்தில், நின்றவனும் - இருந்தவனும், பின்னைக்கணத்து - பவிஷ்யத் ஸமயத்தில், பிறப்பவனும் - பிறக்கின்றவனும், பிறிது பிறிதே - வேறு வேறே, உறவில்லை - ஒருவருக்கொருவர் பந்த

மில்லை, என்னில் - என்று சொல்லுமிடத்தில், தடுமாற்றது - ஸம்ஸாரமானது, இல்லை - உண்டாவதில்லை, இவற்றைக்கொண்டு - இந்த ஸம்சாரத்தில் பிறந்து, விடும் - கருமங்களை நீக்கிவிடும், ஒருவன் தன்னை - ஒரு நித்தியமான ஆத்மனை, காணோம் - அவ்வனித்ய தத்துவத்தில் காண்கிலோம், ஆதலின் - ஆகையினால், (இப்படி ஸர்வதாவநித்திய தத்துவஞ் சொல்லுவார்களாகி), தடுமாற்றவர்க்கு - இப்படித் தடுமாறப்பட்டவர்களுக்கு, தடுமாற்றே - இச்சம்ஸாரப்பிரமணமே, (அதாவது : மோக்ஷமில்லை), எ - று.

உம் - அசை. (கo௨)

663. தானஞ் சீலந் தவந்தருமந் தயாக்க டம்மாற் றடுமாற்றில்
வானின் மண்ணிற் பிறந்திறந்து வந்து வீடு பெறுமொருவன்
ஞானங் கிலனென் பாரவர்க்குத் தடுமாற் றறுத்து வீட்டினைப்பெற்
றானென் றால்சொற் பொருளின்றே லாரோ வீடு பெறுவாரே.

(இ - ள்) தடுமாற்றில் - இச்சம்ஸாரத்தில், தானம் - தானமும், சீலம் - சீலமும், தவம் - தபமும், தருமம் - தருமங்களும், தயாக்கள் தம்மால் - ஜீவதயவு முதலாகிய காருண்யாதிகளாகிய இவற்றால் (அதாவது : தானஞ் செய்வதாலும், சீலாச்சாரத்திற் பொருந்துவதாலும், தவஞ்செய்தலாலும், தர்மங்களிற் பொருந்துவதாலும், ஜீவதயை முதலியவற்றைச் செய்வதாலும்), வானில் - தேவலோகத்திலும், மண்ணில் - பூமியிலும், பிறந்து இறந்து - தோன்றியும் மறைந்தும், (அதாவது : தேவவுலகிற்றோன்றி அப்புதபலனனுபவித்து நீங்கியும், மண்ணுலகில் மனுஷ்ய க்ஷேத்திரத்தில் தர்ம கண்டங்களில் உச்சைர்வம் சோத்பூத மனுஷ்யனு யவதரித்து நீங்கியும்), வந்து - தக்கபருவம் வந்து, வீடுபெறும் - கர்மக்ஷயஞ் செய்து முத்தியடையும், ஒருவன்தான் - ஒரு ஆத்மனுனவன்தான், அங்கு - அனன்ம வாதமாகிய அந்த க்ஷணிகேகாந்த வாதவனித்திய தத்துவத்தில், இலன்- இல்லாதவனுகும், என்பார் - என்று க்ஷணவிநாசமும் அனன்மையும் சொல்லுபவ ராகிய, அவர்க்கு - அந்த க்ஷணிகவாதிகட்கு, தடுமாற்று - இச்சம்சாரத்தை, அறுத்து - ஒருவன் கெடுத்து, வீட்டினை - மோட்சத்தை, பெற்றான் - அடைந்தான், என்றால் - என்று சொன்னால், சொல் - அப்படிப்பட்ட வசனம், பொருள்- தன்னால் குறிக்கப்பட்ட அவ்விதமான நித்யப்பொருள், இன்றேல்-அத்தத்துவத்தி வில்லையானல், (அந்த வசனத்திற்குப் பொருள் இல்லையாகையால்), வீடுபெறுவார்- அத்தத்துவ வறிவால் மோட்சமடைவோர்கள், யார் - எவர்கள் ?, (ஒருவரு மடையார்), எ - று. (கoங)

664. எல்லா வகையுங் கெட்டுள்ளத் தில்ல தந்தக் கணத்துதித்து
வல்லே வருமிச் சந்தானம் முடியுங் கணத்து வந்ததற்கோ

வெல்லா வகையு மின்றாய்வந் தெய்து மதற்கோ வீடென்றா
னில்லா தந்தத் ததுபோத லியல்பே நின்ற வதற்கென்னில்.

(இ - ள்) எல்லாவகையும் - சமஸ்தவிதத்திலும், (ஸகல விதாயங்களும்), கெட்டு - உள்ளஸ்கந்தம் வியமடைந்து, உள்ளத்து - மனதில், இல்லது - இல்லாததாகியது, அந்தக்கணத்து - அந்த ஸமயத்திலேயே, உதித்து - உத்பவித்து, வல்லே - சீக்கிரமாக, (அதாவது: ஸமயம் ஸமயந்தோறும்), வரும் - நூதனமாக வரப்பட்டதாகிய, இச்சந்தானம் - இவ்வரிசையானது, முடியுங்கணத்து - முடிவடையும் சமயத்தில், வந்ததற்கோ - வரப்பட்டதற்கோ (அல்லது), எல்லா வகையும் - ஸமஸ்த விதத்திலும், இன்றாய் - இச்சந்தான சம்பந்தமின்றிப் பிரதமத்திலிருந்து இல்லாதனவாகி, வந்தெய்துமதற்கோ - புதிதாய் வந்தடையப்பட்டதற்கோ, வீடு - மோக்ஷம், என்றால் - என்று கேட்குமிடத்தில், அந்தத்தது - சந்தான அந்தியத்திலுள்ளது, நில்லாது - யாதொன்றும் நிலையில்லாமல், போதல் - நீங்கிவிநாசமாவதே, இயல்பு - ஸ்வபாவமாகும், நின்ற - பிறகு நூதனமாக வந்து நின்ற, அதற்கு - அத்தத்துவத்திற்கு, என்னில் - என்று சொல்லுமிடத்தில், எ - று.

இதுவும் பின்வரும் கவியும் குளகம். (௧௦௪)

665. அந்தத் ததன்பின் வருங்கந்த மதற்கு வீடு தானாகில்
முந்தைக் கணங்கொ டவஞ்செய்து முடிந்தா ரென்ன பயன்பெற்றார்
சிந்திப் பில்லான் றவந்தன்னை யறியா னல்லோர் செறிவில்லான்
வந்தும் பரிந்தும் வீடெய்தும் பான்மைக் கிந்தப் பாழ்வீடே.

(இ - ள்) அந்தத்ததன் - சந்தானமுடிவின், பின் - பிறகு, வரும் - வரப்பட்ட, கந்தமதற்கு - கந்தத்திற்கு, வீடுதானாகில் - மோக்ஷமென்றால், முந்தைக்கணங்கொள் - அதீதஸமயங்களில் கைக்கொள்ளும், தவம் - தவம் முதலானவைகளை, செய்து - செய்து, முடிந்தார் - முடிந்தவர்கள், என்ன பயன் - என்ன பலத்தை, பெற்றார் - அடைந்தார்கள், தவந்தன்னை - தபமுதலானவைகளை, சிந்திப்பில்லான் - ஒன்றும் நினையாதவனும், அறியான் - அதை இன்னதென்று நினைத்துச் செய்தறியாதவனும், நல்லோர் செறிவில்லான் - நல்லோர் சேர்க்கையில்லாதவனும், வந்தும் - கடைசியாக வந்தும், பரிந்து - பந்தங்களை நீங்கி, வீடெய்தும் - மோட்சமடையும், பான்மைக்கு - பக்குவத்திற்கு, இந்தப் பாழ்வீடே - (ஒன்றுமில்லாது நாசமாதலே நிர்வாணமென்று சொல்லுகிற) இந்தப் பாழ்வீடே தகுதியாகும், எ - று.

ஸர்வதா அனித்தியமாதலால் யாதொரு பொருளும் திறம் இல்லையென்பது இதனால் பெறப்படும். (௧௦௫)

அனித்திய அனுன்மவாதங்களைப் பொருந்திய பௌத்த தரிசனத்தில் மோக்ஷமானது வீடு - நிர்வாணம் - என இருவகையால் கூறப்பட்டுள்ளது. (1) பிறப்பு பிணி மூப்பு சாக்காடு இவைகளுக்கு முதற்காரணமாகிய அவித்தை முதலாகிய பன்னிரு பாகுபாடுடைய பவசந்தானம் மீண்டு பிறப்பின்றி முடிவதே நிர்வாண மென்றும்-(பவநிரோதோ நிப்பாணம்.) (2) மிகவும் மேலான சுவர்க்க சுகமும் தோன்றிக் கெடுவதாகையால் இதையும் மீறினதான மீட்சியில் பேரின்பமே - வீடு அல்லது நிர்வாணமென்றும் அம்மார்க்கத்தினர் சொல்லுவர். (Buddha and the 'Gospel Buddhism'—by Ananda Coomaraswamy—pp. 126 — 136; Buddhism by Mrs. Rhys Davids, p. 195.)

"பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு
வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை
பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பய
னிற்ற வகுத்த வியல்பீ ராறும்"

பவசந்ததி யெனப்படும். இவைகளுள் முன்னது பின்னதைக் காரண காரிய சம்பந்தமாய் உண்டு பண்ணிச் சம்சார சுழற்சியைப் பண்ணும். இச்சுழற்சிக்குக் கர்த்தாவாகிய ஆன்மா ஒருவனுமில்லை.

"பண்ணுந ரின்றிப் பண்ணப் படாதா
யானு மின்றி யென்னது மின்றி
- - - - - - - - -
வினையும் பயனும் பிறப்பும் வீடு
மினையன வெல்லாந் தானே யாகி."

என்று கூறியுள்ளதைக் காண்க. (மணிமேகலை - 30 - பவத்திற மறுகெனப்பாவை நோற்றகாதை.)

இக்காதையிலேயே - வீட்டினதியல்பு அடியில் வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

பேதைமை மீளச் செய்கை மீளுஞ்
செய்கை மீள வுணர்ச்சி மீளு
முணர்ச்சி மீள வருவுரு மீளு
மருவுரு மீள வாயின் மீளும்
வாயின் மீள வூறு மீளு
மூறு மீள நுகர்ச்சி மீளு
நுகர்ச்சி மீள வேட்கை மீளும்
வேட்கை மீளப் பற்று மீளும்
பற்று மீளக் கருமத் தொகுதி
மீளுங் கருமத் தொகுதி மீளத்

தோற்ற மீளுந் தோற்ற மீளப்
பிறப்பு மீளும் - - - - - -

(119—130.)

என்றதால் காரணம் கெடக் காரியம் கெட்டுச் சந்ததி யொழிதல் இயல்பென்பதும், இவ்வாறே காரணமில்லாதொழித்துக் காரியத்தை யழித்து பவவிநாசஞ் செய்வதே வீட்டியல்பு என்பதும் விளங்கும்.

666. இட்ட மாறும் விட்டுமேற்கோ ளழிந்து தன்சொன் மாறாகித்
திட்ட மூன்றும் மறுதலைப்பத் தேறா தனித்த மென்பான்றன்
சட்டர் கெட்டே போயிடுகத் தடுமாற் றறுத்து வீடெய்துஞ்
சிட்டர் சொற்க தஞ்சித்தே யனித்த மென்பார் திருவறமே.

(இ - ள்) இட்டமாறும் - ஆறு இஷ்டங்களும், விட்டு - விடுபட்டு விரோதமாகி, மேற்கோள் - அதன் மேற் சொல்லும் திருஷ்டாந்தமும், அழிந்து - கெட்டு, தன் சொல் - தனது வசனமும், மாறாகி - மாறுபாடாகி, திட்ட மூன்றும் - திருஷ்டாந்தங்கள் மூன்றும், மறுதலைப்ப - மாறுபாடாகவும், தேறாது - தெளியாமல், அனித்தமென்பான் - ஸர்வதா அனித்தியமே தத்துவமென்று சொல்பவன், தன் சட்டர் - தன்னுடைய மேன்மையானது, கெட்டே போயிடுக - அத்தத்துவப்படி விநாசத்தையே அடைக, தடுமாற்று - ஸம்சாரத்தை, அறுத்து - கெடுத்து, வீடெய்தும் - மோக்ஷமடையும், சிட்டர் - ஸ்ரேஷ்டர்களாகிய, கதஞ்சித்து - ஒரு பிரகாரத்தினால், அனித்த மென்பார் - பொருள் அனித்தியமென்று சொல்லபவாது, சொல் - வசனமானது, திரு - அழகிய, அறம் - தருமமாகும், எ - று. (கoசு)

வேறு.

667. வயிரமொன் றுடையன் வையத் துயிர்கண்மேன் மாயை மைந்தன்
செயிர்விடத் தயாமுன் னோரா னறக்கெடு மனித்தஞ் சொன்னா
னுயிரினை யில்லை யென்றா னூனினை யுண்க வென்றான்
*பயிரினாற் கொலையுஞ் சொன்னான் முத்தியும் பாழென் றிட்டான்.

---

* கொல்லான் புலால் மறுக்க வேண்டியிருக்க 'ஊனினைத்தின்க' வென்றும், 'கொல்லாதிருங்கள்' என்றும் சொன்னதால் - கோறல் குற்றமென்பது - வசனமாத்திரமே; ஆகையால் " பயிரினாற் கொலையும் சொன்னான் " என்றார் ஆசிரியர்.

உலகத்து ஜீவன்களின்மேல் அன்பு கூர்ந்து, தயவால் அவர்கள் துன்பம் நீக்கித் தருமவழி காட்டுவதற்கே புத்தன் உலகில் அவதரித்தான் என்று கொள்ளும் மதத்திற்கு மாறாக உயிரை யில்லையென்றும் ஊனைத்தின்கவென்றும் சொன்ன

(இ - ள்) மாயைமைந்தன் - மாயாதேவியின் புத்திரனாகிய புத்தன், வயிர மொன்றுடையன் - சலஞ் சாதித்த லொன்றையே மிகவுமுடையன், வையத்து - இவ்வுலகில், செயிர்விட - துன்பம் நீங்க, முன் - முன்னே, உயிர்கள் மேல் தயா - ஜீவன்களின்மேலுள்ள தயவை, ஓரான் - அறியான், அறக்கெடும் - ஸர்வதாநாச மாகும், அனித்தம் - அனித்தியத்தை (அனித்தியம்), சொன்னான் - சொல்லி னான், உயிரினை - ஜீவனை (அஞ்ஞானமவாதத்தால்), இல்லையென்றான்-இல்லையென் றுஞ் சொன்னான், ஊனினை - மாமிசத்தை, உண்கவென்றான் - உண்ணுகவென் றுஞ் சொன்னான், பயிரினால் - (இவ்வாறு கூறிய) பொருளற்ற சொற்களால், கொலையும் - கொலையையும், சொன்னான் - சொல்லினான், முக்தியும் - மோட்ச மும், பாழென்றிட்டான் - ஸர்வதா ஒன்றுமில்லாமல் நாசமாதலென்றுஞ் சொன்னான், எ - று.

பயிர் - பொருளற்ற மிருக கூச்சல். (கoஎ)

அவாச்சியவாதம்.

668. அவாச்சிய மாதற் சொல்லாற் பொருளின்மே லறிவெ ழாமை
அவாச்சிய மென்று சொல்லார் பொருளின்மே லறிவெ ழுந்த
தவாச்சிய மென்று சொல்லாற் சொலப்படாப் பொருளு முண்டோ
வவாச்சிய பக்கன் றன்சொன் மாறுமாய்க் கதஞ்சித் தாய்த்தே.

(இ - ள்) அவாச்சியமாதல் - ஸர்வதா அவாச்சியமாவது, சொல்லால் - வசனத்தினால், பொருளின்மேல் - வஸ்துவின்மேல், அறிவு - ஞானமானது, எழாமை - உண்டாகாமையாகும், பொருளின்மேல் - வஸ்துக்களின்மேல், அறிவு - ஞானம், எழுந்தது - உண்டாகிச் சொல்லப்பட்டதை, அவாச்சியமென்று - அவாச் சியமாகுமென்று, சொல்லார் - சொல்லமாட்டார்கள், அவாச்சியமென்று - இது அவாச்சியமே யென்று, சொல்லால் - வசனத்தினால், சொலப்படா - சொல்ல முடியாத, பொருளும் - திரவியமும், உண்டோ - இருக்கின்றதோ ?, அவாச்சிய பக்கன் - அவாச்சியமேவதத்துவமென்று சொல்லுபவன், தன்சொல் - தன் னுடைய வசனமே, மாறுமாய் - அவனுக்கு விரோதமுமாகி, கதஞ்சித்தாய்த்து - கதஞ்சித் அவாச்சிய மென்றாயிற்று, எ - று. (கoஅ)

தால் " மாயைமைந்தன் வைரமொன்றுடையன் வையத்துயிர்கண்மேல் தயாமுன் னோரான் " - என்றுங் கூறினர் ஆசிரியர்.

பயிரினால் என்பதற்கு விலங்கு நீர்மைகொண்டு என்று பொருள் கூறுவோரு முளர். பயிர் - விலங்கொலி. 'ஊனினை உண்க', என்பதில் கொலைக் குறிப்புக் காத்து புலனாவதாலும், கொலையைக் கரவாக அறிவுறுத்துவதும் மக்கட்டன்மை யிழந்த விலங்கு நீர்மையாகலானும் 'பயிரினால்' என்றார்.

669. மதுரமென் றுரைத்த சொல்லான் மதுரந்தான் வசிக்கப் பட்டு
மதுரத்தின் விகற்ப மெல்லாம் வைத்தறி வறிந்த வண்ணம்
மதுரச்சொற் சொல்ல மாட்டா தாதலா லவாச்சி யம்மாம்
மதுரந்தான் மதுரச் சொல்லாற் சொலப்படும் சொலப்ப டாதாம்.

(இ - ள்) மதுரமென்று - மாதுரியமென்று, உரைத்த - சொல்லப்பட்ட, சொல்லால் - வசனத்தால், மதுரந்தான் - மாதுரியந்தான், வசிக்கப்பட்டு - வசிகரமாகிக் கிரகிக்கப்பட்டு, மதுரத்தின் - அத்தித்திப்பினுடைய, விகற்பமெல்லாம் - வித்தியாசமெல்லாம், வைத்து - ரஸநேந்திரியத்தில் வைத்து, அறிந்த வண்ணம் - மனதறிந்த விதாயமாக, மதுரச்சொல் - மதுரமென்றசொல், (அந்தத் தித்திப்பினுடைய பேதவசனத்தால்), சொல்லமாட்டாதாதலால் - சொல்ல முடியாதாகையால், அவாச்சியம்மாம் - அவாச்சியமாகும், மதுரந்தான் - அந்த மாதுரியந்தான், மதுரச்சொல்லால் - மாதுரியமென்கிற சொல்லினால், சொலப்படும் - வசனிக்கவும் படும், சொலப்படாதாம் - தித்திப்பின் பேதப்படி சொல்ல முடியாததுமாகும், எ - று. (௬௦௯)

670. வையத்து வார்த்தைக் கெல்லாம் வாச்சிய மில்லை யாகில்
பொய்யைத்தா முரைக்கின் றார்க ளாவரிப் பூத லத்தார்
மெய்யைத்தா னானுஞ் சொல்லா துணர்வும்வே றுதல் வேண்டும்
வையத்து வழக்கு நூலோ டிவனுமா றுயி னனே.

(இ - ள்) வையத்து - இந்த வுலகத்தில் உண்டான, வார்த்தைக்கெல்லாம் - வசனங்களுக்கெல்லாம், வாச்சியம் - வசனத்தால் குறிக்கப்பட்ட பொருள், இல்லையாகில் - இல்லாவிட்டால், இப்பூதலத்தார் - இப்பூமியிலுள்ளவர்கள், பொய்யைத்தாம் - அசத்தியத்தைத்தாம், உரைக்கின்றார்களாவர் - சொல்லப்பட்டவர்களாவார்கள், மெய்யைத்தான் - ஸத்தியத்தை, நானும் - பரமாகமும், சொல்லாது - சொல்லமாட்டாது, உணர்வும் - அறிவும், வேறுதல் வேண்டும் - வேறாகிய தன்மையை யடையவேண்டும், வையத்து - இவ்வுலகத்தில், வழக்கு - வழங்குகின்ற தன்மையுடனும், நூலோடு - ஆகம சாஸ்திரத்தினுடனும், இவனும் - இந்த அவாச்சியவாதியும், மாறுயினன் - மாறுபாடாகவானுன், (அதாவது: லோக வழக்கு, ஆகமம் இவைகளுக்கு விரோதமாயினன்), எ - று.

வாசகத்தால் குறிக்கப்படும் பொருளாகிய வாச்சியமின்றாகில், வாசகம் பொய்யோ மெய்யோவென்று நிச்சயிக்கப்படாது; பொய் மெய் என்பதற்கு வேறுபாடின்றாகும்; ஆகையால் அவ்விரண்டும் இல்லாதுபோம். (௬௧௦)

பின்னவாதம்.

671. குணகுணி வேறே யென்னிற் கூடிய முடிவிற் றுகு
முணர்வொடு காட்சி யாதி யுயிரின்வே றளவு மாகுங்

குணகுணித் தன்மை யன்றிக் குழுவலும் பிரிவு மாகு
முணர்ந்திடா துயிரி னிற்கு மொரோவழிக் குணியு மன்றும்.

(இ - ள்) குணகுணி - குணமும் அந்தக் குணத்தையுடைய பொருளும், வேறே யென்னில் - ஸர்வதா பின்னமேவ என்று சொல்லுமிடத்தில், கூடியமுடிவிற்றாகும் - வேறாகவிருந்தபின் அவ்விரண்டு மொன்றாகச் சேர்ந்து முடியப் பட்டனவாகும், உணர்வொடு - ஞானத்தோடு, காட்சியாதி - தர்சனம் முதலாகிய ஆத்ம குணங்கள், உயிரின் வேறுளவுமாகும் - ஆத்மனை விட்டு வேறிடத்திலிருப்பனவுமாகும், குணம் - குணங்கள், குணித்தன்மையன்றி - அந்தப் பொருள்களின் ஸ்வரூபமல்லாமல், குழுவலும் - வேறேயிடத்திலும் கூடுவதும், பிரிவுமாகும் - பிறகு அதனின்று நீங்கிவிடுவதுமாகும், உயிரின் - ஆத்மனிடத்தில், உணர்ந்திடாது - (ஞானதி குணங்கள் அல்லாத) அசேதன குணமும், நிற்கும் - இருப்பதாகும், ஒரோவழி - இவ்விதத்தால் பார்க்குமிடத்தில் ஒருவழி, குணியும் - குணத்தையுடையதாகிய யாதொரு பொருளும், அன்றும் - இல்லையென்றும் ஆகும், எ - று.

உணர்ந்திடாதது-என்பது, உணர்ந்திடாது எனத்தொகுத்தலாய் வந்தது. ()

672. மயக்கமே செற்ற மார்வ மாம்பந்த கார ணங்க
ளுயிர்ப்பரி ணம மின்றி யொழியப்போய்க கட்டும் வீடுங்
கயக்கமி னிலையிற் றாகிக் கயத்திடைக் கல்லுப் போலாம்
வியப்புற தவத்தி னாலென் பெறுவது வேறென் பாரேல்.

(இ - ள்) வேறென்பாரேல் - குணகுணிகள் ஸர்வதா பின்னமேவ என்று சொல்வார்களேயானால், மயக்கம் - மோகமும், செற்றம் - த்வேஷமும், ஆர்வம் - ஆசையும், ஆம் - ஆகிய, பந்த காரணங்கள் - கர்ம பந்தத்துக்குக் காரணமான ராகத்வேஷ மோஹங்கள், உயிர் - ஆத்மனுடைய, பரிணாமமின்றி - பரிணதகுணமில்லாமல், ஒழிய - நீங்க, கட்டும் - பந்தமும், வீடும் - மோட்சமும், போய் - நீங்கி, கயக்கமில் - சோர்வில்லாத, நிலையிற்றாகி - நிலையினையுடையனவாய், கயத்திடை - குளத்திலிருக்கப்பட்ட, கல்லுப்போல் - கல்லைப்போல, ஆம் - ஆகும், (அப்படியிருக்க), வியப்புறும் - விஸ்மய மடையும்படியான, தவத்தினால் - தபம் முதலியவைகள் செய்தலால், என் பெறுவது - பந்தமோட்சங்களில்லையாகில் எதையடைவது (அடைவது ஒன்றுமில்லை), எ - று. (கஎஉ)

673. உடம்பினு ளுயிரைப் போல குணகுணி யொன்றே டொன்று
விடும்படிக் கண்ட துண்டேல் வேறென விளம்ப லாகும்
சடம்புரிந் துரைவே றாகப் பொருளும்வே றாமென் பானேல்
மடந்தைபெண் மாதென் றாலும் மகளலாப் பொருளு முண்டோ.

(இ - ள்) உடம்பினுள் - சரீரத்துளாகிய, உயிரைப்போல் - ஆத்மனைப் போல, குணகுணி - குணமும் அந்தக் குணத்தையுடைய குணியும், ஒன்றோடொன்று - ஒன்றுடன் ஒன்று (கூடியிருந்து), விடும்படி - பிறகு ஒன்றை விட்டு ஒன்று நீங்கும்படியான தன்மையை, கண்டதுண்டேல்-கண்டிருந்தால், வேறெனகுணகுணிகள் பின்னமேவ என்று, விளம்பலாகும் - சொல்லலாகும், (அப்படியின்றிக் குணகுணிகள் தாதாத்மிய மாதலாலும்,குணியைவிட்டுக் குணம் ப்ரதேசத்தால் வேறுபண்ண முடியாத தன்மை யுடையதாதலாலும், அதை ஸர்வதா பின்ன மேவ என்று சொல்ல முடியாது; அப்படியிருக்க), சடம்புரிந்து - அஞ்ஞானத்தைச் சேர்ந்து, உரை வேறாக - குணகுணி யென்று வசன மாத்திரத்தால் வேறேயிருக்க, பொருளும் - அதற்குப் பொருளும், வேறாம் - வேறாகிப் பின்னமேயாகும், என்பானேல் - என்று சொல்லுவானேயானால், (ஒரு பெண்ணை), மடந்தை என்றாலும் - மடந்தையென்று சொன்னாலும், பெண் என்றாலும் - பெண்ணென்று சொன்னாலும், மாதென்றாலும் - மாது என்று சொன்னாலும், மகளலா - ஸ்த்ரீத்வமல்லாத, பொருளும் - வேறு வேறு வசனத்திற்கு வேறு வேறு பொருளும், உண்டோ - உண்டாயிருக்கின்றதோ? (இல்லை), எ - று.

இதனால் திரவ்ய குணங்கள் ஸர்வதா பின்னமல்ல வென்பது பெறப்படும். 'என்றலும்' என்பது மூன்றிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. (கக௩)

அபின்னவாதம்.

674. எத்திறத் தாலு மொன்றே தத்துவ மென்று வேண்டும்
வித்தக நாவி னரிற் குணகுணி விகற்பம் வேண்டார்
பித்தன்றன் னுணர்வு செய்கை சுகதுக்கம் பிறவு மொன்றாய்த்
தத்துவ மொழியு மாறும் வீடுந்தான் பாழ தாமே.

(இ - ள்) எத்திறத்தாலும் - எப்பிரகாரத்தினாலும், தத்துவம் - தத்துவ ஸ்வரூபமானது, ஒன்றே யென்று - ஸர்வதா ஒன்றேயாமென்று, வேண்டும் - இச்சித்தறிகின்ற, * வித்தகம் - ஞானத்தையுடைய, நாவினரில் - வித்துவான்களுக்குள்ளே, குணம் - குணத்தையும், குணி - அக்குணத்தையுடைய திரவியத்தையும், விகற்பம் - முன் பின்னவாதி கூறியதுபோல் வேறுவேறாக, வேண்டார் - விரும்பார்கள் (அதாவது : எல்லா மொன்றேயென்று சாதிப்பர்), பித்தன் தன் - பைத்தியக்காரனுடைய, உணர்வு - ஞானமானது, (அதாவது : பித்தமயக்கத்தால் யதார்த்தமறியாமல் மயங்கிய அறிவானது), செய்கை - அஞ்ஞானக் கிருதத்தால், சுகதுக்கம் பிறவும் - ஸுகதுக்காதிக ளெல்லாம், ஒன்றாய் - ஒன்றாக, (அதாவது : ஸர்வதா ஒன்றாக), தத்துவம் - தத்துவத்தை, மொழியுமாறும் - சொல்கின்ற

* வித்தக நாவினர் :—அபின்னம் சாதிக்கும் வாக்குச் சாமர்த்திய முள்ளோர்; இஃதிழிவு குறித்துரைத்த சிறப்பு.

மார்க்கமும், வீடும்தான் - மோட்ச ஸ்வரூபமும், பாழாகும் - நாசமாகின்றன வாகும், எ - று. (கக௪)

675. ஒன்றென வுரைப்பான் கேட்பா னுணர்வு சொன் னுன்கும் வேண்டா
வொன்றெனி லொன்று மின்று முளவெனி லொன்று மன்று
மென்றிடா நான்கும் வேண்டிப் பிராந்தியென் றுரைக்கும்போழ்து
நின்றவை பிராந்தி யாக நிலைபெற்ற விகற்ப மெல்லாம்.

(இ - ள்) ஒன்றென - ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்கள் ஸர்வதா ஒன்றாகி அபின்னமேவ தத்துவம் என்று, உரைப்பான் - சொல்பவனும், கேட்பான் - அப்படிச்சொல்லும் தத்துவத்தைக் கேட்பவனும், உணர்வு - அதை அறியும் ஞானமும், சொல் - அந்த ஸர்வதா அபின்னமென்கிற வசனமும், (ஆகிய) நான்கும் வேண்டா - நான்கையும் வெவ்வேறென்று சொல்ல வேண்டாத, ஒன்றெனில் - ஏகமாகி அபின்னமென்று சொல்லுமிடத்தில், ஒன்றும் - சொல்வது கேட்பது முதலாகியவைகளில் யாதொன்றும், இன்றாம் - அத்தத்துவப்படி வேறில்லாததாகும், (அது: பிரத்தியக்ஷ விரோதம்), உளவெனில் - சொல்வது கேட்பது நினைப்பது முதலியவைகள் உண்டென்றால், ஒன்றுமன்றாம் - ஸர்வதா அபின்னமே யென்னும் தத்துவம் ஒன்றும் இல்லாமற்போகும், என்றிடா - என்று யோசித்து, நான்கும் வேண்டி - சொல்பவன் கேட்பவன் அறிதல் அத்தத்துவம் என்னும் நான்கையுமிச்சித்து, (இந்த நாலும்), பிராந்தியென்று - பிராந்தமாகுமென்று, உரைக்கும் போழ்தில் - அத்தத்துவ வாதிகளால் சொல்லுமிடத்தில், நின்றவை - அப்படிச் சொல்லப்பட்டு நின்றவை, பிராந்தியாக - மயக்கமாக, விகற்பமெல்லாம் - சொல்வது கேட்பது முதலாகிய வேறு வேறு தன்மைகளெல்லாம், நிலைபெற்ற - நிலையையடைந்தனவாம், எ - று.

இதனால் கதஞ்சித் பின்னமும் பெறப்பட்டது என்பது தாத்பரியம். (ககரு)

676. ஒன்றென வுரைத்த மேற்கோ ளுடன்செல்லு மேது வோடு
நின்றதோ ரெடுத்துக் காட்டு நின்றதன் பொருண்மு டிக்கி
லொன்றென்ற மேற்கோள் தன்சொ லழிந்துமா றெய்தி யோடி
நின்றவப் பக்கஞ் சேர்ந்தா னெறிபிறி தின்மை யாலே.

(இ - ள்) ஒன்றென வுரைத்த - ஸர்வதா அபின்னமேயென்று சொல்லப்பட்ட, மேற்கோளுடன் - பிரதிஜ்ஞை அல்லது பக்கம் என்ற கொள்கையுடன், செல்லும் - செல்லும்படியான, ஓர் ஏதுவோடு - ஒருஹேது காரணத்துடன், நின்றது - நின்றதான, எடுத்துக்காட்டு - திருஷ்டாந்தம், நின்றதன் - அதன் பின் நின்ற உபநயம் ஆகிய இவைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு இவற்றினுடைய (அதாவது: இவற்றின் படி), பொருள் முடிக்கில் - (அந்த ஸர்வதா

அபின்னமாகிய) அர்த்தத்தை முடித்துத் தீர்மானித்தால், ஒன்றென்ற - ஒன்றென்று கூறிய (அதாவது: அபின்னமேயென்ற), மேற்கோள் - பிரதிஜ்ஞை மேற்கொள்கையும், அழிந்து - (ஏது திருஷ்டாந்தம் உபநயம் முதலிய வேறு வேருகிய அவயவங்கள் சாதித்ததுபற்றி), கெட்டு, தன்சொல் - அந்த அபின்ன வாதியின் வசனமே, மாறெய்தி - விரோதமாகி, ஓடி - சென்று, நெறி - வழி யானது, பிறிது - வேருென்றும், இன்மையால் - இல்லாமல் ஏகாந்தமாய்த் தடை யாவதால், நின்ற - முன் பின்னமே தத்துவமென்று ஏகாந்தமாய் நின்ற, அப்பக் கம் - அந்தப் பரபக்ஷத்தை, சேர்ந்தான் - அடைந்தான், எ - று.

இங்ஙனம் கூறியதனுல் ஏகாந்த அபின்ன பக்ஷம் பக்ஷாபாஸமாகி, பரபக்கத் தோடு ஒன்றுய்விடும். பிரதிஜ்ஞை அல்லது பக்ஷம், ஹேது, திருஷ்டாந்தம், உபநயம், நிகமனம் - இவை அநுமான பிரமாணத்தின் அவயவங்கள். மேற்கோள் அல்லது பக்ஷம் - பின்வரும் ஆதாரத்தைக்கொண்டு சாதிக்கப்படும். எல்லா மொன்றே என்று வாதிப்போன் அனுமானப் பிரமாணத்தால் சாதிக்கவேண்டில் - ஒன்றென்ற கொள்கை யழிந்து (பலவான அவயவங்களுள்ள அனுமானத்தால்) பரபக்ஷம் சார்ந்து தன்பக்கம் குலேயும். (கககூ)

677. ஒன்றென வுரைக்கு நூலே யோதுவா னென்றன் றென்று
நின்றநூ லோது வானே டொத்திடும் வீடு மஃதே
யன்றெனி லொன்றன் ருகு மாமெனி லளியற் ருன்தா
னென்றென வுரைத்துப் பெற்ற வூதிய மென்கொ லோவே.

(இ - ள்) ஒன்றென-ஜீவாதி எல்லாத்திரவியங்களும் பரமாத்மாவில் ஸர்வதா அபின்னமென்றும், (அதாவது: எல்லாம் ஒன்றே என்றும்), உரைக்கும் - சொல் கின்ற, நூலே - சாஸ்திரத்தை, ஓதுவான் - சொல்பவன், ஒன்றன்றென்று - முன் ஸர்வதா பின்னமே யென்று, நின்ற - இராநின்ற, நூல் - சாஸ்திரத்தை, ஓதுவா னேடு - சொல்பவனேடு, (இவனும் அவனும் அத்வைத மதப்படி ஒன்றேயாகை யால்), ஒத்திடும் - சமானமாவன், வீடும் - அவர்களால் கூறப்பட்ட மோக்ஷமும், அஃதே - அவ்வாறே ஒத்திடும், அன்றெனில் - அவ்வாறு அவ்விருவரும் ஒத்திடார் அவர்கள் சொல்லிய வீடும் ஒத்திடாது வேறு வேறே என்று சொல்லும்பக்ஷத்தில், ஒன்று - அத்துவைதவாதி கூறிய அபின்னமதம், அன்ருகும் - இல்லாதுபோம், ஆமெனில், அப்படி ஒன்றேயாமெனில், அளியற்ருன்தான் - இந்தத் தரித்திரன், (அதாவது: பொருளளிக்கும் திறமற்றேன்), ஒன்றென - (பின்னவாதிக்கு மாறாக அபின்னவாதம் பற்றி எல்லாம்) ஒன்றே என்று, உரைத்து - சொல்லி, பெற்ற - அடைந்த, ஊதியம் - இலாபம், என்கொல் - என்னவோ? (ஒன்றுமில்லை), எ-று.

ஓ, வே - அசைகள். (ககஎ)

678. ஒன்றென வுரைக்கும் மாரி தீவெயிற் கொதுங்கு மோடித்
தின்றிடா மண்ணைச் சோறு தேடியே பசித்து றங்கு
மென்றிடா விரண்டு ரைக்கு மென்னைப்போல் பார்க்கி லெல்லா
மொன்றென வுரைக்கும் வாயே யுன்மத்தச் சரித மாய்த்தே.

(இ - ள்) (மேற்கூறியபடி ஒன்றென வுரைப்பவன்) ஒன்றென - ஸர்வதா அபின்னமென்று, உரைக்கும் - சொல்வான், மாரிக்கு - மழைக்கும், தீக்கு - அக்கினிக்கும், வெயிற்கு - வெயிலுக்கும், ஓடி - நீங்கிச்சென்று, ஒதுங்கும் - மறைவான், (எல்லாம் ஒன்றானல் ஏனப்படிச் செய்யவேண்டும்? வேண்டியதில்லை; அது பிரத்தியக்ஷ விரோதம்; அதுவல்லாமலும்), மண்ணை - மண்ணை, தின்றிடா - தின்னாமல், சோறு - சோற்றை, தேடி - சம்பாதித்து, (அது கிடைப்பது அரிதானல்), பசித்து - பசியால் வருந்தி, உறங்கும் - தூங்குவான், (எல்லாம் ஒன்றானல் ஏன் அப்படி அலையவேண்டும்? அதுவும் முன்சொன்னது போலவேயாகவேண்டும்), என்றிடா - என்று இவைகளையெல்லாம் விவரமாகத் தெரிவித்து, இரண்டுரைக்கும் - கதஞ்சித்பின்னம் கதஞ்சித் அபின்னமென்று சொல்கின்ற இரண்டு வசனங்கட்கும் (உள்ளதை), என்னைப்போல் - என்னைப் போல, பார்க்கில் - பார்க்குமிடத்தில், எல்லாம் - யாவும் (எப்பிரகாரத்தாலும்), ஒன்றென - அபின்னமே என்று, உரைக்கும் - சொல்கின்ற, வாயே - வசனமானது, உன்மத்த சரிதமாய்த்து - மயங்கிய நடவடிக்கையாக விராநின்றது, எ - று.

குவ்வுருபு மூன்றிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. (கசஅ)

வேறு.

679. விண்மதி யெண்ணிலா மண்ண கற்களி
னுண்ணிலா நீரகத் துருவு போலவுங்
கண்ணுறு கடந்தொறு காயம் போலவு
மெண்ணிலாக் காயத்து ளுயிரு மொன்றெனில்.

(இ - ள்) எண்ணிலா - கணக்கில்லாத (அதாவது: அஸங்கியாதமாகிய), மண் அகல்களின் - மட்பாத்திரங்களின், உள் - உள்ளேயிருந்து, நிலா - பிரகாசிக்கும்படியான, நீரகத்து - ஜலத்தினுள்ளே, விண்மதி-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற சந்திரனது, உருவு போலவும் - ரூபம் போலவும், கண்ணுறு - கருதப்பட்டிருக்கிற, கடந்தொறும் - பாத்திரங்கள் பாத்திரங்கள் தோறும், (தோன்றுகின்ற), ஆகாயம் போலவும் - ஆகாயத்தைப் போலவும், எண்ணிலா - கணக்கில்லாத, காயத்துள் - சரீரத்துக்குள், உயிரும் - ஆத்மனும், ஒன்றெனில் - ஒன்றே யென்று சொல்லுமிடத்தில், எ - று. (கசக)

680. சாயைக்குத் தன்மைதா னெங்கு மொத்தபோ
லாயுநல் லறிவின்ப துன்ப மாதிகள்
காயத்து ளுயிர்களுக் கெங்கு மொத்திடி
லேயு மன்றியொன் றுதிவ் வெடுத்துரை.

(இ - ள்) சாயைக்கு - அந்தச் சந்திரனுடைய சாயலுக்கு, தன்மைதான் - ஸ்வபாவமானது, எங்கும் - எவ்விடத்தும், (அதாவது : ஜலமுள்ள எப்பாத்திரங்களிலும்), ஒத்தபோல் - வித்தியாசமில்லாமல் ஒத்திருப்பது போல், காயத்துள் - சரீரத்துளிருக்கப்பட்ட, உயிர்களுக்கு - ஆன்மாக்களுக்கு, ஆயு - ஆயுஷ்யமும், நல் - நன்மையாகிய, அறிவு - ஞானமும், இன்பம் - சௌக்கியமும், துன்பமாதிகள் - துக்கம் முதலானவைகளும், எங்கும் - எவ்விடத்திலும், (அதாவது : எல்லாச் சரீரங்களிலும்), ஒத்திடில் - சமானமாயிருந்தால், இவ்வெடுத்துரை - இத்திருஷ்டாந்தம், ஏயும் - இசையும், அன்றி - அப்படிக்கில்லாமல், (வித்தியாசமாக விருப்பதால்), ஒன்றுது - பொருந்தாது, எ - று. (கஉ0)

வேறு.

681 கார்து ளும்புங் கடத்துறுந் தீமையா
லோர் துளும்புணர் வாதிக ளொத்தொவா
நீர்து ளும்பநின் றம்மதிச் சாயையின்
னேர்து ளும்புவ தெங்ஙன மென்றிடில்.

(இ - ள்) கார் - நீரானது, துளும்பும் - சிற்சில கடங்களில் காற்றினுல் அசையும், (அதனுல்), கடத்துறும் - சில கடங்களில் மாத்திரம் அவ்வசைதல் ஏற்படும், (அதுபோல்), ஓர் - ஒப்பற்ற, தீமையால் - ஏதோ பொல்லாத செய்கைகளால், துளும்ப - ஒவ்வோரிடங்களி லசைதலால், உணர்வாதிகள் - ஞான முதலிய குணங்கள், ஒத்து - சிலவிடங்களில் பொருந்தியும், ஒவா - சிலவிடங்களில் பொருந்ாதனவுமாகும், (என்னுமிடத்தில்), நீர் - ஜலமானது, துளும்ப - காற்றினுலசைய, நின்ற - ஆகாயத்திலிராநின்ற, மதி - சந்திரனுடைய, சாயையின் - சாயலினது, ஏர் - அழகானது, எங்ஙனம் - எவ்விதமாக, துளும்பும் - அசையும்? (அசையாது), என்றிடில் - என்று சொன்னுல், எ - று.

துளும்புணர் என்பதில் அகரந்தொக்கது. (கஉக)

682. இன்ப துன்ப முயிர்க்கல யாக்கைய
வென்ப திந்த வெடுத்துரை யால்வரும்
முன்செய் புண்ணிய பாவ முடித்ததற்
பின்பி றுத்த விறத்தலு மில்லையே.

(இ - ள்) இன்பம் - சுகமும், துன்பம் - துக்கமும், உயிர்க்கல - ஆத்மனுக்கில்லே, யாக்கையவெண்பது - சரீரத்தினுடையன வென்பது, இந்த எடுத்துரையால் - இத்திருஷ்டாந்தத்தால், வரும் - வராநின்றது, (ஆகையால் யாதொரு ஜீவனும்), முன் செய்-பூர்வத்தில் செய்யப்பட்ட, புண்ணியம்-புண்ணியத்தையோ, பாவம்-பாவத்தையோ, முடித்து - அனுபவித்துத் தீர்த்து, அதற்பின் - அதன் பிறகு, பிறத்தல் - மறுபடி பிறப்பதும், இறத்தலும் - மரணமடைவதும், இல்லே - இல்லே யாகும், எ - று. (கஅஉ)

683. வாரி மேன்மதி நிற்பவச் சாயைதான்
நீரி னீங்குத லில்லேயே னின்னுரை
யோரு மோருயிர் நிற்ப வுடம்புயிர்
பேர நீபிண மாகிப் பிழைத்ததே.

(இ - ள்) வாரிமேல் - கடத்திலுள்ள வச்சலத்தின்மேல் ஆகாயத்தில், மதி - சந்திரன், நிற்ப - இருக்க, அச்சாயைதான் - அந்தச் சந்திரச்சாயலானது, நீரின் - ஜலத்தினின்றும், நீங்குதலில்லேயேல் - நீங்கப்பட்டதில்லேயானல், நின்னுரை - ஸர்வதா அபின்னமே சொல்லுகிற உன்னுடைய வசனமானது, ஒரும் - அறிகின்ற, ஒருயிர் - சந்திரன்போல பரமாத்மனென்கிற ஒரு உயிரானது, நிற்ப - நீங்காமல் நிற்க, உடம்புயிர் - சரீரத்துள்ள சந்திரசாயைபோன்ற உயிரானது, பேர - சரீரத்தினின்றும் நீங்க, நீ பிணமாகி - நீயென்னும் அச்சரீரம் பிரேதமாகி, பிழைத்தது - உன்ஞற் சொல்லிய தத்துவத்தினின்றும் பிசகியதாகும், எ - று. (கஅங)

684. இந்துவுஞ் சாயையும் போலி ரண்டுயிர்
நின்றன கண்டிலம் நிற்குங் காட்டிது
வன்றியுஞ் சாயைபோ லாமி ரண்டுயிர்
நின்றதுண் டாகிலும் நின்ற தில்லேயே.

(இ - ள்) இந்துவும்-சந்திரனேயும், சாயையும் - நீரில் தோற்றும் அச்சந்திரனது சாயலேயும், போல் - போல, இரண்டுயிர் - இரண்டுயிர்கள், நின்றன - நின்றவைகளே, கண்டிலம் - பார்த்திலோம், இதுவன்றியும் - இது வல்லாமலும், சாயை போல் - சாயலேப்போல, ஆம்-இரண்டாகும் படியான, இரண்டுயிர் - இரண்டுயிர்கள், நின்றதுண்டாகிலும் - இருக்குமாஞலும், நிற்கும் - உன் திருஷ்டாந்தத்தால் சாதிக்கப்பட்டிராநின்ற, காட்டு - தார்ஷ்டாந்தாகமாகிய அபின்ன தத்துவம், நின்றதில்லே - நிலேக்கப்பட்டதில்லே, எ - று. (கஅச)

வேறு.

685. கடங்க டந்தொறு காயம தாயவா
றுடம்பு டம்புதோ றுமுயி ரொன்றெனில்

கடந்த கர்ந்துழிக் காய நிலைக்குமா
றுடம்பு டைந்துழி யும்முயிர் நிற்பதாம்.

(இ - ள்) கடங்கடந்தொறும் - கடங்கள் கடங்கள்தோறும், ஆகாயமது - ஆகாசமானது, ஆயவாறு - ஆகியது போல், உடம்புடம்புதோறும் - எல்லாச் சரீரங்களிலும், ஆம் - உண்டாகின்ற, உயிர் - உயிரானது, ஒன்றெனில் - ஒன்றேயென்று சொல்லுமிடத்தில், கடம் - கடமானது, தகர்ந்துழி - உடைந்த விடத்திலும், காயம் - ஆகாயமானது, நிலைக்குமாறு - நிலைத்திருப்பது போல், உடம்பு - சரீரம், உடைந்துழியும் - கெட்ட விடத்திலும், உயிர் - உயிரானது, நிற்பது - இருக்கவேண்டியதாக, ஆம் - ஆகின்றது, (அது பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விரோதம்), எ - று. (கஉ௫)

686. குடத்து ளுங்குட மின்றி யிருந்தமற்
றிடத்தி னுங்கவி னுக்கியல் பொத்தபோ
லுடம்பு ளுமுடம் பின்றி யிருந்தவெவ்
விடத்தி னுமுயி ரொத்திடல் வேண்டுமே.

(இ - ள்) குடத்துளும் - கடத்திலேயும், குடம் - கடமானது, இன்றி - இல்லாமல், இருந்த - இருக்கப்பட்ட, மற்றிடத்தினும் - மற்றெவ்விடங்களிலும், கவினுக்கு - ஆகாயத்திற்கு, இயல்பு - ஸ்வபாவமானது, ஒத்தபோல் - ஒத்திருப்பதுபோல், உடம்புளும் - சரீரத்தினுள்ளும், உடம்பின்றியிருந்த - சரீரமில்லாமலிருக்கப்பட்ட, எவ்விடத்தினும் - எவ்விடங்களிலும், உயிர் - ஜீவன், ஒத்திடல் வேண்டும் - சமானமா யிருக்கவேண்டும், எ - று. (கஉ௬)

687. உடம்பி னேடு முயிர்த் தொழி லானுயி
ருடம்பி னுண்மை யுணர்த்திடு மத்தொழி
லடங்க லும்மில் லாவழி யாருயிர்
தொடர்ந்து நின்றமை சொல்லுவ தென்கொலோ.

(இ - ள்) உடம்பினேடும் - சரீரத்தோடு கூடிய, உயிர் - ஆத்மனுடைய, தொழிலால் - சேதனத்தொழிலால், உயிர் - ஆத்மன், உடம்பின் - சரீரத்தில், உண்மை - இருக்குந்தன்மையை, உணர்த்திடும் - தெரிவிக்கும், அத்தொழில் - அச்சேதனத்தொழில், அடங்கலும் - முழுதிலும், இல்லாவழி - இல்லாதவிடத்தில், ஆர் - நிறைந்திராநின்ற, உயிர் - உயிரானது, தொடர்ந்து நின்றமை - எவ்விடங்களிலும் சேர்ந்து நின்றதை, சொல்லுவது என்கொல் - எப்படிச் சொல்வது, எ - று.

ஓ - ஈற்றசை. (கஉ௭)

688. உடம்பு தானுயிர் போயது முண்டெனி
னடந்த துன்னுரை ஞாலவி ரோதியா
முடம்பு தன்னள வாயுட னின்றுபின்
விடும்ப டித்துயி ரென்பது வீழ்ந்ததே.

(இ - ள்) உடம்பு தான் - சரீரமானது, போய் - நீங்கிப்போகி, உயிர் அது - ஆத்மனனது, உண்டெனில் - இருக்குமேயாகில், உன்னுரை - உன்னுற் சொல்லப்பட்ட ஆத்மன் ஒன்றேயென்கிற அபின்ன வாதம், நடந்தது - செல்வாக்கையடையப்பட்டது, (அப்படி உடம்பு நீங்கிய உயிரை யாவரும் காண்பதில்லை; உயிர் நீங்கிய உடம்பு அதாவது: பிரேதம் உலகில் யாவராலும் திருஷ்ட சுருத அனுபோகமாய்க் காணப்படுகின்றது; ஆகையால்), உயிர் - உயிரானது, உடம்பு தன்னளவாய் - சரீரப்பிரமாணமாய், உடனின்று - சேர்ந்திருந்து, பின் - பிறகு, விடும்படித்து - நீங்குந்தன்மையையுடையது, என்பது - என்கிறலோக வசனம், வீழ்ந்தது - உன்னுடைய ஒன்றே என்கிற அபின்ன தத்துவத்தால் கெடப்பட்டது, (அதனல் ஞாலவிரோதியாம் ஸர்வதா ஆத்மன் ஒன்றேயென்கிற அபின்னவாதம் இவ்வுலகத்தில் பிரத்தியட்ச விரோதமாயிருக்கிறது), எ - று. ()

689. தத்து வம்மிது வெய்துவ தன்றெனி
லொத்தொவ் வாமையை விட்டுயி ரொன்றுதான்
சித்தி யெய்துவ தின்மையிற் சிந்தையான்
முத்தி யெய்த முயலுவ தென்கொலோ.

(இ - ள்) தத்துவம் - தத்துவஸ்வரூபமானது, இது - இத்தன்மையாக ஜீவாத்மன் பரமாத்மன் இரண்டும் வேறல்லாததாகிய ஒன்றேயென்பதாகும், (வேருக நினைப்பது ப்ராந்தமாகையால்), எய்துவது - ஜீவாத்மனை விட்டுப்போய் அடையப்பட்ட வேறு வஸ்து ஒன்று, அன்றெனில் - அல்லவென்றால், (அதாவது: ஸர்வபிராகாரத்தாலும் இரண்டும் ஒன்றேயென்று சாதித்தால்), ஒத்து - ஒரு பிரகாரத்தால் பொருந்தியும், ஒவ்வாமையை - மற்றொரு பிரகாரத்தால் பொருந்தாமையுமாகின்ற தன்மையையும், விட்டு-(இவைகளையெல்லாம் யோசித்து அவிரோதமாயறியாமல்) மயங்கிவிட்டு, உயிர் - இவ்வுலகத்தில் உயிர், ஒன்றுதான் - ஒன்றேதான், (வேறில்லையென்றால்), சித்தியெய்துவது-மோட்சமடைவது, இன்மையில்- அத்தத்துவப்படியில்லாமையால், சிந்தையால் - தியானத்தால், முத்தியெய்த - மோட்சமடைய, முயல்வது - அத்தத்துவஞானிகள் முயற்சி செய்து தவம் முதலானவற்றைச் செய்கின்றது, என்கொல் - என்ன காரணம்?, (அடையவேண்டிய பலனில்லாமையால் செய்யும் காரியம் வீணே), எ - று. (கஉக)

வேறு.

690. காட்சியை முடித்திடா காட்டியி வற்றைவிட்
டாட்சியா லொன்றெனி லந்தக னுக்கிருள்
மாட்சியாம் வையக மற்று னக்குமொன்
றூட்சியா லொன்றெனி லார்வி லக்குவார்.

(இ - ள்) காட்சியை-திருஷ்டத்தை (அதாவது : உலகில் கண்டவையாகிய லோகப்ரவர்த்தி திருஷ்டம் புருஷப்ரவர்த்தி திருஷ்டம் சாஸ்திரப் பிரவர்த்தி திருஷ்டம் என்கிறவற்றைக்கொண்டு), முடித்திடா - விரோதமில்லாமல் முடித்து, காட்டி - கதஞ்சித் பின்னபின்ன நிலைமைகளைக் காட்டியும், இவற்றை விட்டு - இந்தத் தன்மைகளை யறியாமல் விட்டுவிட்டு, ஆட்சியால்-தான் கொண்ட ஏகாந்தத் தன்மையின் உறுதியால், ஒன்றெனில் - ஸர்வதா ஒன்றேயென்றால், அந்தகனுக்கு - குருடனுக்கு, வையகம் - இவ்வுலகம், இருள்மாட்சியாம் - அந்தகாரமயமே யாகும், (அது போல), உனக்கும் - (அபின்னமே ஸர்வதா சொல்லுகின்ற) உனக்கும், ஒன்றூட்சியால் - ஒன்றே உறுதியாகையால், ஆர் - எவர்கள், விலக்குவார் - அதை நீக்குவார்கள், (ஒருவராலும் நீக்க முடியாது), எ - று. (கூ0)

சூனியவாதம்.

வேறு.

691. சுத்த சூனியந் தத்துவ மென்பவன்
சுத்த சூனிய மாகினு நிற்கினுஞ்
சுத்த சூனியந் தத்துவ மல்லதாஞ்
சுத்த சூனியந் தான்முத லல்லவோ.

(இ - ள்) சுத்த சூனியம் - ஸர்வதா சூன்யமேவ, தத்துவம் - தத்துவமாகும், என்பவன் - என்று அத்தத்துவத்தைச் சொல்பவன், சுத்த சூனியமாகினும்-ஸர்வதா சூனியமானாலும், நிற்கினும் - சூன்யமாகாமல் நின்றாலும், தத்துவம்-தத்துவமானது, சுத்த சூனியம் - முழுதிலும் சூன்யம், அல்லதாம்-அல்லாததாகும், சுத்த சூனியம் - அந்த ஸர்வதா சூன்யத்திற்கு, தான் - அச்சூன்யத்தைச் சொல்பவன், முதல் அல்லவோ - பிரதானமல்லவோ, (அவன் சூன்யமானால் அறிந்து சொல்லும் புருஷனில்லாததால் சூன்யவாதம் இல்லாதொழியும் ; அவன் நின்றால் சூன்யவாதம் பிரத்தியட்ச விரோதமாகும்), எ - று. (கூக)

692. சொன்ன சூனிய வாதியுஞ் சூனியம்
முன்ன மில்லதோ முன்னமுண் டாயதோ

முன்ன மில்லதற் கென்மொழி தானிலை
பின்னை யில்லதற் கேபிழை யாயதே.

(இ - ள்) சொன்ன - ஸர்வ சூனியத்தைச் சொல்லிய, சூனியவாதியும் - சூனியவாதியும், சூனியம் - சூனியமாகவேண்டும், (அதுவல்லாமலும் ஸர்வதா சூன்யமென்பது), முன்னமில்லதோ - முன்னாலேயே இல்லாததோ ?, (அல்லது), முன்னமுண்டாயதோ - பூர்வத்திலிருக்கப்பட்டதோ, (என்று கேட்குமிடத்தில்), முன்னமில்லதற்கு - அனாதியாகவே இல்லாத வஸ்துவுக்கு, மொழிதான் - வசனந் தான், என் - என்ன இருக்கின்றது, இலை - வசனமேயில்லை, பின்னையில்லதற்கு- முன்னாலிருந்து பிறகு இல்லையென்ற வஸ்துவுக்கு, பிழையாயது - ஸர்வ சூனியம் தவறுகின்றது, எ - று. (சுகூஉ)

693. தோற்றம் வீதல் தொடர்ந்து நிலைபெற
லாற்ற வும்பொரு ளின்னிகழ் வாதலாற்
றோற்ற மாய்ந்திடல் சூனிய மென்றிடி
னேற்ற வாறுரைத் தானில்லை மற்றதே.

(இ - ள்) தோற்றம் - உத்பாதமும், வீதல் - வியமும், தொடர்ந்து - இவைகளைச் சேர்ந்து, நிலைபெறல் - த்ரௌவ்ய யுக்தமுமாகிய, (இந்த உத்பாதவியத் ரௌவ்ய யுக்தங்கள்), ஆற்றவும் - மிகவும், பொருளின் - திரவியங்களினது, நிகழ்வாதலால் - நடத்தையாகையால், தோற்றம் - உத்பாதமும், மாய்ந்திடல்-வியமும், (இவைகளை ஒட்டி) சூனியமென்றிடில் - தத்துவம் ஸர்வதா சூன்யமென்றால், மற்றது - மற்றதாகிய த்ரௌவ்ய தத்துவமானது, ஏற்றவாறு - இசையும் விதமாக, உரைத்தானில்லை - சொன்னவனல்ல, எ - று.

இதனால் உலகத்தில் பிரத்தியட்ச விரோதமாகின்றதென்பது பெறப்படும்.

694. இட்ட திட்ட மெறிந்து தன் கோளினை
விட்டு மாறெய்தித் தன்சொல் விரோதியா
கெட்ட வாறிவை தீநெறி கேளினி
மட்டு லாமுடி யாய்நல்ல வாநெறி.

(இ - ள்) மட்டு-மதுஜலமான்து, உலாம்-வியாபித்திராநின்ற, (பூமாலையை யணிந்த), முடியாய் - முடியையுடைய கிரணவேகனே!, இட்டம் - (ஆப்தேஷ்டம், ஆகமேஷ்டம், பிரத்திய பிஜ்ஞானேஷ்டம், கர்மபலஸம்பந்தேஷ்டம், ஸம்ஸாரேஷ்டம், மோட்சேஷ்டம், என்னும்) ஆறு இஷ்டங்களையும், திட்டம் - (லோகப்ரவர்த்தி திருஷ்டம் புருஷப்ரவர்த்தி திருஷ்டம் ஸாஸ்திரப்ரவர்த்தி திருஷ்டம்) என்னும் மூன்று திருஷ்டங்களையும், எறிந்து - கெடுத்து, தன்கோளினை - தனது

கொள்கையினையும், விட்டு - விட்டு, மாறெய்தி - மாறுபாட்டையடைந்து, தன் சொல் - தனது வசனமே, விரோதியா - எதிராக, கெட்ட - கெடுகையான, தீநெறி - பொல்லாங்கான மார்க்கங்கள், இவை - (இந்தப்பிரகாரம், நித்தியமேவ, அனித்தியமேவ, அவாச்சியமேவ, பின்னமேவ, அபின்னமேவ, சூன்யமேவ, என்கிற) இவைகள், ஆறு - ஆறுவிதங்களாகும், இனி - இனிமேல், நல்லவாம் - நன்மையாகிய, நெறி - ஸன்மார்க்கத்தை, கேள் - கேட்பாயாக, (என்று அரிச்சந்திர முனிவன் மேலும் சொல்லத் தொடங்கினான்,) எ - று. (௬௯௪)

ஸ்யாத் வாதம்.

695. உண்மை யில்லத னிற்குரை யும்மிலை
யுண்மை யில்லத னிற்குணர் வும்மிலை
யுண்மை யில்லத னிற்பய னும்மிலை
யுண்மை யில்லதற் குண்மையு மில்லையே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லத் தொடங்கிய அம்முனிவன்), உண்மையில்லதனிற்கு - ஸத் ஸ்வரூபமில்லாததற்கு, உரையும் - வசனமும், இலை - இல்லை, உண்மையில்லதனிற்கு - அஸத்தன்மைக்கு, உணர்வும் - ஞானமும், இலை - இல்லை, உண்மையில்லதனில் - உண்மையில்லாதவற்றில், பயனும் - பலனும், இலை - இல்லை, உண்மையில்லதற்கு - அசத்தான தன்மைக்கு, உண்மையும் - ஸத்து தன்மையும், இல்லை - உண்டாவதில்லை, எ - று.

இக்கவியால் சூன்யவாதத்தைக் கண்டித்து ஸன்மார்க்க சம்மதமாகிய - ஸத் - என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கூறினார். ஸத்தென்பது அஸ்தித்துவத்தைக் குறிக்கின்றது. ஸத்தே பொருளென்பது பெறப்பட்டது. ஸத்தன்மை தத்வார்த்த சூத்ரவியாக்கியானமாகிய ஸுகபோதையில் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (௬௯௫)

696. அத்தி யன்வயத் தாலென்று நித்தமாஞ்
சித்த மும்மொழி யுந்திரி வின்மையா
னித்த மேவெதி ரேகத்த னித்தமாஞ்
சித்த மும்மொழி யுஞ்சிதை வெய்தலால்.

(இ - ள்) அத்தி - அஸ்திஸ்வரூபமாகிய ஸத்தானது, அன்வயத்தால் - அன்வயகுணத்தால் (அதாவது : நிச்சய குணத்தினால்), என்றும் - எப்பொழுதும், சித்தமும் - சத்தின் அன்வய குணத்தை யுணரும் மனமும், மொழியும் - சொல்லும் வசனமும், திரிவின்மையால் - கெடாமையால், (அதாவது : அன்வயமாகிய நிச்சய குணத்தை அத்திரவியத்தைவிட்டு வேறு படுத்த முடியாமையால் அக்குணத்தால் அந்த ஸத்தை யறியும் மனமும், குறிக்கும் சொல்லும் திரிவெய்தாவாகையால்),

நித்தமாம் - ஸ்யாத்நித்திய ஸ்வரூபமாகும், நித்தமே - அப்படி நித்தியமான வஸ்துவே, வெதிரேகத்து - வைதர்மியமாகிய குணத்தினால், சித்தமும் - மனதும், மொழியும் - வசனமும், சிதை வெய்தலால் - கேடடைதலால், அனித்தமாம் - ஸ்யாத் அனித்திய ஸ்வரூபமுமாகும், எ - று.

இதனால், இப்படி ஏகத்திரவியமே அன்வயவ்யதிரேக குணத்தினால் நித்தியானித்தியத்தை அவிரோதமாகப் பெற்றிருக்கின்றதென்பது பெறப்படும். இதுவும் விரிவாக ஸுகபோதை ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அஸ்திஸ்வரூபம், ஸத் என்றும் சொல்லப்படும். அது உத்பாதவியத்ரௌவ்ய யுக்தமாகும். (கரு௬)

697. அன்வ யம்வெதி ரேக மனந்தமத்
தன்மை யாற்பொரு டானிக ழும்படி
சொன்னி கழ்ந்தத னைச்சொல்ல வில்லையத்
தன்மை யாற்பொரு டானத வாச்சியம்.

(இ - ள்) அன்வயம் - நிச்சய குணமும், வெதிரேகம் - பரியாய குணமும், அனந்தம் - முடிவில்லாததாகும், அத்தன்மையால் - அந்தந்த ஸ்வரூபத்தினால், பொருள் தான்-ஜீவாதி பொருள்கள், நிகழும்படி-ஸ்வபாவமாய் நடக்கும் பிரகாரம், சொல் - வசனத்தினால், நிகழ்ந்ததனை - சாமான்யமாய்க் கூறப்பட்ட அந்தப் பொருள்களின் ஸ்வபாவ பரபாவ குண பரியாயங்களையே, சொல்லவில்லை - விசேஷித்துச் சொல்லல் முடியாது, அத்தன்மையால் - அப்படிச் சொல்லால் கூறப்படாதனவாய் அனந்தமாகிய குண பரியாயங்களினால், பொருள் - ஜீவாதி பொருள்கள், அவாச்சியமதானது - ஒரு பிரகாரத்தால் ஸ்யாதவாச்சியம் பெறப்பட்டது, எ - று.

இதனால் தத்துவமானது, வாச்சியா வாச்சியமும் பெற்றிருக்கிறதென்பது பெறப்படும். (கருஎ)

698. அன்வ யம்வெதி ரேகமற் றப்பொருட்
சொன்ன நல்லறி விற்பய னதியிற்
பின்ன மாதலிற் பின்னமு மாம்பொரு
ளன்வ யம்வென் றலாதிய வற்றைச்சொல்.

(இ - ள்) அப்பொருள் - அந்த ஜீவாதி பொருள்கள், சொன்ன - அத்ததற்குச் சொல்லப்பட்ட, அன்வயம் - நிச்சயமாகிய தாதாத்மிய குணமும், வெதிரேகம்-(ஸம்யோகஸம்பந்த, ஸமவாய ஸம்பந்தத்தினலான) வெதிரிக்தமாகிய குணமும், (ஆகிய இவ்விரண்டு வகைகளில்), நல் - நன்மையாகிய அன்வயகுணத்தின், அறிவிற் பயனதியில் - ஞானதிபலன் முதலானவைகளில், பின்னமாதலில் -

(வெதிரேக குணத்தின் ஞானதிபலன் முதலானவைகள்) வேறாக விருப்பதால், பின்னமுமாம் - ஒரு பிரகாரத்தால் ஸ்யாத் பின்னமும் பெறப்படும், பொருள் - ஜீவாதி பொருள்கள், அன்வயம் - நிச்சய அன்வய குணம், வென்றலாதியவற்றை - ஜெயித்தல் முதலியவற்றை (அதாவது: விபாவத்தை விலக்கி ஜயித்து, தனது ஸ்வபாவத்தில் நிற்றல், முதலியவைகளை), சொல் - (இனி யான் கூறுகிறபடி யறிந்து பிறர்க்குச்) சொல்வாயாக, எ - று. (கரு அ)

699. மாற்றி னின்றுபின் வீட்டினு நிற்குநல்
லாற்றல் பற்றி யெழும்முணர் வன்வயம்
மாற்றி னின்றது வீட்டிலில் லாமையால்
வேற்று மையுணர் வாம்வெதி ரேகமே.

(இ - ள்) மாற்றினின்று - (விபாவ பரிணமத்தால் பந்த முற்று) ஸம்ஸாரத்தில் நின்று, பின் - பிறகு, (சுத்தஸ்வபாவ பரிணமத்தால்), வீட்டினு நிற்கும் - மோட்சத்திலும் நிற்கும், (இவ்விரண்டிடங்களிலும் ஜீவனை விடாது பற்றி நிற்கும்), நல் - நன்மையாகிய, ஆற்றல் பற்றி - சேதனசக்தியைத் தொடர்ந்து, எழும் - எழுகின்ற, உணர்வு - க்ஷாயிகஸம்யக்துவ ஞானதிகள், அன்வயம் - ஜீவத்திரவியத்தின் நிச்சயமாகிய அன்வய குணமாகும், மாற்றினின்று - (விபாவ பரிணமத்தால் பந்தமுறுமல்) ஸம்ஸாரத்தில் மாத்திரமே யிராநின்று, அது - அப்படி நின்ற குணம், வீட்டிலில்லாமையால் - மோட்சத்தை யடையும்போது ஜீவனிடத்தில் நில்லாமையால், வேற்றுமையுணர்வு - ஜீவனின் விபாவ பரிணமமாகிய ராகாதி அறிவுகள், வெதிரேகம் ஆம் - ஜீவத்திரவியத்தினது வ்யதிரிக்த குணமாகும், எ - று.

அன்வயவியதிரேக குணங்களின் ஸ்வபாவம், எப்பெற்றியதென்பது ஜீவத்திரவியத்தினால் உதாஹரிக்கப்பட்டது. (கருக)

அந்த அன்வயவ்யதிரேக குணத்தின் செயலைப்பற்றி லோகப் பிரசித்தமாக ஒரு திருஷ்டாந்தத்தை யொருவாற்றாற் காட்டி ஸமர்த்திக்கின்றார் ஆசிரியர்.

700. அன்வ யம்வெதி ரேகத்தை யாக்கலா
லின்ன வைபிறப் பாதியை யாக்கலால்
பொன்னி னப்பொரு ணிற்ற லதன்பய
னின்ன தொன்றையொன் றெய்தனு மொக்குமே.

(இ - ள்) அன்வயம் - அன்வயமாகி நின்ற குணமே, வெதிரேகத்தை - வ்யதிரிக்த குணமாகிய தன்மையை, ஆக்கலால் - உபாதான காரணமாக நின்ற

உண்டுபண்ணுவதால், இன்னவை - இப்பேர்ப்பட்ட இக்குணங்களே, பிறப்பாதியை - (நர, நாரக, திரியக், தேவ ராதி) பிறப்பினை, ஆக்கலால் - உண்டு பண்ணுவதால், அதன் பயன் - அந்த அன்வய குணத்தின் பலனானது, அப்பொருள் - அந்த ஜீவத்திரவியத்தினிடத்தில், பொன்னின் - ஸ்வர்ணத்தினிடத்தில், நிற்றல்-அதன் பீதத்வாதி அன்வயகுணங்கள் பிரிக்க முடியாது நிற்பதையும், அதன்பயன் - அந்த அன்வய குணத்தோடு பொருந்திய பொன்னே உபாதான காரணமாகி உண்டுபண்ணிய அதன் பலனாகி, இன்னது - இந்த ஸ்வர்ணமானது, ஒன்றை ஒன்றெய்தலுமொக்கும் - கடகம் குண்டலமாய் வேறு வேறு விதமாகி ஒன்றை யொன்றுபற்றி வர்த்திப்பதையும் நிகர்க்கும், எ - று.

ஜீவன் அன்வய குணங்களோடு பொருந்தி உபாதான காரணமாக வியதிரேக குணங்களைச் செய்து இது காரணம்பற்றிச் சதுர்க்கதிகளில் வேறு வேறு ஜீவனாகி நிகழ்வது, பொன்தன் அன்வய குணம் பொருந்தி உபாதானகாரணமாகிக் கடக குண்டலாதிகளாக மாறி மாறி வர்த்திப்பதை யொக்கும் என்பது இதன் கருத்து.

701. என்று மிக்குண மும்பொரு ளுந்தம்மு
ளொன்றை யொன்றுவிட் டோரிடத் தின்கணுஞ்
சென்று நின்றன கண்டறி யாமையா
லொன்று மாம்பொரு ளோடு குணங்களே.

(இ - ள்) என்றும் - எப்பொழுதும், இக்குணமும் - இப்போது சொல்லப்பட்ட இந்தக் குணங்களும், பொருளும் - இந்தக் குணங்களையே பிரதானமாக வுடைய குணிகளாகிய திரவியமும், தம்முள் - தங்களுக்குள், ஒன்றை யொன்று விட்டு - ஒன்றினை யொன்று நீங்கி (அதாவது: குணத்தை விட்டுக்குணியும் குணியை விட்டுக்குணமும் நீங்கி), ஓரிடத்தின் கணும் - வேறோரிடத்திலும், சென்று - போகி, நின்றன - நின்றவைகளை, கண்டறியாமையால் - பார்த்தறியாமையால், பொருளோடு - ஜீவாதிதிரவியங்களோடு, குணங்கள் - ஞானாதிகுணங்கள், ஒன்றுமாம் - ஸ்யாத் அபின்னமுமாகும், எ - று.

குண குணிகள் பிரதேசத்தால், வேறு படுக்க முடியாவாகையால், வசன மாத்திரத்தால் வேறாயிருந்தும் பொருளால் அபின்னமே என்பது இதனால் பெறப்படும். (கசக)

702. அசேத னத்திடைச் சேதன மின்மையுஞ்
சேத னத்தில சேதன மின்மையு
மோது மூர்த்திய மூர்த்தியொன் றன்மையுந்
தீதி லாதவச் சுனியஞ் செப்பினேன்.

(இ - ள்) அசேதனத்திடை - அசேதனத் திரவியத்தினிடத்தில், சேதனம் - சேதன குணமானது, இன்மையும் - இல்லாமையாகிய சூன்யமும், சேதனத்தில் - சேதனத் திரவியத்தினிடத்தில், அசேதனம் - அசேதன குணம், இன்மையும் - இல்லாத சூன்யமும், ஓதும் - சொல்லப்படுகின்ற, மூர்த்தி - மூர்த்தமாகிய ரூபித்திரவியத்தினிடத்தில், அமூர்த்தியொன்று - அமூர்த்தமாகிய அரூபி குணம், அன்மையும் - அல்லாத சூன்யமும் (ஆகிய விவைகளால்), தீதிலாத - ஸர்வதா கெடுதலில்லாத, அச்சூன்யம் - அந்தச் சூன்யத்தை, (கதஞ்சித் சூன்யமுமாகுமென்று), செப்பினேன் - (பரமாகமத்தில் சொன்ன தத்துவஸ்வரூபப்படி) சொன்னேன், எ - று.

திரவியங்களின் ஸகல குணங்களையும், பரியாயங்களையும், பதார்த்தஸாரம், ப்ராப்ரதத்ரயம் முதலிய கிரந்தங்களில் கண்டுகொள்க. (கஎஉ)

703. சொன்ன வாறு விகற்ப மொருபொருட்
டன்மை யிற்றலை வன்முத லாறுமா
றின்மை யில்லிது மெய்ம்மை யிவற்றின்மேற்
சொன்ன பங்கமு மேழுள சொல்லுவாம்.

(இ - ள்) சொன்ன - சொல்லப்பட்ட, ஆறுவிகற்பம் - (நித்தியம், அனித்தியம், அவாச்சியம், பின்னம், அபின்னம், சூன்யமென்கிற) ஆறுவிதங்களையும், ஒரு பொருள் தன்மையில் - ஒரே பொருளின் தன்மையில், (அதாவது: ஒவ்வொரு திரவ்வியத்தினிடத்திலும் உள்ளவையாகக் கருதிப்பார்க்குமிடத்தில்), தலைவன் முதலாறும் - ஆப்தேஷ்டம் முதலாகிய ஆறு இஷ்டங்களும் (மூன்று திருஷ்டங்களும்), மாறின்மையில் - வித்தியாசமடையாமையால், இது - இந்த ஆறும், (ஒரு பொருள் தன்மையென வறிவது), மெய்ம்மை - உண்மையான ஸத்ஸ்வரூபமாகும், இவற்றின்மேல் - இந்த ஆறுவிதத்தின் மேற்பட்டும், (திரவியங்களின் ஸர்வவிப் பிரதிபத்திகளை நிராகரித்து, நிச்சயித்தறிய வேண்டி), சொன்ன - ஸர்வஜ்ஞனலருளிக் கூறப்பட்ட, ஏழுள - ஏழாயிராநின்ற, பங்கமும் - பிரமாண ஸப்தபங்கி நயத்தினையும், சொல்லுவாம் - சொல்லுவோம், எ - று. (கஎங)

வேறு.

704. உண்மைநல் லின்மை யுண்மை யின்மையு முரைக்கொ ணாமை
யுண்மைநல் லின்மை யுண்மை யின்மையோ டுரைக்கொ ணாமை
நண்ணிய மூன்று மாக நயபங்க மேழு மொன்றிற்
கண்ணுறி னன்ன யங்கள் கடாவிற்றீ நயங்கள் வேந்தே.

(இ - ள்) வேந்தே - கிரணவேக மகாராஜனே!, உண்மை - ஸ்யாதஸ்தியும், நல் - நன்மையாகிய, இன்மை - ஸ்யாநாஸ்தியும், உண்மையின்மையும் - ஸ்யாத

ஸ்திநாஸ்தியும்; உரைக்கொணுமை - ஸ்யாதவக்தவ்வியமும், உண்மை நல்லின்மை உண்மையின்மையோடு - ஸ்யாதஸ்தி ஸ்யாநாஸ்தி ஸ்யாதஸ்திநாஸ்தியாகிய இம்மூன்றினோடு, உரைக்கொணுமை - அவக்தவ்வியத்தம், நண்ணிய - சேர்ந்த, மூன்றுமாக - (ஸ்யாதஸ்தியவக்தவ்வியம் ஸ்யாநாஸ்தியவக்தவ்வியம் ஸ்யாதஸ்திநாஸ்தியவக்தவ்யம் என) மூன்றுமாக, நயபங்கமேழும் - இந்த சப்தபங்கி நயங்களை, ஒன்றில் - ஒரு பொருளிடத்தே, கண்ணுறில் - கருதிப்பார்க்குமிடத்தில், நன்னயங்கள் - ஸன்மார்க்க நயங்களாகும், கடாவில் - வேறு வேருக (அதாவது : அஸ்தியேவதிரவியம் நாஸ்தியேவ திரவியம் என்று கருதுமிடத்தில்), தீநயங்கள் - மித்தியாநயங்களாகும், எ - று. (௧௪௪)

705. உண்டெனப் பட்ட தற்கே யில்லையா முருவ மின்றே
லுண்டெனப் பட்ட வொன்றே யாமிந்த வுலக மெல்லா
முண்டெனப் பட்ட தற்கே யில்லையா மாறென் னென்னில்
வண்டுணுங் கோதை யாவாள் மகளிலா வுருவ மன்றே.

(இ - ள்) உண்டெனப்பட்டதற்கு - அஸ்தி யென்று சொல்லப்பட்ட பொருளுக்கு, இல்லையாமுருவம் - நாஸ்தி யென்கிற ரூபமானது, இன்றேல் - இல்லாமற் போகுமானுல், இந்த வுலகமெல்லாம் - இந்தலோக முழுமையும், உண்டெனப்பட்ட - அஸ்தியென்று சொல்லப்பட்ட, ஒன்றே - ஒரு பொருளே, ஆம் - ஆகும், உண்டெனப்பட்டதற்கு - அஸ்தி யென்று சொல்லப்பட்ட வஸ்துவுக்கு, இல்லையாமாறு - நாஸ்தி யென்கிற ஸ்வரூபமானது, என்னெனில் - எப்படி யென்ருல், வண்டுணும் - வண்டுகளானவை மதுவையுண்ணும், கோதையாவாள் - பூமாலையை யணியப்பெற்ற பெண்சாதியானவள் (அதாவது : மனைவியானவள்), மகளிலா - அப்புருஷனுக்குப் புத்திரியாயில்லாத (அதாவது : குமாரத்தியாகாத), உருவமன்றோ - ரூபமல்லவோ, எ - று.

பெண்சாதியானவள் புத்திரி அல்ல வென்று ஒரு பொருளுக்கு அஸ்தி நாஸ்திகள் எற்பட்டன என்பது இதனுற் பெறப்படும். (௧௪௫)

706. அத்தியாங் கும்ப மென்ரு னுலகெலா மடைய வாமோ
வைத்ததன் னிடத்த தாமோ மற்றந்தக் கும்ப மென்ருல்
வைத்ததன் னிடத்த தென்னின் மற்றெங்கு மிலாமை யாலே
நத்தியு முடைத்தன் ருகி னுலகநற் கும்ப மாமே.

(இ - ள்) கும்பம் - கடமானது, அத்தியாம் - அஸ்திஸ்வரூபம் ஆகும், என்ருல் - என்று சொன்னுல், உலகெல்லாமடைய - லோகமுழுமையு மெவ்விடங்களிலும், ஆமோ - ஆகுமோ, மற்று - பின்னர், அந்தக் கும்பம் - அந்தக் கும்பமானது, வைத்த - தன்னை வைக்கப்பட்ட, தன் இடத்ததென்னில் - தன்

னுடைய ஸ்வக்ஷேத்திரத்தை மாத்திரமுடையதென்றால், வைத்த - அவ்வாறு தன்னை வைத்த, தன்னிடத்ததாமோ-தன்னிடமாகிய அந்த ஸ்வக்ஷேத்திரத்திலே மாத்திரமுள்ளதாகுமோ, என்றால் - என்று வினவுமிடத்து, மற்றெங்கும் - தானிரா நின்ற ஸ்வக்ஷேத்திரந்தவிர பரக்ஷேத்திரத் தெவ்விடங்களிலும், இல்லாமையால் - இல்லாததால், நத்தியுமுடைத்து - அந்தக் கும்பத்திற்குப் பரக்ஷேத்திராபேக்ஷை யால் நாஸ்தியென்கிற பதமும் உளது, அன்றாகில் - அப்படிக்கில்லாவிட்டால், உலகம் - இந்தலோக முழுமையும், நற்கும்பமாம் - நன்மையாகிய ஒரே கும்பமய மாயும் விடும், எ - று.

இதனால் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஸ்வத்திரவ்யஸ்வக்ஷேத்ரஸ்வகால ஸ்வ பாவத்தால் அஸ்தித்துவமும், பரதிரவிய பரக்ஷேத்ரபரகால பரபாவத்தால், நாஸ் தித்துவமும் ஏற்படுகின்றனவென்பது பெறப்படும். இதையே வரும்பாடலி லும் சொல்லுகின்றார் ஆசிரியர். (௬௯௬)

707. இதுவது வலாமை யுண்டே லிதுவது வென்ன லாகு
மிதுவது வலாமை யின்றே லிதுவது விலாமை யாலே
பொதுவொடு விசேட மின்றிப் போம்பொருள் போன பின்னை
விதிவிலக் கிலாமை யாலே சூனிய மாகும் வேந்தே.

(இ - ள்) வேந்தே - அரசனே !, இது - இது என்று சுட்டிக் காட்டப் பட்ட ஒரு அஸ்தியான வஸ்துவுக்கு, அது வலாமை - அது என்று காட்டப்பட்ட வேறு பொருளின் தன்மையில்லாது நாஸ்தி யென்கிற பங்கு, உண்டேல் - இருக்குமானால், (இதனை), இது - இந்த வஸ்து, அது - அந்தவஸ்து, என்ன லாகும் - என்று குணமறிந்து சொல்லமுடியும், (அப்படிக்கில்லாமல்) இது - இந்தப் பொருளுக்கு, அது வலாமை - அந்த வேறு பொருளல்லாத நாஸ்தித் தன்மை, இன்றேல் - இல்லாமல் போனால், இது - இந்தப் பொருள், அது - அந்தப் பொருள், (என்னும் வித்தியாசமாகிய அஸ்திநாஸ்தி குணங்கள்), இலாமையால் - இல்லாமல் நாஸ்தியாவதால், (அப்போது) பொதுவொடு - ஒவ்வொரு பொருளின் ஸாமான்ய குணத்தோடு, விசேடமின்றி - வேறுவேறாகிய விசேஷ குணமுமில் லாமல், பொருள் - பொருளானது, போம் - கெட்டுப்போகும், போன பின்னை - அப்படிக்கெட்டபிறகு, விதி - பொருள் உண்டென்று விதித்தலும், விலக்கு - இல்லை யென்று பிரதிஷேதித்தலும், இலாமையாலே-இல்லாததாலே, (அதாவது : சொல்ல முடியாததாலே), சூனியமாகும் - ஒன்றுமில்லாமற்போகும், எ-று. (௬௯௭)

708. அத்தியா லத்தி சீவ னறிவினு லறிவ னென்னி
லத்திமா முய வெல்லாக் குணத்தையு மடையப் பற்றி
னத்தியாம் பங்கந் தோன்றிச் சீவனை நாத்தி யென்னு
மித்திறப் பங்க மேழும் பொருளிடை யிருந்த வாறே.

(இ - ள்) சீவன் - ஜீவனானது, அத்தியால் - ஸத்ஸ்வரூப அஸ்தித்துவத்தினாலும், அறிவினால் - சேதனமாகிய ஞானாதி குணங்களினாலும், அறிவன் - ஞானாதி குணியாகிய, அத்தி - ஸத்ஸ்வரூப அஸ்தியாகும், என்னின் - என்றால், அத்திமாறாய - அந்த அஸ்திக்குமாறாகிய, எல்லாக் குணத்தையும் - அசேதனாதியாகிய வஸத்ஸ்வரூபத்தை யெல்லாம், அடைய - சேர, பற்றில் - யோசிக்குமிடத்தில், நத்தியாம்பங்கம் - நாஸ்தியென்கிற பகுதியும், தோன்றி - ஏற்பட்டு, சீவனை - ஆத்மனை, நாத்தியென்னும் - ஸ்யாநாஸ்தி யென்றாக்குகின்றது, இத்திறம் - இந்த விதாயமாக, பங்கமேழும் - ஸப்தபங்கிகளும், பொருளிடை - திரவியத்தினிடத்தில், இருந்தவாறு - இருக்கப்பட்ட விதமாம், எ - று. (கசஅ)

709. உண்மையு மின்மை தானு மொருபொருட் டன்மை யாகும்
வண்மையைச் சொல்லும் மூன்றும் பங்கமற் றவ்வி ரண்டிற்
கண்ணுறு பொருளை யோர்சொற் சொலாமையைத் துரியங் காட்டுந்
திண்ணியோ டவாச்சி யத்தின் செறிவினைச் செப்பு மூன்றும்

(இ - ள்) உண்மையும் - ஸ்யாதஸ்தியும், இன்மைதானும் - ஸ்யாந்நாஸ்தியும், (ஆகிய இவ்விரண்டும்), ஒரு பொருள் தன்மையாகும் - (ஒரு திரவியத்தினுடைய ஸத்குண அசத்குணங்களாகிய ஸ்வதிரவிய, ஸ்வக்ஷேத்ர, ஸ்வகால, ஸ்வபாவ, பரத்திரவிய, பரக்ஷேத்ர, பரகால பரபாவங்களால்) ஏகத்திரவியத்தினிடத்தேயாகும், மூன்றும் பங்கம்-(ஸ்யாதஸ்தி நாஸ்தியென்கிற) மூன்றாவது பிரிவானது, வண்மையைச் சொல்லும் - இந்த இரண்டு வளப்பத்தையும் ஏகமாகவே கூறிக் காண்பிக்கும், அவ்விரண்டில் - இப்படி அஸ்தி நாஸ்திகள் இரண்டால், கண்ணுறு - கருதப்பட்டிருக்கின்ற, பொருளை - ஜீவாதி திரவியத்தை, ஓர் சொல் - ஒரு சொல்லால் ஏகாந்தமாக, சொலாமையை - சொல்ல முடியாத தன்மையை, துரியம் - நாலாவதாகிய அவக்தவ்வியம், காட்டும் - காண்பிக்கும், திண்ணியோடு - அஸ்தி, நாஸ்தி, அஸ்திநாஸ்தி யென்கிற இம்மூன்றோடு, அவாச்சியத்தின் செறிவினை - அவக்தவ்வியத்தின் சேர்க்கையை, மூன்றும் - மற்ற மூன்று பகுதியும், செப்பும் - (அஸ்தி அவக்தவ்வியமென்றும், நாஸ்தியவக்தவ்வியமென்றும், ஸ்யாதஸ்திநாஸ்தியவக்தவ்வியமென்றும்) சொல்லும், எ - று.

இவ்வாறு கூறியதனால், இந்த விதமாக ஒரு பொருளிடத்தே ஸப்தபங்கி நயம் தெரிந்து திரவிய நிச்சயம் செய்ய வேண்டியதென்பது பெறப்படும். (கசகூ)

710. செப்பிய பங்க மேழும் வத்துக்க டோறுஞ் செல்லு
மிப்படி யுரைத்த வெல்லா மேவகா ரத்தோ டொன்றிற்
றப்பித்தீ நயங்க ளாகித் தடுமாற்றந் தன்னை யாக்கும்
மெய்ப்பட வுணர்ந்த போழ்தின் வீட்டினை விளக்கும் வேந்தே.

(இ - ள்) வேந்தே - கிரணவேக மகாராஜனே!, செப்பிய - இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட, பங்கமேழும் - ஸப்தபங்கிகள் ஏழும், வத்துக்கள் தோறும் - ஜீவாதி பொருள்கள் தோறும், செல்லும் - சேர்ந்திருக்கின்றனவாகும், இப்படி - இந்தப் பிரகாரம், உரைத்தவெல்லாம் - சொல்லப்பட்டவைகளை யெல்லாம், ஏவகாரத்தோடு - தனித்தனியாகவே, (அஸ்தியேவ, நாஸ்தியேவ, என்று), ஒன்றில் - பொருந்தினுல், தப்பி - (திரவ்யப்ரமாண நிச்சயங்கள்) கெட்டு, தீநயங்களாகி - மித்தியாநயங்களாகி, தடுமாற்றந்தன்னை - சம்சாரத்தில் தடுமாற்றந்தன்னை, ஆக்கும் - செய்விக்கும், மெய்ப்பட - உண்மையாக, உணர்ந்த போழ்தின் - அறிந்த காலத்தில், வீட்டினை - மோட்சத்தை, விளக்கும் - உண்டு பண்ணும், எ - று.

வஸ்து யாதாத்மிய மறியாமையால் பந்தமே யாகுமென்பது இதன்கருத்து.

711. அனுதிமிச் சோத யத்தா லறிவுமிச் சத்த மாகிக்
கனவினும் மெய்ம்மை காணார் பான்மையாங் காலம் வந்தால்
வினவிமெய் யுணர்ந்த வற்றி னெழுந்தநல் விசோதி தன்னா
லனுதிமிச் சுவச மத்தா லடையுஞ்சம் மத்தம் வேந்தே.

(இ - ள்) வேந்தே - கிரணவேக அரசனே!, அனுதி - அனுதியாகவே, மிச்சு - மித்தியாத்துவ கர்மத்தினுடைய, உதயத்தால் - உதயத்தினுல், அறிவு - ஞானமானது, மிச்சத்தமாகி - மித்தியாத்துவமாகி (அதாவது கலங்கி, ஸ்வரூபம் மறைந்து), கனவினும் - சொப்பனத்திலும், மெய்ம்மை - உண்மையை (அதாவது: யதாத்மியத்தை), காணார் - அறியாதவர்கள், பான்மை ஆம் - பான்மையாகிற, காலம் வந்தால் - காலமானது வந்தால், (அப்பொழுது), வினவி - ஒருவரைக் கேட்டு, மெய்யுணர்ந்து - உண்மையை யறிந்து, அவற்றின் - அவற்றினுல், எழுந்த - உண்டாகிய, நல் - நன்மையாகிய, விசோதி தன்னால் - க்ஷயோபசமலப்தியினுல், அனுதி - அனுதியாக பந்தித்துவராநின்ற, மிச்சு - மித்தியாத்துவப் பிரகிருதி, உவசமத்தால் - உபசமபாவத்தால், சம்மத்தம் - ஸம்மியக்துவமானது, அடையும் - ஆத்மனிடத்திற் சேரும், எ - று.

'உணர்ந்த போழ்தினெழுந்த' என்று வேறுபாடமுண்டு. (கக)

712. எழுபது கோடா கோடி சாகரத் திழிந்து நின்ற
பழுதெலாஞ் செய்ய வல்ல மிச்சத்தப் பகடி தன்னை
யழியவே சார்ந்த கோடா கோடிமே லந்த மூழ்த்த
மொழியமேற் றிதியைச் சோதி சாம்வண்ண மொருங்கு வீழ்க்கும்.

(இ - ள்) எழுபது கோடாகோடி சாகரத்து - உத்கிருஷ்டஸ்திதியில் எழுபது கோடாகோடி கடலில், இழிந்து நின்ற - குறைந்து நின்றதாகிய, பழு

தெலாம் - (ஆத்மஸ்வபாவ குணத்தையாக வொட்டாத) குற்றங்களையெல்லாம், செய்யவல்ல - செய்யும்படியான, மிச்சத்தப்பகடி தன்னை - மித்தியாத்துவப் பிரகிருதியை, அழிய - கெட, சார்ந்த - (முன்சொன்ன ஸ்திதி நிலைமையில்) சார்ந்த, அந்தக் கோடாகோடி மேலந்த மூழ்த்த மொழிய - அந்தக் கோடா கோடி மேல் அந்தர் முகூர்த்தம் நீங்கலாக (அதாவது : அவ்வளவு ஸ்திதியிருக்க), மேல் திதியை - அதற்கு மேல்பட்ட மத்தியமோத்கிருஷ்ட ஸ்திதிகளையெல்லாம், சோதி - விசோதி லப்தியானது, சாம்வண்ணம் - கெடும் விதமாக, ஒருங்கு - ஒருமிக்க- வீழ்க்கும் - நீக்கும், எ - று. (௧௫௨)

713. நின்றகீட் டிதியைக் கண்டங் கணந்தொறு நெறியிற் செய்யா
பந்தமு நாற்பத் தோரு பகடிகட் கொழித்த போழ்தே
வந்துடன் கட்டுந் தீய நல்வினைத் திதி சுருக்கா
வந்தமூழ்த் தஞ்சென் றந்த விசோதிய தகன்ற பின்னை.

(இ - ள்) நின்ற - இப்படியாகி நின்ற, கீழ்திதியை-குறைந்த ஸ்திதியை, கண்டம் - கண்டங் கண்டங்களாக, கணந்தொறும் - ஸமயம் பிரதிஸமயம், நெறியில் - கிரமத்தினால், செய்யா - செய்து, நாற்பத்தோரு பகடிகட்கு - மித்தியாத்துவாதி நாற்பத்தொரு பிரகிருதிகளுக்கு, பந்தமும் - பந்தகாரண பரிணாமமும், ஒழித்த - நீக்கின, போழ்து - அப்பொழுது, வந்து - ஆத்ம பரிணாமத்தால் வந்து, உடன் - ஆத்மனுடனே, கட்டும் - பந்திக்கும்படியான, தீய நல்வினை - சேஷ பாபபுண்ணிய வினைகளின், திதி - ஸ்திதியை, சுருக்கா - குறைத்து, அந்த மூழ்த்தம் சென்று - ஒரு அந்தர் முகூர்த்த காலம் சென்று, அந்த விசோதியது - தேசனாலப்தியென்கிற அந்தப் பரிணாமமானது, அகன்ற பின்னை - நீங்கின பிறகு, எ - று.

நாற்பத்தாறு பகடிகட்கென்றும் சில பிரதிகளில் பாடபேதமுண்டு. இந்தப் பிரகிருதிகளின் விவரம், ஸூகபோதை, பதார்த்த ஸாரம், கோம்மடஸாரம் ஆகியவற்றில், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நாற்பத்தொரு பிரகிருதிகளின் நாமங்களாவன :

1. மித்தியாத்துவம்
2. நபும்ஸகவேதம்
3. நரகாயுஷ்யம்
4. நரககதி
5. நரக கத்யானு பூர்வி
6. ஏகேந்திரியஜாதி
7. த்வீந்திரியஜாதி
8. த்ரீந்திரியஜாதி
9. சதுரிந்திரியஜாதி
10. ஹூண்டஸம்ஸ்தானம்
11. அஸம்ப்ராப்தஸ்ரபாடிகாஸம்ஹனனம்
12. ஆதபம்
13. ஸ்தாவரம்
14. ஸூக்ஷ்மம்
15. அபர்யாப்தகம்
16. சாதாரணசரீரம்
17. நித்திராநித்திரை
18. பிரசலாப்ரசலை
19. ஸ்த்யானக்கிரந்தி

20. அனந்தானுபந்திக்குரோதம்
21. ஷை மானம்
22. ஷை மாயை
23. ஷை லோபம்
24. ஸ்த்ரீவேதம்
25. திரியக்காயுஷ்யம்
26. திரியக்கதி
27. திரியக்கத்யானுபூர்வி
28. ந்யக்குரோதஸம்ஸ்தானம்
29. ஸ்வாதிஸம்ஸ்தானம்
30. வாமனஸம்ஸ்தானம்
31. குப்ஜஸம்ஸ்தானம்
32. கீலித, ஸம்ஹனனம்
33. நாராச, ஷை
34. அர்த்தநாராச,ஷை
35. வஜ்ரநாராச, ஷை
36. உத்யோதம்
37. அப்பிரசஸ்தவிஹா[யோகதி
38. தூர்ப்பகம்
39. துஸ்வரம்
40. அநாதேயம்
41. நீசைர்கோத்திரம்

714. கணந்தொறு மனந்த மாகுங் குணமுடை விசோதி தோன்று
கணந்தொறுங் கட்டு கின்ற வினைத்திதி சுருக்கிக் கட்டா
கணந்தொறும் படிய னந்தம் நல்வினைப் பாக மேற்று
கணந்தொறு மளவிற் கட்டுந் தீவினைப் பாகம் வீழ்க்கும்.

(இ - ள்) கணந்தொறும் - ஸமயஞ் சமயந்தோறும், அனந்தமாகும் - முடிவில்லாமையாகிய, குணமுடை - ஸம்மியக் குணங்களையுடைய, விசோதி - ப்ராயோக்கியதாலப்தியானது, தோன்று - தோன்றி, கணந்தொறும் - ஸமயந்தோறும், கட்டுகின்ற - பந்திக்கின்ற, வினை - கருமங்களினது, திதி - ஸ்திதியை, சுருக்கி - குறைத்து, கட்டா - கட்டி, கணந்தொறும்படி - பிரதிசமயந்தோறும் அவ்விதம், அனந்தம் - முடிவில்லாத, நல்வினை - புண்ணிய கருமத்தின், பாகம் - அனுபாகத்தை, ஏற்று - உயர்த்தியும், கணந்தொறும் - ஸமயந்தோறும், அளவில் - முன் சொன்ன வளவினால், கட்டும் - பந்தித்த, தீவினை-பாபகர்மத்தினது, பாகம் - அனுபாகத்தை, வீழ்க்கும் - கெடுக்கும், எ - று.

இங்ஙனம் கூறியதனால், இவ்வாறு பாபவினைக்கு ஸ்திதிகாண்ட காதகமும் செய்யும் என்பது பெறப்படும். (கஎ௪)

715. இவ்வகைப் பயத்த தாய விதன்பின்வந் ததற்ப மத்த
மவ்வகைப் பயத்தைச் செய்யா வந்தமூழ்த் தத்தி னீங்கக்
கவ்வைசெய் வினைக்குக் காலன் போலபுவ் வாணி தோன்றிச்
செவ்வியிற் றிதியி னேடு பாகத்தைச் சிதைக்கு நின்றே.

(இ - ள்) இவ்வகை - இவ்விதமாகிய, பயத்ததாய - பலனைச் செய்யும்படியான தாகிய, இதன் பின் - இந்த ப்ராயோக்கியதாலப்தி பரிணாமத்தின் பிறகு, வந்தது - வரப்பட்டதாகிய, அதற்பமத்தம் - கரணலப்தியில் அதப்ரவர்த்தி கரண பரிணாமமானது, அவ்வகைப்பயத்தை - முன் ப்ராயோக்கியதா பரிணாமத்திற்குச் சொன்ன பலனையே, செய்யா - இப்பரிணாமமும் செய்து, அந்தமூழ்த்தத்தின்.

ஒரு அந்தர் முகூர்த்த காலத்தில், நீங்க - நீங்கிவிட (உடனே), கவ்வை - துன் பத்தை, செய் - செய்யும்படியான, வினைக்கு - கருமத்திற்கு, காலன் போல - இயமனைப் போல, புவ்வாணி - அபூர்வகாரணலப்தி பரிணமமானது, தோன்றி - உண்டாகி, நின்று - அந்தர்முகூர்த்தம் நின்று, செவ்வியில் - நன்மையில்லாத பாப கருமங்களினுடைய, திதியினேடு - ஸ்திதியோடு, பாகத்தை - அனுபாகத்தையும், சிதைக்கும் - கெடுக்கும், (அதுவல்லாமலும்), எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளுங் குளகம். (கஙரு)

716. விதியினிக் கேபத் தோடு குணந்தசங் கமத்தைச் செய்யா
புதியவாம் விதியின் பாகந் திதியைமுன் போல்க் கட்டா
பதாறு பலன்க ளாறைப் பயந்தபுவ் வாணி நீங்க
வதிசயம் பலவுஞ் செய்யு மணியட்டி விசோதி தோன்று.

(இ - ள்) விதியின் - கிரமத்தினால், நிக்கேபத்தோடு - குணநிக்ஷேபத் தோடு, குணந்தசங்கமத்தை - குணசங்கிரமணத்தையும், செய்யா - செய்து, புதிய வாம் - முன்சொல்லாத புதியனவாகிய, விதியின் - புண்ணிய வினைகளினுடைய, பாகம் - அனுபாகத்தையும், திதியை - ஸ்திதியையும், முன்போல - முன்னே சொல்லியதுபோல, கட்டா - உயர்த்திக் கட்டியும், பதாறு - குற்றமற்ற, பலன்க ளாறை - இப்படி ஆறுவிதமான பலன்களை, பயந்த - உண்டுபண்ணிய, புவ்வாணி- அபூர்வகாரண பரிணமமானது, நீங்க - நீங்கிவிட, அதிசயம் பலவும் - அதற்குமேல் ஆத்மனுக்குப் பல அதிசயமான குணங்களை, செய்யும் - செய்யும்படியான, அணி யட்டி - அநிவர்த்திகாரணமென்கிற, விசோதி - பரிணமமானது, தோன்று - தோன்றி, எ - று.

இதுவும் அடுத்த பாடலும் குளகம். (கஙசு)

717. பந்தசந் தத்தைச் சார்ந்த நால்வகைப் பயத்தை யாக்கா
வொன்றலா வினைக்குக் கட்ட மோகட்ட மொருங்கு செய்யா
நின்றடன் குணத்தச் சேடி நிக்கேவந் தன்னை யாக்கா
குன்றிய வினைகட் கென்றுங் குணந்தசங் கமத்தைச் செய்யா.

(இ - ள்) ஒன்றலா - இரண்டாகிய, வினைக்கு - புண்ணிய பாபமென்னும் வினைகளுக்கு, பந்தசந்தத்தை - பந்தத்தையும் ஸத்துவத்தையும், சார்ந்த - சேர்ந் திராநின்ற, நால்வகைப் பயத்தை - நாலுவகைப் பலனை, (அதாவது: பாபவினை களுக்கு ஸத்துவத்தையும் உதீரணையையும் புண்ணிய வினைகளுக்கு பந்தத்தையும் உதயத்தையும்), ஆக்கா - செய்து, (அதுவல்லாமலும்), உக்கட்டம் - புண்ணிய வினைக்கு உத்கிருஷ்ட ஸ்திதியையும், மோகட்டம் - பாபவினைகளுக்கு அபக்ருஷ்ட ஸ்திதியையும் (அதாவது: ஜகன்னிய ஸ்திதியையும்), ஒருங்கு - ஒருங்கே,

செய்யா - செய்து, குணத்தச் சேடியுடனின்று - குணஸ்ரேணியில் ஆரோஹண மாக நின்று, நிக்கேவந்தன்னை - குணநிக்ஷேபத்தையும், ஆக்கா - செய்து, என்றும் - அப்பரிணமத்தால் எந்நேரமும், வினைகட்கு - கருமங்களுக்கு, குன்றிய - குறைவையடைந்த, குணந்த சங்கமத்தை - மேலும் மேலும் ஸம்மியக்குண ஸங்கிரமணத்தையும், செய்யா - செய்து, (அதுவன்றியும்), எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளோடு தொடரும். (கஞஎ)

718. அணியட்டி கரணம் பின்னை யந்தரக் கரணஞ் செய்யா
விதியந்தக் கோடா கோடி மூழ்த்தமேல் கீழ்முன் னின்ற
தனைவிட்டு நடுவ ணந்த மூழ்த்தமாய் நிடேதித் தன்கண்
வினையினைக் கீழு மேலு மந்தர வெளியைச் செய்யா.

(இ - ள்) அணியட்டி கரணம் - அந்த அநிவிர்த்தி கரண பரிணமமானது, பின்னை-தனது காலமாகிய ஒரு அந்தர் முகூர்த்த காலத்தின் பிறகு அந்தியத்தில், அந்தரக்கரணம் - அந்தரக்கரணம் என்னும் ஒரு தன்மையை, செய்யா - செய்து, (அவ்வந்தரக்கரணமான), விதி - (முன் விசோதிலப்தியில்) விதிக்கிரமத்தால், மேல் - (மித்தியாத்துவ கருமத்தின்) உத்கிருஷ்ட ஸ்திதியையும், அந்தக் கோடா கோடி மூழ்த்தம் - அந்தக் கோடாகோடி அந்தர் முகூர்த்தமாகிய, நடுவண் - மத்திமஸ்திதியாகி, முன்னின்றதனை - முன்னால் நிற்கப்பட்டவந் நிலையையும், கீழ் - ஜகன்னிய ஸ்திதியாகிய, அந்த மூழ்த்தமாய் - அந்தர் முகூர்த்தமாக, நிடேதித்து - நிஷேதித்து (அதாவது: குறைத்து), தன்கண் - ஆத்மனிடத்தில், (உள்ள), வினையினை - மித்தியாத்துவ கர்மத்தை, கீழும் - தன்னுடைய அதோ பாகத்திலும், மேலும் - ஊர்த்துவ பாகத்திலும், (தள்ளி), அந்தரம் - நடுவில், வெளியை - பிரகாசத்தை (அதாவது: ஆத்மஜோதியை), செய்யா - செய்து, எ - று.

நிடேதித்து தன் என்பது நிடேதித்தன் எனத் தொகுத்தலாயிற்று. (கஞஅ)

719. வெளியின்மேல் மிச்சத் தத்தின் வெம்மையைத் தண்மை செய்யா
வெளியின்கீழ் மிச்ச மெல்லாம் விரகுளி யெழுந்த போழ்தி
லளவிலா ஞானங் காட்சி யக்கணத் தெழுந்த வற்றால்
வெளியின்மே னின்ற துண்டங் கண்டமூன் றாகிவீழும்.

(இ - ள்) வெளியின்மேல் - ஆத்ம வெளியினது ஊர்த்துவபாகத்தி லிரா நின்ற, மிச்சத்தத்தின் - மித்தியாத்துவ கருமத்தினுடைய, வெம்மையை - வெப்பத்தை, தண்மைசெய்யா - குளிர்ச்சி செய்து, வெளியின் - ஆத்மவெளியின், கீழ் - அதோபாகத்திலிராநின்ற, மிச்சமெல்லாம் - மித்தியாத்துவமெல்லாம், விரகுளி - கிரமமாக, எழுந்தபோழ்தில் - விலகின காலத்தில், அளவிலா - அளவில்லாத, ஞானம் - ஸம்மியக்ஞானமும், காட்சி - ஸம்மியக் தர்சனமும், அக்கணத்து -

அந்த ஸமயத்தில், எழுந்து - ஆத்மனிடத்தில் தோன்றி, அவற்றால் - அவைகளினால், வெளியின்மேல் - ஆத்மவெளியின் மேல்பாகத்தில், நின்ற - குளிர்ந்திரா நின்ற, துண்டம் - மித்தியாத்துவ துணிக்கையானது, கண்டம் மூன்றாகி - மூன்று துண்டுகளாகி, வீழும் - வீழா நிற்கும், எ - று. (கஎக)

720. திரியிற்பெய் தரைத்த போழ்திற் றிரிவித மாகி வீழும்
வரகைப்போல் மிச்சஞ் சம்மா மிச்சஞ்சம் மத்த மாகி
விரகினால் வீழ்ந்த மூன்றோ டனந்தானு பந்தி நான்காந்
திரையினை யவித்தான் மாற்றுந் திண்கடற் கரையைக் காணும்.

(இ - ள்) திரியில் - இயந்திரத்தில், பெய்து - இட்டு, அரைத்தபோழ்தில் - அரைத்த காலத்தில், திரிவிதமாகி - (வரகு, கப்பி, அரிசி, என்று) மூன்று விதமாக, வீழும் - வீழ்கின்ற, வரகைப்போல் - வரகு என்கிற தான்யம்போல், (இந்த மித்தியாத்துவமும்), மிச்சம் - மித்தியாத்துவமென்றும், சம்மாமிச்சம் - சம்மியக் மித்தியாத்துவமென்றும், சம்மத்தமாகி - ஸம்மியக்துவமுமென்றாகி, விரகினால் - கிரமத்தினால், வீழ்ந்த - வீழப்பட்ட, மூன்றோடு - மூன்றினோடு, நான்காம் - நாலுவிதமான, அனந்தானுபந்தி திரையினை - அனந்தானுபந்தி, (குரோத, மான, மாயா, லோபமென்னும் ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தின்) அலைகளை, அவித்தான் - உபசமிக்கப் பண்ணியவன் (அதாவது: உபசமஸம்மியக்துவ பரிணம விசோதியுற்றவன்), மாற்றும் - ஸம்ஸாரமாகிற, திண்கடல் - வலிமையாகிய ஸமுத்திரத்தினது, (அதாவது: அனாதியாகிய ஸம்ஸார சுழற்சியினது), கரையை - முடிவை, காணும் - காண்பான், எ - று. (கஎ0)

721. மிச்சத்தப் பகடி யேழும் விரகினா லுவச மிப்ப
வுச்சத்தி னின்ற வீர னுபசம சம்மத் திட்டி
மிச்சத்தப் பகடி பந்த முதல்வியா பார நீங்கா
வச்சத்தை வினைகட் காக்கி யந்தமூழ்த் தளவு நிற்கும்.

(இ - ள்) மிச்சத்தப்பகடி யேழும் - மித்தியாத்துவ பிரகிருதியாகிய, (மித்தியாத்துவம், ஸம்மியக் மித்தியாத்துவம், ஸம்மியக்துவப் பிரகிருதி, அனந்தானுபந்தி, குரோத, மான, மாயா, லோபமென்னும், இந்த) ஸப்தவித மித்தியாத்துவ பிரகிருதிகளும், விரகினால் - கிரமத்தினால், உவசமிப்ப - உபசமத்தையடைய, உச்சத்தின் - (ஸம்மியக்துவமாகிற ரத்ன பர்வதத்தினுடைய) சிகரத்தில், நின்ற - இராநின்ற, வீரன் - பராக்கிரம புருஷன், உபசமசம்மத்திட்டி - உபசம சம்மியக் திருஷ்டியாகும், (அந்த உபசம சம்மியக்திருஷ்டியின் நிலைமையானது), மிச்சத்தப்பகடி - மித்தியாத்துவ பிரகிருதிகளுக்கு, பந்தமுதல் - பந்தம் முதலாகிய, வியாபாரம்-வியாபாரத்தை, நீங்கா-நீங்கி, வினைகட்கு-கருமங்களுக்கு, அச்சத்தை -

பயத்தை, ஆக்கி - செய்து, அந்த மூழ்த்தளவு - ஒரு அந்தர் முகூர்த்தகாலம் வரையில், நிற்கும் - அப்பரிணும நிலைமை நிற்கும், எ - று. (எகூக)

722. உபசம காலத் துள்ளோ ரனந்தானு பந்தி தோன்றிற்
குபதமாஞ் சாதஞ் சம்மாத் திட்டியாங் குணத்தை யெய்து
முபசம காலத் தின்பின் மூன்றத்தொன் றுதய மாதல்
சபதமா மிச்சஞ் சம்மா மிச்சிலத் தன்மை தானும்.

(இ - ள்) உபசம காலத்துள் - உபசம காலமாகிய அந்தர் முகூர்த்தம் நிரம்புவதற்குள் (அந்திய பாகத்தில்), ஓர் அனந்தானுபந்தி - அனந்தானுபந்தி (குரோத, மான, மாயா, லோபங்களுள் யாதானு) மொன்று, தோன்றில் - உதயஞ் செய்யுமானல், குபதமாம்-குத்ஸிதபதமாகும் (அதாவது: ஸம்மியக்த்வ பர்வதத்து மேனின்று தலை கீழாக விழுகிற பரிணமமாகும்; அவ்வாருகி அது), சாதஞ் சம்மாத்திட்டியாம் - ஸாஸாதன ஸம்மியக்திருஷ்டியாகிற, குணத்தை - குண ஸ்தானத்தை, எய்தும் - அடையும், உபசம காலத்தின் பின் - உபசமகாலப் பிரமாணமான ஒரு அந்தர் முகூர்த்தத்தின்மேல், மூன்றத்தொன்று - (மித்தியாத் துவம், ஸம்மியக் மித்தியாத்துவம், ஸம்மியக்துவ பிரகிருதிகளாகிய) மூன்றில் யாதாகிலுமொன்று, உதயமாதல் - உதயங்கொடுத்தல், சபதமாம் - அந்த பத மாகும், (அவ்வாருவதில்), மிச்சம் - (மித்தியாத்துவம் உதயங் கொடுத்தால்) மித்தி யாத்துவமும், சம்மாமிச்சு - (ஸம்மியக் மித்தியாத்துவ முதயங் கொடுத்தால்) ஸம்மியக் மித்தியாத்துவமும், (அல்லது மிசுருகுணம்), இலத்தன்மை ஆம்-(மித் தியாத்துவமில்லாத ஸம்மியக்துவ பிரகிருதியுதயமானல் அப்போது) ஸம்மியக் துவமுமாகும், எ - று.

தான் - அசை. (எகூஉ)

723. வேதக முதித்த போழ்தின் மெய்யுணர் வோடு காட்சிக்
கியாதுமோர் குற்ற மெய்தா தெறியுந்தீ வினைக டம்மைப்
போதியுங் காட்சி தானும் பூரணை சென்று நின்று
காதவே தகமுன் னேழைக் காட்சிகா யிகம தாமே.

(இ - ள்) வேதகம் - ஸம்மியக்துவ பிரகிருதியானது, உதித்த போழ்தில் - உதயத்தைக் கொடுத்த காலத்தில், மெய்-உண்மை ஸ்வரூபத்தை யறியும்படியான, உணர்வோடு - ஸம்மியக் ஞானத்தோடு, காட்சிக்கு - ஸம்யக் தரிசனத்திற்கும், யாதும் - எவ்வளவும் (அதாவது: கொஞ்சமாகிலும்), குற்றம் - குற்றத்தை, எய்தாது - அடையாமல், தீவினைகள் தம்மை - பாபவினைகளை, எறியும் - கெடுக் கும், (அப்போது), போதியும் - ஸம்மியக்ஞானமும், காட்சிதானும் - ஸம்மியக் தரிசனமும், பூரணை சென்று - பூர்த்தியடைந்து, நின்று - நிலைபெற்று, வேத

கம் - அந்த வேதக சம்மியக்துவமானது, முன் - முன்னால் சொல்லப்பட்ட, ஏழை - ஸப்த பிரகிருதிகளை, காத - கெடுக்க, (அப்போது), காட்சி - தரிசனமானது, காயிகமதாம் - க்ஷாயிகமாகும், (அதாவது: க்ஷாயிக ஸம்மியக்துவமென்று சொல்லப்படும்), எ - று.

க்ஷாயிக ஸம்மியக்துவமானது, க்ஷாயிக ஸம்யக்தரிசனமென்றும் சொல்லப்படும்; அந்நிலைமையடைந்தவன் க்ஷாயிக ஸம்மியக்திருஷ்டியாவன்.

ஓர் - அசை. (கசுஉ)

இப்படி உபசம, வேதக, க்ஷாயிக ஸம்மியக்துவமென்னும் மூன்றுவிதமான ஸம்மியக்துவ நிலைமைகள், நாலாங்குண ஸ்தான முதல் இன்னவிதமாக வர்த்திக்குமென்னும் விவரம் இனிச் சொல்லப்படுகின்றது.

724. அடக்கமி லானை யாதி நால்வர்க்கு மூன்று மாகு
முடைத்திடா துவச மிப்பார் நால்வருக் குபச மித்தாங்
கெடுத்தவ ரறுவர்க் காகிற் கேட்டின்க ணுைய தாகுந்
தடக்கைமா வேந்தே யென்றுன் றத்துவத் தவத்து வேந்தன்.

(இ - ள்) தத்துவம் - ஜீவாதிதத்துவ ஸ்வரூபங்களையறிந்த, தவத்து - மிகுதியான தபோ மாஹாத்மியத்தையுடைய, வேந்தன் - முனிவர்களுக்குள் ஸ்ரேஷ்டனாகிய அரிச்சந்திர மஹாமுனிவன், தடக்கை - பெரிய துதிக்கையையுடைய, மா-யானைக்குத் தலைவனாகிய, வேந்தே-கிரணவேக மகாராஜனே!, அடக்கமிலானையாதி-அஸம்மியத ஸம்மியக்திருஷ்டி குணஸ்தானன் முதலாக,நால்வர்க்கு-நாலுபேர்களுக்கு (அதாவது: அஸம்யதன், தேசசம்யதன், பிரமத்தன், அப்பிரமத்தன்என்கிற நாலு குணஸ்தானவர்த்திகளுக்கு), மூன்றும் ஆகும்-(உபசமஸம்மியக்துவம், வேதக ஸம்மியக்துவம், க்ஷாயிகஸம்மியக்துவம், என்கிற) மூன்றுமாகும், (அதாவது: இந்த மூன்றிலும் ஏதானுலுமாகும்), உடைத்திடாது-கருமங்களைக் கெடுக்காமல், உவசமிப்பார்-உபசம ஸ்ரேணியிலேறுபவர்கள், நால்வருக்கு-(அபூர்வ காரண, அநிவிருத்திகாரண, ஸூக்ஷ்மஸாம்பராய, உபசாந்தகஷாய, என) நான்கு குணஸ்தானத்தில் உள்ளவர்களுக்கு, உபசமித்தாம்-உபசமஸம்மியக்துவ மொன்றேயாகும், கெடுத்தவர் அறுவர்க்காகில் - க்ஷபகஸ்ரேணியிலேறிக் கருமங்களைக் கெடுத்தவர்களாகிய ஆறுபேர்களுக்காகில் (அதாவது: அபூர்வகாரண, அநிவிருத்திகாரண, ஸூக்ஷ்மஸாம்பராய, க்ஷீணகஷாய, ஸயோகிகேவலி, அயோகிகேவலி, என்னும் ஆறு குணஸ்தானவர்த்திகளுக்காகில்), கேட்டின் கண்ணுயது - கர்மக்ஷபணத்தினாலாகிய க்ஷாயிக ஸம்மியக்துவமொன்றே, ஆகும் - ஆம், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று.

எனவே முதல் மூன்று குணஸ்தானத்தில் ஸம்மியக்துவமில்லை யென்பதாயிற்று. இதுவன்றியும் ஸம்மியக்துவம் இந்த மூன்று பிரகாரமல்லாமல் பத்துப் பிரகாரமாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் விவரம் பதார்த்தசாரத்தில் ஸம்மியக்துவமார்க்கணை யென்னும் அதிகாரத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாம். அடக்கமிலானை யென்பதில் ஐ - சாரியை. (கஙச)

725. காட்சியு மறிவு மின்ன கதிர்ப்பவைம் பொறியும் வென்று
பூட்சிசா லொழுக்கந் தாங்கிப் புரிந்தெழு தியான வாளால்
வேட்கைவே ரறுத்துக் காதி வினைகளை வென்ற போழ்தி
லாட்சிமூ வுலக மாகு மரசமற் றறிமோ வென்றான்.

(இ - ள்) (மேலும்) காட்சியும் - தரிசனமும், அறிவும் - ஞானமும், இன்ன - இப்பேர்ப்பட்டனவாய் (அதாவது: இப்போது சொன்ன பிரகாரம்), கதிர்ப்ப - பிரகாசிக்க, ஐம்பொறியும் - பஞ்சேந்திரியங்களையும், வென்று - விஷயங்களில் செல்ல வொட்டாமல் தடுத்து ஜெயித்து, பூட்சி - பொருந்தும்படியான, சால் - மிகுதியாகிய, ஒழுக்கம் - ஸச்சாரித்திரத்தை, தாங்கி - தரித்து, புரிந்து - விரும்பி, எழும் - உண்டாகின்ற, தியானவாளால் - தர்மத்தியான சுக்கிலத்தியான மாகிற வாளாயுதத்தினால், வேட்கை - ஆசையாகிற, வேர் - சம்சார மூலத்தை, அறுத்து - சேதித்து, காதிவினைகளை - (ஆத்மகுண காதங்களான) காதிகருமங்களை, வென்றபோழ்தில் - ஜெயித்த காலத்தில், மூவுலகும் - இந்த மூன்று லோகமும், ஆட்சியாகும் - தன் ஆள்கைக்குட்பட்டு வசமாகும், அரச - கிரணவேக மகாராஜனே!, அறிமோ - அறிவாயாக, என்றான் - என்றும் முனிவான் கூறினான், எ - று.

மூவுலகும் தன் வசமாகுமென்றதனால் தனது குணத்தைக் கெடுக்க வுலகில் எவையாலும் ஆகாதென்பதும், அதனால் அனந்த ஸுகமாயிற்றென்பதும் பெறப்படும். (கஙரு)

726. மாதவன் மலர்ந்த வாய்மை மணிவிளக் கெறிப்ப மைய
லாதியா மந்த கார மகன்றதன் னறிவு காட்சி
யோதிய வகையிற் றோன்ற வுலப்பிலாப் பொருளைக் கண்டா
னேதமொன் றிலாமைக் கேது வியற்றுவ னென்று சொன்னான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு கூறிய பின்பு) மாதவன் - உத்கிருஷ்டமான தவத்தையுடைய முனிவன், மலர்ந்த - வாய்மலர்ந்து கூறிய, வாய்மை - உண்மை ஸ்வரூபமாகிய, மணிவிளக்கு - இரத்தின தீபமானது, எறிப்ப - பிரகாசிப்ப, மையலாதியாம் - மித்தியாத்துவம் முதலாகிய, அந்தகாரம் - இருளானவை, அகன்ற - நீங்கின, (அப்போது), தன்னறிவு - தனது ஸ்வரூபமாகிய ஸம்மியக்

ஞானமும், காட்சி - ஸம்மியக்தரிசனமும், ஓதிய வகையில் - முனிவரன் சொன்ன விதமாக, தோன்ற - உத்பன்னமாக, உலப்பிலா - கெடுகையில்லாத, (அதாவது : நிச்சயமாகிய), பொருளை - ஜீவாதி திரவியங்களை, கண்டான் - யதாஸ்வரூபமாகத் தெளிந்தான், (அதனால் அப்போது), ஏதமொன்று - யாதொரு குற்றமும், இலாமைக்கு - இல்லாமையாகிய ஸ்வபாவ குணத்தையடைவதற்கு, ஏது - காரணமாகிய தவத்தை, இயற்றுவன் - செய்வேன், என்று - என்று, சொன்னான்-கிரணவேக மகாராஜன் சொன்னான், எ - று. (௭௨௬)

727. விரிதிரை வீந்து தோன்றல் வெள்ளம்வெந் துயரம் வேலை
திரிபுவ னத்தி னெல்லைத் திமிர்களுற் கதிக ளாசை
யெரிபுரி வடவை யின்பந் தீபமாற் றுழி நின்றிவ்
வுரையெனுந் தோணி சித்தி பத்தனத் துய்க்கு மென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும்), மாற்றுழி - ஸம்ஸாரமாகிற சமுத்திரத்தில், வீந்து - இறந்து, தோன்றல் - பிறத்தல் (அதாவது : இறந்து பிறக்கிறதாகிய இந்த ஜனனமரணமே), விரி - விசாலித்த, திரை - அலைகளாம், வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, துயரம் - துக்கமானது, வெள்ளம் - ஜலப்பிரவாகவருத்தாகும், திரிபுவனத்தின் - மூன்றுலோகத்தினுடைய, எல்லை - முடிவானது, வேலை - கரையாகும், நாற்கதிகள் - சதுர்க்கதிகள், திமிர்கள் - மேகெளாகும், ஆசை - ஆசையானது, எரிபுரி - உஷ்ணத்தைச் செய்கின்ற, வடவை - வடவாமுகாக்கினியாகும், இன்பம் - சுகமானது, தீபம் - ரத்னதீபம் முதலான தீவுகளுக்குச் சமானமாகும், (ஆதலின்), நின்று-இப்படிப்பட்ட ஸம்சார சமுத்திரத்திலிருந்து, இவ்வுரையெனும் - முனிவரனால் கூறியருளப்பட்ட இந்தத் தர்ம வசனமென்னும், தோணி - படகானது, சித்திபத்தனத்து - (தன்னில் ஏறுகின்றவர்களை) மோட்சமென்னும் நகரியில், உய்க்கும் - கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும், என்றான் - என்றும் கிரணவேக மகாராஜன் பாவனை செய்தான், எ - று. (௭௨௭)

728. போகமும் பொருளு மெல்லாம் மேகமுந் திரையும் போலும்
சோகமுந் துயரு மாக்குந் தொடுகடற் சுற்ற மாகும்
நாகமும் நிலமும் பெற்றால் நாலைந்து நாளில் வேறும்
போகியாய் வினையை வெல்வ னிறைவவென் றுரைசெய் தானே.

(இ - ள்) (பின்னரும் அவன் அம்முனிவரை நோக்கி), போகமும் - போகோப போகங்களும், பொருளும் - ஐசுவரியாதிகளும், (ஆகிய), எல்லாம் - யாவும், மேகமும் - ஆகாயத்தில் தோன்றும் மேகமண்டலமும், திரையும் - ஸமுத்திரத்துண்டாகிய அலைகளையும், போலும் - நிகர்க்கும், (அதாவது : அவற்றைப்போல சீக்கிரம் அழிந்து போகப்பட்டனவாகும்), தொடு - சேர்ந்திராநின்ற, சுற்ற

மாகும் - பந்துஜன ஸமூகங்களாகிற, கடல் - சமுத்திரமானது, சோகமும் - வருத்தத்தையும், துயரும் - துக்கங்களையும், ஆக்கும் - உண்டுபண்ணும், நாகமும் - தேவருலகமும், நிலமும் - பூமிராஜ்யாதிகளும், பெற்றால் - அடைந்தாலும், (அவை), நாலைந்து நாளில் - நாலைந்து தினங்களில் (அதாவது: கொஞ்சக் காலத்தில்), வேறும்-நீங்கிவிடும், (சம்ஸாரமானது இப்படி அநித்தியமாயிருப்பதினால்), இறைவ - முனிசிரேஷ்டரே!, யோகியாய் - நான் தபத்தைக் கைக்கொண்டு மஹாமுனியாகி, வினையை - கருமங்களை, வெல்வன்-ஜெயிப்பேன், என்று - என்றும், உரைசெய்தான் - சொல்லினான், எ - று. (கசுஅ)

729 அருந்தவந் தானஞ் சீல மறிவனற் சிறப்பு நான்குந்
திருந்திய குணத்தி னார்க்குச் சேதிக்கு வீதி யாகு
மருந்தவ மரிது சீல மாற்றவ தாங்கித் தானம்
பொருந்திநற் சிறப்போ டொன்றிப் புரவல செல்க வென்றான்.

(இ - ள்) (அதுகேட்டு முனிவரன்) புரவல - அரசனே!, அரும் - செய்தற்கரிதாகிய, தவம் - தபஸும், தானம் - சதுர்விததானமும், சீலம் - சீலாச்சாரமும், அறிவனற் சிறப்பு-ஸர்வஜ்ஞனைக்குறித்துச் செய்யும் பூஜையும், (ஆகிய), நான்கும்- இந்த நான்கும், திருந்திய - திருத்தமாகிய, குணத்தினார்க்கு - ஸம்மியக்துவ குணத்தையுடையவர்களுக்கு, சேதிக்கு - மோட்சத்திற்கு, வீதியாகும் - வழியாகும், அரும் - அரிதாகிய, தவம் - தபமானது, அரிது - செய்தற்கரியது, (ஆகையால்), சீலம் - சீலாச்சாரங்களில், ஆற்றவ - சக்திக்குத் தக்கவாறு பொருந்தியவைகளை மாத்திரம், தாங்கி - தரித்து, தானம் - தானங்களையும், பொருந்தி - மனம்பொருந்திப் பாத்திரங்களில் செய்து, நற்சிறப்போடொன்றி - அர்ஹந்த பரமாத்மாவின் நல்ல நிச்சய குணஸ்துதிகளோடும் சார்ந்து, செல்க - நீ செல்வாயாக, என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (கசுகூ)

730. அருளிய மூன்று மென்கண் வினையற வெறிந்து வீட்டைத்
தருமெனி லரிய வந்தத் தவத்தினாற் பயனு மில்லை
அரியவத் தவத்தி னன்றிப் பிறப்பினைக் கடக்கொணாதே
லருளிய தென்கொ லென்ன வருந்தவ னமைக வென்றான்.

(இ - ள்) (அதைக்கேட்டு மன்னன் முனிவனை நோக்கி), அருளிய - இப்போது சொல்லியருளப்பட்ட, மூன்றும் - (தவம் நீங்கலாகிய, சீலம், தானம், பூஜையாகிய) மூன்றும், என்கண் - என்னிடத்தாகிய, வினையினை - ஸகல கருமங்களையும், அற - நீங்கும்படியாக, எறிந்து - கெடுத்து, வீட்டை - மோட்சத்தை, தருமெனில் - நீர் பின்னுரைத்தபடி கொடுக்குமென்றால், அரிய - மகா அருமையாகிய, அந்தத் தவத்தினால் - அத்தபசினால், பயனும் - வரப்பட்ட பலனும்

இல்லை - அம்மோக்ஷத்திற்கு மேலானதில்லை, (அப்படியிருக்க முன்னே தவத்தினால் பிறப்பறுமென்றுஞ் சொன்னீர்; அங்ஙனம்), அரிய - பெறுதற்கரிதாகிய, அத்தவத்தினன்றி - அந்தத் தபசினாலல்லாமல், பிறப்பினை - ஜனனமாகிற இச்சம்சாரத்தை, கடக்கொணுதேல் - நீங்கி மோட்சமடைதல் முடியாதிருக்குமானால், அருளியது - இப்பொழுது அத்தபம் வேண்டியதில்லையென்று எனக்குத் தாங்கள் கூறி அருளியது, என்கொல் - என்ன காரணம், என்ன - என்று கேட்க, அருந்தவன் - அரிதாகிய தபசையுடைய முனிவரன், (அக்கிரணவேகனை நோக்கி), அமைக-நீ தபத்திலே பொருந்துவாயாக, என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று.

131. செங்கயற் சருங்கட் செவ்வாய்ச் சீறடிப் பரவை யல்குற்
கொங்கைகள் வீங்கத் தேய்ந்து நுடங்கிடைக் கொடிய னார்கள்
வெங்களி யானை வேந்தன் விரதியாந் திருவை மேவ
வங்கவ னுமிழப் பட்ட தம்பலம் போல வானார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு முனிவரன் கூறிய பின்பு), வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, களி - கொர்வத்தையுடைய, யானை - யானைக்குத் தலைவனாகிய, வேந்தன் - கிரணவேக மகாராஜன், விரதியாந் திருவை - வைராக்கியமென்னும் லட்சுமியை, மேவ - பொருந்த, செம் - சிவந்த, கயல்-கெண்டை மீன்போன்ற, கரும்-கறுத்த, கண் - கண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், சீறடி - சிற்றடிகளையும், பரவை - விசாலித்த, அல்குல் - அல்குலினையும், கொங்கைகள் - ஸ்தனங்கள், வீங்க - கதிக்க, (அதனால்), தேய்ந்து - குறைந்து, (மெல்லியதாகி), நுடங்கும் - அசைகின்ற, இடை - இடையையும், (உடைய), கொடியனார்கள் - புஷ்பக்கொடிக்குச் சமானமாகிய தேவிமார்கள், அங்கவன் - அவ்விடத்தில் அவ்வரசனால், உமிழப்பட்ட - மென்று வாயினின்றும் துப்பிவிடப்பட்ட, தம்பலம் போல - தாம்பூலத்தைப்போல, ஆனார் - (அவனுக்கு) ஆகினார்கள், எ - று. (எஎக)

732. பருமணி முடியுந் தோடும் பட்டமுங் குழையும் பூணுந்
தருமணி யாரந் தாம மங்கதஞ் சன்ன வீரம்
அருவிலைப் பட்டும் விட்ட வரசனால் முனியப் பட்ட
பரிசனம் போலச் சாயை யிழந்துபோய் வீழ்ந்த வன்றே.

(இ - ள்) (மேலும் அக்கிரணவேகனால்), விட்ட - நீக்கிவிடப்பட்ட, பரும் - பெருத்த, மணி - இரத்தினத்தாலிழைத்துச் செய்யப்பட்ட, முடியும் - கிரீடமும், தோடும் - கர்ணத்தோடும், பட்டமும் - நெற்றிப்பட்டமும், குழையும் - கர்ணகுண்டலமும், பூணும் - மற்றுமுள்ள வாபரணங்களும், திரு - அழகிய, மணியாரமும் - முத்தாஹார இரத்தினஹாரங்களும், தாமம் - பூமாலை பொன்மாலை முதலியவைகளும், அங்கதம் - வாகுவலயங்களும், சன்ன வீரம் - வென்றிமாலையும், அரு

விலை - விலையுயர்ந்த, பட்டும் - பட்டு வஸ்திரங்களும், அரசனுல் - ஒரு ராஜாவினுல், முனியப்பட்ட - கோபிக்கப்பட்ட, பரிசனம்போல - அவனது பரிசனங்களைப்போல, சாயையிழந்து - மேன்மை குறைந்து, போய் - நீங்கி, வீழ்ந்த - வீழ்ந்தன, எ - று.

அன்றே - ஈற்றசை. (களஉ)

733. குந்தள மாகி நீலங் குழன்றெழுந் தனைய குஞ்சி
மந்திரப் பதங்கள் சொல்லி வண்கையால் வாங்கு மெல்லை
யந்தரக் கரணஞ் சிந்தைக் கவ்வழி யுழைய தாக
விந்தியஞ் சிறகு வீழ்ந்த பறவைபோ லெழுந்த வேகம்.

(இ - ள்) (மேலும் அவ்வரசன்), நீலம் - நீலநிறமே, குந்தளமாகி - மயிர்த்திரளாகி, குழன்று - குழற்சியையடைந்து, எழுந்தனைய - வளர்ந்து மிகுதியான தற்கொப்பாகிய, குஞ்சி - தலையின் ரோமங்களை, மந்திரப்பதங்கள் - மூலமந்திரப் பதங்களை, சொல்லி - உச்சரித்து, வண்கையால் - ஈகைவளம் பொருந்திய கையின் பலத்தினுல், வாங்குமெல்லை - லோச்சை செய்கிற காலத்தில், (அவனிடத்தே), அந்தரக்கரணம் - (கரணலப்தியானது பூர்த்தியாகிற அந்திய பாகத்துண்டாகும்) அந்தக் கரணபரிணும நிலைமையானது, சிந்தைக்கு - சிந்தையில், அவ்வழியுழையதாக - அத்தியானத்தின் வழியிடத்ததாக, (சேர்ந்து நிற்ப), இந்தியம் - இந்திரியங்களின், வேகம் - விஷய வேகங்கள், சிறகு வீழ்ந்த-இறகொடிந்த, பறவைபோல்- பட்சியைப்போல், எழுந்த - உண்டாயின, (அதாவது : அடங்கின), எ - று.

இங்ஙனம் கூறியதனுல் இந்திரிய விஷயங்களைத் தடை செய்தலாகிய விஷய ஸம்யமம் மிகவும் அடைந்ததென்பது பெறப்படும். (களஙு)

734. தண்டினைக் கோபித் தாற்றித் தருமத்தின் வழிய ஞகி
விண்டங்கா ரவங்கள் வெய்ய பரிசையை வென்று வீரன்
முண்டமீ ரைந்தோ டொன்றி முனிமையிற் றனிய ஞகித்
தண்டுளி முகிலிற் செல்லுஞ் சாரணத் தன்மை பெற்ருன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறடைந்தபின்), தண்டினை - (மனோதண்டம், வாக்தண்டம், காயதண்டமென்னுந்) திரி தண்டங்களை, கோபித்து - விரோதித்து நீக்கி, ஆற்றி - ஆத்மபாவனையைச் செய்து, தருமத்தின் - தசதர்மத்தின், வழியஞகி- வழியானவஞகி, காரவங்கள் - (ரஸகாரவம், ஸாதகாரவம், ரித்திகாரவம் என்கிற) திரி காரவங்களை, விண்டு - விட்டு, வெய்ய - கடுமையான, பரிசையை - க்ஷுதாதி த்வாவிம்சதிபரீஷஹங்களை, வென்று - ஜெயித்து, வீரன் - வீரபுருஷஞகிய கிரண

வேக முனிவன், முண்டமீரைந்தோடு - * தசமுண்டங்களோடு, ஒன்றி-பொருந்தி, முனிமையில் - முனீஸ்வரத்தன்மையில், தனியனுகி - ஒப்பற்றவனுகி, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, துளி - மழைத்துளிகளையுடைய, முகிலில் - மேகத்தைப் போல, செல்லும் - ஆகாயத்திற் செல்லும்படியான, சாரணத்தன்மை - ஆகாச சாரணத்தன்மையை, பெற்ருன் - இவ்வித தனது தபோபலத்தால் பெற்ருன், எ - று. (எஎசு)

735. திரிவித யோகு தாங்கித் திரிவதோர் சிகரி போல
மருவிய கொள்கை நீங்கா மாதவர் மருளச் செல்வான்
கரியர சதனைப் போலக் காஞ்சனக் குகையைச் சேர்ந்தாங்
கரியிள வேறு போல வருந்தவ னிருந்த நாளால்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு பெற்றபின்), திரிவிதயோகு - திரிகாலயோகங்களை, தாங்கி - தரித்து, திரிவது - திரியப்பட்டதாகிய, ஓர் - ஒரு, சிகரிபோல - பர்வதத்தைப்போல, மருவிய - சேர்ந்திராநின்ற, கொள்கை - சாரித்திரங்களில், நீங்கா - நீங்காத, மாதவர் - மஹாதபத்தையுடைய முனிவர்களெல்லாம், மருள - பிரமிக்கும்படி, செல்வான்-செல்லுகின்றவனுய், (பின்னர்), கரியாசதனைப்போல- ஓர் அரசயானையைப்போல, காஞ்சனக்குகையை - காஞ்சனம் என்னும் பர்வதக் குகையில், சேர்ந்து - அடைந்து, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அரியிளவேறுபோல - இளமைபொருந்திய ஆண் சிம்மத்தைப்போல, அருந்தவன் - அரியதபத்தை யுடைய கிரணவேகன், இருந்த நாள் - வசிக்கின்ற காலத்தில், எ - று.

ஆல் - அசை. (எஎ௫)

736. எரிமூழ்கி யனைய கொள்கை யசோதரை யிலங்கு வாண்மேற்
றிரிகின்ற தனைய கொள்கை சிரிதரை யோடுஞ் செம்பொன்
விரிகின்ற குகையின் பாடம் மெய்த்தவன் றன்னை வாழ்த்தி
யிரிகின்ற வினைய ராகி யிறைவன்பா லிருந்த காலே.

(இ - ள்) எரிமூழ்கியனைய - அக்கினியிலே முழுகினதற்குச் சமானமாகிய, கொள்கை - சாரித்திரத்தையுடைய, யசோதரை - யசோதரை யென்னும் ஆரியாங்கனையும், இலங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, வாள்மேல் திரிகின்றதனைய - வாளாயுதத்தின்

* தசமுண்டமென்றது பஞ்சேந்திரியங்களைத் தடுத்தல் - ஐந்து, திரிகாரணங்களைக் குப்தம் பண்ணுதல் - மூன்று, சிரோமுண்டம் - ஒன்று, ஹஸ்தபாதங்களை ஒரு காரியத்திலும் விடாமல் நிற்பது - ஒன்று, ஆகிய பத்துமாம். ஹஸ்தபாதங்களை ஒரு காரியத்திலும் விடாததைப்பீற்றிய விவரம், "பத்மநந்திபச்சிஸ்" என்னும் கிரந்தத்தில் முதலாவது யதியா சாராதிகாரத்தில் இரண்டாவது சுலோகத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விண்டவங்காரங்கள் என்பதில், அம் - சாரியை. ()

வாய்மேல் நடப்பதற்குச் சமமாகிய, கொள்கை - சாரித்திரத்தையுடைய, சிரிதரை யோடு - ஸ்ரீதரை யென்னும் ஆரியாங்கனையோடும், செம் - சிவந்த, பொன் - ஸ்வர்ணபாஷாணங்கள், விரிகின்ற - மிகுந்திருக்கின்ற, குகையின் - அக்காஞ் சனக்குகையில், (இருக்கின்ற), மெய்த்தவன் தன்னை - உண்மையாகிய தபஸை யுடைய கிரணவேக முனிவனை, (கண்டு), பாடம் - துதிப்பாடல்களைப் படித்தலி னால், வாழ்த்தி - ஸ்தோத்திரஞ் செய்து, இரிகின்ற - நீங்குகின்ற, வினையராகி - பாபகருமங்களையுடையவராகி (அதாவது: சுப பரிணாமமுடையவர்களாகி), இறை வன்பால் - அம்முனிசிரேஷ்டன் சமீபத்தில், இருந்த காலை - இருந்தபொழுது, எ - று. (எளசு)

737. விதியினாற் கதிக ணான்கின் மேவிநின் றூர்க டம்முண்
மதியினாற் பெரிய நீரார் மக்களாய் வந்து தோன்றி
விதியினாற் றானம் பூசை மெய்த்தவஞ் செய்து வீட்டைக்
கதிகளைக் கடந்து செல்வார் காரிகை யார்கள் செல்லார்.

(இ - ள்) (அம்முனிவரன் அவர்களை நோக்கி), விதியினால் - சுபாசுப பரி ணாமத்தாலாகிய கருமத்தினுடைய விதிப்படி, கதிகள் நான்கில் - சதுர்க்கதிகளில், மேவி நின்றூர்கள் தம்முள் - பொருந்திநின்ற ஸம்ஸார ஜீவன்களில், மதியி னால் - புத்தியினால் (அதாவது: மதிஜ்ஞான பலத்தால்), பெரிய - பெரிதாகிய, நீரார் - குணத்தையுடையவர்கள், மக்களாய் வந்து தோன்றி - வந்து மனிதர் களாகப் பிறந்து, (அவர்களுள் புருஷர்களாயிருப்பவர்கள்), விதியினால் - கிரமத்தி னால், தானம் - ஸத்பாத்திரங்களில் செய்யும் ஆகாராதி தானங்களையும், பூசை - அருகபரமனைப் பூஜித்தலையும், மெய் - உண்மையாகிற, தவம் - த்வாதசவித தபங் களையும், செய்து - புரிந்து, கதிகளை - சதுர்க்கதிப் பிறப்புக்களை, கடந்து - தாண்டி, (அதாவது: நீங்கி), வீட்டை - மோட்சத்தில், செல்வார் - போவார்கள் (அதாவது: அடைவார்கள்), காரிகையார்கள் - ஸ்த்ரீமார்கள், செல்லார் - தத்ஜன் மத்தில் மோட்சத்தில் செல்லமாட்டார்கள், எ - று.

தத்ஜன்மத்தில் ஸ்திரீமார்களுக்கு மோட்சமில்லை யென்பதைப்பற்றிய விவரம் ப்ராப்ரதத்திரயம் இரண்டாவது பகுதி, பிரவசனஸாரத்தில், சாரித்ராதி காரமென்னும் மூன்றும் அதிகாரத்தில், விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ()

738. இந்திரன் றேவி மார்க்கு மிறைமைசெய் முறைமை யில்லை
பைந்தொடி மகளி ராவார் பாவத்தாற் பெரிய நீரார்
மைந்தரைப் பெறுமை பெற்று விழுந்திடல் மாற்றப் பெண்ணி
லந்தரத் தனைய துன்பத் தாங்கதி நீங்கு வார்கள்.

(இ . ள்) இந்திரன் - தேவேந்திரனுடைய, தேவிமார்க்கும் - பெண்சாதிமார்களுக்கும், இறைமைசெய் - தலைமைத்தன்மையாகிய அதிகாரத்தைத் தாங்கள் செய்யும், முறைமை - கிரமமானது, இல்லை - இன்று, பைம் - பசுமை பொருந்திய, தொடி - வளையல்களை யணிந்த, மகளிராவார் - மனித ஸ்த்ரீமார்கள், பாவத்தால் - பாபவினையால், பெரியநீரார் - பெரிதாகிய குணமுடையவர்களாய், மைந்தரை - புதல்வரை, பெருமை - பெருமல் மலடியாவதாலும், (அல்லது), பெற்றால் - புதல்வர்ப்பெற்றால், இழந்திடல் - அப்பிள்ளைகளை இழந்து விடுவதினாலும், (அவையல்லாமலும்), மாற்றுப்பெண்ணில் - தன் புருஷனுக்கு மற்றொரு ஸ்த்ரீ ஏற்படுவதனாலும் (அதாவது: ஸபத்னி அல்லது சக்களத்தி ஏற்படுவதாலும்), அந்தரத்தனைய - ஆகாயத்திற்குச் சமானமாகிய (அதாவது : அளவில்லாத), துன்பத்து - துக்கத்தினால், ஆங்கதி - தங்களுக்காகிய அக்கதியையும், நீங்குவார்கள் - நீங்கி வேறொரு கதியையும் அடைவார்கள், எ - று. (எஎஅ)

739. விரதசீ லத்த ராகித் தானமெய்த் தவர்க்குச் செய்து
அருகனைச் சரண மூழ்கி யான்றவர்ச் சிறப்புச் செய்து
கருதிநற் கணவற் பேணுங் கற்புடை மகளி ரிந்த
வுருவத்தி னீங்கிக் கற்பத் துத்தம தேவ ராவார்.

(இ - ள்) விரதம் - பஞ்சாணு விரதங்களையும், சீலத்தராகி - சீலாச்சாரத்தையுமுடையவர்களாகி, மெய்த்தவர்க்கு - உண்மையாகிய தபத்தையுடைய முனிவர் முதலாகிய பாத்திரர்களுக்கு, தானம் - ஆஹாராதிதானங்களை, செய்து - கொடுத்து, அருகனை - அருகத்பரமேஸ்வரனது, சரணம் - பாதங்களில், மூழ்கி - படிந்து (அதாவது : வணங்கி), ஆன்றவர் - மேலான நிலைமையையுடைய பஞ்சபரமேஷ்டிகளின், சிறப்புச்செய்து - பூஜையைச் செய்து, நற்கணவன் - நன்மையான குணமுடைய தங்கள் புருடனை, கருதி - மேலாக நினைத்து, பேணும் - ரக்ஷிக்கின்ற, கற்புடை மகளிர் - பதிவிரதாகுணமுள்ள ஸ்த்ரீகள், இந்த வுருவத்தின் - இந்த ஸத்ரீ ரூபத்தினின்றும், நீங்கி - விலகி, (மறு சன்மத்தில்), கற்பத்து - ஸௌதர்மாதி கல்பங்களில், உத்தமம் - மேலான, தேவராவர் - கல்பவாஸிதேவர்களாகப் பிறப்பார்கள், எ - று.

அருகனைச் சரணமூழ்கி யென்பது அருகன சரணமூழ்கி என்றும், கருதி நற்கணவற்பேணும் என்பது, கருதுநற் கணவற்பேணும் என்றும் பாடபேதமுண்டு. அவற்றைக் கொள்வார், அவற்றிற்குத் தக்கவாறு உரை செய்து கொள்க. மேலான தேவராவர் என்றதனால், மஹர்த்திக தேவர்களாகவே பிறப்பரென்பது கொள்ளப்படும். அருகனை - உருபுமயக்கம். (எஎக)

740. மாதவந் தாங்கி வையத் தையாராய் வந்து தோன்றி
பேதமொன் றின்றி வீடு மெய்துவர் தையலார்க

ணீதியா னோற்று வந்தீர் நீவிரிப் பிறவி நீங்கிக்
காதிக்க ணரிந்து வீடுங் காலத்தா லடைதி ரென்றான்.

(இ - ள்) தையலார்கள் - ஸ்திரீமார்கள், வையத்து - இப்பூமியில், ஐயராய் வந்து தோன்றி - புருஷர்களாகப் புண்ணியத்தினால் வந்து பிறந்து, மாதவந் தாங்கி - மஹா தபஸை மேற்கொண்டு செய்து, ஏதமொன்றின்றி - ராகத்வேஷாதிகளில் யாதொரு குற்றமுமில்லாமல், (வீதராகர்களாகி, ஸகலகர்மக்ஷயம் செய்து) வீடும் - மோட்சத்தையும், எய்துவர் - அடைவார்கள், நீவிர் - நீங்களிருவரும், நீதியால் - வரிசைக்கிரமத்தால், நோற்று - விரத சீலாதி நோன்புகளை நோற்று, வந்தீர் - வந்தீர்கள், (ஆதலின் நீங்களும்), காலத்தால் - காலாந்தரத்தினால், காதிக்கணரிந்து - (புருடர்களாய்ப் பிறந்து தவஞ்செய்து) காதிகர்ம க்ஷயஞ் செய்து, இப்பிறவிநீங்கி - இச்சம்ஸார பிறப்புக்களை விட்டு நீங்கி (ஸகல கர்ம க்ஷயம் செய்து), வீடும் - மோக்ஷத்தையும், அடைதிர் - அடைவீர்கள், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (௪௪0)

741. தூம்பன்ன தடக்கை மாவைத் துயர்செய்து நரகம் புக்கங்
காம்பல கடல்க ளெல்லா மவலமுற் றரிதிற் போந்து
மேம்பட லிலாத வெல்லா விலங்கினுஞ் சுழன்று மீண்டும்
பாம்பதாய்ப் பதலை வங்கிற் பாவிதான் பரிண மித்தான்.

(இ - ள்) (இது நிற்க அக்காலத்தில்), தூம்பன்ன - உள் துளையையுடைய தூம்புக்குச் சமானமான, தடக்கை - பெரிய துதிக்கையையுடைய, மாவை - அசனிகோடமாகிற யானையை, துயர்செய்து - குக்குட ஸர்ப்பமாயிருந்து கடித்து அவ்வியானை இறந்துபடும்படி துன்பப்படுத்தி, (பிறகு தானும் இறந்து), நரகம் - மூன்றா நரகத்தை, புக்கு - அடைந்து, அங்கு - அந்நரகத்தில், ஆம் - உண்டாகிய (தன்னுயுஷ்யகாலமாகிய), பல கடல்களெல்லாம் - பலவாகிய ஏழு கடற்கால முழுமையும், அவலமுற்று - (நரக வேதனையால்) வருத்தமுற்று, அரிதில் - மஹா அருமையாக (ஆயுரவஸாநத்து), போந்து - வந்து, மேம்படலிலாத - மேன்மையாதலில்லாத, எல்லா விலங்கினும் - திரஸ ஸ்தாவரங்களெல்லாவற்றிலும், சுழன்று - பரிப்ரமித்து, மீண்டு - மறுபடியும், பாம்பதாய் - மலைப்பாம்பாக, பதலை வங்கில் - பர்வதக் குகையில், பாவிதான் - பாபிஷ்டியாகிய சத்தியகோஷனைவன், பரிணமித்தான் - பிறந்தான், எ - று. (௪௪௧)

742. இருவரு மியம்பக் கேட்ட வறத்தின ராகிப் போகப்
பெரியவன் குகையைச் சேரப் பிறையெயி றிலங்க வங்காந்
தெரியெழ விழித்துக் காணு விறைவனைப் பிடித்த போழ்தி
லருகவென் றுரைப்ப மீளா வச்சிய ரதனைக் கண்டார்.

(இ - ள்) (அவன் அவ்வாறு பிறந்திருக்கும்போது), இருவரும் - முன் சொன்ன ஆரியாங்கனைகளிருவரும், இயம்ப - முனிவன் சொல்ல, கேட்ட - செவிக்கொண்ட, அறத்தினராகி - தர்மத்தை யுடையவர்களாகி, போக - (அவனை விட்டு நீங்கிச் சிறிது தூரஞ்) செல்ல, பெரியவன் - மஹா தபத்தையுடைய கிரணவேக முனிவனுகியமேலோன், குகையை - பர்வத குகையை, சேர - அடைய, (அம்மலைப்பாம்பானது அவனை விழுங்க வேண்டி), எரியெழ-கண்களில் அக்கினி எழும்படி, விழித்து - அவற்றைத்திறந்து, காணு - அம்முனிவனைப்பார்த்து, பிறை - மூன்றும் பிறை போல வளைவாகிய, எயிறு - பற்கள், இலங்க - விளங்க, அங்காந்து - வாயைத்திறந்து, இறைவனை - மேலானவனுகிய அம்முனிவரனை, பிடித்த போழ்தில் - பற்றினகாலத்தில், (அவன்), அருகவென்று - அருகனே என்று, உரைப்ப - சொல்ல, மீளா - அதைக்கேட்டுத் திரும்பி வந்து, அச்சியர் - ஆரியாங்கனைகளிருவரும், அதனை - அம்மலைப்பாம்பால் அம்முனிவனுக்கு நேர்ந்த தீங்கினை, கண்டார் - பார்த்தார்கள், எ - று. (கஅஉ)

743. வெகுண்டுவெய் துயிர்த்துச் சீறி விழித்தன லுமிழ்ந்து வெண்ப
லகண்டமுஞ் சிலிர்ப்ப வங்காந் தரவுக்க ஞ்சாது நாதன்
நுகந்திரண் டனைய தோளைப் பற்றியாங் குற்ற போழ்தின்
முகங்கண்டார் முனிவ னேடு மூவரும் விழுங்கப் பட்டார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு பார்த்தவுடனே), வெகுண்டு - கோபித்து, வெய்துயிர்த்து - வெப்பமாகப் பெருமூச்சு விட்டு, சீறி - சப்தித்து, விழித்து - கண்களை விழித்து, அனலுமிழ்ந்து - அக்கினியைக் கக்கி, வெண் - வெளுப்பாகிய, பல் - பற்கள், அகண்டமும் - முழுமையும், சிலிர்ப்ப - சிலிர்த்துக்கொள்ள, அங்காந்த - வாயைத்திறந்த, அரவுக்கு - அந்த மலைப்பாம்பிற்கு, அஞ்சாது - (இந்த ஆரியாங்கனைகளிருவரும்) பயப்படாமல், நாதன் - முனிசிரேஷ்டனுகிய கிரணவேக முனிவனுடைய, நுகந்திரண்டனைய - நுகத்தடிதிரண்டது போலத் திரட்சிபெற்ற, தோளை - புயங்களை, பற்றி - பிடித்து, ஆங்குற்ற போழ்தின் - அவ்விடத்தில் அந்த ஸர்ப்பத்தினெதிரிலடைந்து இழுத்த காலத்தில், (அப்பாம்பு அம்முனிவனைக் கழுத்து வரையிலும் விழுங்கிவிட), முகங்கண்டார் - அவனது முகத்தை மாத்திரம் கண்டவர்களாகி, (தாங்களும் அப்பாம்பின் வாய்க்குட்பட்டு), முனிவனேடும்-கிரணவேக முனிவனேடு, மூவரும் - (அம்முனிவர் இந்த ஆரியாங்கனைகள் ஆகிய) மூன்று பேர்களும், விழுங்கப்பட்டார் - அந்த ஸர்ப்பத்தினுல் விழுங்கப்பெற்றூர்கள், எ - று.

அங்காந்தரவுக்கு, என்பதில் அகரந்தொக்கது. (கஅங)

744. அருக்கனைச் சனிசெவ் வாயோ டாவுதான் விழுங்கிற் றேபோ
லருக்கவே கன்றன் னேடே யாரியாங் கனைக டம்மை

நெருக்கியவ் வரவங் கொள்ள நின்றதம் மெய்ம்மை தம்மே
லொருக்கிய மனத்த ராகி யுடம்புவிட் டொருங்கு சென்றார்.

(இ - ள்) அருக்கனை - சூரியனை, சனியோடு - சனியென்னும் கிரகத்தோடும், செவ்வாயோடு - அங்காரகனோடும், அரவுதான் - இராகுவென்னும் பாம்பானது, விழுங்கிற்றேபோல் - விழுங்கினதுபோல், அருக்கவேகன் றன்னோடு - கிரணவேக முனிவனோடு, ஆரியாங்கனைகடம்மை - (ஸ்ரீதரை, யசோதரை யென்னும் இரண்டு) ஆரியாங்கனைகளையும், நெருக்கி - சேர்த்து, அவ்வரவம் - அந்த மலைப் பாம்பானது, கொள்ள - அவ்வாறு உட்கொண்டு விழுங்க, (அம்மூவரும்), நின்ற - நிலைபெற்ற, தம் - தங்களுடைய, மெய்ம்மை தம்மேல் - யாதாத்மிய குணத்தின் மேல், ஒருக்கிய - ராகத்வேஷாதிகளை விட்டு ஒருமைப்பட்ட, மனத்தராகி - மனதையுடையவர்களாகி, உடம்புவிட்டு - சரீரத்தை விட்டு, ஒருங்கு - ஒருதன்மையாக, சென்றார் - வேறு கதியில் சென்றார்கள், எ - று.

ஓடு - இரண்டிடங்களினுங் கூட்டப்பட்டது. (கஎச)

745. பாவிட்டன் மேலோர் கோபம் பணித்திலா மனத்தி னார்போய்க்
காவிட்ட கற்பத் தீரேழ் கடல்பெற்றங் குரிசைக் கைமாப்
பேர்பெற்ற விமானத் தின்கண் முனியற்கப் பிரப னானன்
தீபத்தைப் புரையு மாதர் தேவர்க்குத் திலத மானார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சென்ற பின்), பாவிட்டன்மேல்-(இப்போது மலைப் பாம்பாகித் தங்களை விழுங்கிய) பாபிஷ்டனாகிய சத்திய கோடன்மேல், ஓர் கோபம் - யாதொரு கோபத்தையும், பணித்திலா - செய்யாத, மனத்தினார் - மனத்தையுடைய இம்மூவர்களும், போய் - அவ்வாறு சரீரம் நீங்கிப்போய், காவிட்டகற்பத்து - காபிஷ்ட கல்பத்தில், ஈரேழ்கடல் - பதினாலு கடற்காலம், பெற்று - ஆயுஷ்யமாகப்பெற்று, அங்கு - அக்கல்பத்தில், உரிசைக்கைமா - ருசகப் பிரபை யென்ற, பேர்பெற்ற - பெயரையடைந்த, விமானத்தின்கண்-தேவவிமானத்தில், (அவர்களுள்), முனி - கிரணவேக முனிவான், அற்கப்பிரபனானன் - ரவிப்பிரபனென்னும் மஹர்த்திக தேவனாகப் பிறந்தான், தீபத்தைப்புரையும் - பிரகாசம் பொருந்திய குணத்தினால் தீபத்தை நிகர்க்கும், மாதர் - ஸ்த்ரீகளாகிய இரண்டாரியாங்கனைகளும், தேவர்க்கு-அக்கல்பத்திலுள்ள மற்ற தேவர்களுக்கெல்லாம், திலதமானார் - திலகம்போற் சிறந்த தேவர்களானார்கள், (அதாவது: சற்குணமுள்ள ஸாமானிக தேவர்களாகப் பிறந்தார்கள்), எ - று. (கஎரு)

746. மறவிலாக் குணத்தி னார்போய் வானவ ராக மாயாக்
கறவினாற் பாந்தள் போகி நரகநான் காவ தெய்தி

யறுபதோ டிரண்ட ரையாம் புகையுயர்ந் தெழுந்து வீழு
மறுபதோ டிரண்ட ரைவில் லுயர்ந்ததோ ருடம்பு பெற்றான்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு) மறுவிலா - குற்றமில்லாத, குணத்தினர் - குணத்தையுடைய மூவர்களும், போய் - சரீரம் நீங்கிப்போய், வானவராக - தேவர்களாய்ப் பிறக்க, மாயா - நீங்காத, கறுவினால் - த்வேஷத்தினால், பாந்தள் - மலைப்பாம்பாயிருந்த சத்தியகோஷன், போகி - ஆயுரவஸானத்துப்போய், நரக நான்காவது - நாலா நரகத்தை, எய்தி - அடைந்து, அறுபதோடிரண்டரையாம்புகை - அறுபத்திரண்டரை யோஜனை, உயர்ந்து - உன்னதமாகி, (அதாவது: அவ்வளவு தூரம் மேலே), எழுந்து வீழும் - ஆகாயத்தில் மேனோக்கி யெழுந்து தலை கீழாக விழுகின்ற, அறுபதோடிரண்டரைவில் - அறுபத்திரண்டரைவில், உயர்ந்தது - உன்னதமானதாகிய, ஒருடம்பு - ஒப்பில்லாத ஒரு நரக சரீரத்தை, பெற்றான் - அடைந்தான், எ - று. (௧௮௬)

747. அறத்தினாங் காக்க மில்லை யென்பது மிதனை யாய்ந்து
மறத்தினாங் கில்லை கேடு மென்பது மதித்தி வர்தந்
திறத்தினே யறிந்து கொண்மின் றீக்கதிப் பிறவி யஞ்சில்
மறத்தைநீத் தறத்தோ டொன்றி வாழுநீர் வையத் தீரே.

(இ - ள்) வையத்தீர் - இப்பூமியிலுள்ளவர்களே!, அறத்தினாங்கு - தர்மத்தைக்காட்டிலும் பெரிதாகிய, ஆக்கம் - செல்வம், இல்லையென்பதும் - இல்லையென்று உலகத்தில் சொல்வதையும், மறத்தினாங்கு - பாபத்தைக்காட்டிலும் பெரிதாகிய, கேடும் - கெடுகையும், இல்லையென்பதும் - இல்லை யென்று சொல்வதையும், இதனை - இச்சரித்திரத்தை, ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, மதித்து - எண்ணி, இவர்தந்திறத்தின் - இந்த முனிவரன் ஆரியாங்கனை பாம்பாகிய சத்தியகோஷன் ஆகிய இவர்களின் தன்மையால், (அதாவது: முனிவன் ஆரியாங்கனை யிவர்களால் தருமபலன் சிறந்து நின்றதையும், பாம்பால் பாப பலன் தாழ்ந்து நின்றதையும்), அறிந்து கொண்மின் - தெரிந்து கொள்ளுங்கள், (அவ்வாறு தெரிந்துகொண்டு), நீர் - நீங்கள், தீக்கதிப்பிறவி - கெட்ட கதியிற் பிறக்கும் பிறப்புக்கு, அஞ்சில் - பயந்தால், மறத்தை நீத்து - பாபத்தை நீக்கி, அறத்தோடொன்றி - தருமத்தோடு சேர்ந்து, வாழும் - வாழக்கடவீராக, எ - று. (௧௮௭)

வேறு.

748. மன்னனுந் தேவியு மிளைய மைந்தனு
மின்னவ ராயின ரினிய கேவச்சச்
சென்னியி லிருந்தவச் சீய சந்திரன்
றன்வர வுரைப்பன்கேள் தரண வென்றனன்.

(இ - ள்) மன்னனும் - ஸிம்மசேனவாசனும், தேவியும் - அவன் தேவியாகிய விராமதத்தையும், இளயமைந்தனும் - இளயபுத்திரனாகிய பூர்ணசந்திரகுமாரனும், இன்னவராயினர் - இப்பேர்ப்பட்ட காபிஷ்டகல்பத்துத் தேவர்களானார்கள், இனிய - இனிமையாகிய, கேவச்சச்சென்னரியில் - ஊர்த்துவக்கிரைவேயகமாகிய உபரிமோபரிமகிரைவேயகத்தில், இருந்த - அஹமிந்திரனாயிருந்த, அச்சிய சந்திரன்றன் - அந்த ஸிம்மசேன மஹாராஜாவின் ஜேஷ்ட புத்திரனாகிய ஸிம்மச்சந்திரனுடைய, வாவு - வருகையை (அதாவது: அவன் அஹமிந்திரலோகத்தினின்றும் இப்பூமியில் வந்து அவதரித்த வாலாற்றை), உரைப்பன் - இனிமேற் சொல்லுவேன், தாரண - தாரணேந்திரனே!, கேள் - கேட்பாயாக, என்றனன் - என்று ஆதித்யாபதேவன் சொன்னான், எ - று. (கஅஅ)

ஆறவது :

மன்னனுந் தேவியும் மைந்தனும் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஏழாவது :

சக்கராயுதன் முத்திச் சருக்கம்.

749. உலகமெனுந் திருவினிடை யுந்தியெனச் சம்பூத்
தலநிலவு பரதமலி தருமகண்ட மதனிற்
புலவர்புகழ் வரியபுரி சக்கர புரமென்
றுலகுடைய விறைவனுறை நகரமென வுளதே.

(இ - ள்) உலகமெனும் - லோகமென்று சொல்லப்பட்ட, திருவின் - இலக்ஷுமியினுடைய, இடை - மத்தியில் உள்ள, (அதாவது: மத்தியம லோகமாகிய பூமியில் உள்ள), உந்தியென - நாபிபோல, (அமைந்திராநின்ற, சம்பூத்தலம் - ஜம்பூத்வீபமென்னுந்தலத்து, நிலவு - விளங்காநின்ற, பரதம் - பரத க்ஷேத்திரத்தில், மலி - நிறைந்த, தருமகண்டமதனில் - தர்மக்கண்டத்திலே, புலவர் - வித்துவாம்சர்களால், புகழ்வரிய - வர்ணித்தல் அரிதாகிய, புரி - பட்டணமானது, உலகுடைய - மூன்றுலோக ஆட்சியையும் உடைய, இறைவன் - ஜீனேந்திரன், உறை - தங்கியிராநின்ற, நகரமென - ஸமவஸரணத்தைப்போல, சக்கரபுரமென்று - சக்கரபுரமென்று பெயர் கூறப்பட்டு, உளது - மஹாலாவண்ணியமாகவும் ஆனந்தகரமாகவும் உளதாகும், எ - று. (க)

750. கிடங்குமதி டெருவுகிடை மாளிகையி னொழுங்கு
நடுவரசன் மாளிகையி னமர்ந்திருந்த நகரம்
நுடங்குதிரை வேதிகையோ டாறுகுல மலைக
ணடுவடைந்த மலையுடைய தீபமது வனைத்தே.

(இ - ள்) கிடங்கு - (அப்பட்டணத்தைச் சூழ்ந்திராநின்ற) அகழும், மதிள் - சுற்றுமதிலும், தெருவு - (அந்நகரத்தின்) வீதிகளும், கிடை - நிலையாகிய, மாளிகையின் ஒழுங்கும் - (அவ்வீதிகளிலிராநின்ற) உப்பரிகையின் வரிசைகளும், நடு - (அந்நகர) மத்தியில், (சேர்ந்திராநின்ற), அரசன் மாளிகையின் - இராஜ மாளிகைகளும் ஆகிய இவற்றினுல், அமர்ந்திருந்த - பொருந்தியிருந்த, நகரம் - அந்நகரமானது, நுடங்கும் - ஓயாமல் அசைகின்ற, திரை - அலைகளையுடைய மஹாலவண சமுத்திரத்தையும், வேதிகையோடு - அந்த மஹாலவண சமுத்திரத்தினுடைய வஜ்ரவேதிகையையும், ஆறு - மஹா நதிகளையும், குலமலைகள் - குலகிரி பர்வதங்களையும், நடு அடைந்த - மத்தியிலடைந்த, மலையுடைய - பர்வதராஜனுகிய மஹாமேரு பர்வதத்தையும் உடைய, தீபமது-ஜம்பூத்வீபத்தை, அனைத்து-நிகர்த்ததாம், எ - று.

அகழுக்கு - மஹாலவண சமுத்திரமும், மதிலுக்கு - அதன் வஜ்ரவேதிகையும், வீதிகளுக்கு - மஹாநதிகளும், உப்பரிகையின் வரிசைகளுக்கு - குலகிரிபர்வதங்களும், இராஜ மாளிகைக்கு - மஹம்மேரு பர்வதமும், உவமையாகச் சொல்லப்பட்டதால், அந்நகரம் இவைகளை யெல்லாமுடை ஜம்பூத்வீபத்திற்கு ஒப்பாக வர்ணித்துச் சொல்லப்பட்டது. (உ)

751. தோகையனை யார்கணட மாடுமிட மொருபால்
பாகமதி நுதலியர்கள் பாடுமிட மொருபால்
மேகமென வேகமுடை நாகநிலை யொருபால்
பூகமுத லாயமலி புறம்பணைய தொருபால்.

(இ - ள்) ஒரு பால்-அந்நகரத்தில் ஒரு பக்கத்தில், தோகை யனையார்கள் - ஆண்மயிலுக்குச் சமானமாகிய சரீரச்சாயலையுடைய நர்த்தனமாதர்கள், நடமாடும் - நர்த்தனமாடும்படியான, இடம் - நர்த்தன சாலைகளாகும், ஒரு பால் - மற்றொரு பக்கத்தில், பாகமதி - (பதினைந்தில் மூன்று பாகமாகிய) மூன்றாம் பிறைச்சந்திரன் போன்ற, நுதலியர்கள் - நெற்றியையுடைய மாதர்கள், பாடும் - சங்கீதங்களைப் பாடும்படியான, இடம் - ஸ்தானமாகும், ஒரு பால் - வேறொரு பக்கத்தில், மேகமென - மேகத்தைப்போன்ற, (அதாவது : மேகம்போற் கறுப்பு நிறமுடைய), வேகமுடைய - மிகுதியான கோப வேகமுடைய, நாக நிலை - யானை கட்டும்படியான யானைச்சாலையாகும், ஒரு பால் - மற்றொரு பக்கத்தில், பூகமுதலாய - கமுகு விருட்சம் முதலாகிய விருட்சங்கள், மலி - நிறைந்திருக்கின்ற, புறம் - நகர பாகியத்தைச் சார்ந்த, பணையது - மருத நிலமாகும், எ - று. (ங)

752. வானினைய ளந்துவரும் வாசிநிலை யொருபா
லூனுறையும் வேற்படை யடைக்குமிட மொருபாற்
றேனுலவு கூந்தலவர் திளைக்குந்தெரு வொருபா
லானமிசை வரும்வணிக ரவரிடங்க ளொருபால்.

(இ - ள்) வானினை - ஆகாயத்தை, அளந்து - அடியால் அளந்து, வரும் - வரும்படியான வேகமான நடையையுடைய, (அதாவது : வேகத்தால் ஆகாயத்தில் தாவிச்சென்று வரக்கூடிய), வாசி நிலை - குதிரைகள் நிற்கும் சாலையானது, ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலே இருக்கும், ஊனுறையும் - பகைவர் மாம்சம் தங்கியிருக்கின்ற, வேல் - வேல் முதலாகிய, படை - ஆயுதங்களை, அடைக்கும் - சேர்த்து வைக்கும், இடம் - ஆயுதச்சாலையானது, ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலேயேயிருக்கும், தேனுலவு - (மலர் மாலையிலுள்ள மதுவை யுண்ணுதற்கு நெருங்கி) வண்டுகள் உலாவுகின்ற, கூந்தலவர் - அளகபாரத்தையுடைய பொது மகளிர், திளைக்கும் - நெருங்கியிராநின்ற, தெரு - வீதிகள், ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலேயிருக்கும்,

ஆனை மிசை - யானையின்மேல், வரும் - ஏறி வரும்படியான, வணிகாவர் - (இப்பர், கவிப்பர், பெருங்குடியர் என்னும் மூவகைச்) சிரேஷ்டிகள் தங்கியிராநின்ற, இடங்கள் - இடங்களாகிய பெருங்கடை வீதிகள், ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலே யிருக்கும், எ - று. (ச)

753. கந்தமலர் கந்தம்விழை கைவலவ ரொருபா
லந்தமிலா வறிவனுறை யாலயங்க ளொருபால்
வந்துலக மிறைஞ்சமன்ன னிருக்குமிட மொருபா
லந்தமிலா வின்னவிட மியார்க்குமுரைப் பரிதே.

(இ - ள்) கந்த மலர் - வாசனையுள்ள மலர் மாலையையும், கந்தம் - வாசனைப்பொடி முதலிய கந்த வஸ்துக்களையும், விழை - விரும்பிச் செய்கின்ற, கைவலவர் - கைத்தொழிலில் வல்லவர்கள், ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்தில் தங்கியிருப்பார்கள் (அதாவது: இவர்கள் குடியிருப்பு ஒரு பக்கத்திலிருக்கும்), அந்தமிலாவறிவன் - அனந்த ஞானத்தையுடைய ஜினேஸ்வரன், உறை - தங்கியிராநின்ற, ஆலயங்கள் - ஸ்ரீஜிநசைத்யாலயங்களானவை, ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலே யிருக்கும், உலகம் வந்து - உலகத்திலுள்ளவர்கள் வந்து, இறைஞ்ச - வணங்க, மன்னன் - அரசன், இருக்கும் - தங்கி யிருக்கும்படியான, இடம் - அரண்மனை யிடங்கள், ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலே யிருக்கும், அந்தமிலா - முடிவில்லாத, இன்ன - இத்தன்மையாகிய, இடம் - இடங்களை, யார்க்கும் - எவர்களுக்கும், உரைப்பரிது - அளவிட்டுச் சொல்லுதல் அரிதாகும், எ - று. (ரு)

754. இந்நக ரிதற்கிறைவ னேத்தரிய கீர்த்தி
மன்னனப ராசிதன் வயப்புலியோ டொப்பா
னன்னமனை யார்மதன னண்டகைப்பு யத்தைத்
துன்னிய வசுந்தரி துளும்பிய நலத்தாள்.

(இ - ள்) இந்நகரிதற்கு - இவ்வித நகரமாகிய சக்ரபுரமென்னும் இதற்கு, இறைவன் - இராஜாவானவன், ஏத்தரிய - ஸ்துதித்தற்கரிய, கீர்த்திமன்னன் - புகழ்ச்சிக்குத் தலைவனாகிய, அபராசிதன் - அபராஜித மஹாராஜனென்பான், (இவன் வீரத்தில்), வயம் - வெற்றி பொருந்திய, புலியோடு ஒப்பான் - புலிக்கு நிகரானவன், அன்ன மனையார் - ஹம்ஸ பக்ஷிபோன்ற மிருதுவாகிய நடையையுடைய ஸ்த்ரீமார்களுக்கு, மதனன் - மன்மதன் போன்றவன், (இத்தகைய) ஆண்டகை - ஆண்தன்மை பொருந்திய அரசனுடைய, புயத்தை - தோளை, துன்னிய - சேர்ந்திராநின்ற, துளும்பிய - ததும்பிய, நலத்தாள் - அழகையுடைய பட்டத்தரசியானவள், வசுந்தரி - வஸுந்தரியென்னும் பெயருடையவளாகும், எ - று. (சு)

755. மழலைக்கிளி தேனமிர்தம் வான்கரும்பு நல்லியாழ்
குழலொத்தெழு மொழிமதனன் கொடிமயிலஞ் சாய
லுழையிற்பொலி நோக்கத்துரு வக்கொடியி னோடு
மழலொத்திடும் வேலவன்ற னமர்ந்தொழுகும் வழிநாள்.

(இ - ள்) கிளி - கிளிப்பிள்ளையின் சொல்லையும், தேன் - மதுவையும், அமிர்தம் - அமிர்தத்தையும், வான் - சிறந்த, கரும்பு - கரும்பையும், நல் - நன்மையாகிய, யாழ் - வீணையின் நாதத்தையும், குழல் - புள்ளாங்குழலினுடைய தொனியையும், ஒத்து - (ஒவ்வொரு குணங்களால்) நிகர்த்து, எழும் - உண்டாகின்ற, மழலைமொழி - மழலைச் சொல்லையும், மதனன் - மன்மதனுடைய, கொடி - துவஜமாகிய மீனத்தையும் (அதாவது: மீனத்தை நிகர்த்த) கண்களையும், மயிலஞ் சாயல் - ஆண் மயில் போன்ற அழகிய சரீரச் சாயலையும், உழையில்-பெட்டைமானினது பார்வையைப்போல, பொலி - விளங்குகின்ற, நோக்கத்து - மருண்ட பார்வையையும் (உடைய), உருவம் - ரூபம் பொருந்திய, கொடியினோடு - புஷ்பக் கொடிபோன்ற அவ்வஸுந்தரியினோடும், * அழலொத்திடும் - அக்னிபோன்ற, வேலவன்றன் - வேலாயுதத்தையுடைய அபராஜித மஹாராஜன், அமர்ந்து - பொருந்தி, ஒழுகும் நாள்வழி - இல்வாழ்க்கையில் செல்கின்ற காலத்தில், எ - று.

* அழலொத்தெழும் - என்றும் பாடபேதமுண்டு. மதனன் கொடி, உவமையாகு பெயராய்க் கண்களை யுணர்த்தி நின்றது. (எ)

756. தேசுடைய சீயசந்தன் கேவச்சத்தின் வழுவி
வாசமுல வுங்குழலி மங்கைதன் வயிற்றுட்
டூசுபொதி பாவையெனத் தேன்றியவன் மண்ணோர்க்
காசைகெட வந்ததொரு மாமணிய தானன்.

(இ - ள்) தேசுடைய - ஒளியையுடைய, சீயசந்தன் - (பூர்வம் தபோபலத்தால் அஹமிந்திரலோகத்தில் தேவனயவதரித்த பிரீதிங்கரனென்னும் அஹமிந்திரனாகிய) சிம்மச்சந்திரன், கேவச்சத்தின் - உபரிமோ பரிமமென்னும் கிரைவேயகத்தினின்றும், வழுவி - ஆயுராவஸானத்து நழுவி, வாசமுலவும் - பரிமளம் வீசுகின்ற, குழலி - அளகபாரத்தையுடையவளாகிய, மங்கை தன் வயிற்றுள் - இந்த வஸுந்தரியினுடைய கருப்பத்தில், (அடைந்து), தூசு பொதி - வஸ்திரத்தால் மூடப்பட்ட, பாவையென - சித்திரப்பாவைபோல, தோன்றி - அக்கருப்பத்தினின்றும் புத்திரனகப் பிறந்து, அவன் - அக்குமாரன், மண்ணோர்க்கு - பூமியிலுள்ள ஏழைகளுக்கு, (உண்டாகிய), ஆசை - பொருளாசையானது, கெட - நீங்கும்படியாக, வந்தது - வரப்பட்டதாகிய, ஒரு - ஒப்பற்ற, மா - பெருமை பொருந்திய, மணியதானன் - ஒரு இரத்தினத்துக்குச் சமானமானன், எ - று.

(இங்ஙனம் கூறியதனால் பிள்ளை பிறந்த காலத்தில் ஏழைகளது வறுமை நீங்கும்படி விசேஷமாகப் பொருள்கள் தானம் செய்யப்பட்டன என்பது பெறப் படும். (அ)

757. செக்கர்மலி வானினிடைத் திங்களென வந்தாங்
கக்குலம் விளங்கவண்ண லேன்றிய கணத்தே
விக்கிரம சாலிவினை யெட்டும்வெலு மென்றே
தக்கபெய ருஞ்சக்க ராயுதனென் றிட்டார்.

(இ - ள்) செக்கர் - சிவப்பு வர்ணமானது, மலி - நிறைந்த, வானினிடை- அந்திச் செவ்வானத்தில், (தோன்றிய), திங்களென - மூன்றும் பிறைச்சந்திரன் போல, அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய வக்குமாரன், ஆங்கு - அவ்விடத் தில், அக்குலம் - அந்த ராஜகுலமானது, விளங்க - பிரகாசிக்கும்படியாக, வந்து தோன்றிய கணத்தே - வந்து பிறந்த காலத்திலே, விக்கிரமசாலி - பராக்கிரம சாலியாகிய இப்புத்திரன், வினையெட்டும் - அஷ்ட கருமங்களையும், வெலுமென்று- கெடுப்பான் என்று, (அவனுக்கு), தக்க - தகுதியாகிய, பெயரும்-நாமமும், சக்கரா யுத னென்றிட்டார் - சக்கராயுதனென்று சொல்லி (அவன் தாய் தந்தையர்) வைத் தார்கள், எ - று. (க)

758. மங்கையர்தங் கொங்கைக்குவட் டிழிந்துநிறை மதிபோற்
பொங்குதவி சினிடைச்சிங் கபோதகத்தி னடிநற்
செங்கமல நிலமடந்தைச் சென்னிமிசை யணிந்து
பொங்குமிமி லுடையவிடை போலநடந் தானே.

(இ - ள்) (அதன் மேல் அவன்), மங்கையர் தம் - ஸ்திரீமார்களுடைய, கொங்கைக்குவட்டிழிந்து - ஸ்தன சிகரத்தினின்றும் இறங்கி (அதாவது: தனப் பாலுண்டு அதினின்றுமிழிந்து விளையாடி அதன் பிறகு), நிறைமதிபோல் - கலை நிறையும்படியான சந்திரன் விருத்தியடைவது போல (வளர்ந்து), பொங்கு - அழகினாலுயர்ந்த, தவிசினிடை - மெத்தையின் பேரில், சிங்கபோதகத்தின் - ஸிம் மக்குட்டியைப்போல (தவழ்ந்து திரிந்து), இழிந்து-அதினின்றுமிறங்கி, (நடக்கத் தொடங்கி), அடி - பாதமாகிற, நல் - நன்மையாகிய, செங்கமலம்-செந்தாமரைப் புஷ்பத்தை, நிலமடந்தை - பூமிதேவியின், சென்னிமிசை - சிரசின் பேரில், அணிந்து - சூட்டி, (அதாவது : நிலத்தில் அடியைவைத்து), பொங்கு - பெரி தாகிய, இமிலுடைய - திமிலேயுடைய, விடைபோல-விருஷபத்தைப்போல, நடந் தான் - நடந்து விளையாடினான், எ - று.

இழிந்து என்பது இரண்டிடங்களினுங் கூட்டப்பட்டது. (கo)

759. அஞ்சுவரு டங்கடந்து நாமகளோ டாடி
வெஞ்சிலை முதற்படை பயின்றபினை வெம்பூஞ்
செஞ்சரம் வரிந்தசிலை யேந்தித்திறன் மாரன்
மைந்தனொடு போர்தொடங்கி வாளிதொட லுற்றான்.

(இ - ள்) (அதன்மேல்), அஞ்சுவருடம் - ஐந்து ஆண்டு (அதாவது: ஐந்து வயது), கடந்து - தாண்டி, நாமகளோடு - சரஸ்வதி தேவியோடு, ஆடி - விளையாடி, (அதாவது: சாஸ்திரங்களைக்கற்று அதன் பிறகு), வெம் - வெவ்விதாகிய, சிலைமுதல் - வில்முதலாகிய, படை - ஆயுதவித்தைகளையும், பயின்றபினை - கற்ற பிறகு, வெம் - விருப்பமுடைய, செம் - செம்மையாகிய, பூஞ்சரம் - புஷ்ப பாணங்களை, வரிந்த - தொடுத்த, சிலை - கரும்புவில்லை, ஏந்தி - தரித்து, திறல் - பராக்கிரமத்தையுடைய, மாரன் - மன்மதனானவன், மைந்தனொடு - இச்சக்ராயுத குமாரனோடு, போர் தொடங்கி - யுத்தஞ் செய்ய வாரம்பித்து, வாளி - புஷ்ப பாணத்தை, தொடலுற்றான் - தொடுத்து இவன்மீது விடுவதற்கு ஆரம்பித்தான், எ - று.

இவ்வாறு கூறியதனால், இவன், மதனன் போர்செய்கைக் கிடந்தரத்தக்க யௌவனத்தையடைந்தான் என்பது பெறப்படும். (கக)

760. ஆங்கதனை மன்னனப ராசித னறிந்து
கோங்கரும்பு போலுமுலைக் கொவ்வையெனச் செவ்வாய்
தேங்குழலி சித்திரநன் மாலையெனுஞ் செம்பொன்
வாங்கனைய தோளிதுணை யாகமலி வித்தான்.

(இ - ள்) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அதனை - (குமாரன் யௌவனமடைந்த) அவ்விஷயத்தை, மன்னன் - அரசனாகிய, அபராசிதன் - அபராஜிதனென்பான், அறிந்து - தெரிந்து, கோங்கரும்புபோலும் - கோங்கின் அரும்பு போலும், முலை - ஸ்தனங்களையும், கொவ்வையென - கோவைக்கனிபோன்ற, செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், தேம் - வாசனை பொருந்திய, குழலி - அளகத்தையுமுடையவளாகிய, சித்திர நன் மாலையெனும் - நல்ல சித்ரமாலையென்று பெயர் கூறக்கூடிய, செம் பொன் - சிவந்த பொன்னாலாகிய, வாங்கனைய - வாங்குக்குச் சமானமாகிய, தோளி - கைகளையுடைய ஒரு ராஜகுமாரத்தியை, துணையாக - (அவனுக்குப்) பெண்சாதியாக, மலிவித்தான் - அன்பில் மிகுந்திருக்கும்படி செய்தான் (அதாவது: அன்பு மிகுந்த மனைவியாகச் செய்தான்), எ - று. (கஉ)

761. மின்னினொடு மேகம்விளை யாடுவது போல
வன்னநடை யோடவ னமர்ந்தொழுகும் வழிநாண்

மன்னருக்க வேகன்மலி காவிட்டத்தின் வழுவி
யன்னவர்க டம்புதல்வ ஞகியவ தரித்தான்.

(இ - ள்) மின்னினெடு - மின்னற்கொடியோடு, மேகம் - மேகமானது, விளையாடுவதுபோல - சேர்ந்து விளையாடுவதுபோல, அன்னநடையோடு - ஹம்ஸ பக்ஷிபோன்ற நடையையுடைய வச் சித்ரமாலேயோடு, அவன் - அச்சக்ராயுதன், அமர்ந்து - பொருந்தி, ஒழுகும் வழிநாள் - செல்கின்ற நாட்களில், மன்னருக்க வேகன் - பூர்வத்தில் பொருந்திய கிரணவேகளுகிய அரசன், மலி-நிறைவுபெற்ற, காவிட்டத்தின் - காபிஷ்ட கற்பத்தினின்றும், வழுவி - ஆயுரவஸாநத்தில் நழுவி, அன்னவர்கள் தம் - அந்தச் சக்கராயுதன் சித்ரமாலேயாகிய தம்பதிகளுடைய, புதல்வஞகி - புத்திரஞகி, அவதரித்தான் - பிறந்தான், எ - று. (கங)

வேறு.

762. வானத்து மின்னு முன்ஞண் மதியினைப் பயந்த தேபோற்
றேஞெத்த மொழியி ளைத் தேவனைப் பெற்ற போழ்தி
னூனத்தை வையத் தின்க ணகற்றிநின் றுதவி மன்னன்
மானத்தை யுடைய நாமம் வச்சிரா யுதனென் றிட்டார்.

(இ - ள்) வானத்து - ஆகாயத்திலுண்டாகிய, மின்னு - மின்னற்கொடி யானது, முன்னுள் - பூர்வபட்சத்து, மதியினை - சந்திரனை, பயந்ததேபோல் - பெற்றதுபோல, தேஞெத்த - தேனினை நிகர்த்த இனிமை பொருந்திய, மொழி யினள் - வசனத்தையுடைய சித்ரமாலேயானவள், அத்தேவனை - அந்தக்காபிஷ்ட கல்பத்துத் தேவனை, பெற்றபோழ்தில் - குமாரனைப் பெற்ற காலத்தில், மன் னன் - சக்ராயுத மகாராஜனனவன், வையத்தின்கண் - இந்தப் பூமியிலுண்டா கிய, ஊனத்தை - யாசக ஜனங்களுக்குண்டாகிய வறுமையாகிற குற்றத்தை, அகற்றிநின்று - நீக்கிநின்று, உதவி - தானமாக விசேஷ பொருள்களை யளிக்க, (அப்பிள்ளைக்குச் சுற்றத்தார்கள்), மானத்தையுடைய - பெருமையை யுடைத் தாகிய, நாமம் - பெயரானது, வச்சிராயுதனென்று - வஜ்ராயுத குமாரனென்று, இட்டார் - சூட்டினர்கள், எ - று. (கச)

763. மதிகலை வளரத் தானும் வளர்வதே போல மைந்தன்
விதியினற் கலையும் வேந்தர் விஞ்சையும் விளங்க வோங்கி
நதிகொண்ட வேற்க ணல்லார் நோக்கினுக் கிலக்க மாஞ
னதிபதி பதனை யாராய்ந் தரிவையர்ப் புணர்க்க லுற்றான்.

(இ - ள்) (அதன்மேல்), மதி - சந்திரனுடைய, கலை - ஷோடசகலைகள், வளர - பூர்வபட்சத்தில் வளர, தானும் - அச்சந்திரன்றனும், வளர்வதேபோல் - விருத்தி

யாவதுபோல், மைந்தன் - வச்சிராயுத குமாரன், விதியினல் - கிரமப்படி, கலையும்- சாஸ்திரங்களும், வேந்தர்-இராஜாக்களுக்குரிய, விஞ்சையும்-ஆயுதவித்தை முதலிய யாவும், விளங்க - மிகுதியாய்த் தன்னிடத்தே விருத்தியடைந்து பிரகாசிக்க, (அதாவது: அவற்றைக் கற்று அவை விருத்தியாகத் தானும்), ஓங்கி - மேலாகி வளர்ந்து, நுதிகொண்ட - கூர்மை பொருந்திய, வேல் - வேலாயுதம்போன்ற, கண் - கண்களையுடைய, நல்லார் - ஸ்திரீமார்களுடைய, நோக்கினுக்கு - பார்வைக்கு, இலக்கமானுன் - குறியானுன் (அதாவது: யௌவனத்தை யடைந்தான்), அதிபதி - சக்ராயுத மஹாராஜன், அதனை - அக்காரியத்தை, ஆராய்ந்து - தெரிந்து, அரிவையர் - ஸ்த்ரீமார்களை, புணர்க்கல் - விவாக விதியால் அவனுக்கு மனைவியாகச் சேர்த்தலாகிய காரியத்தில், உற்றுன் - பொருந்தினுன் (அதாவது: பிரவேசித்தான்), எ - று. (கங)

764. மருதம்வான் குறிஞ்சி முல்லை நெய்தலும் மயங்கி வானைத்
திருதுவின் விகற்ப மின்றி யிலங்கிய சோலைத் தாகிப்
பருதியின் வெம்மை யாற்றும் பதாகைசூழ் மாட மூதூர்
பிருதிவி திலக மென்னும் பேருடை நகரமுண்டே.

(இ - ள்) மருதம் - மருத நிலமும், வான் - அழகிய, குறிஞ்சி - குறிஞ்சி நிலமும், முல்லை - முல்லை நிலமும், நெய்தலும் - நெய்த நிலமும், (ஆகிய நால் வகை நிலங்களும்), மயங்கி - சேர்ந்து, வானைத்து - தேவலோகத்துக்குச் சமானமாகியும், இருதுவின் விகற்பமின்றி - இருதுகாலங்களின் வித்தியாசமில்லாமல், இலங்கிய - எப்பொழுதும் குளிர்ச்சியாகவே விளங்குகின்ற, சோலைத்தாகி - தோப்புகளையுடையதாகியும் (அமைந்த), பருதியின் - ஸூர்யனுடைய, வெம்மை - வெப்பத்தை, ஆற்றும் - தணிக்கும்படியான, பதாகை - துவஜங்கள், சூழ் - சூழ்ந்திரா நின்ற, மாடம் - உப்பரிகைகளையுடைய, மூதூர் - பழமையான ஊராகிய, பிருதிவி திலகமென்னும் - பிருதிவி திலகமென்கின்ற, பேருடை - பெயருடைய, நகரம் - நகரமானது, உண்டு - ஒன்றுளது, எ - று. (கசு)

765. மற்றிந்த நகர்க்கு நாதன் மாலதி வேகன் மாண்ட
பெற்றியான் றனக்குத் தேவி பிரியகா ரிணியென் பாளா
மற்றிவர் தமக்கு மங்கை யிரதன மாலை யாளள்
செற்றமி றவத்துத் தேவ னுயவச் சீத ரைதான்.

(இ - ள்) இந்த நகர்க்கு - இந்தப் பிருதிவி திலகமென்னும் பட்டணத்துக்கு, நாதன் - அரசனனவன், மால் - பெரிய, அதிவேகன் - அதிவேகனென்னும் பெயருடையவனுவான், மாண்ட - மாட்சிமை பொருந்திய, பெற்றியான் தனக்கு - தன்மையையுடைய அவ்வரசனுக்கு, தேவி - பட்டத்தரசியானவள், பிரியகாரிணி யென்பாளாம் - பிரியகாரிணியென்னும் பெயருடையவளாவாள், இவர் தமக்கு-

இந்த இரண்டு பேர்களுக்கும், செற்றமில் - த்வேஷமில்லாத, தவத்து - தபத்தி ஞலே, தேவனுய - தேவனுய்ப் பிறந்திருந்த, அச்சீதரைதான் - அந்த ஸ்ரீதரை யானவள், இரதனமாலே - இரத்தினமாலே யென்னும் பெயருடைய, மங்கை யாளுள் - புத்திரியாகப் பிறந்தாள், எ - று.

மற்று இரண்டும் அசைகள். (கஎ)

766. கற்பக வல்லி யீன்ற கன்னிமஞ் சரியைப் போலும்
பொற்புடைத் திருவின் பாதம் பூமக ளிருக்கை காமன்
நற்கணைத் தூணி நங்கை தன்கணைக் கால்க ளூரு
பொற்றிரட் கதலி நல்லார் புகழெனப் பரந்த வல்குல்.

(இ - ள்) கற்பகவல்லி - கற்பகக் கொடியானது, ஈன்ற-பெற்ற, கன்னி- இளமையாகிய, மஞ்சரியைப்போலும் - பூங்கொத்துப்போலும், பொற்புடை - அழகையுடைய, திருவின் - லட்சுமி தேவி போன்ற இந்த அரதன மாலேயி னுடைய, பாதம் - பாதமானது, பூமகளிருக்கை - இலக்ஷ்மிதேவியின் இருக்கை யாகிய தாமரைப் புஷ்பமாகும், நங்கைதன்-இந்த இரத்தின மாலேயினது, கணைக் கால்கள் - கணைக்கால்களானவை, காமன் - மன்மதனுடைய, நல் - நன்மையாகிய, கணைத்தூணி - அம்பருத்தூணியாகும், ஊரு - துடைகளானவை, பொன் - ஸ்வர் ணத்தினுலாகிய, திரள் - திரட்சிபெற்ற, கதலி - வாழையாகும், அல்குல் - அல்கு லானது, நல்லார் - குணவந்தர்களுடைய, புகழென - கீர்த்தியைப்போல, பரந்த - விசாலித்திராநின்றதாகும், எ - று. (கஅ)

767. மின்சுழி யிடைநற் கொப்பூ ழோர்கையிற் றூமம் வேய்தோள்
பொன்புனை யமிர்தச் செப்பி னிணைமுலே வலம்பு ரியின்
றன்சுரி போலும் நங்கை மங்கல விருக்கை கொவ்வை
நன்கனி யாகுஞ் செவ்வாய் முறுவனற் சிறிய முத்தம்.

(இ - ள்) நங்கை - இந்த இரத்தினமாலே யென்னும் நங்கையினுடைய, இடை - இடையானது, மின் - மின்னற்கொடியாகும், நல் - நல்ல இலக்ஷண மமைந்த, கொப்பூழ் - நாபியானது, சுழி - நீர்ச்சுழியாம், ஓர்கையில் - அறியுமிடத் தில், தாமம் - முத்துமாலேயையணிந்த, தோள் - தோள்களானவை, வேய்-பச்சை மூங்கிலாகும், முலே - ஸ்தனங்களானவை, பொன் புனை - பொன்னுற் செய்யப் பட்ட, அமிர்தச் செப்பினிணை - இரண்டு அமிர்தச் செப்புக்களாகும், மங்கல விருக்கை - மாங்கலியத்திற் கிருப்பிடமாகிய கழுத்தானது, வலம்புரியின்றன் - வலம்புரிச்சங்கினுடைய, சுரிபோலும் - சுருளுக்கொப்பாகும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயானது, கொவ்வை நன்கனியாகும் - நல்ல கோவைக்கனியாகும், முறுவல் - பற்களானவை, நல் - அழகிய சிறிய - சிறுமையாகிய, முத்தம் - முத்துக்க ளாகும், எ - று. (கக)

768. முகத்திடை யழகெ லாம்போந் தொழுகுவ தொக்கும் மூக்கும்
வகுத்தநன் முகத்திற் கேற்ற வழகெய்த வடிந்த காதும்
நகத்தினுங் கண்ணொப் பில்லை நற்சிலை புருவம் நங்கை
முகத்தினுக் கொப்பு திங்கண் முயலின்றி யிருந்த தாமே.

(இ - ள்) மூக்கும் - நாசியும், முகத்திடை - முகத்தினிடமாகவுள்ள, அழகெலாம் - அழகுகளெள்ளாம், போந்து - வந்து, ஒழுகுவதொக்கும் - ஒழுகுவதற்குச் சமானமாகும், காதும் - செவிகளும், வகுத்த - வடிவுபெற்ற, நல் - நன்மையாகிய, முகத்திற்கு - வதனத்திற்கு, ஏற்ற - இசைந்த, அழகெய்த - அழகடைய, வடிந்த - வடிவுபெற்றனவாகும், நகத்தினும் - இந்தப் பூமியில், கண் - நேத்திரங்களுக்கு, ஒப்பில்லை - உவமையில்லை, புருவம் - புருவங்கள், நல் - நன்மையாகிய, சிலை - விற்களாகும், நங்கை - இந்த இரத்தினமாலையினுடைய, முகத்தினுக்கு - முகத்திற்கு, ஒப்பு - உவமையானது, திங்கள் - சந்திரன், முயலின்றி - களங்கமின்றி, இருந்ததாம் - இருந்த தோற்றமாகும், எ - று.

நகத்தினும் என்பதில் உம் - அசை. (௨௦)

769. நெறிந்துநெய்த் தொழுகி நீண்டு நீலத்தின் கதிரை யெல்லாங்
கறந்தொரு கற்றை யாக்கி வைத்ததாங் கவரி பந்தம்
புறம்புள வழகு சொல்லிற் புரிந்துழிப் பார்த்த கண்ணைத்
திறம்பிடா வகையைச் செய்யுஞ் செப்புவ தினிமற் றென்னோ.

(இ - ள்) கவரிபந்தம் - தலைமயிர்க் கற்றையானது, நெறிந்து - நெளிவு கொண்டு, நெய்த்து - தைலப் பசையுடையதாய், ஒழுகி - முறையாக வளர்ந்து, நீண்டு - நீளமாகி, நீலத்தின் - இந்திர நீலத்தின், கதிரையெல்லாம் - கிரண ஸமூகங்களை, கறந்து - வாங்கி, ஒரு கற்றையாக்கி - ஒரு திரளாகச் சேர்த்து, வைத்ததாம் - வைத்ததாகும், புறம்புள - பின் பக்கத்திராகின்ற, அழகு - அழகை, சொல்லின் - கூறுமிடத்து, புரிந்துழி - அதனைப் பார்க்க விரும்பும்போது, பார்த்த கண்ணை - பார்த்த கண்களுக்கு, திறம்பிடாவகையை - நீங்காமையாகிய விதத்தை, செய்யும் - செய்துவிடும், இனி - இன்னமும், செப்புவது - சொல்வது, என் - என்ன, எ - று.

கண்ணை-உருபு மயக்கம். மற்று, ஓ - அசைகள். (௨௧)

770. மயிலிய லன்னம் போலு மென்னடை மான்மை நோக்குங்
குயில்குழன் மழலை நல்லியாழ் மொழிமலர்க் கொடிய ளுடன்
னியல்பெலாந் தூத ராற்சக் கராயுத னறிந்து பின்னைத்
தையலைவச் சிராயு தற்குத் தருகெனத் தூது விட்டான்.

(இ - ள்) (இவள் இவ்வகை அழகு பெற்றிருக்கும்போது), மயில் - ஆண் மயில்போன்ற, இயல் - சரீரச்சாயலும், அன்னம் போலும் - ஹம்ஸபக்ஷி போன்ற, மென்னடை - மிருதுவாகிய நடையும், மான்மை நோக்கும் - பெட்டை மான் போன்ற மருண்ட பார்வையும், குயில் - குயிலிசையையும், குழல் - புள்ளாங்குழலிசையையும், யாழ் - வீணையிசையையும், (நிகர்த்த), நல் - நல்ல, மழலைமொழி - மழலையாகிய வசனமும், (உடைய), மலர்க்கொடியனாள் தன் - புஷ்பக்கொடி போல்பவளாகிய இந்த இரத்தின மாலையினுடைய, இயல்பெலாம் - அழகதிசயங்களெல்லாம், தூதரால் - ஒற்றர்களினால், சக்கராயுதன் - சக்கராயுத வாசன், அறிந்து - தெரிந்து, பின்னை - (முன்னுரைத்தபடி தன் புத்திரனுக்கு மணஞ் செய்ய வேண்டுமென்று கருதியிருந்ததற்குப்) பிறகு, தையலை-இக்கன்னிகையை, வச்சிராயுதற்கு - தனது குமாரனாகிய வஜ்ராயுதனுக்கு, தருகென - கொடுக்க வேண்டுமென்று, தூது - தூதர்களை, விட்டான் - (அவள் தந்தையிடம்) அனுப்பினான், எ - று. (௨௨)

771. தூதர்வந் துரைத்த மாற்றங் கேட்டதி வேகன் சொன்னான்
போதுலாங் குழலை மைந்தன் புணர்ந்திடிற் புகழ்ச்சித் தாமென்
றியாதுநீ ருரைத்த தெல்லா மிசைந்தன னென்னப் பின்னை
நீதிநூல் வகையின் வேள்வி யாகுதி நெறியிற் செய்தார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறனுப்பப்பட்ட), தூதர் - தூதர்கள், வந்து - பிருதிவி திலக நகரம் வந்து, உரைத்த - சொன்ன, மாற்றம் - வசனத்தை, அதிவேகன் - அதிவேக மகாராஜன், கேட்டு - கேட்டு, போதுலாம் - புஷ்பங்கள் தங்கியிருக்கப்பட்ட, குழலை - அளகத்தையுடைய நமது புத்திரியை, மைந்தன் - வச்சிராயுத குமாரன், புணர்ந்திடில்-சேர்ந்தால், (அது), புகழ்ச்சித் தாம்-பெருமையையுடையதேயாகும், என்று - என்று, சொன்னான் - சொன்னவனாகி, பின்னை - பின்னையும், யாது - எதுவானாலும், நீர் - நீங்கள், உரைத்தது யாது - சொல்லியது எதுவோ, எல்லாம் - அதற்கெல்லாம், இசைந்தனன் - நான் சம்மதித்தேன், என்ன - என்று சொல்ல, (அவன் சம்மதத்தின் பேரில் பெரியோர் அப்பெண்ணுக்கும் குமரனுக்கும்), நீதிநூல் வகையின்-நீதி சாஸ்திர கிரமத்தால் (ஏற்பட்ட), வேள்வி - கலியாண வேள்வியை, ஆகுதி நெறியில் - ஓமாகுதியின் விதிப்படி, செய்தார் - செய்தார்கள், எ - று. (௨௩)

772. கடிமலர்க் கொடிய னாளைக் காவல குமர னெய்தி
வடிவுடைத் தடக்கை வேழம் பிடியொடு மகிழ்வ தேபோற்
கொடிமலர்ப் பந்தர் குன்றம் வாவியுங் காவு மெய்திப்
படிமிசைப் பட்ட வின்பம் பரிவின்றி நுகரு நாளில்.

(இ - ள்) (அதன் மேல்) கடி - வாசனை பொருந்திய, மலர்க்கொடியனுளை - புஷ்பக்கொடிக்குச் சமானமாகிய அவ்விரத்தினமாலை யென்னு மாசகுமாரத்தியை, காவலகுமரன் - இராஜ குமாரனுகிய வஜ்ராயுதன், எய்தி - விவாஹ விதி பூர்வமாக வடைந்து, வடிவுடை - ரூபத்தையுடைய, தடக்கை - துதிக்கை பொருந்திய, வேழம் - ஆண்யானையானது, பிடியொடு - பெண்யானையுடன், மகிழ்வதேபோல் - மனமொத்துக் கூடி ஸந்தோஷிப்பதுபோல, மலர்க்கொடிப்பந்தர் - புஷ்பக்கொடிகளாலாகிய லதாமண்டபங்களிலும், குன்றம் - செய்குன்றங்களிலும், வாவியும் - தடாகங்களிலும், காவும் - பூங்காவுகளிலும், எய்தி - (அவளுடன்) அடைந்து, படிமிசை - பூமியில், பட்ட - உண்டாகிய, இன்பம் - போக சௌக்கியத்தை, பரிவின்றி - வருத்தமில்லாமல், நுகருநாளில் - அனுபவித்திருக்கின்ற நாட்களில், எ - று. (உச)

773. இன்பநீர்க் கடலை யேறி யிசோதரை யான தேவ
னன்பினுற் சிறுவ னுனை னரதன மாலைக் கன்று
நந்திய மதியைக் கண்ட நளிகடல் போன்று ஞால
மந்தமி லுவகை யெய்த வரதனு யுதனென் முரே.

(இ - ள்) இசோதரையான - யசோதரையான, தேவன் - தேவனுனவன், (அதாவது: முன் யசோதரையாயிருந்து அந்த ஜன்மம்நீங்கிப் பின்னர் தேவஜனன மெடுத்த காபிஷ்டகல்பத் தேவனுனவன்), இன்பம் - தேவ இன்பத்தின், நீர் - குணம் பொருந்திய, கடலை - தனது ஆயுஷ்யஸ்திதியாகிய கடற்காலங்களை, ஏறி - கடந்து, (ஆயுரவஸானத்தில்), அரதனமாலைக்கு - இந்த இரத்தினமாலை யென்னும் பெண்ணுக்கு, அன்பினல் - பூர்வவாஞ்சையினுல், சிறுவனுஞன் - புத்திரனுகத் தோன்றினன், அன்று - அப்பொழுது, ஞாலம் - இப்பூமியிலுள்ளோர், நந்திய - நிறைந்த, மதியை - பூர்ணச்சந்திரனை, கண்ட - பார்த்த, நளி-குளிர்ச்சியையுடைய, கடல்போன்று - சமுத்திரம்போன்று, (அதாவது: அச்சந்திரனைக்கண்ட சமுத்திரம் பொங்கி ஒலிப்பதுபோல), அந்தமில் - முடிவில்லாத, உவகை - ஸந்தோஷத்தை, எய்த - அடைய, (அவனுக்கு அவனுடைய தாய்தந்தையர்), அரதனுயுதனென்முர் - இரத்தினுயுதனென்று நாமகரணம் செய்தார்கள், எ - று. (உரு)

774. வாரிசூழ் வையத் தின்கண் வறுமையைக் கெடுக்க வந்த
பாரிசா தத்தின் கன்றிற் பரிவின்றி வளர்ந்து மைந்தன்
வேரிசூழ் கூந்த லாரை வேள்வியா லெய்தி யின்பம்
பூரியா மனத்த னுகிப் போகத்தி னுற்ற வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்) வாரிசூழ் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, வையத்தின்கண் - இப்பூமியில், வறுமையை - தரித்திரத்தை, கெடுக்க - நீக்கும்படியாக, வந்த - தோன்றிய, பாரி

சாதத்தின் கன்றில் - கற்பக விருக்ஷத்தினது இளங்கன்றுபோல, மைந்தன் - இரத்நிஞயுத குமாரனானவன், பரிவின்றி - துன்பமில்லாமல், வளர்ந்து - வளர்ந்து யௌவன வயதையடைந்து, வேரிசூழ் - வாசனைநிறைந்த, கூந்தலாரை - அளகத்தையுடைய இராஜ கன்னிகைகளை, வேள்வியால் - ஔபாசன விவாக விதிக்கிரமத்தால், எய்தி - அடைந்து, பூரியா - (தேகம் சந்தோஷத்தால்) பூரித்து, இன்பம் - சௌக்கியம் பொருந்திய, மனத்தனாகி - மனதுடையவனாகி, போகத்தின் - காமபோகத்தில், ஆற்ற - மிகவும், வீழ்ந்தான் - மூழ்கினான், எ - று. (உகூ)

775. தானுந்தன் மகனும் பின்னை யவன்மகன் மகனு மாய்ப்பே
ரானந்தத் தழுந்து கின்ற நல்லப ராசி தன்போ
யூனந்தீர் தவத்தி னூற்றுச் செறித்தமா தவனை யேத்தி
யீனந்தீ வினைகட் காக்கு முபாயமென் னிறைவ வென்றான்.

(இ - ள்) (இவன் இவ்வாறிருக்கின்ற காலத்தில்), தானும் - தானும், தன் மகனும் - தன் புத்திரனாகிய சக்ராயுதனும், பின்னை - பின்பு, அவன் மகன்-அவன் குமாரனாகிய வஜ்ராயுதனும், மகனும் - அவன் குமாரனாகிய இரத்நிஞயுதனும், ஆய் - விருத்தியாகி, (இப்படிப் புத்திர, பவுத்திர, பிரபவுத்திரர்களோடு), பேர் - பெரிதாகிய, ஆனந்தத்து - ஸம்ஸாரசுகத்தில், அழுந்துகின்ற - தங்கியிராநின்ற, நல் - நன்மைபொருந்திய, அபராசிதன் - அபராஜித மகாராஜன், போய் - தபஸ்ரேஷ்ட முனிகளிருக்கும் இடம்சென்று, ஊனந்தீர் - குற்றநீங்கிய, தவத்தில் - தபஸினால், ஊற்று - ஆஸ்ரவத்தை, செறித்த - தடைசெய்த, மாதவனை - மஹாதபஸையுடைய பிஹிதாஸ்ரவரை, ஏத்தி - ஸ்தோத்திரம் செய்து, இறைவ - நாதனே !, தீவினைகட்கு - பொல்லாங்காகிய கருமங்கட்கு, ஈனமாக்கும் - குறைவைச் செய்யும் (அதாவது : அக்கருமங்களைக் குறைத்து நீக்கும்படியான), உபாயம்- உபாயமானது, என் - யாது ?, என்றான் - என்று கேட்டான், எ - று. (உஎ)

776. வினையுயிர் கட்டு வீட்டின் மெய்ம்மையை யறிந்து தேறித்
தினையனைத் தானும்பற்றிற் செறிவிலா நெறியை மேவித்
தனைவினை நீங்கி நின்ற தன்மைய னாகி நோக்க
வினையெனைத் தானும் நீங்கும் விகாரங்க ளோடு மென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வினவியவுடனே), வினை - கர்மங்களினது, மெய்ம்மையை - உண்மை ஸ்வரூபத்தையும், உயிர் - ஜீவனுடைய, மெய்ம்மையை - உண்மை ஸ்வரூபத்தையும், கட்டு - ஜீவனிடத்தில் கர்மங்கள் பந்திக்கும் பந்தத்தின், மெய்ம்மையை - உண்மை இயல்பையும், வீட்டின் - (அக்கருமங்கள் ஆத்மனைச்சேர்ந்து பந்திக்காமல் நீங்கி நின்றுவிடுகிற ஜீவனுடைய சுத்தத்தன்மையாகிற) மோட்சத்தின், மெய்ம்மையை - யதாஸ்வரூபத்தையும், அறிந்து - ஸம்மியக்

ஞானத்தாலறிந்து, தேறி - உண்மையைத் தெளிந்து, (அதாவது : தரிசன சுத்தியாகி), தினையனைத்தானும் - தினையளவாகிலும், (அதாவது : சிறிதாயினும்), பற்றில் - (அன்னியத்திரவிய வாஞ்சையாகிற) ராகபரிணாமத்தில், செறிவிலா - சேராத, நெறியை - வழியை (அதாவது : சுத்தஸ்திதி ஸ்வரூபமாகிய ஸம்யக் சாரித்திரத்தை), மேவி - பொருந்தி, தனை - தன்னை, வினை - கர்மங்கள், நீங்கி நின்ற - விலகிநின்ற, தன்மையனாக - சுத்தஸ்வபாவத்தை யுடையவனாக, நோக்க - வீதராக பரிணதியால் காண, (அப்போது), விகாரங்களோடு - ஆத்மகுண விகாரங்களோடு, (கூடிய), வினை - பாவகர்ம திரவிய கர்மங்கள், எனைத்தானும் - எவ்வளவானாலும், நீங்கும் - ஆத்மனிடத்தில் நிற்காமல் விலகி மோட்சமாகும், என்றான் - என்று பிஹிதாஸ்ரவ குருக்கள் கூறினான், எ - று.

'மெய்ம்மையை' என்பது தீபகமாக நான்கிடங்களினுங் கூட்டப்பட்டது. ()

777. என்றலும் முடியை மன்னன் சக்கரா யுதனுக் கீந்து
குன்றெனத் திரண்ட தோளாய் குவலயங் காத்துச் சின்னாட்
சென்றுமண் காவ லுன்பாற் சிறுவனுக் கீந்து போகி
நின்றிடா நிலைமை நீங்கு நீயெனத் தொழுது நீத்தான்.

(இ - ள்) என்றலும் - (இவ்வாறு மோக்ஷமாகும்) என்று முனிவரன் சொல்லிய மாத்திரத்தில், மன்னன் - அபராஜித மஹாராஜன், முடியை - அரசாளும்படியான பட்டாபிஷேக முடியை, சக்கராயுதனுக்கு - தன் புத்திரனாகிய சக்ராயுத குமாரனுக்கு, ஈந்து - பட்டாபிஷேக பூர்வகம் கொடுத்து, (அவனை நோக்கி), குன்றென - பர்வதம்போல, திரண்ட - திரட்சிபொருந்திய, தோளாய் - புயத்தையுடைய குமாரனே !, சின்னாள் - சிலநாட்கள்வரை, நீ - நீ, குவலயங்காத்து - இப்பூமியை ஆட்சி செய்து, சென்று - அதன்வழியிலே நடந்து, (அதன்மேல்), மண்காவல் - இப்பூமியின் காவலை, உன்பால் - உன்னிடத்தேயுள்ள, சிறுவனுக்கு - குமாரனுக்கு, ஈந்து - கொடுத்து, போகி - இராஜ்யத்தினின்றும் விலகிப்போய், நின்றிடா நிலைமை - அனித்திய ஸ்வரூபமாகிய இப்பிறவியை, நீங்கு - நீங்கித் தபஞ்செய்து மோட்சமடைவாயாக, என - என்று சொல்லி, (இராஜ்ஜியத்தை விடுத்து), தொழுது - (மீண்டும் போகி முன்சொன்ன குருக்களை) வணங்கி, நீத்தான் - சர்வசங்க பரித்தியாகமாகிய தீக்ஷையைக் கைக்கொண்டான், எ - று. ()

வேறு.

778. அபரா சிதன்மா தவனா யினபின்
னவரோ தமுடுத் தகிலத் தையெலாஞ்
சகரா யுதனுந் தளரா மைநிறுத்
தபரா சிதனும் மவனா யினனே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) அபராஜிதன்-அபராஜித மஹாராஜன், மாதவனுயின பின்-மஹா தபஸைச் செய்யும்படியான முனிவரான பின்பு, சகராயுதனும் - சக்ராயுதராஜனும், உவரோதம் - உவர்ச்சமுத்திரத்தை, உடுத்த - ஆடையாக வுடுத்திய (அதாவது: சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட), நிலத்தையெலாம் - பூமிராஜ்யத்தையெல்லாம், தளராமை - தளர்ச்சியில்லாமல் (அதாவது: துன்பமின்றி), நிறுத்தி - ஸ்தாபித்து, அவன் - அச்சக்ராயுதன், அபராஜிதனும் - பிறவரசர்களால் ஜெயிக்க முடியாதவனும், ஆயினன் - ஆனுன், எ - று. (௩௦)

779. பொறிமீ துபுலத் தெழுபோ கமெலா
பிறவா திரவும் பகலும் நுகரா
நிறையா தொழியப் பினெருப் பினிடை
விறகே யிவையென் றுவெறுத் தனனே.

(இ - ள்) (அவ்வாறனபின்), பொறி - பஞ்சேந்திரியங்களால், புலத்து - விஷயவஸ்துக்களின், மீது - மேலே, எழும் - உண்டாகிய, போகமெலாம் - போகோபபோகங்களை யெல்லாம், இறவாது - நீங்காமல், இரவும் - இராத்திரியிலும், பகலும் - பகலிலும், நுகரா - அனுபவித்தும், நிறையாது - திருப்தியாகாமல், ஒழிய - நீங்க, பின் - பிறகு, இவை - இந்த இந்திரியவிஷய போகங்களானவை, நெருப்பினிடை - அக்கினியிடத்தில் அகப்பட்ட, விறகே யென்று - விறகுக்குச் சமானமே யாகுமென்று, வெறுத்தனன் - அவற்றை வெறுத்து வைராக்கிய முற்றுன், எ - று. (௩௧)

780. அறிவா லறியா வறியா வதனுற்
பிறிதாம் வினையைப் பிணியா வதனு
னிறையா துநிலா துவிருப் புறநின்
றுறவே முயல்வா ருணர்வொன் றிலரே.

(இ - ள்) (அங்ஙனம் வைராக்கியமுற்றபின்), அறிவால்-ஸம்யக் ஞானத்தினுலே, அறியா - (ஜீவாதி பதார்த்தங்களை ஹேயோ பாதேய ஸ்வரூபந்தெரிந்து வீதராகத் தன்மையாகிய சுத்தோபயோகம் பெற) அறியாத, அதனுல் - அத்தன்மையினுல், அறியா - வஸ்து ஸ்வரூபமறியாத, பிறிதாம் - தனது ஸ்வரூபத்துக்குவேருகிய, வினையை - புத்கல பரியாயமாகிய கர்மங்களை, பிணியா - பந்தித்துக்கொண்டு, அதனுல் - அக்கர்மங்களின் பந்தத்தால், நிறையாது - ஸம்சார விஷய சுகமானது நிறைந்து திருப்தியாகாமலும், நிலாது - நிற்காமல் அனித்திய ஸ்வரூபமாகவும், விருப்பு - ஆசையானது, உற நின்று - பொருந்த நின்று, உறமுயல்வார் - இந்திரிய விஷய சுகமடைய முயற்சிப்பவர், உணர்வொன்றிலர் - ஸம்யக் ஞானதையில்லாத அஞ்ஞானிகளாவர், எ - று. (௩௨)

781. வினையான் வருமின் பம்வெறுத் திடவே
தனையே நுதலித் தளரா வகையா
னினைவான் வினைநீங் கிநிறைந் துடனே
புனையா துபொருந் துமனந் தசுகம்.

(இ - ள்) வினையால் - கர்மங்களினால், வரும் - வருகின்ற, இன்பம் - ஸம்ஸார சுகத்தை, வெறுத்திட - வெறுத்துநீக்க, தனையே - தனது ஆத்மபாவனையையே, நுதலி - கருதி, தளரா - தளர்ச்சியடையாத, வகையால் - விதத்தினாலும், நினைவால் - தியானத்தாலும், வினை - கருமங்கள், புனையாது - சேராமல், நீங்கி - விலகி, உடனே - அப்பொழுதே, அனந்த சுகம் - அனந்த ஸௌக்கியமானது, நிறைந்து - நிறைவுபெற்று, பொருந்தும் - அடையும், எ - று. (ருரு)

782. முடிவில் லதுமுன் னமுமென் கணதற்
றடையாம் வினையைத் தவநீ தியினிற்
றடைவன் னினியென் றரசன் னினையா
வடிவே லவன்வச் சிரவா யுதன்மேல்.

(இ - ள்) (ஆதலின்), முன்னமும் - முந்தியும், முடிவில்லது - முடிவில்லாததும், என்கணதன் - என்னிடத்துள்ள ஆத்மஸ்வபாவ குணத்தின், தடை - தடையானதும், ஆம் - ஆகிய, வினையை - பாவகர்ம திரவியகர்மங்களை, தவநீதியினில் - தபோநீதியால், இனி-இனிமேல், தடைவன்-தடைசெய்வேன், என்று - என்று, அரசன் - சக்ராயுத மஹாராஜன், நினையா - நினைத்து, வடிவேலவன் - கூர்மைபெற்ற வேலாயுதத்தை யுடையவனாகிய, வச்சிரவாயுதன் மேல் - தனது குமாரனாகிய வஜ்ஜிராயுதன்மேலே, எ - று.

இதுவும் அடுத்தசெய்யுளும் குளகம். (ருச)

783. முடியும் படியும் முதலா யினவைத்
தடைவே லரசன் னபரா சிதனும்
வடுவின் முனிவன் னடிமா மலரை
முடியின் னணியா முனியா யினனே.

(இ - ள்) முடியும் - கிரீடமும், படியும் - பூமியும், முதலாயின - முதலாக உள்ள இராஜ்ஜிய சம்பந்தமானவைகளை யெல்லாம், வைத்து - ஸ்தாபிதம் செய்து, அடை - கையிற் பொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, அரசன் - சக்ராயுத மஹாராஜன், அபராசிதனும் - அபராஜிதனென்னும் பெயரை யுடையவனாகிய, வடுவில் - குற்றமில்லாத, முனிவன் - முனிவானது, அடி - பாதமாகிற, மா - பெருமை பொருந்திய, மலரை - தாமரைமலரை, முடியின் - சிரசில், அணியா

அணிந்து, (அதாவது: அவனடியைச் சிரசினல் வணங்கி), முனியாயினன்-முனிவனுகி ஜிநதீக்ஷையைக் கொண்டனன், எ - று. (ரு௫)

வேறு.

784. சக்கரா யுதனும் போகித் தாதைதன் பாதஞ் சார்ந்து
மிக்கமா முனிவ னுகி வெள்ளிடை யாதி யோகி
னிற்கும்வெவ் வினைக ணீங்க விராப்பகல் படிம நின்று
பக்கநோன் பிரதி யோடும் பாவனை பயின்று சென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு), சக்கராயுதனும் - சக்ராயுதவரசனும், போகி - இராஜ்யத்தினின்றும் நீங்கிப்போய், தாதைதன் - தனது பிதாவாகிய அபராஜித முனிவானுடைய, பாதஞ்சார்ந்து - பாதத்தையடைந்து நமஸ்கரித்து, மிக்க - மிகுதியாகிய, மா - பெருமையுடைய, முனிவனுகி - முனிவாறுகி, வெவ்வினைகள் - கடுமையான வினைகள், நீங்க - விலகும்படியாக, வெள்ளிடையாதி நிற்கும் யோகின் - வெள்ளாகாசத்தில் நிற்றல் முதலாகிய திரிகால யோகங்களிலும், இராப்பகல் - இரவும் பகலும், படிமம் - பிரதிமாயோகத்திலும், நின்று - நின்று, பக்கநோன்பு - பட்சோபவாஸம் மாஸோபவாஸங்களிலும், இரதியோடு - சந்தோஷத்தோடு கூடி, பாவனை - ஆத்ம பாவனையிலும், பயின்று - பழகி, சென்றான் - சென்றனன், எ - று. (ரு௬)

785. நெறிவழி யெங்குஞ் செல்லு மீட்சிநற் படர்ச்சி நின்ற
செறிவினிற் பொறிக ளாறுஞ் செறித்தசய் யமத்த னுகி
யறுவகைக் காய மோம்பி யருள்புரி யடக்கத் தோடும்
மறுதா வெறியுஞ் சிந்தை வழுவறத் தழுவி நின்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சென்று பின்னரும்), நெறிவழியெங்கும் - விஷயவழிகளினிடத்தெங்கும், செறிவினில் - சேர்க்கையினலே, செல்லும் - செல்லுகின்ற, பொறிகளாறும் - ஷட் இந்திரியங்களும், மீட்சி - அவைகளினின்றும் மீளுதலாய், நின்ற - நிலைபெற்ற, நற்படர்ச்சி - ஸம்மியக்சாரித்திரத்தில், செறித்த - சேர்த்த, சய்யமத்தனுகி - விஷயஸம்யமத்தை யுடையவனுகி, அறுவகைக்காயம் - ஷட்ஜீவனிகாயங்களை, ஓம்பி - ரக்ஷித்து, அருள்புரி - ஜீவதயவைச்செய்கின்ற, அடக்கத்தோடும் - பிராணி ஸம்யமத்தோடுங் கூடி, மறுதாவு - ஆத்மகுணத்தைத் தடைசெய்யும்படியான கர்மங்களை, எறியும் - கெடுக்கும் படியான, சிந்தை - *தருமத்தியானத்தை, வழுவற - குற்றமற, (அதாவது நழுவுதலில்லாமல்), தழுவி - சேர்ந்து, நின்றான் - நிலைபெற்றான், எ - று. (ரு௭)

* தருமத்தியானத்தின் நாமங்களையுங் குணங்களையும் பதார்த்த ஸாரத்தில் 30 - வது உபயோகாதி காரத்தில் கண்டு கொள்க.

786. வேட்கையிற் பசியி னோயில் வேண்டலிற் பெறாமை தன்னிற்
றாட்சியி லிருத்தல் போதல் கிடத்தலி லுடாமை தன்னிற்
காட்சியி லறிவின் ஞான மின்மையிற் கலங்கிச் சித்த
மாட்சியைச் செலாத கத்துப் பரிசைபன் மூன்றும் வென்றான்.

(இ - ள்) (மேலும்), வேட்கையில் - தண்ணீர்த் தாகத்தாலும் (பிபாஸகத்தாலும்), பசியில்-பசியினாலும் (க்ஷுத்தினாலும்), நோயில் - பிணியாலும் (ரோகத்தாலும்), வேண்டலில் - யாசித்தலாலும் (யாசனாவாலும்), பெறாமைதன்னில்-(வேண்டியதைப்) பெறாத்தினாலும் (அலாபத்தாலும்), தாட்சியில் - தளர்வில்லாது, இருத்தல் - (பொருந்திய யோகாஸனத்தில்) இருத்தலாலும் (நிஷத்தியாவினாலும்), போதல் - (ஆகாராதிகளின் பொருட்டுச்) செல்லுதலாலும் (சர்யாவாலும்), கிடத்தலில் - படுத்தலினாலும் (சையாவாலும்), உடாமைதன்னில் - (ஆடை) உடாமையினாலும் (நக்னியாவாலும்), காட்சியில் - அதரிசனத்தாலும், அறிவில் - பிரஜ்ஞாவினாலும், ஞானமின்மையில் - அஞ்ஞானத்தாலும், சித்தம் கலங்கி - சித்தமானது கலக்கமுற்று, மாட்சியை - பெருமையில், செலாது-சோராததாலும் (அரதியினாலும்), (உண்டான வேதனைகளாகிய), அகத்துப்பரிசை - அப்பியந்தர பரீஷஹங்கள், பன்மூன்றும் - பதின் மூன்றையும், வென்றான் - ஜெயித்தான், எ - று.

மோக்ஷார்த்திகள் தவம்பொருந்தித் தியானம் குலையாது சம்யமத்தில் நிற்க வேண்டின் தங்களுக்கு நேரிடும் கஷ்டங்களைப் பரிகரிக்க முயலாது அவைகளைச் சகித்து ஜெயிக்கவேண்டும். அந்த வேதனைகளுக்கு பரீஷகங்களென்றும், அவைகளைத் தளராது சகித்தற்குப் பரீஷக ஜெயமென்றும் பெயர். காயசம்பந்தமாயுண்டாகும் கஷ்டங்கள் பாஹ்யபரீஷஹமென்றும், மனோசம்பந்தமாயுண்டாகுமவை அப்பியந்தர பரீஷஹ மென்றும் பரீஷகம் இருவகைப்படும். இச்செய்யுளில் கூறப்பட்டுள்ளவை 13 - ம் அப்பியந்தரபரீஷகம். அடுத்த செய்யுளில் பாஹ்யபரீஷகம் 9 - ம் கூறப்படும். ஆக பரீஷக மொத்தம் 22. (ந-அ)

787. வெப்பமுங் குளிரும் மாசுஞ் சிற்பமுந் துறலும் வெஞ்சொற்
செப்பலுங் கொலையுந் தின்றல் குத்தலுந் தீய வூறுந்
துப்புறழ் வாயி னார்தந் தொடர்ச்சியாம் பரிசை யுள்ளிட்
டொப்பிலாப் புறத்து நின்ற வொன்பது மொருங்கு வென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு ஜெயித்துப் பின்னரும்), வெப்பமும் - உஷ்ணமும், குளிரும் - சீதமும், மாசும் - மலஸ்பரிசமும், சிற்பமுந்துறலும் - ஸத்கார புரஸ்காரமும், வெஞ்சொற் செப்பலும் - ஆக்குரோசமும், கொலையும் - வதையும், தின்றல் குத்தலும் - தெம்சமசகமும், தீயவூறும் - திரணஸ்பரிசமும், துப்புறழ் - பவ

னத்தை ஒத்திராநின்ற, வாயினர்தம் - வாயையுடைய ஸ்த்ரீகளின், தொடர்ச்சியாம் - சேர்க்கையாகிய, பரிசை - ஸ்த்ரீ பரீஷஹமும், உள்ளிட்டு - சேர்ந்து, புறத்து நின்ற - பாஹ்யமாகிய, ஒப்பில்லா - பொருந்துந் தன்மையில்லாத, ஒன்பதும் - இந்த ஒன்பது பரீஷஹங்களேயும், ஒருங்கு - ஒருமிக்க, வென்முன் - (ஆத்மபாவனுஸ்திரத் தியானத்தாலும், ஸம்மியக்ஞான பலத்தாலும்), ஜயித்தான், எ-று.

788. சேதன மிதர மாயுஞ் செல்வன நிற்ப வாயு
மேதுவி னியல்பி னுரும் விகாரியாய் விகாரி யின்றி
யோதிய வுருவ மாகி யிதரமா யுலக மாகி
நீதியாற் பொருள்க ணின்ற நிலைமையை நினைத்து நின்முன்.

(இ - ள்) பொருள் - (ஜீவ, புத்கல தர்மாதர்ம ஆகாசகாலமென்னும்) ஷட்திரவியங்கள், சேதனமாயும் - (ஜீவத்திரவியம்) சேதனமாகியும், இதரமாயும் - (மற்றவைந்தும்) அசேதனத் திரவியமாகவும், செல்வனவாயும் - (ஜீவ புத்கல திரவியங்கள்) கமன சக்தியுள்ளனவாயும், நிற்பவாயும் - (மற்ற நான்கு திரவியங்களும்) ஸ்திர பரிணமத்தையுடையனவாயும், ஏதுவின் - (திரவியங்கள் ஒன்றுக் கொன்று) ஹேதுவாகும் தன்மையினுல், இயல்பின்-ஸ்வபாவகுணத்தில், ஆகும்-உண்டாகும், விகாரியாய்-(வியவஹாரநயத்தால் ஜீவ புத்கல திரவிய மிரண்டும் விபாவபரியாயமுற்றுப்)பலவிகாரத் தன்மையையுடையனவாயும், விகாரியின்றி-(மற்ற நான்கும் விபாவ பரியாய மில்லாமல்) அவிகாரித்திரவியங்களாயும், ஓதிய - சொல்லப்பட்ட, உருவமாகி-(புத்கலத்திரவிய மொன்றுமே) ரூபித்திரவியமாகியும், இதரமாய் - (மற்றவைகள்) அரூபித்திரவியமாகியும், உலகமாகி-(இந்த ஷட்திரவியங்களே ஒன்று சேர்ந்து) லோகமாகியும், நீதியால் - தன் தன் குணபரியாய நீதிக்கிரமத்தால், நின்ற - (உத்பாத, விய, த்ரௌவ்ய யுக்தமாகி, ஸத்ஸ்வரூபமாய்) நின்ற, நிலைமையை - (பொருளின்) நிலையான தன்மையை, (அதாவது: அதனதன் நிச்சய குணத் தன்மையை), நினைத்து - தியானித்து, நின்முன் - (ஹேயஸ்வரூபத் தியாகமும், உபாதேயஸ்வரூப ஸ்வீகாரமும் செய்து) நின்முன், எ - று.

ஷட்திரவியங்களினது, திரவிய, குணபரியாயங்களின் விசேஷங்கள் இன்னும் விரிவாகப் பதார்த்தஸாரம் ஒன்று முதல் நாலு அதிகாரங்களிலும், ஸர்வார்த்தஸித்தி, ஸுகபோதை, என்னும் நூல்களில் ஐந்தாவது அத்தியாயத்திலும், ப்ராப்ரதத்திரயம் முதல் அதிகாரம் ஆகிய பஞ்சாஸ்திகாயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. (சo).

789. அணுவினு லளக்க மூன்றுக் கயங்கிய பதேச மாகு
மணுவினுக் கேக மாகு மனந்தமா காய தேச
மிணையிலாக் கால மூன்று மேற்றிழி வாய னந்தம்
பணிவிலாப் பவங்க ருப்போப் பாதமூர்ச் சனைநி னைந்தான்.

(இ - ள்) அணுவினல் - புத்கலத்திரவியத்தின் ஜகன்னியாம்சமாகிய பரமாணுவினல், அளக்க - அளக்குமிடத்தில், மூன்றுக்கு - (ஜீவ, தர்ம, அதர்மமென்கிற) இம்மூன்று திரவியங்கட்கு, அயங்கியபதேசமாகும் - அஸங்கியாதப் பிரதேசமாகும், அணுவினுக்கு - புத்கல பரமாணுவுக்கும் கால பரமாணுவுக்கும், ஏகமாகும் - ஏகப்பிரதேசமாகும், ஆகாயம் - ஆகாசத் திரவியமானது, அனந்தம் தேசம் - அனந்தப் பிரதேசமுடையதாகும், இணையிலா - ஒன்றோடொன்று சேர்தவில்லாமல் ஏகப்பிரதேசியாய் இருக்கின்ற, காலம் - நிச்சய பரமாணுத்திரவிய காலமானது, மூன்றும் - (வியவஹார பரியாயத்தினல், பூத, பவிஷ்ய, வர்த்தமானமென்னும்) மூன்றாகும், (அதுவன்றியும்), ஏற்று - உத்ஸர்ப்பிணியென்றும், இழிவு - அவஸர்ப்பிணியென்றும், ஆய் - ஆகி, அனந்தம் - முடிவில்லாததாகும், பணிவிலாப்பவம் - குறையாத ஸம்ஸாரப்பிறப்பில், (நீங்காமல் இருக்கின்ற), கருப்பம் - கர்ப்பமும், உப்பாதம் - உபபாதமும், மூர்ச்சனை - மூர்ச்சனையும், (ஆகிய திரிவித ஜன்மஸ்தான விவரங்களையும்), நினைந்தான் - நினைத்து ஹேயஸ்வரூபத் தியாகமும் உபாதேயஸ்வரூபஸ்வீகாரமும் செய்தான், எ - று. (சக)

790. உதயத்தி னுபச மத்திற் கேட்டிற்கேட் டவிவு தன்கட்
பதமொத்த பரிணா மத்தாம் பஞ்சபா வத்தை யுன்னி
யிதமுத்தி யிதற்கு பாய மிரதனத் திரயந் தீய
மதமதற் குபாயந் தன்னை யிதமின்மை மனத்துள் வைத்தான்.

(இ - ள்) உதயத்தின் - ஏக விம்சதி பிரகாரம் கருமோதயத்தினலாகிய உதய பாவத்தினலும், உபசமத்தில் - (ஸஜ்ஞி பஞ்சேந்திரிய பரியாப்தி ஜீவன்களுக்கு காலலப்தியாதிப்ராப்திகளினல் ஸப்தவித தர்சன மோஹனீய கருமங்களும், மற்ற சாரித்திர மோஹனீய கருமங்களும் உபசமத்தை யடைந்த காலத்தாகும்) உபசமபாவத்தாலும், கேட்டில் - (ஞான தர்சனவரணாந்தராய மோஹனீயங்களது நிரவசேஷ க்ஷயத்தினலாகிய நவவிதமாகிய) க்ஷாயிக பாவத்தாலும், கேட்டவிவுதன்கண் - க்ஷயோபசம பாவத்தினிடத்தாலும், (அதாவது: சில கருமங்களது கேட்டினலும், சில உபசமத்தாலுமாகும் மிசிர பாவத்தாலும்), பதமொத்த - பதத்தில் பொருந்திய, பரிணமத்து - திரிவித பாரிணமிக பாவத்தாலும், ஆம் - ஆகின்ற, பஞ்சபாவத்தை - பஞ்சவிதமான பரிணமங்களை, உன்னி - தியானித்து, இதம் - ஆத்மனுக்கு இதமாகிய, முத்தி - மோட்ச ஸ்வரூபத்தையும், இதற்கு - இந்த மோட்ச ஸ்வரூபத்திற்கு, உபாயம் - மார்க்கமாகிய, இரதனத்திரயம் - (ஸம்மியக் தர்சன, ஸம்மியக்ஞான, ஸம்மியக் சாரித்திரமாகிய, வியவஹார நிச்சய) ரத்னத்திரய ஸ்வரூபத்தையும், தீய மதம் - மித்தியா மதத்தினலாகிய பிறவித்துன்பத்தையும், அதற்குபாயம் தன்னை - அதற்கு மார்க்கமாகிய மித்தியாதர்சன அஞ்ஞான விபரீத சரணத்தையும், இதமின்மை - நன்மையில்லாததனையும், மனத்துள் - மனதில், வைத்தான் - இருத்தினன் (அதாவது: இந்த ஸம்ஸார தத்காரண மோட்ச தத்காரணங்களையும் தியானித்தான்), எ - று.

இந்தப் பஞ்சபாவத்தின் விவரங்களைத் தத்துவார்த்த சூத்ரடீகா ஸுகபோதையில் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் கண்டு கொள்க. (சஉ)

791. வினையெட்டி னுதயத் தாகும் விகாரங்கள் விபாக மென்று
மனம்வைத்து முனிவன் செல்ல வச்சிரா யுதனும் போகந்
தனைவிட்ட மனத்த னாகிச் சதங்கைச்சீ றடியிற் செல்லு
மனமொக்கு மிரத மாலை யார்வத்தி னரிதிற் போந்தான்.

(இ - ள்) வினையெட்டின் - அஷ்ட கருமங்களின், உதயத்து - உதயத்தினால், ஆகும் - உண்டாகின்ற, விகாரங்கள் - விகாரச் செயல்கள், விபாகமென்று - கர்மானுபாகமென்று, மனம் வைத்து - மனதிற்றியானித்து, முனிவன் - சக்ராயுத முனிவன், செல்ல - தவத்தின் மார்க்கத்தில் செல்கையில், வச்சிராயுதனும் - வச்சிராயுத மஹாராஜனும், போகந்தனை-ஸம்ஸாரபோகத்தை, விட்ட - நீக்கிய, மனத்தனாகி-மனதை யுடையவனாகி, சதங்கை - சதங்கையணிந்த, சீறடியில் - சிற்றடியால், செல்லும் - செல்கின்ற, மனமொக்கும் - தன் மனதுக்கொத்த, இரதமாலை-இரத்தினமாலையினுடைய, ஆர்வத்தின் - ராகத்தினின்றும், அரிதில்-அருமையாக, போந்தான் - விலகிச் சென்றான், எ - று. (சங)

792. போகித்த போகந் தானே புதியவை யாகித் தோன்றி
மோகத்தைப் பெருக்க லல்லான் முடிவெய்தாச் செல்வ மாயும்
மேகத்தின் மின்னின் வீயு மிவற்றைநா முன்னம் நீங்கி
நாகத்தை வீட்டை நல்கு நற்றவம் புரிது மென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு அவ்வாசையை விட்ட அவன்), போகித்த - முன் அனுபவித்த, போகந்தான் - போகோப போகங்களானவை, புதியவையாகித் தோன்றி - நூதனமானவைகளாகத் தோற்றி, மோகத்தை - அஞ்ஞானத்தாலாகும் மயக்கத்தை, பெருக்கலல்லால் - விருத்தியாக்குவதேயல்லாமல், முடிவு - முடிவை, எய்தா - அடையமாட்டா, செல்வம் - ஸம்பத்தும், ஆயும் - ஆயுஷ்ய கர்மமும், மேகத்தின் - மேகத்தைப்போலவும், மின்னின் - மின்னலைப்போலவும், வீயும் - நாசமெய்தும், (ஆகையால்), இவற்றை - இவைகளை, நாம் - அறிவுடைய நாம், முன்னம் - அவைகள் நீங்குவதன் முன்னமே, நீங்கி - விட்டு விலகி, நாகத்தை - தேவலோகத்தையும், வீட்டை - மோட்சத்தையும், நல்கும் - கொடுக்கும்படியான, நற்றவம் - நன்மையாகிய தபத்தை, புரிதும் - செய்வோம், என்றான் - என்று பாவனை செய்தான், எ - று. (சச)

793. இரதனை யுதனைக் கூவி முடியினை யீந்து வேந்தன்
விரமனை மனத்த னாகி வேட்கையின் வீழ்ந்து போகி

னுரையுணு வகையிற் பின்னு ளக்கர விடத்திற் பாவ
நிரையினு லுதயஞ் செய்ய நின்றிடுந் துன்ப மென்ருன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு பாவனை செய்த பின்பு), இரதனுயுதனை-தன் புத்திரனுகிய இரத்தினுயுத குமாரனை, கூவி - அழைத்து, வேந்தன் - வஜ்ராயுத மகாராஜன், முடியினை - பட்டாபிஷேக முடியை, ஈந்து - அவனுக்குக் கொடுத்து, (அவனை நோக்கிப் புத்திரனே!), விரமனு-(தத்துவந்தெளிந்து), வைராக்கியத்தில் பொருந்தாத, மனத்தனுகி - மயக்கமுற்ற மனதுடையவனுகி, வேட்கையின் - மோஹராகத்தில், வீழ்ந்து போகின் - சேர்ந்து சென்ருல், உரையுணு வகையில் - சொல்ல முடியாத தன்மையில், பின்னுள் - பின்னுளில், அக்கரவிடத்தில் - பெரிதாகிய விஷம்போல, பாவம் - பாபகர்மமானது, நிரையினுல்-வரிசைக்கிரமத்தால், உதயஞ்செய்ய - உதயத்தைக் கொடுக்க, துன்பம் - துக்கமானது, நின்றிடும் - ஆத்மனிடத்தில் நின்று வருத்தும், என்ருன் - என்று போதித்தான், எ - று. ()

794. திருமலி யார மாலை திளைக்குந்திண் புயத்த ராகி
யுருமலி களிற்றி னுச்சி யோங்கிய குடையி னீழல்
வருமவர் முன்பு தாஞ்செய் நல்வினை மாய்ந்த போழ்தி
னெரியுறு திருவி னொன்னர்க் குழையரா யியல்வர் கண்டாய்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்), திரு - அழகினுல், மலி - நிறைந்த, ஆரம்-(முத்தாஹார, இரத்தினுஹார முதலாகிய) ஹாரங்களும், மாலை - (பூமாலை, பொன் மாலை முதலிய) மாலைகளும், திளைக்கும்-சேர்ந்து பிரகாசிக்கின்ற, திண் - கெட்டியாகிய, புயத்தராகி-புஜத்தையுடையராகி, உருமலி - ரூபம்மிகுந்த, களிற்றினுச்சி - யானையின்பேரில், ஓங்கிய - பெரிதாகிய, குடையினீழல் - வெள்ளைக் குடையினுடைய நிழலிலே, வருமவர் - ஏறி உலாவருமவர்களும், முன்பு - பூர்வத்தில், தாம் செய் - தாங்கள் செய்த, நல்வினை - புண்ணியவினை, மாய்ந்த போழ்தில் - உலர்ந்த காலத்தில், எரியுறு - அக்னியையடைந்த, திருவின் - ஐஸ்வரியம்போல, ஒன்னர்க்கு - பகைவர்களுக்கு, உழையராய் - வேலைக்காரர்களாகி, இயல்வர் - செல்வார்கள், கண்டாய் - இதனை நீ பார்த்திருக்கின்ருய், எ - று. (சசு)

795. பஞ்சநல் லமளி யின்கட் பருமணிப் பவழத் தின்காழ்
மஞ்சின்மே லஞ்சொ லார்கள் வருடமா போற்று யின்ருர்
முன்புதாஞ் செய்த தீமை முளைத்துழிக் கணத்தின் வேருய்த்
துஞ்சினுர் போல மாலைத் துகணிலத் துறைவர் கண்டாய்.

(இ - ள்) பஞ்ச - * ஐந்துவிதமான, (அதாவது : ஐவகை வஸ்துக்களால் செய்யப்பட்ட), நல் - நன்மையாகிய, அமளியின்கண் - படுக்கை மெத்தையி

னிடத்தே, (படுத்து), பரு - பெரிய (அதாவது : விலையுயர்ந்த, மணி - இரத்தினத்தாலும், பவழத்தின் - பவழத்தினாலும், (செய்யப்பட்டு), காழ் - உறுதி பொருந்திய, மஞ்சின்மேல் - கட்டிலின்மேல், அம் - அழகிய, சொலார்கள் - சொல்லையுடைய ஸ்த்ரீமார்கள், வருட - பாதந்தடவ, மாபோல் - யானைபோல, துயின்றார் - மெய்ம்மறந்து தூங்கியவர்கள், முன்பு - பூர்வத்தில், தாம் - தாங்கள், செய்த - இயற்றிய, தீமை - பாபவினையானது, முளைத்துழி - உதயத்தைக் கொடுத்தபோது, கணத்தின் - க்ஷணநேரத்திலே, வேறாகி - முன் சொன்னவைகளுக்கு முற்றிலும் வேறாகி, துஞ்சினார்போல் - செத்தவர்களைப்போல, துகள் - புழுதிகளை (அதாவது : குப்பைகளை), மாலை - இயல்பாகவுடைய, நிலத்து - வெறு நிலத்தில், உறைவர் - தங்கிப்படுப்பார்கள், கண்டாய் - இதனையும் நீ பார்த்திருக்கின்றாய், எ - று.

* மெத்தையின் ஐந்துவித வஸ்துக்களாவன: "சிறுபூளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண, முறுதூவி சேக்கையோரைந்து" என்பனவாம். (சுஎ)

796. கடல்விளை யமிர்த மன்ன கவளம்பொற் கலத்திற் காமத்
துடியிடை மகளி ரேந்தத் துயரமுற் றரிதி னுண்டா
ருடையகல் கையி னேந்தி யூர்தொறும் புக்குப் பெற்ற
வடகினை யமர்ந்துண் பார்கள் நல்வினை யவிந்த காலை.

(இ - ள்) கடல் - க்ஷீரஸமுத்திரத்தில், விளை - உண்டாகிய, அமிர்த மன்ன - அமிர்தத்திற்குச் சமானமாகிய, கவளம் - அன்ன கவளத்தை, பொற்கலத்தில் - பொற் பாத்திரத்தில், காமத்துடியிடை - விருப்பமுள்ள உடுக்கை போன்ற இடையையுடைய, மகளிர் - ஸ்த்ரீமார்கள், ஏந்த - தாங்க, துயரமுற்று - (வேண்டுதலில்லாதபடியால் அதை உண்பதற்கு) துக்கமுற்று, அரிதின் - மிகவும் அருமையாக, உண்டார் - வெறுப்புடனுண்டவர்கள், நல்வினை - புண்ணியவினையானது, அவிந்த காலை - நீங்கின காலத்தில், உடை - உடைந்த, அகல் - மட்பாத்திரத்தை, கையினேந்தி-கையிலெடுத்துக்கொண்டு, ஊர்தொறும் - ஊர்களூர்கள் தோறும், புக்கு - பிச்சையென்று கூவியடைந்து, பெற்ற - ஊராராலிடப்பெற்ற, அடகினை - இலைக்கறியை, அமர்ந்து - பொருந்தி இச்சித்து, உண்பார்கள் - இனிமையாகப் புசிப்பார்கள், எ - று. (சுஅ)

797. நுரையினும் நொய்ய வாய நுண்டுகி லுடுப்பி னொந்து
கரைவபோ னரலு மல்குற் கற்பக வல்லி யன்னார்
தெருவிடை வீழ்ந்து தீண்டாச் சிலதுணி யுடுப்பர் செல்வ
மொருவர்கண் ணென்று நில்லா தறுதிகொண் டொழுகு கென்றான்.

(இ - ள்) நுரையினும் - பால் நுரையைப் பார்க்கிலும், நொய்யவாய-மிருது வுள்ளனவாகிய, நுண் - நேர்த்தி பொருந்திய, துகில் - பட்டு வஸ்திரங்களை, உடுப்பின்-உடுத்துக்கொள்ளுமிடத்தில், (அவற்றைத் தாங்கமுடியாது), நொந்து - வருந்தி, கரைவ போல் - மனம் உருகிக் கதறுவதுபோல், நாலும் - (மேகலாபரணத் தால்) ஒலி செய்கின்ற, அல்குல் - அல்கு லினையுடைய, கற்பகவல்லியன்னார் - கற்பகக்கொடிக்கொப்பாகிய மிகு புண்ணியமுடைய மாதர்களும், (அப்புண்ணிய முலர்ந்தால் உடுப்பதற்கோராடையுமின்றி), தெருவிடை - தெருவினிடத்தில், வீழ்ந்து - வீழ்ந்து கிடந்து, தீண்டா - தொடுவதற்கொப்பாத, சிலதுணி - சில வாகிய கந்தைத் துணிகளையும், உடுப்பர் - உடுத்துவார்கள், (ஆகையால்), செல்வம் - ஸம்பத்தானது, ஒருவர்கண் - ஒருவரிடத்திலேயே, என்றும் - எப்பொழுதும், நில்லாது - ஸ்திரமாக நிற்கமாட்டாது, (ஆகையால் குமாரனே!), உறுதி - உறுதி யாகிய குணத்தை, கொண்டு - ஸ்வீகரித்து, ஒழுகு-நடப்பாயாக, என்றான் - என் றும் சொன்னான், எ - று. (சுகூ)

798. இனையன பலவுஞ் சொல்லி வச்சிரா யுதனும் பின்னைத்
தனையனை விடுத்துப் போகிச் சக்கரா யுதனைச் சார்ந்து
முனிவனற் கமல மன்ன வடியினை முடியிற் றீட்டி
வினையின பயன்க டம்மை வெருவின னடிக ளென்றான்.

(இ - ள்) (மேலும்), இனையன - இத்தன்மையனவான, பலவும்-பல தர்ம வசனங்களையும், சொல்லி - உரைத்து, வச்சிராயுதனும் - அந்தவச்சிராயுத மகாராஜ னும், பின்னை-பிறகு, தனையனை - தனது குமாரனாகிய இரத்தினாயுதனை, விடுத்து- இராஜ்யத்தில் விடுத்து, போகி - தான் தபோவனத்திற்குப் போய், சக்கராயுதனை- சக்ராயுதமுனிவனை, சார்ந்து - அடைந்து, முனிவன் - அம்முனிவரனுடைய, நல்- நன்மையாகிய, கமலமன்ன- தாமரைப் புஷ்பத்திற்குச் சமானமாகிய, அடியினை - பாதங்களை, முடியில் - சிரசில், தீட்டி - படியச்செய்து, (அதாவது: அவ்வடிகள் முடியிற்பட வணங்கி அவனை நோக்கி), அடிகள் - ஸ்வாமிகளே!, வினையின - கருமங்களினது, பயன்கடம்மை - பலன்களாகிய ஸம்ஸார விஷயங்கட்கு, வெரு வினன் - யான் பயந்தேன், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (கூ0)

799. புலைமக ரெனினுஞ் சாலப் புயவலி யுடைய ராகின்
நிலைமகட் கிறைவ ராகி நின்றிடுந் திருவு மங்கே
மலையின குலத்த ரேனும் புயவலி மாய்ந்த போழ்திற்
றலைநில னுறத்தி யொன்னார் தாளணைந் துழைய ராவார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்), புலைமகரெனினும் - (சிலர்) கெட்டகுணமுடைய ஜாதியிற் பிறந்தாராகிலும், சால - மிகவும், புயவலி - புஜ

பலத்தை, உடையராகில் - உடைத்தானவராயிருந்தால், நிலமகட்கு - இப்பூமிக்கு, இறைவராகி - இராஜாக்களாகி, (விளங்குவார்கள்), அங்கே - அவரிருக்கும் அவ்விடத்திலே, திருவும் - ஐஸ்வரியமும், நின்றிடும் - வந்து நிற்கும், மலையினகுலத்தரேனும் - பர்வதம்போல உயர்ந்த ஜாதியிற் பிறந்தவரானாலும், புயவலி - புஜபலமானது, மாய்ந்தபோழ்தில் - அவர்களிடம் குறைந்த காலத்தில், தலை - தங்கள் தலையை, நிலனுறுத்தி - பூமியில் படும்படியாக வணங்கி, ஒன்னார் - சத்துருக்களுடைய, தாளணைந்து - பாதத்தைச் சார்ந்து, உழையராவார் - வேலைக்காரர் ஆவார்கள், எ - று. (ருக)

800. வினைவச மாய விந்த வீறிலா வாட்கை தன்னை
நினைதொறு முள்ள நின்று நடுங்கிடு மடங்கி நோற்று
வினைகளை வென்றிட் டென்றன் விழுக்குணம் பொருந்தி மீளா
நினைவரு முலக மெய்த நினைந்தியான் வந்த தென்றான்.

(இ - ள்) வினைவசமாய - கருமத்தின் வசமாகிய, வீறிலா - பெருமையில்லாத, இந்த வாட்கை தன்னை - இந்த ஸம்ஸார வாழ்க்கையை, நினை தொறும் - நினைக்குந்தோறும், உள்ளம் - மனதானது, நின்று - தர்ம பாவனையில் நின்று, நடுங்கிடும் - நிர்வேக பாவனையால் பயப்படும், (ஆகையால்), அடங்கி - *(ஈராறடக்கங்களால்) அடங்கி, நோற்று - (ஆத்ம பாவனையோடு கூடிய தபஸை) நோற்று, வினைகளை - கருமங்களை, வென்றிட்டு - ஜயித்து, என்றன் - என்னுடைய, விழுக்குணம் - பெரிதாகிய சுத்த குணத்தை, பொருந்தி - சேர்ந்து, நினைவரும் - நினைத்தற்கரிதாகிய, மீளாவுலகம் - மறுபடியும் திரும்பிவராத உலகமாகிய †மோட்சத்தை, யான் - நான், எய்த - அடையும்படியாக, நினைந்து - நினைத்து, வந்தது - தங்களிடம் வந்ததாகும், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று.

* ஈராறடக்கமாவது :- பிராணி ஸம்யமம் ஆறு, விஷய ஸம்யமம் ஆறு.

† மோட்சத்தின் ஸ்வரூபத்தை ஸுகபோதையில் பத்தாவது அத்தியாயத்திலும், அதை அடையும் மார்க்கத்தை ௸ புஸ்தகத்தின் மற்ற ஒன்பது அத்தியாயங்களிலும் (அல்லாமலும்) ஸமய ஸாரத்திலுங் கண்டுகொள்க. (ருஉ)

801 சமைதமஞ் சாந்தி காந்தி தயாமலிந் தியாக்கை நோக்கி
யமைவருந் தொழில ரன்றி யச்சங்க ளேழு மின்றி
நமர்பிற ரென்ப தின்றி யொழிதல்மா தவமி தாமே
அமைகவென் றிறைவன் சொல்ல வருந்தவந் தொடங்கி னானே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வச்சிராயுதன் சொன்னதைக் கேட்டு), சமை - உத்தம க்ஷமையும், தமம் - மனதைக் கன்மேந்திரிய விஷயங்களின் வழிச் செல்லாது நிக்கிரகிக்கும் விஷய ஸம்யமமும், சாந்தி-உபசம பரிணமமும் (அதாவது : ராகத்வே

ஷாதிகள் வரவொட்டாது சுத்தோபயோகத்திற் செல்லும் ஆத்மபாவனையும்), காந்தி - சுத்தசாரித்திரமும், தயா - ஜீவதயவை, மலிந்து - நிறைந்து, யாக்கை - ஷட்ஜீவநிகாய ஸமூகத்தை, நோக்கி - பார்த்து, (அவற்றை உபசரித்தலாகிய), அமைவரும் - சேர்ந்து அனுஷ்டிப்பதற்கரிதாகிய, தொழிலர் - (பிராணி ஸம்யமமாகிய) தொழிலும் உடையவர்களாகியும், அன்றி - அவையல்லாமலும், அச்சங்களேழும் - ஸம்யக்தர்சன ஞானபலத்தால் ஸப்த பயங்களும், இன்றி - இல்லாமலும், நமர் பிறர் என்பதின்றி - நம்மவர் அன்னியர் என்னும் பேதமில்லாமலும், (தெளிந்து), ஒழிதல் - ஸர்வஸங்க பரித்தியாகம் பண்ணுதலும், (ஆகிய), இது - இத்தன்மையானது, மாதவம் - மஹாதபம், ஆம்-ஆகும், அமைக - இப்படிப்பட்ட தபத்தைச் சேர்வாயாக, என்று - என்று, இறைவன் - முன் அரசனாயிருந்த சக்கராயுத முனிவரன், சொல்ல - சொல்ல, (வச்சிராயுதன்), அருந்தவம் - செய்தற்கரிய தபஸை, தொடங்கினன்-செய்யத்தொடங்கி ஏற்றுக்கொண்டான், எ-று. ()

802. அரியன செய்ய வல்லா ரான்றவ ரன்றி யாரே
வரிசையின் மன்னன் மைந்தன் மைந்தனும் வையந் தன்னை
யொருதுகள் போல விட்டா ருலகெலா மிறைஞ்ச நின்றா
ரிரவியே யன்றி நின்ற விருள்கடிந் தெழலு முண்டோ.

(இ - ள்) அரியன - செய்தற்கருமையானவற்றை, செய்ய - செய்து பலன் பெறுவதற்கு, வல்லார் - வல்லமையையுடையவர்கள், ஆன்றவரன்றி - பெரியோர்களாகிய குணவந்தரேயல்லது, யார் - மற்றெவர்கள்?, ஆன்றவர் - பெரியோராவர்?, வரிசையில் - குணத்தின் கிரமத்தால், மன்னன் - அபராஜித மகாராஜனும், மைந்தன் - அவனுடைய குமாரன் சக்ராயுதனும், மைந்தனும் - அவனுடைய குமாரன் வஜ்ராயுதனும், (ஆகிய இம்மூவர்களும் அரியன செய்யவல்லவர்களாயிருந்தமையின்), வையந்தன்னை - இந்தப் பூமி ராஜ்யத்தை, ஒரு துகள்போல - ஒரு தூளுக்குச் சமானமாக, (எண்ணி), விட்டார் - பரித்தியாகம் பண்ணிப் பெரியோர்களாயினார்கள், (அதனால்), உலகெலாம் - இந்த லோகத்திலுள்ள பவ்வியப் பிராணிகளெல்லாம், இறைஞ்ச - வணங்கும்படியாக, நின்றார் - ஏகத்துவபாவனையில் நின்றார்கள், (இன்னும்), இரவியேயன்றி - ஸூர்யனேயல்லாமல், நின்ற - உலகத்தில் வியாபித்து நின்ற, இருள் - அந்தகாரத்தை, கடிந்து - நீக்கி, எழலும் - செல்வதும், உண்டோ - வேறொன்றுண்டோ?, (இல்லை; அதுபோல இத்தகைய ஆன்றோரன்றி அஞ்ஞானாந்தகாரத்தை வேறொருவர் நீக்கமாட்டார்), எ - று.

'ஆன்றவர்' என்பது இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. (௯௪)

803. திக்கய மலையைப் போலச் சிந்தனை திருத்திச் சின்னா
ளர்க்கன்வந் துதயத் துச்சி யடைவதே போல வந்து

சக்கரா யுதனும் பின்னைத் தடவரை முடியைச் சார்ந்து
சுக்கிலத் தியானந் தன்னல் வினையிரு ளோர்க்க லுற்ருன்.

(இ - ள்) (அதன்மேல்), திக்கயமலையைப்போல - திக்கஜ பர்வதங்களைப் போல (அதாவது : திக்கஜ பர்வதங்கள் பெரிதாகிய மகம்மேரு பர்வதத்தின் சமீபத்தில் சூழ்ந்திருப்பதுபோல்), சின்னள் - சிலகாலம், (ஆச்சாரியரோடு கூடி, வர்த்தித்து), சிந்தனை - தியானத்தை, திருத்தி - செம்மைப்படுத்தி, அர்க்கன் - ஸூர்யனனவன், வந்து - கிழக்கில் வந்து, உதயத்துச்சி - உதயகிரி சிகரத்தில், அடைவதேபோல் - சேர்ந்து பிரகாசிப்பதுபோல, சக்கராயுதனும் - சக்ராயுத முனியும், பின்னை - பிறகு, வந்து - சங்கங்களினின்றும் தனியாகிவந்து, தடவரை - பெரிதாகிய ஒரு பர்வதத்தினுடைய, முடியை - உச்சியை, சார்ந்து - அடைந்து, சுக்கிலத் தியானந்தன்னல் - சுக்கிலத்தியான ஜோதியால், வினையிருள் - கர்மங்களாகிய அந்தகாரத்தை, தூர்க்கலுற்ருன் - செறுத்தலைப் பொருந்தினன், எ - று.

804. வரிசையிற் சுருக்கி வையத் துச்சியார் வடிவு தன்னைப்
புருவத்தி னிடையின் மூக்கி னுனியிற்ருன் பொருந்த வைத்துத்
திரிவித யோகி னேடுஞ் சென்றுவந் தாடுஞ் சிந்தை
யுருவமற் றிதனை யுன்ன வினைகளே ழுடைந்த வன்றே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு பொருந்தியவன்), வரிசையில் - தியானத்தினது வரிசையால், சுருக்கி - (பந்த ஹேதுவாகிய பரிக்கிரகங்களை யெல்லாம்) குறைத்து (அதாவது : திரிகுப்தியோடுங் கூடி இந்திரியங்களை விஷயங்களில் செல்லவொட்டாமல் தடுத்து, ஹேயஸ்வரூபத்தியாகஞ் செய்து), வையத்து - இவ்வுலகத்தினது, உச்சியார் - அக்கிரபாகத்தில் ஸித்திபெற்றிராநின்ற ஸித்த பரமேஷ்டிகளுடைய, வடிவுதன்னை - ஸ்வரூபமான சுத்தாத்துமத் தன்மையை, புருவத்தினிடையின் - இரண்டு புருவங்களின் மத்தியில், மூக்கின் நுனியில் - நாசியின் அக்கிரபாகத்தில், பொருந்த வைத்து - பொருந்தும்படியாக ஸ்தாபித்து, தான் - தான், திரிவிதயோகினேடும் - மனவசன காயமென்னும் மூன்றுவித யோகத்தோடு, சென்று - உயர்ந்த மார்க்கத்திற்போய், (மற்ற பந்த ஹேதுக்களாகிய, மித்தியாத்துவ, அவிரத, பிரமாத, கஷாயமென்னும், பிரத்தியயங்களை விடுத்து), உவந்து - (ஆத்மபாவனையில்) சந்தோஷித்து, ஆடும் - அலைகின்ற, சிந்தை - சிந்தையின், உருவமற்று - வடிவமற்று (அதாவது: ஏகசிந்தையாய் ஸ்வஸம்வேதனஞான தியானத்தினல்), இதனை-உபாதேயரூபமாகிய ஸித்தஸத்ரஸ நிச்சயரத்தினத்திரய ஸ்வரூபமாகிற) இந்த ஸ்வஸமயத்தை, உன்ன - (நிர்விகல்பவீதராக பரிணதனுகி) பாவிக்க, வினைகளேழ் - (தர்சன மோஹனீயமாகிய) * ஸப்த பிரகிருதி கருமங்கள், உடைந்த - கெட்டன, எ - று.

*ஸப்த பிரகிருதிகள்-மித்தியாத்துவம், ஸம்மியக்துவம், ஸம்மியக் மித்தியாத்துவ பிரகிருதி, அனந்தானு பந்திகுரோத, மான, மாயா, லோபமென்ற ஏழுமாம்.

805. மோகனீ யத்தி னேடும் முப்பத்தேழ் பகடி வீழா
வேகயோ கத்தோ டொன்று வெழுந்தசுக் கிலத்தி யானம்
வேகயோ கத்தி னீரெண் பகடிகள் வீழ்ந்த வெய்யோன்
மேகயோ கத்தின் வீட்டின் விரிந்தன வனந்த நான்மை.

(இ - ள்) (மேலும்), வேகயோகத்தோடு - தீவ்ரமாகியப்ரதக்த்வ விதர்க்க வீசாரமென்னும் சுக்கிலத்தியான யோகத்தோடு கூடவே, (அதாவது: அதனை அனுஷ்டித்ததால் அதன் பூர்த்தியுடனே), மோகனீயத்தினேடும் - முன் பாடலில் சொன்ன தர்சன மோஹனீயம் தவிர பாக்கியாகிய சாரித்திர மோஹனீயம் இருபத்தொன்றுடன், முப்பத்தேழ்பகடி - (நாமகர்மத்தில் பதின்மூன்றும், தர்சனுவரணீய கர்மத்தில் மூன்றுமாக) முப்பத்தேழ் பிரகிருதிகள், வீழா - வீழ்ந்து, (அதாவது: ஆத்மனைவிட்டு நீங்கி, அப்போது), ஒன்றுவெழுந்த சுக்கிலத்தியானம் - ஏகத்துவவிதர்க்க வீசாரமென்னும் இரண்டாஞ் சுக்கிலத்தியானத்தின், வேகயோகத்தின் - தீவ்ரமாகிய யோக பரிணமத்தால், ஈரெண்பகடிகள் - (தர்சனுவரணீய கர்மத்தில், முன் வீழ்ந்தது மூன்றுபோக பாக்கி ஆறும், ஞானுவரணீய கர்மம் ஐந்தும், அந்தராய கர்மம் ஐந்தும் ஆக) பதினறு பிரகிருதிகள், வீழ்ந்த - நீங்கின, (அப்போது), மேகயோகத்தின் - மேகக் கூட்டங்களின், வீடு - விடுகையையுடை (அதாவது: மேகக் கூட்டங்களினின்றும் விலகிய), வெய்யோனின் - சூர்யனைப்போல (அதாவது: அச்சூரியனுனவன் தனது குணத்தால் பிரகாசிப்பது போல), அனந்த நான்மை - (இந்தச் சக்ராயுத பட்டாரகருக்கு அனந்த ஞானம் அனந்த தர்சனம், அனந்தசுகம், அனந்த வீர்யமென்னும்) அனந்த சதுஷ்டயங்கள், விரிந்தன - விசாலிக்கப்பெற்றன, எ - று. (ருசு)

இந்தக் கர்மக் கேட்டின் விவரங்களும், நாமங்களும், முன் இரண்டாவது சஞ்சயந்தன் முத்திச் சருக்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன; மேலும் பதின்மூன்றுவது சமவசரணச் சருக்கத்தில் மேரு மந்தரர்கள் கர்மக் கெடுகையினும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலின் இவற்றை இவ்விரண்டு சருக்கங்களிலும் பார்த்துணர்ந்து கொள்க.

806. வெய்யவ னெழலும் வையம் வியாபரிப் பதனைப் போல
வையமி லனந்த நான்மை யெழுந்தவக் கணத்து வானோர்
மையறு விசும்பை யெல்லா மறைத்துடன் வந்து சூழ்ந்து
பொய்யறு தவத்தி னனைப் புகழ்ந்தடி பரவ லுற்றார்.

(இ - ள்) வெய்யவன் - ஸூர்யன், எழலும் - உதயமாதலும், வையம் - பூமியிலுள்ளோர், வியாபரிப்பதனைப்போல - (தங்கள் தங்கள்) தொழிலில் செல்வதுபோல, ஐயமில் - குற்றமில்லாத, அனந்த நான்மை - அனந்த சதுஷ்டயமானது, எழுந்த வக்கணத்து - உதயமான அக்காலத்தில், வானோர் - சதுர் நிகா

யாமரர்கள், மையறு - மாசற்ற, விசும்பையெல்லாம் - ஆகாயமெல்லாம், மறைத்து- மூடி (அதாவது: ஆகாய மறையும்படி மேலே கூடி), உடன் - உடனே, வந்து சூழ்ந்து - வந்து சூழ்ந்துகொண்டு, பொய்யறு-விபாவ நீங்கி ஸ்வபாவ குணத்தைப் பொருந்திய, தவத்தினானை - தபஸையுடைய சக்ராயுத பட்டாரகரை, புகழ்ந்து - துதித்து, அடி - அவருடைய பாதங்களை, பரவலுற்றார் - பூஜித்து வணங்குதலைப் பொருந்தினார்கள், எ - று. (கூஎ)

வேறு.

807. காதி நான்மை கடந்தோய்நீ கடையி லான்மை யடைந்தோய்நீ
வேத நான்கும் விரித்தோய்நீ விகல நான்மை யிரித்தோய்நீ
கேத நான்மை கெடுத்தோய்நீ கேடி லின்பக் கடலோய்நின்
பாத கமலம் பணிவாரே யுலகம் பணிய வருவாரே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வணங்கத் தொடங்கியவர்கள் கூறிய துதிகளாவன :-) "காதி நான்மை - (ஞானாவரண, தர்சனாவரண, மோஹனீய, அந்தராய, மென்கிற) காதிசதுஷ்டயங்களை, கடந்தோய் - ஜயித்தவன், நீ - நீயே, கடையில் - முடிவில்லாத, நான்மை - (அனந்தஞான, தர்சன, ஸுக, வீரியமென்னும்) அனந்த சதுஷ்டயங்களை, அடைந்தோய் - அடைந்தவனும், நீ - நீயே, வேதநான்கும் - * சதுர் வேதங்களை, விரித்தோய் நீ - தெரிவித்தவன் நீ, விகல நான்மை - மதியாதி சதுர் வித ஞானங்களை, இரித்தோய் - கடந்தவன், நீ - நீயே, கேத நான்மை - (சரீர, மானஸ, ஆகந்துக, ஸ்வாபாவிகமென்னும்) சதுர்க்கதி ஸம்ஸார துக்கங்களை, கெடுத்தோய் - நீக்கியவனும், நீ - நீயே, கேடில் - முடிவில்லாத, இன்பக் கடலோய் - அனந்த சௌக்கியமாகிற ஸமுத்திரத்தையுடையவனே, நின் - உன்னுடைய, பாதகமலம் - பாததாமரையை, பணிவாரே - வணங்குகின்றவர்களே, உலகம் - (பிறகு தங்களை) இவ்வுலகத்திலுள்ள பவ்வியப்பிராணிகள், பணிய - வணங்க, வருவார் - வந்து உனதுநிலைமையைக் காலக்கிரமத்தால் அடைவார்கள், எ - று.

* சதுர்வேதங்கள் - பிரதமானுயோகம், கரணானுயோகம், சரணானுயோகம், திரவ்வியானுயோக மென்பனவாம். (கூஅ)

808. பதினெண் குற்ற மரிந்தோய்நீ பரம நான்மை யடைந்தோய்நீ
இதமெவ் வுயிர்க்கு மளிப்போய்நீ யின்னாப் பிறவி யெறிவோய்நீ
கதமும் மதமுங் காமனையுங் கடந்து காலற் கடந்தோய்நின்
பதபங் கயங்கள் பணிவாரே யுலகம் பணிய வருவாரே.

(இ - ள்) பதினெண்குற்றம் - க்ஷுதாதியஷ்டாதச தோஷங்களை, அரிந்தோய் - கெடுத்தவன், நீ - நீயே, பரமம் - மேலாகிய, நான்மை - அனந்த சதுஷ்ட

யத்தை, அடைந்தோய் - பெற்றவனும், நீ - நீயே, எவ்வுயிர்க்கும் - ஸ்தாவரசங்கமாதி சகல ஜீவன்களுக்கும், இதம் - நன்மையாகிய அபயதானத்தை, அளிப்போய் - கொடுப்பவனும், நீ - நீயே, இன்னு - துன்பத்தையுடைய, பிறவி - ஸம்ஸாரப் பிறப்பை, எறிவோய்நீ - கெடுப்பவனும் நீயே, கதமும் - குரோதத்தையும், மதமும் - கர்வத்தையும், காமனேயும் - மன்மதனேயும், கடந்து - ஜெயித்து, காலன் - அந்திய காலனேயும், கடந்தோய் - தாண்டினவனுகிய, நின் - உன்னுடைய, பத பங்கயங்கள் - பாதபத்மங்களே, பணிவாரே - இப்போது வணங்குகின்றவர்களே, உலகம் - பிறகு இவ்வுலகிலுள்ளோர், பணிய - தங்களே வணங்கும்படியாக, வருவார் - உனது நிலேயில் வருவார்கள், எ - று.

* கூஅஉதாதியஷ்டாதச தோஷ விவரத்தைப் பதின்மூன்ருவது சருக்கத்தில் மேருமந்தரர்கள் தபத்தில் கண்டு கொள்க. (அகூ)

809. சிந்திப் பரிய குணத்தோய்நீ தேவ ரேத்துந் திறலோய்நீ
பந்தம் பரியும் நெறியோய்நின் பாத கமலம் பணிவாருக்
கந்த மில்லா வின்பத்தை யளித்து முத்தி யகத்திருத்து
மெந்தை பாதம் பணிவாரிவ் வுலகம் பணிய வருவாரே.

(இ - ள்) சிந்திப்பரிய - நினேத்தற்கரிய, குணத்தோய் - குணத்தையுடையவன், நீ - நீயே, தேவர் - சதுர்நிகாயாமரர்கள், ஏத்தும் - ஸ்துதிக்கின்ற, திறலோய் - அனந்த வீரியத்தையுடையவன், நீ - நீயே, பந்தம் - கருமபந்தங்களே, பரியும் - விடுதலே செய்கின்ற, நெறியோய் - ரத்தினத்திரயமார்க்கத்தை யுடையவனே, நின் - உன்னுடைய, பாதகமலம் - பாதத்தாமரைகளே, பணிவாருக்கு - வணங்குகின்றவர்களுக்கு, அந்தமிலா - முடிவில்லாத, இன்பத்தை - ஸௌக்கியத்தை, அளித்து - கொடுத்து, முத்தியகத்து - மோட்சத்தில், இருத்தும் - சேர்க்கும்படியான, எந்தை - எமது ஸ்வாமியே, பாதம் - நின்பாதங்களே, பணிவார் - வணங்குபவர்கள், (பின்புதங்களே), இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்திலுள்ளோர், பணிய - வணங்கும்படியாக, வருவார் - வந்து இந்நிலேமையை யடைவார்கள், எ - று," என்பனவாம். (கூ0)

வேறு.

810. மலர்மழை பொழிந்து மாரி முகிலென வந்து வானே
ரலேகடன் முகிலோ டொன்றி முழங்குவ தனேய தென்ன
வுலகுடை யிறைவன் பாத முள்ளமெய் மொழியோ டொன்றி
நிலேயிலாப் பிறவி நீங்கு நெறியினற் றுதிகள் சொன்னர்.

(இ - ள்) வானேர் - சதுர்நிகாயாமரர்கள், வந்து - இச்சக்ராயுத பகவானிடம் வந்து, மாரிமுகிலென - மழையைப்பெய்யும் மேகத்தைப்போல, மலர்மழை -

புஷ்ப வருஷங்களை, பொழிந்து - சொரிந்து, உலகுடை - இந்தத்திரிலோகத்தையும் ஞானத்துளுடைய, இறைவன் - இந்தச்சக்ராயுத பகவானுடைய, பாதம் - பாதங்களை, உள்ளம் மெய்மொழியோ டொன்றி - மன வசன காயங்களோடு பொருந்தி, நிலையிலா - அனித்தியஸ்வரூபமாகிய, பிறவி-ஸம்ஸாரப்பிறப்பானது, நீங்கும் - நீங்கும்படியான, நெறியினுல்-கிரமத்தினுல், (கேட்போர் இம்முழக்கம்), அலைகடல் - அலைகளால் சப்திக்கும்படியான கடலானது, முகிலோடு ஒன்றி - மேககர்ச்சனையோடு சேர்ந்து, முழங்குவதனையது என்ன - சப்திப்பதையொப்பதாகுமென்று சொல்லும்படி, (கெம்பீரமாகிய துவனிகளால்), துதிகள் - ஸ்தோத்திரங்களை, சொன்னுர் - மேற்கூறியபடி சொல்லினுர்கள், எ - று. (சுக)

811. ஆயிடை யெண்பத் தஞ்சு வினைகெட்ட வக்க ணத்தே
போயுல குச்சி புக்கான் பொருந்தியெண் குணங்க ளோடுந்
தூயவான் மலர்சொ ரிந்து துதித்துட னமரர் போனுர்
மாயமி றவத்தி னுன்வச் சிராயுதன் வணங்கிப் போனுன்.

(இ - ள்) ஆயிடை - அப்பொழுது, எண்பத்தஞ்சுவினை - எண்பத்தைந்தாகிய அகாதிகருமங்கள், கெட்ட - சக்ராயுதபகவானை விட்டு நீங்கின, அக்கணத்தே - (அவ்விதமாக சுத்தோபயோகதியானத்தால் ஸமயஸார லாபமடைந்த) அப்பொழுதே, எண் குணங்களோடும் - அனந்த ஞானுதி அஷ்டகுணங்களோடும், பொருந்தி - சேர்ந்து, போய் - (சரீரம்நீங்கி ஊர்த்துவகதிஸ்வ பாவனுய்) சென்று, உலகுச்சி - மூன்றுலோகத்திற்கும் உச்சியாகிய ஸித்திக்ஷேத்திரத்தை, புக்கான் - சக்ராயுதபகவான் அடைந்தான், (அப்பொழுது,)தூய - பரிசுத்தமாகிய, வான் - சிறந்த, மலர் - புஷ்பங்களை, சொரிந்து - வருஷித்து, துதித்து - (பரிநிர்வாண பூஜைசெய்து) ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, உடன் - உடனே, அமரர் - சதுர்நிகாய தேவர்களும், போனுர் - தங்கள் தங்களிடம் சென்ருர்கள், மாயமில் - மாயாச்சாரமில்லாத (அதாவது : உண்மையாகிய), தவத்தினுன் - தபஸையுடையவனுன, வச்சிராயுதனும் - வச்சிராயுத மஹாமுனிவரனும், வணங்கி - (பரிநிர்வாண பூஜா காலத்தில் சக்ராயுதபகவானை) தொழுது, போனுன் - பிறகு தான் ஏகவிஹாரியாகித் தபோவனத்திற் சென்ருன், எ - று. (சுஉ)

812. வணிகனுய்த் தரும மேவி மன்னனுய் மாத வத்தா
லிணையிலாக் கேவச் சத்து ளமரனு யிங்கு வந்து
தணிவிலாத் தவத்தின் மாற்றை யெறிந்துசக் கராயு தன்போ
யிணையிலா வுலகம் புக்கா னிதுவறத் தியற்கை யாமே.

(இ - ள்) வணிகனுய் - பூர்வம் பத்திரமித்திரனென்னும் வணிகனுயிருந்து, தருமம் - (தான முதலாகிய சிராவக) தருமத்தை, மேவி-பொருந்தி, மன்னனுய் -

பிறகு ஸிம்மச்சந்திரனென்னும் அரசனுகி, மாதவத்தால் - உத்கிருஷ்டமாகிய தபஞ் செய்து அதன்பலத்தால், இணையிலா - உபமையில்லாத, கேவச்சத்துள் - நவக்கிரைவேயகமென்னும் அஹமிந்திரலோகத்தில், அமரனுய் - (ப்ரீதிங்கரனென்னும்) அஹமிந்திர தேவனுகி, (ஆயுரவஸானத்து,) இங்குவந்து - இப்பூமியில் மனிதனுய்வந்து, தணிவிலா - குறைவில்லாத, தவத்தில் - தபோத்தியானத்தால், மாற்றை - இந்தஸம்ஸாரப் பிறவியை, எறிந்து - கெடுத்து, சக்கராயுதன் - சக்ராயுதபகவான், போய் - (பரிநிர்வாணமாகிஸ்வயம்புத்தன்மைபெற்றுச்) சென்று, இணையிலா - முன்ஞெருகாலும் சேர்தலில்லாத, உலகம் - மோட்சபதவியாகிய ஸித்தி க்ஷேத்திரத்தில், புக்கான் - புகுந்து நிஸ்ஸம்ஸாரபரமாத்மஸ்வரூபமடைந்தான், அறத்தியற்கை - ஸ்ரீ ஜினதர்மத்தினது ஸ்வரூபமானது, இது ஆம் - இத்தன்மைத்தாகும், எ - று. (கூ)

ஏழாவது :

சக்கராயுதன் முத்திச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

வச்சிராயுதன னுத்தரம்புக்க சருக்கம்.

---

813. அரச னையநல் லரத னுயுதன்
பிரச மார்குழற் பிணைய னரொடும்
வரைசெய் தோளவன் மகிழ்ந்த வார்த்தையை
யுரைசெய் வன்னினி யுரக ராசனே.

(இ - ள்) உரகராசனே - தரணேந்திரனே !, அரசனுய - இராஜாவாகி யிருந்த, நல் - நன்மையாகிய, அரதனுயுதன் - இரத்தினயுத மஹாராஜன், வரை செய் - பர்வதம்போல் கெட்டி பொருந்திய, தோளவன் - புயத்தையுடையவனுய், பிரசம் - வண்டுகள், ஆர் - நிறைந்து மொய்த்திராகின்ற, (பூமாலைகளை யணிந்த), குழல் - அளக பாரத்தையுடைய, பிணையனரொடும் - பெட்டை மான்போல மருண்ட பார்வையையுடைய ஸ்த்ரீமார்களுடன், மகிழ்ந்த - சந்தோஷித்திருந்த செய்கையைப்பற்றிய, வார்த்தையை - சொற்களை, இனி - இனிமேல், உரை செய்வன் - சொல்லுவேன், (என்று ஆதித்யாபதேவன் அடியில் வருமாறு சொன்னுன்), எ - று. (க)

814. வாம மேகலை மயிலஞ் சாயலார்
காமக் கோட்டியுட் கழுமுங் காதலாற்
சேம நல்லறஞ் செப்பிற் றீயிடை
யாமை போலவ னவல மெய்துமே.

(இ - ள்) வாமம் - அழகிய, மேகலை - மேகலாபரணத்தையணிந்த, மயில் - ஆண்மயில் போன்ற, அம் - அழகிய, சாயலார் - சரீரச்சாயலையுடைய ஸ்த்ரீமார்களின், காமம் - விருப்பம் பொருந்திய, கோட்டியுள் - கூட்டத்தினுள், கழுமும் - பொருந்துகின்ற, காதலால் - மிகுதியான வாஞ்சையை யுடைத்தானவனுகையி னுல், சேமம் - க்ஷேமத்தை யுண்டுபண்ணுகின்ற, நல்லறம் - ஸ்ரீஜின தரு மத்தை, செப்பில் - அவனிடத்தில் சொல்லுமிடத்தில், தீயிடை - அக்கினியிலே அகப்பட்ட, ஆமைபோல - ஆமையைப்போல, அவன் - அவ்விரத்தினயுதன், அவலம் - வருத்தத்தை, எய்தும் - அடைபவனுயின், எ - று. (உ)

815. அரசு மின்பமுங் கிளையு மாயுவும்
விரைசெய் தாரவன் வீயு மென்றெண்ணுன்

திரையு டுத்தவிப் படிமி சைத்தன
தாசு நிற்பதே யாக வெண் ணுமே.

(இ - ள்) விரைசெய் - வாசனையை வீசுகின்ற, தாரவன் - மாலையை யணிந்திராநின்ற இரத்தினயுத வாசனனவன், அரசும் - இராஜ்யமும், இன்பமும்- ஸௌக்கியமும், கிளையும் - பந்து ஜனங்களும், ஆயுவும் - ஆயுஷ்யமும், வீயு மென்று - நாசத்தை யடையுமென்று, எணான் - நினைக்காதவனாகி, திரையுடுத்த - ஸமுத்திரஞ் சூழ்ந்த, இப்படிமிசை - இப்பூமிமேல், தனது - தன்னுடைய, அரசு - ராஜ்யமானது, நிற்பதேயாக - ஸ்திரமான நித்திய ஸ்வரூபத்தையுடைய தாகவே, எண்ணும் - நினைப்பவனாயினான், எ - று. (௫)

816. பொறியின் போகமும் புண்ணி யத்தின்வந்
துறவ தென்றெணா னும்ப ரின்பமும்
மறுவில் வீடுமற் றில்லை மாய்ந்தவர்
பிறவி யும்மிலை யென்று பேசுமே.

(இ - ள்) பொறியின் போகமும் - (இந்த ஸம்ஸாரப் பிறப்பிலுண்டாகும்) இந்திரிய விஷய சுகமும், புண்ணியத்தின் - சுபோபயோக புண்ணியத்தினால், வந்து - ஆஸ்ரவமாகி வந்து, உறவதென்று - பந்தித்து நின்று உதயத்தைக் கொடுப்பதென்று, எணான் - நினைக்காதவனாகி, உம்பரின்பமும் - தேவ சௌக்கிய மும், மறுவில் - குற்றமில்லாத (அதாவது: பந்த குணமற்ற), வீடும் - மோட்ச மும், இல்லை—, மாய்ந்தவர் - (இவ்வுலகத்தில்) இறந்துபோனவர்கள், பிறவியும் - மறுபடியும் பிறக்கின்றதும், இலை - இல்லை, என்று - என்றும், பேசும் - சொல் பவனாயினான், எ - று. (௬)

817. கற்ற மாந்தராய்க் காமச் செல்வத்திற்
பெற்ற வின்பத்தைப் பிழைக்க விட்டுப்போய்
மற்று மின்பமேல் வரவ ருந்துத
லுற்ற லூனரி விட்ட தொக்குமே.

(இ - ள்) கற்றமாந்தராய் - ஞான சாஸ்திரத்தைக் கற்றுக்கொண்ட மனுஷ் யர்களாகி, காமசெல்வத்தில் - இப்போது அழகிய ஐஸ்வரிய முதலான பலசாத னங்களால், பெற்ற - அடைந்திருக்கின்ற, இன்பத்தை - சௌக்கியத்தை, பிழைக்கவிட்டு - தவறுதலாக நீக்கிவிட்டு, போய் - தபஞ்செய்கிறேனென்று போய், மற்றும் - பின்னையும், இன்பம் - சௌக்கியமானது, மேல் - இனிமேல், வர - அடையும்படியாக, வருந்துதல் - வருத்தப்படுவதானது, (எப்படியாகின்ற தென்றால்), நரி-ஒரு நரியானது, (ஜலத்தில் கண்ட மஸ்யத்தை இரையாக அடை

யக்கருதி), உற்ற - முன்னே தன் வாயிலகப்பட்டிருந்த, ஊன் - மாமிசத்தை, விட்டது - போட்டுவிட்டதை, ஒக்கும் - நிகர்க்கும், எ - று.

மாமிசத்துண்டை வாயிற் கௌவிய ஒரு நரி ஜலத்திற்குள் கண்ட மஸ்யத்தைப் பிடிக்கக்கருதி மாமிசத் துண்டத்தைக் கரையில் போட்டுவிட்டு ஜலத்திற் பாய்ந்தது; மீன் அதற்கு அகப்படாமல் ஓடிப்போயிற்று. நரி திரும்பி வருவதற்குள் மாமிசத் துண்டையும் ஒரு பருந்தடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. ()

818. துன்பத் தாற்றுன்பந் துய்த்த லல்லது
துன்பத் தாலின்பந் துய்க்க வெண்ணுத
லன்பிற் காஞ்சிர மாக்கி மாங்கனி
தின்குற் றஃதவர் சிந்தை வண்ணமே.

(இ - ள்) துன்பத்தால் - தவஞ்செய்வதாலடையும் வருத்தத்தாலே, துன்பம் - சரீர துக்கத்தையே, துய்த்தலல்லது - தற்காலம் அனுபவித்தலே யல்லாமல், துன்பத்தால் - அத்துன்பத்தினுல், இன்பந்துய்க்க-சௌக்கியத்தைப் பின்பு அனுபவிக்க, எண்ணுதல் - நினைத்தலானது, (எவ்விதமென்ருல்), காஞ்சிரம் - எட்டி மரத்தை, அன்பில் - ஆசையினுல், ஆக்கி - உண்டுபண்ணி, (அதில்), மாங்கனி - மாம்பழத்தை, தின்குற்றது - தின்ன நினைத்ததாகும், அஃது - அவ்வாறு நினைக்கும் அது, அவர் - அக்கொள்கையுடையவர்களின், சிந்தை வண்ணம் - நினைப்பின் விதமாகும், (என்றும் சொல்பவனுயினுன்), எ - று. (சு)

819. வினைகள் வேறுபட் டுதயஞ் செய்தலா
லினைய சிந்தைய னுகிச் செல்லுநாண்
முனிவன் வச்சிர தந்தன் மொய்ம்மலர்
வன மனோகரம் வந்து நண்ணினுன்.

(இ - ள்) வினைகள் - கர்மங்கள், வேறுபட்டு - ஆத்ம குணத்தையறியவொட்டாமல் விகாரப்பட்டு, உதயஞ் செய்தலால் - உதயத்தைக் கொடுத்தலால், இனைய - இத்தன்மையான, சிந்தையனுகி - (தத்துவார்த்த அசிரத்தான) எண்ணமுடையவனுகி, செல்லு நாள் - இரத்தினுயுத மஹாராஜன் செல்கின்ற காலத்தில், வச்சிர தந்தன் - வஜ்ர தந்தனென்னும் பெயரையுடைய, முனிவன் - ஜிநதீக்ஷையினையுடைய முனிவரன் ஒருவன், மனோகரம் - மனோஹரமென்னும் பெயரினையுடைய, வனம் - (இரத்தினுயுத வரசனுடைய) உத்தியான வனத்தில், வந்து - சங்கங்களோடு யத்ரேச்சையாக வந்து, நண்ணினுன் - சேர்ந்து தங்கினுன், எ - று.

820. மேரு மால்வனப் பத்தி ராலத்துள்
வார ணம்மலை சூழ நின்றதும்

வீர மாதவர் சூழ மெய்த்தவன்
தார கைமதி தானு மொத்தனன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வந்து சேர்ந்து தங்கியபோது), மெய்த்தவன் - உண்மையாகிய தவத்தையுடைய வஜ்ரதந்த முனிவன், வீரமாதவர் - ஸம்மியக்துவ குணவீரியத்தையுடைய முனிவர்கள், சூழ - தன்னைச்சூழ, மால்-பெரிதாகிய, மேரு - மஹாமேரு பர்வதமானது, (தாழ்வரையைச் சார்ந்த), பத்திராலவனத்துள் - பத்திராஸால வனத்தில், வாரணம்மலை - திக்கஜ பர்வதங்கள், சூழ - சூழும் படியாக, நின்றதும் - உயர்ந்து நடுவில் நின்றதையும், தாரகை - நக்ஷத்திர ஸமூகங்களின் மத்தியில், (விளங்கும்), மதிதானும் - சந்திரனேயும், ஒத்தனன் - ஒப்பாகிக் குணங்களினுல் மேலாகப் பிரகாசித்தான், எ - று. (அ)

821. பிறவி மாக்கடல் பெயர்க்கு மாற்றலா
லிறைவ னன்னவ னேந்து கொள்கையான்
மறுவின் மாதவன் வைய மூன்றினு
முறவி நின்றவா றோத வொன்றினன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு விளங்கியபோது), பிறவி - ஸம்ஸாரமாகிற, மாக்கடல் - பெரிதாகிய ஸமுத்திரத்தை, பெயர்க்கும் - நீக்கும், ஆற்றலால் - ஸம்மியக்துவ சக்தியினுல், இறைவன் அன்னவன் - ஸர்வஜ்ஞனை நிகர்த்தவனும், ஏந்து - தரித்திராநின்ற, கொள்கையான் - ஸம்மியக் சாரித்திரத்தையுடையவனும், (ஆகிய), மறுவில் - குற்றமில்லாத, மாதவன் - மஹாதபத்தையுடைய இந்த வஜ்ரதந்த முனிவன், வையமூன்றினும் - இந்த மூன்று லோகத்திலும், உறவி - ஜீவன்கள், நின்றவாறு - இராநின்ற விதமாகிய திரிலோக ப்ரஜ்ஞப்தி என்னும் ஆகமத்தை, ஓத - சங்கங்களுக்குச் சொல்வதற்கு, ஒன்றினன் - பொருந்திக் கீழ்வருமாறு சொல்கின்றவனுனன், எ - று. (கூ)

822. ஒன்றி ரண்டொரு மூன்று நாலைந்தாய்
நின்ற வைம்பொறி நெறியின் வாழுயி
ரொன்று நீர்மர நில நெருப்பு காற்
றென்றிக் காயமைந் தெய்தி வாழுமே.

(இ - ள்) (அதாவது :—) ஒன்று - ஏகேந்திரியமும், இரண்டு - த்வீந்திரியமும், ஒரு மூன்று - ஒப்பற்ற த்ரீந்திரியமும், நாலு - சதுரிந்திரியமும், ஐந்து - பஞ்சேந்திரியமும், ஆய் - ஆகி, நின்ற - இங்கு நின்ற, ஐம்பொறி நெறியின் - இந்தப் பஞ்சவிதமாகிய இந்திரிய மார்க்கணைகளில், வாழும் - வாழ்கின்ற, உயிர் - ஜீவன்களில், ஒன்று - ஸ்பரிசனேந்திரிய மாத்திரமுடைய ஏகேந்திரிய ஜீவன்கள், நீர் - அப்காயமும், மரம் - வனஸ்பதிகாயமும், நிலம் - பிருத்வீகாயமும்,

நெருப்பு - தேஜஸ்காயமும், காற்று - வாதகாயமும், என்ற - என்று சொல்லப் பட்ட, இக்காயமைந்து - இந்த ஐந்து விதமான காயங்களையும், எய்தி - அடைந்து, வாழும் - வாழ்வனவாகும், எ - று.

'என்றிக்காயம்' என்பதில் அகரந்தொக்கது. (கO)

823. நந்து சிப்பிசங் காதி நாவன
குந்தெ றும்புகோ பாதி மூன்றன
வந்து தும்பிவண் டாதி நாலவைந்
திந்தி யம்பசுநார் நாகர் தேவராம்.

(இ - ள்) நந்து - நத்தையும், சிப்பி - சிப்பியும், சங்கு - சங்கும், ஆதி - முதலாகவுள்ளவைகள், நாவன - ரஸனேந்திரியத்தையுமுடைய த்வீந்திரிய ஜீவன்களாகும், குந்து - கிந்தி நடக்கின்ற, எறும்பு - எறும்பினங்களும், கோபாதி - பட்டுப்பூச்சி முதலாகிய இனங்களும், மூன்றன - த்ரீந்திரியத்தையுடைய ஜீவன்களாகும், அந்து - அந்தும், தும்பி - தும்பிகளும், வண்டு ஆதி - வண்டு முதலாகிய வைகளும், நால - (ஸ்பரிச, ரஸ, க்ராண, சக்ஷுவென்னும்) சதுரிந்திரியங்களையுடைய ஜீவன்களாகும், பசு - பசுக்களும், நார் - மனுஷ்யர்களும், நாகர் - நாரகர்களும், தேவர் - தேவர்களும், (ஆகிய ஜீவன்கள்), ஐந்திந்தியம், - பஞ்சேந்திரிய ஜீவன்கள், ஆம் - ஆகும், எ - று. (கக)

824. உழுதல் கல்லுத லடைத்த லோடுகாய்
தழல்க ளாதிமண் ணுயிர்கள் மாய்ந்திடு
மழலை யாற்றுத லவித்த லாதியாய்த்
தழலு டம்பன தானு மாயுமே.

(இ - ள்) உழுதல் - பூமியை உழுவதினாலும், கல்லுதல் - வெட்டுவதினாலும், அடைத்தலோடு - பள்ளம் முதலானவைகளைத் தூர்ப்பதினாலும், காய் தழல்கள் ஆதி - எரிக்கின்ற அக்கினி முதலானவைகளாலும், மண்ணுயிர்கள் - பிருத்வீகாய ஜீவன்கள், மாய்ந்திடும் - நாசத்தையடையும் (அதாவது: மரண மெய்தும்), அழலை - உஷ்ணத்தை, ஆற்றுதல் - தணித்தல், அவித்தல் - அக்னியையவித்தல், ஆதி - முதலாகிய தொழில்கள், ஆய் - உண்டாவதனால் (அதாவது: இத்தொழில்களைச் செய்வதினால்), தழலுடம்பனவும் - அக்னியையே சரீரமாக உடைய தேஜஸ்காய ஜீவன்களும், மாயும் - மரணமடையும், எ - று.

'தானும்' என்பதில், தான் - அசை. (கஉ)

825. திரைய லைப்பவுந் தீயிற் காய்ச்சவுந்
தரைந னைப்பவுஞ் சாங்க ணீருயிர்

வரையோ டெற்றவும் வட்ட மாதிகள்
பொரவும் வாதகா யங்கள் பொன்றுமே.

(இ - ள்) திரை - அலையினல், அலைப்பவும் - அலசலாலும், தீயில்-அக்னியில், காய்ச்சவும் - காய்ச்சுவதினலும், தரை - பூமியை, நனைப்பவும் - ஜலத்தைப் பாய்ச்சி நனைப்பதனலும், நீருயிர் - அப்காய ஜீவன்கள், சாங்கள் - மரணமடையும், வரையோடு - பர்வதங்களோடு, எற்றவும் - மோதுதலாலும், வட்டமாதிகள் - சுழற்காற்று முதலியவைகள், பொரவும் - அடிப்பதினலும், வாத காயங்கள் - வாதகாய ஜீவன்கள், பொன்றும் - நாசமெய்தும், எ - று. (கந)

826. வெயிலும் மாரியும் மிக்க வாதமு
மயில்செய் வெம்படைத் தீயோ டாதியாற்
பயிர்ம ரம்முதல் பசிய காயமா
முயிர்க ணொந்துவெந் துயரு ழக்குமே.

(இ - ள்) தீயோடு - தீயுடனே, மிக்க - மிகுதியாகிய, வெயிலும் - வெயிலினலும், மாரியும் - மழையினலும், வாதமும் - காற்றினலும், அயில் செய் - கூர்மை பொருந்திய, வெம் - கொடுமையான, படை ஆதியால் - ஆயுதங்கள் முதலியவைகளினலும், பயிர் - நெற்பயிர், மரம் முதல் - விருக்ஷங்கள் முதலாகிய, பசியகாயமாமுயிர்கள் - பசுமையான காயத்தையுடைய வனஸ்பதிகாய ஜீவன்கள், நொந்து - வருந்தி, வெம் - கொடுமையான, துயர் - துக்கங்களை, உழக்கும் - அனுபவித்து நாசமாகும், எ - று. (கச)

827. மால்க டற்பிறந் தாலு மாவதென்
மேலை வெவ்வினை நிற்கு மாய்விடின்
வால்வ ளைமக ரங்கள் சிப்பிமீன்
கால னன்னவர் கையின் மாயுமே.

(இ - ள்) வால் - வெளுப்பாகிய, வளை - சங்குகளும், மகரங்கள் - மகரமீன்களும், சிப்பி - சிப்பிகளும், மீன் - மற்றும் அனேகவித மஸ்யங்களும், மால் - பெரிதாகிய, கடல் - ஸமுத்திரத்திலே, பிறந்தாலும் - உற்பவித்தாலும், மேலை - முன்னுலாகிய, வெவ்வினை - வெவ்விதாகிய பாபவினையானது, நிற்குமாய்விடில் - இருந்து உதயஞ் செய்யுமானல், ஆவது - (அவற்றிற்கு) ரக்ஷணையாவது, என் - என்ன இருக்கின்றது, காலனன்னவர் - எமராஜனுக்குச் சமானமாகிய கொலைஞர்களுடைய, கையின் - கையினல், மாயும் - அவை மரணமடையும், எ - று. (கரு)

828. மலையும் வாவியும் கானு மேவியும்
வலையும் வில்லும்வான் பொறியு மாதியா

யலைசெய் வார்களுக் கஞ்சி நெஞ்சழிந்
துலைவி லாதவெந் துயரு ழக்குமே.

(இ - ள்) (இன்னும் விலங்கு கதியைச்சார்ந்தவைகள்), மலையும் - பர்வதங்களிலும், வாவியும் - தடாகங்களிலும், கானும் - காடுகளிலும், மேவியும் - பொருந்தியும், வலையும் - வலைகளும், வில்லும் - விற்களும், வான் - பெரிதாகிய, பொறியும் - எந்திரங்களும், ஆதியாய் - முதலாக (மற்ற கொலைக்கருவிகளால்), அலைசெய்வார்களுக்கு - பிடித்துக்கொல்கின்றவர்களுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, நெஞ்சழிந்து - மனங்கலங்கி, உலைவிலாத - நீங்காத, வெந்துயர் - வெப்பம் பொருந்திய துக்கத்தை, உழக்கும் - அனுபவிக்கும், எ - று. (கசு)

829. ஊன காரரும் போர்செய் வீரருந்
தீனர் வேள்வியுந் தீய தெய்வமு
மீன மானவ ராதி யெய்துவர்
தானு டம்பிடுஞ் சார்ந்த சாதியே.

(இ - ள்) ஊனகாரரும் - மாமிசந் தின்பவர்களும் விற்பவர்களும், போர் செய் - யுத்தஞ் செய்கின்ற, வீரரும் - வீரபடர்களும், தீனர் - அஞ்ஞானிகளால் செய்யப்படும், வேள்வியும் - யாகமும், தீயதெய்வமும் - துர்த்தேவதைகளும், ஈன மானவர் - சாண்டாளாதி தாழ்ந்த ஜாதியாரும், ஆதி - முதலாக, எய்துவர் - இன்னும் பலவிதமாக அடைந்திராநின்ற பாபிஷ்டர்களினால், சார்ந்த சாதி - விலங்கினத்தைச் சேர்ந்த ஜீவன்கள், உடம்பிடும் - சரீரத்தைவிட்டு மரணமடையும், எ - று.

தான் - அசை. (கஎ)

830. கூரி ரும்பினாற் குடுமி போழவும்
பார மேற்றவும் பாதம் யாப்பவும்
வார ணந்துய ரெய்து மற்றைய
வேரு ரூர்தியு மீர்த்து நையுமே.

(இ - ள்) வாரணம் - பெரிய மிருகமாகிய யானைகள், கூர் - கூர்மை பொருந்திய, இரும்பினால் - இரும்பினாற் செய்யப்பட்ட அங்குச முதலான ஆயுதங்களினால், குடுமி - மஸ்தகங்களில், போழவும் - பாகர்கள் பிளக்கவும், பாரம் - மிகுதியான சுமைகளை, ஏற்றவும் - மேலே சுமக்கும்படி ஏற்றுதலாலும், பாதம் - கால்களை, யாப்பவும் - தொடரிட்டுக் கட்டுதலாலும், துயரெய்தும் - துக்கத்தை யடையும், மற்றைய - மற்ற மாடு குதிரை முதலியவைகள், ஏரும் - உழுபடையையும், ஊர்தியும் - வண்டி முதலியவைகளையும், ஈர்த்து - இழுத்து, நையும் - நாசமெய்தும், எ - று. (கஅ)

வேறு.

831. இப்ப டிவிலங் கிற்பிறப் பார்கடா
மெப்ப டிப்பட் டவரென் றியம்பிடின்
மெய்ப்ப டத்துற வாது விழுத்தவத்
தொப்பின் மாயத்தி னேடுழல் வார்களும்.

(இ - ள்) இப்படி - இப்பிரகாரமாக, விலங்கில் - விலங்கு ஜாதியில், பிறப்பார்கள் தாம் - பிறக்கப்பட்டவர்கள், எப்படிப்பட்டவர் - எப்படிப்பட்ட குணத்தை யுடையவர்கள், என்று - என்று, இயம்பிடில் - சொல்லுமிடத்தில், மெய்ப்பட - உண்மையாக, துறவாது - பாகியாப்பியந்தர பரிக்கிரகங்களை மனதிற்றுறவாமல், ஒப்பில் - உவமையில்லாத, விழு - பெரிதாகிய, தவத்து - தபோவேஷத்தில், மாயத்தினேடு - மாயாச்சாரத்தினேடு, உழல்வார்கள் - செல்பவர்களே, எ - று.

உம் - அசை. (கக)

832. மோக மோடுமிச் சோதயத் தானுமற்
றேக மாதிநான் கில்விலங் காயிடுங்
காக மேயன காரிகை யார்மனத்
தாகு மாயம் விலங்கினை யாக்குமே.

(இ - ள்) (இன்னும் ஜீவன்கள்), மோகமோடு - தீவிரதரமாகிய சாரித்திர மோஹனீய கஷாயோதய பரிணமத்தோடு, மிச்சு - தர்சன மோஹனீயமாகிய மித்தியாத்துவப் பிரகிருதியின், உதயத்தானும் - உதயத்தினுலும் (அதாவது : மித்தியாத்துவ ஔதயிக பாவத்தினுலும்), ஆதி - திரியக்கதிக்கு முதலாகிய, ஏகம் - ஏகேந்திரியத்திலும், (அதுவல்லாமல் முன் சொன்ன கஷாய மித்தியாத்துவம் என்னும் மோஹநனீயப் பிரகிருதிகளின் மந்தமத்திமதர ஔதயிக பரிணமத்தால்), நான்கில் - (த்வீந்திரியம், த்ரீந்திரியம், சதுரிந்திரியம், பஞ்சேந்திரியமென்னும் இந்த) நான்கிலும், விலங்காயிடும் - பரிணமானுஸாரப்படி திரியக்காக ஜனிக்கும், (அதுவல்லாமல்), காகமேயன - காகத்துக்குச் சமானமாகிய (அதாவது ஸ்திரமில்லாத), காரிகையார் - ஸ்த்ரீமார்களுடைய, மனத்து - மனதில், ஆகும் - உண்டாகின்ற, மாயம் - மாயாச்சாரமானதும், விலங்கினை - விலங்குஜாதிப் பிறவியை, ஆக்கும் - உண்டுபண்ணும், எ - று. (உ0)

833 உள்ளம் மெய்ம்மொழி யொன்றுத லுமிலா
வெள்ளை மாந்தரும் வீழ்வர் விலங்கிடைத்
தள்ள வாரஞ்செ யாத்தனந் தேடுமக்
கள்ள நெஞ்சினர் வீழ்கதி யும்மிதே.

(இ - ள்) உள்ளம் - மனதும், மெய் - காயமும், மொழி - வசனமும், ஒன்றுதலும் இலா - (ஒரு தன்மையாக ஞானத்தில்) பொருந்துதலில்லாத, வெள்ளை மாந்தரும் - அறிவற்ற அஞ்ஞானிகளாகிய மனிதரும், விலங்கிடை - திரியக் ஜாதியில், வீழ்வர் - விழுவார்கள், தள்ளவாரம் - செய்ய வேண்டிய தருமப் பகுதிகளின் அப்பங்கை, செயா - செய்யாமல், தனந்தேடும் - செல்வந்தேடுகின்ற, கள்ளம் - கபடமாகிய, நெஞ்சினர் - மனதையுடையவர்கள், வீழ் - விழுகின்ற, கதியும் - கதியும், இதே - இவ்விலங்கு கதியேயாகும், எ - று. (உக)

834. மன்றி னின்று பிறன்பொருள் வாங்குவார்
தின்று தேனொடு கட்புல சிற்செல்வார்
நின்ற நீதி கெடுத்தய லார்மனை
யொன்று வாருழ லுங்கதி யும்மிதே.

(இ - ள்) மன்றில் நின்று - நீதிதலத்தில் அதிகாரவர்க்கத்தினராய் நின்று, பிறன் - அன்னியனுடைய, பொருளை - திரவியாதிகளை, வாங்குவார் - வாங்கிக் கொள்பவரும், தேனொடு - தேனோடு, கள் - கள்ளையும், புலைசில் - மாமிசத்தையும், தின்று - பொசித்து, செல்வார் - செல்கின்றவர்களும், நின்ற - பாரம் பரியமாய் நின்ற, நீதி - நீதியை, கெடுத்து - நாசஞ்செய்து, அயலார் மனை - பிறர் மனையாளை, ஒன்றுவார் - பொருந்துபவர்களும், உழலும் - சுழல்கின்ற, கதியும் - கதியும், இது - இவ்விலங்கு கதியேயாகும், எ - று. (உஉ)

835. ஒன்ற லாதுயி ரில்லை யெனச்சொலா
நின்ற தீநெறி யிற்செறி வார்களு
மொன்று நல்வழக் கோர்ந்துடைந் தானுழை
வென்றி யாக்குநர் வீழ்கதி யும்மிதே.

(இ - ள்) ஒன்றலாது - பரமாத்மா ஒன்றேயல்லாமல், உயிர் - ஜீவாத்மாக்கள், இல்லை - வேறில்லை, (எல்லாம் அப்பரமாத்மகலையே), என - என்று, சொலாநின்ற - சொல்லுகின்ற, தீநெறியில் - நன்மையில்லாத வழியில், செறிவார்களும் - சேர்பவர்களும், ஒன்றும் - பொருந்தும்படியான, நல் - நன்மையாகிய, வழக்கு - வழக்கின் கூறுபாட்டை, ஓர்ந்து - தெரிந்திருந்தும், உடைந்தானுழை - கெட்ட வழக்காளியின் பட்சமாகச் சேர்ந்து, வென்றியாக்குநர் - வெற்றியாக்குகின்றவர்களும், வீழ் - விழுகின்ற, கதியும் - கதியும், இது - இவ்விலங்குகதியாகும், எ - று. (உஙா)

836. இல்லை நல்வினை தீவினை யின்னுயி
ரில்லை யேயிறந் தார்கள் பிறத்தலு

மில்லை யேதுறக் கத்தொடு வீடெனுஞ்
சொல்லி னார்சுழ லுங்கதி யும்மிதே.

(இ - ள்) நல்வினை - புண்ணியவினையென்பதும், தீவினை - பாபவினையென்பதும், இன் - இனிமையாகிய (அதாவது: சேதனத்துவத்தையுடைய), உயிர் - ஜீவத்திரவியமென்பதும், இல்லை - சர்வதா சூன்யமாகும், இறந்தார்கள் - இவ்வுலகத்தில் மரணமடைந்தவர்கள், பிறத்தலும் - மறுபடியும் பிறப்பதும், இல்லை - கிடையாது, துறக்கத்தொடு - தேவலோகத்தோடு, வீடு - மோட்சமும், இல்லை - கிடையாது, எனும் சொல்லினர் - என்கின்ற சொல்லையுடையவர்களும், சுழலும் - சுழல்கின்ற, கதியும் - கதியும், இது - இவ்விலங்கு கதியேயாகும், எ - று.

837. அரச நீதி யழித்தவம் மன்னனு
மரச நீதி யழித்த வமைச்சனும்
புரையி னற்பிற ரைப்புணர் தீப்பெணும்
நிரய மெய்தி விலங்கினு நிற்பரே.

(இ - ள்) அரசநீதி - இராஜநீதியை, அழித்த - கெடுத்த, அம்மன்னனும் - அவ்வரசனும், அரசநீதி - இராஜநீதியை, அழித்த - கெடுத்த, அமைச்சனும் - மந்திரியும், புரையினல் - குற்றத்தினால் (அதாவது: முக்குற்றத் தொன்றாகிய மிகு மோஹபரிணாமோதயத்தால்), பிறரை - அன்னிய புருடரை, புணர் - சேர்கின்ற, தீப்பெணும் - கெட்ட புத்தியையுடைய ஸ்த்ரீயும், நிரயமெய்தி - நரகத்தை யடைந்தும், விலங்கினும் - (அல்லாமலும் மந்ததரத்தால்) விலங்கு கதியிலும், நிற்பர் - சேர்வார்கள், (என்பதாம்), எ - று. (உ௫)

வேறு.

838. ஆதன யுதன்றன் மேக விசயமாம் யானை யந்தப்
பிரசமார் வனத்தி ருந்த பெருந்தவன் விலங்கின் வாட்கை
யுரைசெய்தா னிதனைக் கேளா பிறப்பினை யுணர்ந்திட் டுனின்
விரவிய கவளங் கொள்ளா தொழிந்துவெய் துயிர்த்த தன்றே.

(இ - ள்) (இவ்வாறு), அந்த - முன் சொன்ன மனோஹரமென்னும் பெயருடைத்தாகிய அந்த, பிரசம் - மதுக்களால், ஆர் - நிறைந்த வனத்து - உத்தியான வனத்திலே, இருந்த - தங்கிய, பெருந்தவன் - பெரிதாகிய தபத்தையுடைய வஜ்ரதந்த முனிவன், விலங்கின் வாட்கை - திரியக்கதியின் வாழ்க்கையாகிய ஸ்வரூபத்தை, உரை செய்தான் - ஸங்கங்கட்குச் சொல்லினான், இதனை - இந்த விவரத்தினை, அரதனயுதன் தன் - இராஜாவாகிய இரத்தினயுதனுடைய, மேக விசயமாம் - மேகவிஜயமென்னும் பெயரையுடையதாகிய, யானை - பட்டத்து

யானையானது, கேளா - கேட்டு, பிறப்பினை - தனது பூர்வபவ பிறப்பை, உணர்ந்திட்டு - (க்ஷயோபசமலப்தி பூர்வம் விசோதிலப்தியால் பவஸ்மிருதியென்னும் அறிவுண்டாகவதனால்) அறிந்து, ஊனின் விரவிய - மாம்ஸத்திற் கலந்த (அதாவது: மாம்ஸமிசிரமாகிய), கவளம் - கவளத்தை, கொள்ளாது - ஏற்றுக்கொள்ளாமல், ஒழிந்து - அதைவிட்டு நீங்கி, வெய்துயிர்த்தது - பெருமூச்செறிந்து நின்றது, எ - று. (உசு)

839. பிறர்மனை பிழைத்த நெஞ்சிற் பெரியவ னொருவன் போல
நிறைமதம் புலர்ந்து நைந்து நீசனென் செய்தே னென்று
மறமொழிந் துறவி யோம்பிக் கவளங்கள் வாங்கா நீங்க
வறைகழ லரசற் கோடி யறிந்தவ ருணர்த்தி னாரே.

(இ - ள்) (அவ்வாறாய் அந்த யானை), பிறர் மனை-அன்னிய ஸ்திரீயினிடத்தில், பிழைத்த-குற்றஞ் செய்த (அதாவது : நீதி விரோதஞ்செய்து அவளை அனுபவித்த), பெரியவனொருவன்போல - ஒரு பெரிய மனுஷ்யனைப்போல (அதாவது: பெரிய மனுஷ்யனானவன் தான்செய்த அக்காரியம் கெட்டவிஷயமென்று அறிந்து தன்னைத்தானே நிந்தித்து அதற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்வதுபோல) நிறை-நிறைந்த, மதம்-மதமானது, புலர்ந்து-உலர்ந்து (அதாவது: ஒழிந்து), நீசன்-புத்தியில்லாத நீசனாகிய யான், என்செய்தேனென்று-என்ன கெட்ட காரியத்தைச் செய்தேனென்று, நெஞ்சில் - மனதில், நைந்து - நினைந்துருகி (ஆத்மநிந்தனை பண்ணி), மறம் - பாபத்தொழிலை, ஒழிந்து - தவிர்ந்து, உறவி - ஜீவன்களை, ஓம்பி - இரக்ஷித்து (அதாவது : ஹிம்ஸைபண்ணாமல், ஜீவதயவுடையதாகி), கவளங்கள் - மாம்ஸ மிஸ்ரமாகிய கவளங்களை, வாங்காநீங்க - வாங்காமல் விட்டுவிட, அறிந்தவர் - இது கவளங்கொள்ளாதிருப்பதை யுணர்ந்த பாகர்கள், ஓடி - சென்று, அறை - சப்தியா நின்ற, கழல் - வீரகண்டயத்தை யணிந்த, அரசற்கு - இரத்தினயுத மஹாராஜனுக்கு, உணர்த்தினர் - யானை கவளங்கொள்ளவில்லையென்று தெரிவித்தார்கள், எ - று. (உஎ)

840. மன்னன்வந் தமைச்ச ரோடு மருந்தறி புலவர் தம்மை
யென்னிதற் குற்ற தென்ன வியாதிமற் றியாது மில்லை
மின்னுமிழ்ந் திலங்கும் பூணோய் விலங்கல்போ னின்ற வேழ
முன்னிஞற் பிறப்பு ணர்ந்த தொக்குமிவ் வுயிர்ப்பி னென்றார்.

(இ - ள்) மன்னன் - இரத்தினயுதவாசன், அமைச்சரோடும் - மந்திரிகளுடன், வந்து - யானை யிருக்குமிடம் வந்து, மருந்தறிபுலவர் தம்மை - வைத்தியர்களை, என் - என்ன, இதற்குற்றது - இந்த யானைக்கு அடைந்தது, என்ன - என்று கேட்க (அவர்கள்), மின் - பிரகாசத்தை, உமிழ்ந்து-சொரிந்து, இலங்கும்.

விளங்கும், பூணேய்-ஆபாணமணிந்த அரசனே !, விலங்கல்போல் - பர்வதம்போல, நின்ற - நின்றதாகிய, வேழம் - இந்த யானைக்கு, யாதும் - யாதொன்றும், வியாதி-நோயானது, இல்லை-உண்டானதில்லை, இவ்வுயிர்ப்பின்-இது விடுகின்ற இப்பெருமூச்சின் தன்மையால், உன்னினுல்-யுக்தியாக ஆலோசித்துப் பார்த்தால், பிறப்பு-ஏதோ காரணத்தால் பூர்வபவ பிறப்பை, உணர்ந்தொக்கும் - அறிந்ததற்குச் சமானமாயிராநின்றது, என்ருர் - என்று சொல்லினுர்கள், எ - று. (உஅ)

841. ஐயொடு வாத பித்தம் விகாரத்தை யடைந்த தில்லை
மையலும் வெய்ய தொன்று மற்றிதற் குற்ற தில்லை
கைம்மலை யிதன்கை யூனிற் கவளங்கள் வைத்த போழ்தி
னையமொன் றின்றி வாங்கி னறிந்தது பிறப்பை யென்ருர்.

(இ - ள்) (அவர்கள் அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்), ஐயொடு - சிலேத்துமத்தோடு, வாதம்-வாதமும், பித்தம் - பித்தமுமென்னும் பகுதிகள், விகாரத்தை - வித்தியாசத்தை, அடைந்ததில்லை - அடைந்த தன்மை இதனிடத்தில்லை, வெய்யது - கொடுமையுள்ளதாகிய, மையல் ஒன்றும் - மயக்கமொன்றும், இதற்கு - இவ்வியானைக்கு, உற்றதில்லை - அடைந்ததில்லை, கைமலை - துதிக்கையையுடைய மலைபோன்ற யானையாகிய, இதன்கை - இதனுடைய கையில், ஊனில் - மாம்ஸ மிஸ்ரமில்லாத, கவளங்கள் - பவித்திராஹார கவளங்களை, வைத்தபோழ்தில் - வைத்தகாலத்தில், ஐயமொன்றின்றி-சிறிதும் சந்தேகமில்லாமல், (இது), வாங்கின்-கிரஹித்துப் பொசிக்கின், பிறப்பை-தனது பிறப்பாகிய பூர்வ பவ ஸ்வரூபத்தை, அறிந்தது - பவஸ்மிருதி யென்னும் ஞானம் உற்பன்னமாகித் தெரிந்துகொண்டதாகும், என்ருர் - என்று சொன்னுர்கள், எ - று. (உக)

842. தேனுலாந் தாரி னுனு மப்படிச் செய்க வென்ன
வூனிலாத் தூய நல்ல கவளங்க ளுழையர் நீட்ட
மானமா வாங்கக் கண்டு மன்னனும் வியந்து பின்னைக்
கானின்மா முனிவன் றன்னைக் கண்டடி பணிந்து சொன்னுன்.

(இ - ள்) (அதைக்கேட்டு), தேன் - வண்டுகள், உலாம் - தேனையுண்ணும் பொருட்டு நெருங்கியுலவுகின்ற, தாரினுனும்-மாலையை யணிந்தவாசனும், அப்படி - அப் பிரகாரம், செய்க - செய்யக்கடவீராக, என்ன-என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, ஊனிலா-மாமிசமில்லாத, தூய - பரிசுத்தமாகிய, நல்ல - நலமான, கவளங்கள் - அன்னக் குவியல்களை, உழையர் - வேலைக்காரர்களாகிய பாகர்கள், நீட்ட-கொடுக்க, மானம் - அபிமானத்தையுடைய, மா - அவ்வியானையானது, வாங்க - வாங்கிப் புசிக்க, கண்டு - அதைப் பார்த்து, மன்னனும் - அரசனும், வியந்து - ஆச்சரியமடைந்து, பின்னை - பிறகு, கானில் - மனோஹரமென்னும் உத்தியானத்தில் இராநின்ற,

முனிவன் தன்னை - வஜ்ரதந்த முனிவரனை, கண்டு - பார்த்து, அடிபணிந்து - அவனுடைய பாதத்தில் வணங்கி, சொன்னான் - (யானைக் குற்றத்தைக்) கூறினான், எ - று. (௩௦)

843. மகரயாழ் வல்ல மைந்த னொருவனைக் கண்ட மற்றப்
புகர்முகக் களிற்றின் மன்னன் முனிவனை வணங்கிப் பின்னை
சிகரமால் யானைக் குற்ற மருளுக வென்று செப்ப
நிகரிலாப் போதி யாற்பார்த் தரசநீ கேண்மோ வென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும் அவன்), மகரயாழ் - மகரயாழென்னும் வீணை வாத்தியத்தில், வல்ல - கைதேர்ந்து வாசிக்கச் சாமர்த்தியமுள்ள, மைந்தன் ஒருவனை - ஒரு குமாரனை, கண்ட - பார்த்த, புகர்முகம் - புள்ளி பொருந்திய முகத்தையுடைய, களிற்றின் - யானையைப்போல (அதாவது : சரியான வீணகானத்தினால் யானை சந்தோஷமடைந்து ஒருவனுக்கு வசமாகி ஏவல் செய்வது போல), மன்னன் - இவ்வரசனும், முனிவனை - வஜ்ரதந்த முனிவரனை, வணங்கி - நமஸ்கரித்து, (ஸந்தோஷமடைந்து), சிகரம்-பர்வதம் போன்ற, மால் - பெரிதாகிய, யானைக்கு - எனது பட்டத்துயானைக்கு, உற்றது - நேர்ந்ததை, அருளுக - சொல்லியருள்வாயாக, என்று செப்ப - என்று சொல்ல, நிகரிலா - உவமையில்லாத, (அதாவது : உத்க்ருஷ்டமாகிய), போதியால் - அவதிஜ்ஞானத்தால், பார்த்து-அம்முனிவரன் ஆலோசித்துப் பார்த்தறிந்து, அரச - வாராய்ராஜனே !, நீ கேண்மோ - (நான் சொல்லப்போவதை) நீ கேட்பாயாக, என்றான் - என்று மேலும் சொல்லத்தொடங்கினான், எ - று. (௩௧)

844. மற்றிந்தப் பாரதத் தின்க ணத்தின புரத்தின் மன்னர்
பெற்றியாற் பெரிய மன்னன் பிரிதிபத் திரனென் பானும்
வெற்றிவேல் வேந்தன் றேவி வசுந்தரி விலங்கல் போலுங்
கற்பினாள் புதல்வன் பிரிதி கரனென்பா னொருவ னானான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லத் தொடங்கியவர் அம்மன்னனை நோக்கி), இந்தப் பாரதத்தின்கண் - இந்தப் பாரத க்ஷேத்திரத்திலே, அத்தினபுரத்தின்-அஸ்தினபுரத்தினது, மன்னர் பெற்றியால்-அரசர் தன்மையினாலே, பெரிய-உயர்ந்தவனாகிய, மன்னன் - இராஜனானவன், பிரிதிபத்திரனென்பானும் - ப்ரீதிபத்திரனென்னும் பெயருடையவனாகும், வெற்றி - வெற்றிபெற்ற, வேல் - வேலாயுதத்தைக் கையிற்றரித்த, வேந்தன் - அவ்வரசனுடைய, தேவி - பட்டத்தரசியானவள், விலங்கல்போலும் - பர்வதம்போற் சலியாத, கற்பினாள் - பதிவிரதா குணமுள்ளவளாகிய, வசுந்தரி - வஸுந்தரியென்னும் பெயருடையவளாகும், புதல்வன் - அவ்விருவருக்கும் புத்திரன், பிரிதிகரனென்பான் - ப்ரீதிங்கரனென்

னும் பெயரினையுடையவனான, ஒருவன் - ஒருத்தன், ஆனான் - உண்டாயி னான், எ - று. (௩௨)

845 சித்திர மதியென் பானும் மந்திரி துணைவி தீஞ்சொல்
முத்தணி முறுவற் செவ்வாய்க் கமலையாங் கமலை யொப்பாள்
வித்தகப் புதல்வன் றானும் விசித்திர மதியென் பானும்
மத்தமால் களிற்று வேந்தன் மகனுக்கன் றொருவ னானான்.

(இ - ள்) மந்திரி - அவ்வரசனுக்கு மந்திரி, சித்திரமதியென்பானும் - சித்திரமதி யென்னும் பெயருடையவனும், துணைவி - அவனது மனைவியானவள், தீஞ்சொல் - தித்திப்பாகிய வசனத்தையும், முத்து - முத்துக்களின், அணி - அழகைப்பெற்ற, முறுவல் - பற்களையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையுமுடையவளாகிய, கமலை யொப்பாள் - இலக்ஷ்மிதேவிக்குச் சமானமாகிய அழகையுடையாளாம், கமலையாம் - கமலை என்னும் பெயருடையவளாகும், வித்தகம் - சாமர்த்திய முடைய, புதல்வன் தானும் - (இவ்விருவருக்கும் புத்திரனானவன், விசித்திரமதி யென்பானும் - விசித்திரமதியென்னும் பெயருடையவனும், (இவன்), மத்தம் - மதம் பொருந்திய, மால் - பெரிதாகிய, களிற்று - யானையையுடைய, வேந்தன் - அரசனது, மகனுக்கு - புத்திரனாகிய ப்ரீதிங்கர குமாரனுக்கு, ஒருவனானான் - ஒப்பற்ற சினேகிதனானான், எ - று. (௩௩)

846. அருமணி யார மார்ப ரிருவரு மனங்க னன்னார்
மருவிய புலத்துச் சிந்தை மாசுண மன்ன நீரார்
தருமநல் லுருசி யென்னுஞ் சாதுவின் பாதஞ் சேர்ந்து
திருவற மருளக் கேட்டோர் புலங்கண்மேல் வெறுப்புச் சென்றார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சினேகிதனாயிருக்கும்போது), அரும் - அரிதாகிய, மணி-முத்துமணி இரத்தினமணிகளாலாகிய, ஆரம்-மாலைகளை யணிந்த, மார்பர் - மார்பையுடையவர்களாகிய, அனங்கனன்னார் இருவரும் - மன்மதனுக் கொப்பானவர்களாகிய இராஜகுமாரன் மந்திரிகுமாரன் ஆகிய விருவரும், சிந்தை - மனதோடு, மருவிய - சேர்ந்திராநின்ற, புலத்து - பஞ்சேந்திரிய விஷய காமபோகங்களில், மாசுண மன்ன - ஸர்ப்பத்துக்குச் சமானமாகிய, நீரார் - குணமுடையவர்களாய், (இருந்து பின்னர்), தரும நல்லுருசியென்னும் - தர்மருசியென்னும் பெயரையுடைய, சாதுவின் - ஜினமுனிவனுடைய, பாதம் - பாதங்களை, சேர்ந்து - அடைந்து, திருவறம் - ஸ்ரீஜின தருமத்தை, அருள - அவர் கூறியருள, கேட்டு - கேள்வியுற்று, ஓர் - ஒப்பற்ற, புலங்கள்மேல்-இந்திரிய விஷய போகங்களின்மேல், (உண்டாகிய), வெறுப்பு - வெறுப்பில், சென்றார் - சேர்ந்தார்கள், (அதாவது: வைராக்கியத்தை யடைந்தார்கள்), எ - று. (௩௪)

847. மாற்றிடைச் சுழற்றும் மட்டிற் புலங்கண்மேன் மற்றி வற்றை
யாற்றவுந் துறக்க மாற்றின் சுழற்றிய தகலு மாகிற்
காற்றியெம் மனத்து மட்டைக் கடையிலாத் தெளிவை யாக்கு
மாற்றல்சால் துறவென் றோது மருமருந் தளிக்க வென்றார்.

(இ - ள்) (அங்ஙன மடைந்த அவர்கள் அம்முனிவனை நோக்கி), மட்டில்-கள்ளைப்போல் மயக்கத்தைச் செய்யும் படியான, புலங்கள் மேல் - இந்திரிய விஷயங்களிலே, (இஷ்டம், அனிஷ்டம், என்பவைகளில் மெட்டில்லாமல் ராகத்வேஷங்களோடு கூடினால் அது), மாற்றிடை-இந்த ஸம்ஸாரத்திலே, சுழற்றும் - (கள் குடித்தவன் ஹேயோபாதேயமின்றிப் புத்தி கெட்டுச் சுழல்வது போல அவ்வாறு கூடியவனைச்) சுழல்விக்கும், இவற்றை-இந்தப் பஞ்சேந்திரிய விஷய ராகத்வேஷங்களை, ஆற்றவும்-மிகவும், (அதாவது : முழுதிலும்), துறக்க-வர்ஜனை செய்ய (அதாவது: நீக்கிவிட), மாற்றின் - ஸம்ஸாரத்தினுடைய, சுழற்றியது - சுழற்சியாகிய ஜனனமரணமானது, அகலும் ஆகில் - நீங்கி ஆத்மன் **ஸ்வஸ்தபாவத்தையடையு**மானால், எம்மனத்து - எங்களுடைய மனதிலுண்டாகிய, மட்டை - மதுமயக்கத்தை, (அதாவது : கள்ளைப்போல மயக்கத்தைச் செய்யும்படியான, மனோஜ்ஞ, அமனோஜ்ஞ இந்திரிய விஷய ராக த்வேஷங்களை), காற்றி - போக்கி, கடையிலா-முடிவில்லாத, தெளிவை - ஹேயோபாதேய விஜ்ஞானமாகிய வறிவை, ஆக்கும் - உண்டு பண்ணும்படியான, ஆற்றல் சால் - சக்தியில் மிகுந்த, துறவென்று - பாஹியாப்பியந்தர பரிக்கிரக நிவர்த்தி என்று, ஓதும் - சொல்கின்ற, அரும் - பெறுதற்கரிதாகிய, மருந்து - பரமௌஷதமாகிய ஜினதீக்ஷையை, அளிக்க - சிக்ஷையுடன் கொடுக்கவேண்டும், என்றார் - என்று சொன்னார்கள், எ - று. (௫௫)

848. மாதவ னருளிச் சித்தி வருகமற் றிவர்கட் கென்னப்
போதணி குஞ்சி வாங்கப் புணர்ந்துமா தவத்திற் சென்றா
ராதரம் பண்ணு நாமத் தரசிளங் குமரன் பாலின்
மாதிரம் பில்கு நல்ல வார்த்தைமா முனிவ னானன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொன்னபோது), மாதவன்-தர்மருசி முனிவரானவன், இவர்கட்கு - இவ்விருவர்கட்கும், சித்தி - ஸ்வாத்மோபலப்தியாகிய ஸித்தியானது, வருக - வரக்கடவது, என்னா - என்று, அருளி-ஆசீர்வதித்து, போதணி-புஷ்பமாலைகளணிந்த, குஞ்சி - தலைமயிர் முதலானவைகளை, வாங்க - தபோ * தீக்ஷாவிதியின் கிரமத்தால் பரிஹரித்து ஜினதீக்ஷையினை யருள, மாதவத்தில் - பெரிதாகிய தபத்தில், புணர்ந்து - சேர்ந்து, சென்றார் - இவ்விருவரும் சென்றார்கள், (அவர்களுள்), ஆதரம் பண்ணு நாமத்து-ப்ரீதிங்கரனென்னும் பெயருடைய, அரசிளங்குமரன் - இராஜபுத்திரனாகியவன், பாலின் - பால்போல், மாதிரம் - மாதுரியத்தை, பில்கும் - கொடுக்கும், நல்ல - நன்மையாகிய, வார்த்தை - (கேட்

பவர்களுக்குப் பிரியத்தை யுண்டு பண்ணும்படியான) வசனத்தையுடைய, மா - பெரிதாகிய ரித்தியடைந்த, முனிவனுனன் - மஹா முனிவாஞனன், எ - று.

* தீக்ஷாவிதி முதலிய விவரங்களை யதியாச்சாரமென்னும் கிரந்தத்தில் பார்த்துக்கொள்க. (கூசு)

849. முனியிளங் களிறு போல்வார் முகிழ்முலைத் தடங்கட் செவ்வாய்
வனிதைய ரோடும் வானோர் மடந்தையர் மகிழு மாடம்
வினிதையின் புறத்து விட்டார் வேந்திளங் குமர னுய
வனகமா முனிவன் புக்கா னங்கர்ச் சரிகைக் கென்றே.

(இ - ள்) (அவ்வாறான பின்), முனி-வெறுப்பையடைந்த, இளம்- இளமை யாகிய, களிறுபோல்வார் - யானைக்கன்றுகளுக்குச் சமானமாகிய இவ்விருவர்களும், முகிழ் - தாமரை மொக்குப்போன்ற, முலை - ஸ்தனங்களையும், தடம் - விசாலம் பெற்ற, கண் - கண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையுமுடைய, வனிதைய ரோடும் - ஸ்த்ரீமார்களோடு, வானோர்மடந்தையர் - தேவஸ்த்ரீகளும், மகிழும் - சந்தோஷித்துத் தங்கும், மாடம் - உப்பரிகைகளையுடைய, வினிதையின் - அயோத்தியென்னும் பட்டணத்தின், புறத்து - பாஹ்யத்தில் இராநின்ற உத்தியானத்தில், விட்டார் - தங்கள் பிரயாணத்தை நிறுத்தினுர்கள் (அதாவது: அங்குவந்து தங்கினுர்கள்), (அவ்வாறு தங்கியபோது), வேந்திளங் குமாஞய - ராஜபுத்திரனுகிய, அனகம் - பாபாஹிதமாகிய, மாமுனிவன் - பெரிதாகிய தபத்தையுடைய ப்ரீதிங்கர முனிவன், சரிகைக்கென்று - (இல்வாழ்க்கையை யுடைய விசுத்த வம்சத்தினர் எதிர் கொண்டழைத்து ஆஹாரம் கொடுப்பார்களே யானல் ஆஹாரம் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்னும் நியமமுடையவனுய்) சரியா மார்க்கமாக, அங்கர் - அப்பட்டணத்தை, புக்கான் - அடைந்தான், எ - று. (கூஎ)

850. காற்றெதி ரின்றி மண்ணிற் கண்ணுகத் தளவு நோக்கி
மாற்றினை யெறியும் நூல்வாள் வாய்ப்பிடி நடப்ப தேபோ
லேற்றநாண் மீனே டேகும் பிறையென வில்லங் தோறும்
மாற்றின்வெங் துயரந் தீர மருந்துண்பான் போலப் புக்கான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறடைந்தவன்), காற்றெதிரின்றி - (சரியாமார்க்கமாகப் போகிறபோது) எதிர்க்காற்று முதலானவையில்லாமல் பார்த்தும், மண்ணில் - (அதுவல்லாமலும்) பூமியில், கண் - கண்களினல், நுகத்தளவு - ஒரு நுகத்தடிப் பிரமாணம் (அதாவது: ஒரு வில்தூரம்), நோக்கி - (ஜீவபாதை வாராமல் பிரயத் தின பானகப்) பார்த்து, மாற்றினை - ஸம்ஸாரத்தை, எறியும் - சேதிக்கும்படி யான, நூல் - சாஸ்திரோக்த கிரமத்தால், வாள்வாய் - வாளாயுதத்தினுடைய வாயின்மேல், பிடி - ஒரு பெட்டை யானையானது, நடப்பதேபோல் - (மிக ஜாக்

கிரதையாக அல்லது அருமையாக) நடப்பதுபோலவும், ஏற்ற - இசைந்திராநின்ற, நாண்மீனோடு-அன்றன்றைய நட்சத்திரத்தோடு, ஏகும் - கிரமஹானியின்றிச் செல்கின்ற, பிறையென - சந்திரன்போலவும், இல்லந்தோறும் - (வீடு வரிசையாக), ஒவ்வொரு வீட்டிலும், மாற்றின் - ஸம்ஸாரத்தின், வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, துயரம் - துக்கம், தீர - நீங்க, மருந்து - ஔஷதத்தை, உண்பான்போல் - உண்பவனை யொப்ப, புக்கான் - அப்பட்டணத்தின் வீதியில் நடந்தான், எ - று. (௩௮)

851. ஆயிடைக் கணிகை புத்தி சேனைதன் னகத்தைச் சார்ந்த
மாயமி றவத்தி ஞானை வந்தெதிர் கொள்ள மற்ற
வேயெனத் திரண்ட தோளாள் விழுமிய தானஞ் செய்தற்
கேயுநற் குலத்துட் டோன்றற் கேதுவென் னிறைவ வென்றாள்.

(இ - ள்) ஆயிடை - அப்பொழுது, கணிகை - தாசியாகிய, புத்திசேனைதன் - புத்தி ஷேனையினுடைய, அகத்தை - வீட்டை (அதாவது: வீட்டிற்கெதிரே தெருவில்), சார்ந்த - அடைந்த, மாயமில் - மாய்கையில்லாத, தவத்தினானை - தபஸையுடைய அம்முனிவரனை, மற்று - பின்னை, அ - அந்த, வேயெனத்திரண்ட - பச்சை மூங்கில்போல் திரட்சியாகிய, தோளாள் - கைகளையுடைய புத்தி ஷேனையானவள், எதிர்கொள்ள வந்து - எதிர் கொள்ளுதற்கு வந்து, (அவனை நோக்கி), இறைவ - சுவாமிகளே!, விழுமிய - பெரிதாகிய (அதாவது: சத் பாத்திரங்களில் செய்யப்படுவதாகிய), தானஞ்செய்தற்கு - ஆஹாராதி தானங்களைச் செய்வதற்கு, ஏயும் - இசையும்படியான, நற்குலத்துள் - உத்தமஜாதி வம்சங்களில், தோன்றற்கு - பிறப்பதற்கு, ஏது - காரணமானது, என் - என்ன, என்றாள் - என்று கேட்டாள், எ - று. (௩௯)

852. தன்னைநிந் தித்தல் தக்கோர்ப் பழிச்சுதல் தயாவோ டொன்றி
யின்னுயிர்க் கருளை யீதல் புலைசுதேன் கள்ளின் மீண்டு
மன்னிய குணத்தி னிற்றல் மாயமின் மனத்த ராதல்
பன்னருங் குலத்தைப் பண்ணும் பான்மைக்கு நிமித்த மென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு கேட்டவளை அம்முனிவன் நோக்கி), தன்னை நிந்தித்தல் - (உண்மையறியாது பிரமத்தமாகி இந்திரியங்களின் வழியே பந்தகாரணமாய்ச் செல்கின்றனையே என்று அறிந்து) ஆத்ம நிந்தனை பண்ணி (உதய பாவத்தை வெறுத்து உபசம பரிணமத்திற்) கூடுதலும், தக்கோர் - ஞானிகளான பரமாத்மர்களை, பழிச்சுதல் - (தத்குணலப்தியார்த்தம்) ஸ்துதிப்பதும், தயாவோடு-ஜீவதயவோடு, ஒன்றி - பொருந்தி, இன் - இனிமையாகிய, உயிர்க்கு - ஸம்ஸார ஜீவன்களுக்கு, அருளை - காருண்யத்தை, ஈதல் - கொடுப்பதான அபயபிரதானமும் (அதாவது: சத்தியானுசாரத்தினால் செய்யும் பிராணி ஸம்யமமும்), புலைசு -

மாமிசமுண்ணலினின்றும், தேன் - மதுவுண்ணலினின்றும், கள்ளின்-கள்ளுண்ணலினின்றும், மீண்டு - திரும்பி (அதாவது: அவற்றைப் பொசிப்பதில்லையென்று நிவர்த்தி விரதங்கொண்டு), மன்னியகுணத்து - (தாதாத்மிய ஸ்வரூபமான சுத்தோபயோகத்தைப் பெறும்படி) பொருந்திய குணத்தில், நிற்றல் - (ஸம்மியக்ம்திஞான பூர்வகமாக ஸ்ரீ தஜ்ஞானப்பியாசம் பண்ணி) நிற்றலும், மாயமில்-மாயாச்சாரமில்லாத, மனத்தர் ஆதல் - மனதுடையவர்களாதலும், (ஆகிய இச்சுபோபயோகங்கள்), பன்னரும் - சொல்லுதற்கரிய, குலத்தை - மேலான குலத்தை, பண்ணும் - செய்யும்படியான, பான்மைக்கு - பக்குவத்திற்கு, நிமித்தம் - காரணங்களாகும், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (௫0)

853. அருந்தவ னுரைத்த வின்சொ லறவமிர் தார மாந்தித்
திருந்திய குணத்தி னொடும் புலைசுதேன் கள்ளி னீங்கிப்
பொருந்துவ சீல மற்று மாற்றுவ பணிந்து கொண்டாள்
திரிந்துபோய் முனிவன் கானின் விசித்திர மதியைச் சேர்ந்தான்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு), அருந்தவன் - அரிதாகிய தவத்தையுடைய ப்ரீதிங்கரமுனிவனால், உரைத்த - சொல்லப்பட்ட, இன்சொல் - இனிமையான வசனமாகிற, அறவமிர்து - தர்மாமிருதத்தை, ஆர - நிறைவாக, மாந்தி - பொசித்து (அதாவது: கேட்டு), திருந்திய - திருத்தமாகிய, குணத்தினொடும் - குணத்தையுடைய அந்த ட்த்திவேஷியையும், புலைசு - மாமிசத்தினின்றும், தேன் - மதுவினின்றும், கள்ளின் - கள்ளினின்றும், நீங்கி - விலகி (அதாவது: அவற்றைவிட்டு நிவர்த்தி விரதம் ஏற்றுக்கொண்டு), பொருந்துவ - தனக்கிசையும்படியான, சீலம் - சீல விரதங்களின் அமிசங்களையும், மற்றும் - பின்னையும், ஆற்றுவ - செய்யத்தக்கவைகளையும், பணிந்து - முனிவரனை வணங்கி, கொண்டாள்-கைக்கொண்டாள், (அதன்மேல்), முனிவன் - பிரீதிங்கர முனிவன், திரிந்து - ஆஹாரங்கொள்ளாமல் விக்கினமாகி, போய் - சென்று, கானின் - உத்யானத்திலுள்ள, விசித்திரமதியை - விசித்திரமதி முனிவனை, சேர்ந்தான் - அடைந்தான், எ - று. (௫௧)

854. விசித்திர மதியும் வீர விளம்பித்த தென்கொ லென்னப்
பவித்திர முனியும் பைம்பொற் கணிகைபாற் பட்ட வெல்லாம்
விரித்துட னுரைப்பக் கேட்டு வியந்துவெய் துயிர்த்து வேட்கை
யுருத்தெழ விருக்கை நாம முருவமுந் தெரியக் கேட்டான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சேர்ந்தவுடன்), விசித்திரமதியும் - விசித்திரமதிமுனியும், !(இப்பிரீதிங்கர முனிவரனை நோக்கி), வீர - வீர்யாச்சாரத்தைப் பலமாக அனுஷ்டிக்கின்ற வீரபுருஷனே!, விளம்பித்தது - நீ திரும்பிவர இவ்வளவு காலதாமதமானதற்கு, (அப்பட்டணத்தில் சேர்ந்த காரணம்), என் கொல்-யாது?,

என்ன - என்று கேட்க, பவித்திரமுனியும் - பரிசுத்தனை அப்பிரீதிங்கர முனிவனும், பைம்பொன் - பசுமை பொருந்திய பொன்னுபரணங்களையணிந்த, கணிகைபால்- தாசியினிடத்தில், பட்ட வெல்லாம்-உண்டானவைகளையெல்லாம், (அதாவது: அவள் தர்மங்கேட்டது விரதங்கொண்டது முதலியவைகளை யெல்லாம்), விரித்துரைப்ப - விளக்கிச் சொல்ல, கேட்டு - அதைக்கேட்டு, உடன் - அப்பொழுதே, வியந்து-விசித்திர மதி (முனிவன்) ஆச்சரியமுற்று, வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, வேட்கை - காமவிருப்பமானது, உருத்தெழ - தனக்குள் உருவமுற்று அதிகமாக உண்டாக, இருக்கை - அப்பட்டணத்தில் அவளிருக்கும் இடத்தையும், நாமம் - பெயரையும், உருவமும்-ரூபத்தையும், தெரிய - விளங்கும்படியாக, கேட்டான் - அவனிடம் வினவினன், எ - று. (சஉ)

855. வினையின தெழுச்சி தன்னல் வேதனை வசத்த னகி
முனியவன் றனிய னகிப் பாரணைக் கென்று போனன்
றனதிடங் குறுகக் கண்ட தையலா ளுவந்து சால
விநயத்தி னிறைஞ்சிக் கேட்டாள் விரதத்தின் பலனை யன்றே.

(இ - ள்) வினையினது - கருமத்தினது, எழுச்சி தன்னல் - உதயத்தினலே, (மேற் கூறியபடி), வேதனை - காம வேதனையின், வசத்தனகி-வசமானவனகி, முனியவன்-அவ்விசித்ரமதி முனிவனனவன், தனியனகி-தனியானவனய், பாரணைக்கென்று - ஆஹாரங்கொள்ளப் போக வேண்டுமென்று, போனன் - (மறுநாள் சரியா மார்க்கமாக மாயாச்சாரமாய்ப்) போனன், (அவ்வாறு சென்றவன்), தனதிடம்-தன்னுடைய வீட்டை, குறுக - அடைய, கண்ட - பார்த்த, தையலாள்- அந்தப் புத்தி ஷேனையென்னும் கணிகையானவள், உவந்து - ஸந்தோஷித்து, சால - மிகவும், விநயத்தின் - மரியாதையாக, இறைஞ்சி - வணக்கஞ்செய்து, விரதத்தின் - முன்னள் தான் கொண்ட விரதத்தினது, பலனை - பிரதிபலனகுந் தன்மையை, கேட்டாள் - (அவனிடம்) வினவுதலுற்றாள், எ - று. (சங)

856. மோகரா கத்த வாய கதைகளை முனிவன் சொல்லப்
போகரா கத்த வார்த்தைப் புதியனே முனிவ னென்று
நாகரா கத்திற் கெட்டார் கதைகளை நவிற்றப் பின்னும்
வேகரா கத்த னகை மெல்லியல் வெறுப்பச் சொன்னள்.

(இ - ள்) (அவள் அவ்வாறு வினவியதற்கு), முனிவன் - விசித்திரமதி முனிவன், மோகராகத்தவாய - மோகவாஞ்சையாகிய, கதைகளை - சரிதங்களை, சொல்ல - வசனிக்க, (புத்திஷேனை), போகராகத்த - காமபோக வாஞ்சையாகிய, வார்த்தை - வசனத்தைப் பேசுகின்ற, முனிவன் - இம்முனிவன், புதியனே - நேற்று வந்தவனன்றிப் புதியவனே?, என்று - என்று நினைத்து, (அவனை உற்று

நோக்கிப் புதியவனென்றறிந்து), நாகராகத்தில் - நாகர்களுக்குரிய பெரிதாகிய மோக வாஞ்சையினுல், கெட்டார் - கெடுதியுற்றவர்களின், கதைகளை - சரிதங்களை, நவிற்ற - சொல்ல, பின்னும் - அதன்மேலும், (அவன் உபசமமடையாமல்), வேக ராகத்தனுக - தீவிரமாகிய காமவாஞ்சையை அவள் பேரில் உடையவனுக, மெல்லியள் - மிருதுவான சரீரத்தையுடைய அக்கணிகையானவள், வெறுப்ப - வைராக்கியமடையும்படியாக, சொன்னுள் - அடியில் வருமாறு சொல்லினுள், எ - று.

857. எலும்புதோ லீருள் வெண்ணஞ் சூன்குடர் மலங்கண் மூளை
கலந்தநெய்த் தோர் நரம்பு வழுப்பிவை வேறு கண்டால்
விலங்கிமேற் சேர லின்றி வெறுத்துமிழ்ந் துவர்த்துப் போவார்
கலந்திவை கிடந்த குப்பை கண்டுகா முறுவ தென்னே.

(இ - ள்) (அவள், சரீரத்தில்), எலும்பு - அஸ்தியும், தோல் - சருமமும், ஈருள் - ஈரலும், வெண் - வெளுப்பாகிய, நஞ்சு - நஞ்சுக் கொடிகளும், ஊன் - மாம்ஸமும், குடர் - குடலும், மலங்கள் - (நவத்துவாரங்களாலும் சரீரத்தாலும் விளையும்) அசுசிசமூகமும், மூளை - மூளையும், கலந்த - சரீரப்பிரதேசம் முழுதிலும் சேர்ந்திராநின்ற, நெய்த்தோர் - இரத்தமும், நரம்பு - நரம்புகளும், வழுப்பு - கொழுப்பும், (ஆகிய), இவை - இவைகளை, வேறு கண்டால் - வேறு வேருகப் பிரித்துப் பார்த்தால், (அறிவுடையார்), மேல் - இவைகளின் மேலே, சேரலின்றி - சேராமல், விலங்கி - (வெகு தூரத்தில்) விலகி, வெறுத்து - விராகமடைந்து, உமிழ்ந்து - காறியுமிழ்ந்து, உவர்த்து - அருவருத்து, போவார் - போவார்கள், இவை - இவைகளெல்லாம், கலந்து - கூடி, கிடந்த - கிடந்ததாகிய (சரீரமென்னும்), குப்பை - கும்பலை, கண்டு - பார்த்து, காமுறுவது - ஆசைப்படுவது, என்னே - என்ன ஆச்சரியம்!, எ - று. (சு)

858. உணர்வொடு வார்த்தை பார்த்த லுவத்தலு முனிவுங் காமத்
துணையிவை தொடர்ந்து நின்ருல் தூயவே யாகு மன்றிப்
பிணமிது பிணத்தைச் சேர்ந்தால் பிழைத்ததென் பெரிய வின்ப
மணையுமே லென்னச் சாலச் சுளிந்தவள் வெறுத்துப் போனுள்.

(இ - ள்) (மேலும்), உணர்வொடு - (அறிவினுல் செய்கின்ற மனே எண்ணத்தில் ஸ்த்ரீ புமான்கள் உண்டு பண்ணும் காம) நினைப்பினேடு, வார்த்தை - ஒருவரோடொருவர் சம்பாஷிக்கும் வார்த்தையும், பார்த்தல் - ஒத்து நோக்குதலும், உவத்தலும் - சந்தோஷித்தலும், முனிவும் - புலவியென்னும் காமக்கோபமாகிய ஊடலும், (ஆகிய இவ்வைந்தும்), காமத்துணை - காமசௌக்கியம் பெறச் சகாயமாகும், இவை - இவைகளை, தொடர்ந்து நின்ருல் - இருவரும் சேர்ந்து நின்ருல், (இவைகள் மனமொத்த ஸ்த்ரீ புருஷர்கட்கு), தூயவேயாகும் - களங்க

மற்ற காம இன்பஹேதுக்களாகும், அன்றி - அப்படியல்லாமல், (ஸ்திரீ புருஷர் சேரின்), இது - இக்காம அனுபவமானது, பிணம் - பிரேதத்தோடொக்கும், (ஆதலின், விருப்பமற்ற என் உறவை நீ விரும்புவது வெறுக்கத்தக்க செய்கையாகும்; இதை நீ விட்டுவிடுவாய் என்று சொன்னன்; அதற்கவன், பெண்ணே! பிணத்தின் சேர்க்கையிலும் இன்பமேயிருக்கின்றது; ஆதலின்) ,பிணத்தைச் சேர்ந்தால் - அப்படியாகிய பிரேதத்தைக் கூடினல், பிழைத்தது - தவருன காரியமானது, என் - என்ன, அணையுமேல் - ஒருவன் அப்பிணத்தைக் கூடுவானுனல், பெரிய இன்பம் - அதுவே பெரிதான சுகம், என்ன - என்று சொல்ல, அவள் - அக்கணிகையானவள், சால - மிகவும், சுளிந்து - முகங்கடுத்து, வெறுத்து - இம்முனியின்மேல் வெறுப்பையடைந்து, போனள் - பேசாமல் விலகிப் போயினள், எ - று. (சகு)

859. மாலைசாந் தெண்ணெய் சுண்ணம் மஞ்சள்வான் கலிங்கம் வேருச்
சாலநா ளிருக்கி னுந்தங் குணஞ்செவ்வி யழிந்தி டாவா
மூனுலா முடம்பைச் சேர்ந்தா லொருகணத் தழியும் வண்ணம்
வானெலாம் வணக்குஞ் சீல மாய்தலெண் ணுது சொன்னன்.

(இ - ள்) மாலை - புஷ்பமாலையும், சாந்து - சந்தனுதிகளும், எண்ணெய் - வாசனை யெண்ணெயும், சுண்ணம் - கதம்பத்தூள்களும், மஞ்சள் - மஞ்சளும், வான் - அழகிய, கலிங்கம் - பட்டு - வஸ்திர முதலானவைகளும், வேருு - தனியாக, சாலநாள் - வெகுகாலம், இருக்கினும் - இருந்தாலும், தம் - அவைகளுடைய, செவ்விகுணம் - அழகும் ஸ்வபாவமாகிய குணமும், அழிந்திடாவாம் - கெடாதவையாகும், ஊனுலாம் - மாம்ஸாதிகள் வியாபித்த, உடம்பை - சரீரத்தை, சேர்ந்தால் - அடைந்தால், ஒரு கணத்து - அடைந்த ஒரு ஸமயகாலத்துள், அழியும் - குணம் கெட்டு விபாவமடைந்து போம், வண்ணம் - இந்த விதத்தையும், (மோகத்தால்), வானெலாம் - தேவர்களெல்லாம், வணக்கும் - வணங்கும்படியான, சீலம் - சீலாச்சாரமானது, மாய்தல் - நாசமாகிக் குணம் கெட்டு விபாவமடைவதையும், எண்ணுது - மனதில் ஆலோசிக்காமல், (இந்த விசித்திரமதி முனிவன்), சொன்னன் - (கணிகையினிடத்தில் காமானுபவமாய்ச் சேருவோம், நீ இசைவாயாக என்று தன்னிலைமைக்குத் தகாத வார்த்தையைச்) சொல்லினன், எ - று. (சஎ)

860. மோகத்தால் முடையு டம்பின் நாற்றத்தை முனித வின்றிப்
போகத்தாற் கழுமி நிற்கும் புல்லறி வாள ராகுஞ்
சேகற்கா முடையு டம்பைச் சேர்தன்மற் றென்று மென்றிட்
டாகத்தா னினைக்க மாட்டா தருந்தவத் திழிந்து நின்றன்.

(இ - ள்) (மேலும்) மோகத்தால் - மோஹனீய பரிணமோதயத்தால், முடை - துர்க்கந்தமுடைய, உடம்பின் - சரீரத்தினது, நாற்றத்தை - அத்துர்க்

கந்தத்தை, முனிதலின்றி - (ஆத்ம ஞானத்தால் பேத பாவனை பாவித்து) வெறுப்படையாமல், போகத்தால் - அச்சரீரத்தின் காமபோகத்தில், கழுமிநிற்கும்- பொருந்தி நிற்கின்றவர்கள், புல்லறிவாளர் ஆகும் - அற்ப புத்தியையுடைய அஞ் ஞானிகளாவார்கள், *சேகற்கு - மாமிச பட்சண பட்சிகளுக்கு, ஆம் - இரை யாகும்படியான, முடையுடம்பை-துர்நாற்ற சரீரத்தை, சேர்தல்-காமத்தினால் சேர் தலினால், ஒன்றுமென்று இட்டு-சுகம் பொருந்துமென்று கருதி, ஆகத்தான்-(அத னால்) ஆத்மனுக்கு பந்தமாகும்படியான அசுபகர்மத்தினது தன்மையை நெஞ்சினால், நினைக்கமாட்டாது-தியானித்தறிய முடியாமல், அரும்-அரிதாகிய, தவத்து - தபஸி னின்றும், இழிந்து-நழுவி, நின்றான்-கெட்ட நிலைமையை அடைந்தான், எ-று.

*சேவலுக்கு என்னும் பதம், செய்யுளில், சேகற்கு, என வந்தது.

நிற்கும், ஆகும்-இழிவால் அஃறிணை முடிபுபெற்றன ; திணை வழுவமைதி. நிற்கும். வினையாலணையும் பெயர். (சஅ)

861. புழுக்குலம் பொதிந்த யாக்கை புனிதனேன் பொருந்தி னேன்முன்
னழுக்குடம் பிதன்கட் சென்ற வார்வத்தா லென்று தன்னை
யிழித்திடா தழுக்குச் சோரும் புழுக்குலத் திச்சை தன்னால்
வழுக்கினான் மாற்றை யாற்றக் கெடுக்குமா தவத்தின் மாதோ.

(இ - ள்) புழுக்குலம் - கிருமிக் கூட்டங்கள் பொதிந்த - நிறைந்த, யாக்கை - சரீரத்தை, புனிதனேன் - பவித்திராத்மாவாகிய யான், முன் - முன்னே, அழுக்கு - மலங்களோடு கூடிய, உடம்பிதன் கண் - இச்சரீரத்தினிடத் திலே, சென்ற - சென்றதாகிய, ஆர்வத்தால் - ராக பரிணதியினாலே, பொருந்தி னேன் - சேர்ந்து வருத்தமடைந்தேன், என்று - என்று, தன்னை - தான் என்னும் ஆத்மனை, இழித்திடாது - (அசுத்தோப யோகத்திற் சென்றனையே யென்று) நிந்தனை பண்ணாமல், அழுக்கு சோரும் - மலங்கள் சொரிகின்ற, புழுக்குலத்து - புழுக்கூட்டமாகிய சரீரத்தின்மேலாகிய, இச்சைதன்னால்-மோஹ வாஞ்சையினால், மாற்றை - இச்சம்சார பிறப்பை, ஆற்ற - மிகவும், கெடுக்கும் - கெடுத்து ஸமய ஸாரம் தரும்படியான, மா - பெருமை பொருந்திய, தவத்தின் - தபஸினின்றும், வழுக்கினான் - நழுவி விட்டான், எ - று. (சகூ)

862. பொறிப்புலத் தெழுந்த போகத் தாசையைப் போக விட்டு
வெறுத்தெழு மனத்த ராகின் வீட்டின்பம் விளையு மன்றி
மறுத்தெதி ராகச் செல்லின் மாற்றிடைச் சுழல்வ ரென்னுந்
திறத்தினை நினைத்த லில்லான் சீலத்தி னிழிந்து சென்றான்.

(இ - ள்) (இன்னும் மனிதர்), பொறி - பஞ்சேந்திரியங்களின், புலத்து - விஷயங்களிலே, எழுந்த - உண்டாகிய, போகத்து - போகோபபோகங்களினு

லாகிய, ஆசையை - ராகத்தை, போகவிட்டு - பேத பாவனை பண்ணி நீக்கி, வெறுத்து - அவ்விந்திரிய விஷய போகங்களில் விராகமுற்று, எழும் - சுத்தாத்தும ஸ்வரூபத்தில் உண்டாகிய, மனத்தராகில் - ஏகாக்கிர சித்தத்தராகினால் (அவர்கட்கு), வீட்டின்பம் - மோட்ச சௌக்கியம், விளையும் - உண்டாகும், அன்றி - அப்படியில்லாமல், (அவர்கள்), மறுத்து - அதனைத் தடைசெய்து, எதிராகச் செல்லின் - அதற்கு விரோதமாக இந்திரிய விஷய போகங்களில் ராகமுற்றுச் சென்றால், மாற்றிடை - சம்ஸாரத்தில், சுழல்வர் - சுழலுவார்கள், என்னும் - என்கின்ற, திறத்தினை - சுருதஞான வித்தை, நினைத்தலில்லான் - எண்ணாதவனாகி, சீலத்தின் - சீலாச்சாரத்தினின்றும், இழிந்து - நழுவி, சென்றான் - தாழ்ந்த ஸ்திதியிற் புகுந்தான், எ - று. (௯௦)

863. உண்டுநாம் விட்ட வல்லா வுருவில்லை யுலகத் தின்கண்
வண்டுலாங் கூந்த லாகி மாசெலாந் திரண்ட தன்றிக்
கண்டதொன் றில்லை காமங் கண்ணினைப் புதைத்த காலத்
துண்டுநாம் விட்ட வாசை யுவர்த்துமென் றுணர்வி லாதான்.

(இ - ள்) நாம் - சேதனஸ்வரூபமுள்ள ஆத்மனாகிய நாம், உண்டு - அனாதியாகவே அசுத்தசேதனையால் அனுபவித்து, விட்டவல்லா - நீக்கப்பட்டதல்லாத, உருவு - புத்கல பதார்த்தமானது, உலகத்தின் கண் - லோகத்திலே, இல்லை - கிடையாது (அதாவது : உலகத்துள்ள சகல புத்கலங்களையும் ஆத்மன் அசுத்த சேதனையினால், பாவகர்ம, திரவியகர்ம, நோகர்மத்தால் பந்தித்து நின்றதேயாகும், ஆதலின் இதைக்கொண்டு ஆராயுமிடத்து), உலகத்தின்கண் - இவ்வுலகில், (ஸ்த்ரீ ரூபமானது), வண்டு - வண்டுகளானவை, உலாம் - உலாவும்படியான, கூந்தலாகி - அளகத்தை யுடையதாகி, மாசெலாம் - துர்கந்தமுள்ள அணுத்திரள்களெல்லாம், திரண்டதன்றி - ஸ்கந்தரூபமாகப் பரிணமித்ததன்றி, (இதில்), கண்டதொன்றில்லை - பார்த்தது வேறொன்று மில்லை, (ஆதலின்), காமம் - காமராகமானது, கண்ணினை - ஆத்மனது தர்சனத்தை, புதைத்தகாலத்து - மறைத்த அக்காலத்து, உண்டு - அனேகவாரம் அனுபவித்து, நாம் - நம்மால், விட்ட - விடப்பட்ட, ஆசை - இக்காம வாஞ்சையை, உவர்த்துமென்று - வெறுப்போமென்று, உணர்விலாதான் - இந்த விசித்ரமதி முனிவன் ஆலோசித்தல் இல்லாதவனாகினான், எ - று. (௯௧)

864. விலையிலா வாச மாலை தூமத்தால் வேய்ந்த கூந்தற்
றலையினின் றிழிந்த காலைத் தான்றறந் திட்ட தேபோல்
மலையன தவத்து வேடங் கண்டுமுன் வணங்கி மாண்ட
நிலையினின் றிழியப் பின்னை நேரிழை யிகழ்ந்திட் டாளே.

(இ - ள்) விலையிலா - விலை மதிப்பில்லாத (அதாவது : அதிக விலையுள்ள), வாசம் - வாசனைகளையுடைய, மாலை - புஷ்பமாலையானது, தூமத்தால் - அகிற்றூப

முதலியவற்ருல், (வாசனையேற்றி அலங்கரித்து), வேய்ந்த - முடிக்கப்பெற்ற, கூந்தல் - அளகத்தையுடைய, தலையினின்று - தலையினின்றும், இழிந்த காலை - நீங்கின காலத்தில், தான் - அதனை முன்னே உயர்வாக நினைத்துச் சூட்டியவள் தான், துறந்திட்டதேபோல் - மறுபடி கொள்ளாமல் அதனை நீக்கிவிடுவதுபோல, (விசித்ரமதியின்) மலையன - பர்வதம்போல் பெரிதாகிய குணமுடைய, தவத்து வேடம் - தவ உருவத்தை, கண்டு - பார்த்து, முன் - முன்னே, வணங்கி - நமஸ்கரித்து, மாண்ட - பெரிதாகிய, நிலையினின்று - தபோ நிலையினின்றும், இழிய - (அவன்) நழுவ, பின்னை-பிறகு, நேரிழை - நேர்மையான ஆபரணங்களை யணிந்த புத்தி ஷேணையானவள், இகழ்ந்திட்டாள் - இம்முனியை இகழ்ச்சி பண்ணிஞள், எ - று. (௬௨)

865. புகழ்வரம் பாய புத்தி சேனையாந் தோகை தன்னை
யிகழவங் கெழுந்த கோபத் திசைந்தசோ கத்தோ டேகித்
தகைநெடுங் குழலி ஞளைச் சாரலா முபாயந் தேடி
யகநக ரெங்கும் புக்கா ஞவதொன்றிலாமைக் காணு.

(இ - ள்) (அதன்மேல் அவ்விசித்ரமதி முனிவன்), புகழ் - கீர்த்திக்கு, வரம்பாய - அணையாகிய (அதாவது : புகழ்கெடாமல் அணையாய் நின்று அதனை வளர்க்கக் கூடிய), புத்திசேனையாம் - புத்திஷேணையாகிய, தோகை - ஆண்மயில் போன்ற சாயலையுடைய கணிகையானவள், தன்னை - தன்னை, இகழ - இகழ்ச்சி செய்ய, அங்கெழுந்த - அதஞல் அம்முனிக்கப்போது உதித்த, கோபத்து - குரோத பரிணமத்தில், இசைந்த - பொருந்திய, சோகத்தோடு - மன வருத்தத்தோடு, ஏகி - போகி, தகை - அழகையுடைத்தாகிய, நெடும் - நீண்ட, குழலிஞளை - அளகத்தையுடைய அம்மாதை, சாரல் - சேருதற்கு, ஆம் - ஆகின்ற, உபாயம் - தந்திரங்களை, தேடி - ஆராய்ந்து, அகநகர் - உள் நகரிலே, எங்கும் - எவ்விடங்களிலேயும், புக்கான் - புகுந்து பார்த்தவஞகி, (பலரை விசாரித்தும்), ஆவது ஒன்று - ஆகும்படியான தன்மை யாதொன்றும், இலாமை - இல்லாமையை, காணு - கண்டு, எ - று.

இதுவும், அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (௬௩)

866. கடையனப் புரத்து வேந்தன் கந்தமித் திரனென் பாஞ
முடல்சுவைத் துண்டு செல்வா ஞவப்பதோர் படியி ஞனை
மடையனுய்ச் சமைத்துக் காட்டி மற்றந்த மன்ன ஞலத்
துடியிடை புத்தி சேனை தன்னகந் துன்னிஞனே.

(இ - ள்) கடையன் - தர்மாதர்ம•இத்தன்மை யென்றறியாத தாழ்ந்த நிலையனும், (அதாவது : ஹேயோபாதேய வியவஹார நிச்சயமில்லாதவனும்), உடல் சுவைத்துண்டு செல்வான் - பிற ஜீவன்களின் உடல்களை (அதாவது :

மாமிசம் முதலியவைகளை) மென்றுதின்றொழுகுபவனும், அப்புரத்து வேந்தன் - அங்கார த்தரசனும், ஆம் - ஆகிய, கந்தமித்திரன் என்பான் - கந்தமித்ரனென்னும் பெயருடையவன், உவப்பதோர் படியின் - சந்தோஷத்தை யடையும் விதத்தில், மடையனாய் - அவனுக்குச் சமையல்காரனாக அமர்ந்து, ஊனை - மாமிசங்களை, சமைத்துக் காட்டி - பாகம் செய்து அவன் அதேமாதிரி தின்னும்படியாகக் காண்பித்து, மற்று - பிறகு, அந்த மன்னனால் - அவ்வரசன் சகாயத்தினால், (அவளைத் தன்னோடு கூடும்படி அரசனால் அவளுக்கு ஆக்ஞையிடச் செய்து), துடியிடை - உடுக்கைபோலு மிடையையுடைய, அப்புத்திசேனை தன்னகம் - அந்த புத்திஷேணையினிடத்தில், துன்னினான் - சேர்ந்தான், எ - று. (நுச)

867. மௌவலங் குழலிக் காக மயங்கிமா தவத்தை விட்டூன்
செவ்வியைக் காட்டித் தீற்றச் செறிந்திட்ட பாவந் தன்னால்
அவ்வுடல் விட்டு வந்தவ் வளியனிவ் வானை யானே
னிவ்வனத் தியான்றி லோக பச்சத்தி யியம்பக் கேளா.

(இ - ள்) (இவ்வாறு), மௌவல் - முல்லைப் பூமாலையணிந்த, அம் - அழகிய, குழலிக்காக - அளகபாரத்தையுடைய அந்தக் கணிகை மாதிற்காக, மயங்கி - மோஹமடைந்து, மா - பெருமை பொருந்திய, தவத்தை - தபோநிலைமையை, விட்டு - நீங்கி, ஊன் - மாமிசத்தின், செவ்வியை - பாகநலத்தை, காட்டி - அரசனுக்குக் காட்டிச் சந்தோஷத்தை யுண்டாக்கி, தீற்ற - ஊட்டி (அவ்வேசியுடன் கூட அச்செய்கைகட்காக), செறிந்திட்ட - தன்னைச் சேர்ந்த, பாவந்தன்னால் - பாவத்தால், அவ்வுடல்விட்டு - அந்த மனித சரீரத்தைவிட்டு ஆயுரவஸானத்தில், அவ்வளியன் - அந்த ஏழை அஞ்ஞானியாகிய விசித்ரமதி முனிவன், இவ்வியானை யானேன் - மேக விஜயமென்னும் பெயருடைய இந்த யானையாக உற்பவித்தான், (இப்போது), இவ்வனத்து - இந்த உத்தியானத்திலே, யான் - நான், திலோகப் பச்சத்தி - திரிலோகப் பிரஜ்ஞப்தி என்னும் பரமாகமத்தை, இயம்ப - சொல்ல, கேளா - இவ்வியானையானது கேட்டு, எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (நுரு)

868. அப்பிறப் பறிந்து நொந்திட் டவலமுற் றழுந்தி யின்று
மெய்ப்பட வுணர்வு தோன்ற விரதசீ லத்த தாய
திப்படித் திதன்றன் செய்கை யேந்திள முலையி னார்தந்
துப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய்ப் பயனிது சொல்லி னென்முன்.

(இ - ள்) அப்பிறப்பு - பூர்வத்தில்தான் விசித்திரமதியென்னும் முனிவனாகி யிருந்த அந்த ஜென்மத்தை, அறிந்து - (இந்த ஆகமஸாரங் கேட்ட தெளிவினால் ஆத்மசக்தி கொஞ்சம் அதிகமாகவும், கர்மசக்தி உபசமமாகவும், அதனாலுண்டாகிய பவஸ்மிருதியால்) தெரிந்து, நொந்திட்டு - மனம் நொந்து தன்னை

நிந்தித்து, அவலமுற்று - மிக வருத்தமுற்று, அழுந்தி - துக்கத்திலழுந்தி, இன்று - இப்பொழுது, மெய்ப்பட - உண்மையாக, உணர்வு - ஸம்யக்ஞான மானது, தோன்ற - உண்டாக, விரதசீலத்ததாயது - விரதங்களையும் சிலாச்சாரங் களையும் தன் சக்தியானுஸாரத்தினுல் அடைந்ததாகியது, இதன் தன் செய்கை - இந்த யானையினுடைய செயலானது, இப்படித்து - இந்தப் பிரகாரமானது, ஏந்து - மார்பிற்ருங்கிய, இளமுலையினர் தம் - இளமையாகிய தனங்களையுடைய ஸ்திரீமார்களின், துப்பு - பவளத்தையும், தொண்டை - கொவ்வைக்கனியையும், உறழ் - நிகர்த்த, செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், (கொஞ்சுதலாலுண்டாகும் இன்பத்தின்), பயன் - பலனை, சொல்லின் - சொல்லுமிடத்தில், இது - இத்தன்மைத் தாகும், என்ருன் - என்று சொன்னுன், எ - று.

வஜ்ரதந்த முனிவன் இரத்னயுதனுக்குச் சொன்னுனென்றறிக. (௫௬)

869. விரிதிரை வேலி ஞால காவலர் விழுமவெங்நோ
யெரிபுரை நரகத் தன்றி வீழ்ந்திடார் துன்ப வெள்ளத்
திரைபொரு கடலை நீங்கித் துறந்துடன் செறிந்து நோற்பின்
வருமெதிர் கொள்ள வீடும் வானவ ருலகு மன்னு.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்), விழுமம் - இடும்பை பொருந்திய, வெங்நோய் - ஆசையாகிய (அதாவது: விஷயப்பற்ருகிய) நோயுள்ள, விரி - விசாலித்த, திரை - அலைகளையுடைய கடலை, வேலி - வேலியாகவுடைய, ஞாலகாவலர் - இப்பூமி காவலராகிய அரசர்கள், எரிபுரை - அக்னியையொத்த, நரகத்தன்றி - நரககதியில் வீழ்வதல்லாமல், வீழ்ந்திடார் - மற்ற மனிதர் தேவரென்கிற கதிகளில் பொருந்தார்கள், (ஆகையால்), மன்னு - அரசனே!, துன்ப வெள்ளம் - துன்பமென்னும் நீர்ப்பெருக்கோடு கூடிய, திரை - ஜனன மரண மென்கிற அலைகள், பொரு - ஞானமென்னும் கரையோடு பொருதுகின்ற, கடலை - பவக்கடலை, நீங்கி - விலகி, துறந்து - பாஹியாப்பியந்தர பரிக்கிரகங்களை விட்டு, உடன் - உடனே, செறிந்து - பிராணி ஸம்யமம் விஷய ஸம்யமமென்னும் ஈராறடக்கங்களைப் பொருந்தி, நோற்பின் - த்வாதசவித தபசில் நின்ருல், வானவருலகும் - தேவருலகமும், எதிர்கொள்ள - எதிர்கொண்டு நிற்க, வீடும் - மோக்ஷமும், வரும் - உண்டாகும், எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (௫௭)

870. விலையிலா மணியை விட்டுக் காசத்தை மேவ லன்றித்
தலைவனுய்த் தாயை விட்டுத் தன்னடி யாளை யோம்பல்
நிலையிலாப் போக மேவி நின்றுநல் லறத்தை நீங்க
லிலைகுலா மகரப் பைம்பூ ணேந்துதோள் வேந்த வென்ருன்.

(இ - ள்) இலை-(கம்மியரால் அமைக்கப்பெற்ற), இலைக்கொடிகள், குலாம்-பிரகாசிக்கும், மகரம் - மகரவடிவமாகிய, பைம் - பசுமை பொருந்திய பொன்னு லாகிய, பூண் - ஆபாரணத்தை, எந்தும், - தரித்த, தோள் - கைகளையுடைய, வேந்த - அரசனே!, நிலையிலா - நிச்சயமில்லாமல் கெடுகின்ற, போகம் - இந்திரிய விஷய போகங்களை, மேவி நின்று - பொருந்தி நின்று, நல் - நன்மையாகிய, அறத்தை - தர்ம ஸ்வரூபமாகிய ஆத்ம ஸ்வரூப பாவனையை, (அறிந்து பற்றாமல்), நீங்கல் - அதற்கு பகிர்முகமாக அசத் பூதங்களில் மயங்கிச் செல்லுதல், (எப்படிப் பட்ட ஸ்வரூபமுடையதென்றால்), விலையிலா - விலையிடுதலில்லாத (அதாவது : மேலான விலையுள்ள), மணியை - இரத்தினத்தை, விட்டு - குணமறியாமல் விட்டு, காசத்தை - காய்ச்சு மணியை, மேவல் - பொருந்துவதாகும், அன்றி - அதுவல்லாமலும், தலைவனுய் - குடும்பத் தலைவனுகி, தாயை - மாதாவை, விட்டு - ரக்ஷிக்காமல் விட்டு, தன் - தன்னுடைய, அடியாளை - பெண்சாதியை மாத்திரம், ஓம்பல் - இரக்ஷிப்பதுமாகும், என்றான் - என்றும் சொன்னான், எ - று. (௯அ)

871. கடலெனத் தோன்று நீலக் கானலை நீரென் றோடி
யுடலிழந் துழையைப் போல வுறுதியொன் றோர்வ தின்றி
யிடரினை யீனு மின்னுப் பயில்புலத் திவறிச் சென்றேன்
படுதுயர் நரகந் தன்னிற் பதைப்பனோ வடிக ளென்றான்.

(இ - ள்) (இவற்றைக் கேட்டு இரத்தினயுதவாசன்), கடலென - சமுத்திரம்போல, தோன்றும் - தோற்றுகிற, நீலக்கானலை - நீல நிறம் பொருந்திய பேய்த்தேரை, நீரென்று - ஜலமென்று, (நினைத்து), ஓடி - சென்று, உடலிழந்த - சரீரம் விடுகின்ற, உழையைப்போல - மானைப்போல, உறுதி - ஆத்மனுக்கு உறுதியாகிய, ஒன்று - ஒப்பற்ற ஆத்ம குணத்தை, ஓர்வது - அறியுந்தன்மை, இன்றி - இல்லாமல், (அஞ்ஞானத்தால்), இடரினை - துன்பத்தை, ஈனும் - உண்டு பண்ணுகின்ற, இன்னு - பொல்லாங்கினையே, பயில் - பற்றியிருக்கின்ற, புலத்து - பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களில், இவறி - மிகுதியாக இச்சித்து, சென்றேன் - அப்பிரசஸ்தாகத்தில் மிகுதியாகச் சென்றேன், (ஆகையால்), அடிகள் - ஸ்வாமிகளே!, (அந்த அசுபோபயோக பரிண மனத்தால் பாபாஸ்ரவபந்தமாகி அந்த பாபோதயத்தால்), படு - மிகுதியாக உண்டாகின்ற, துயர் - துக்கங்களை யுடைய, நரகந்தன்னில் - நரகத்தில், பதைப்பனோ - (நரககதி நாமோதயத்தால் ஜனித்து) துன்பமடைவேனோ ?, என்றான் - என்று கேட்டான், எ - று.

இழந்த உழையென்பது இழந்துழையெனத் தொகுத்தலாயிற்று. (௯௧)

872. எரியிடைப் பதங்கம் போன்று மிளம்பிடிக் களிறு போன்றுங்
கரிமதத் தளியைப் போன்றுங் கானத்தி னசுணம் போன்றும்

விரகினாற் றூண்டிற் பொன்னை விழுங்கிய மீனைப் போன்றுந்
தெரிவின்றி நுகர்ந்த வெல்லாந் தீரயான் றுறப்ப னென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வினவிப் பின்னரும்), எரியிடை - ஏற்றிய விளக்கின் நெருப்பில், பதங்கம்போன்றும் - (சக்ஷுரிந்திரிய விஷயத்தினால் வந்து வீழ்கின்ற) வீட்டில் பூச்சிபோன்றும், இளம் - இளமையாகிய, பிடிக்களிறுபோன்றும் - (சரீரேந்திரிய விஷயத்தில்) பெட்டை யானைபோலவும், கரி - யானையினுடைய, மதத்து - மதஜலத்தில், அளியைப் போன்றும் - கிராணேந்திரிய விஷயத்தினால் வந்து மொய்க்கின்ற வண்டுக் கூட்டங்கள் போலவும், கானத்தின் - கீதத்தில், அசுணம்போன்றும் - (ஶ்ரோத்திர விஷயத்தினால் மயக்க மடைகின்ற) கேகயப் புள் போலவும், விரகினால் - தந்திரத்தாலாகிய, தூண்டில் - தூண்டில் முள்ளில் பற்றிய, பொன்னை - நாகப்பூச்சியை, விழுங்கிய - ரஸநேந்திரிய விஷயத்தினால் விழுங்குகின்ற, மீனைப்போன்றும் - மஸ்யத்தைப்போலவும், தெரிவின்றி - மயக்கத்தினின்றும் தெளிதலின்றி, (அஞ்ஞானத்தினாலே), நுகர்ந்த வெல்லாம்-அனுபவிக்கப் பெற்றதனாலுண்டாகிய பாபங்களெல்லாம், தீர - நீங்கும்படியாக, யான் - நான், துறப்பன் - இந்திரிய விஷய வாஞ்சையை முழுதும் நீங்கித் தபசைக் கைக்கொள்வேன், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (௯௦)

873. வினைப்பயன் றன்னை வேங்கை முன்விடை போல வஞ்சிச்
சினக்களிற் றுழவன் செம்பொன் முடியினை மகனுக் கீந்திட்
டினத்திடை நீங்கிப் போகு மேறென வேந்து கொங்கை
மினற்கொடிக் குழாத்து நீங்கி மீண்டுபோய் வனம்புக் கானே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னர்), சினம் - கோபம் பொருந்திய களிற்றுழவன் - யானைக்குத் தலைவனாகிய ரத்னாயுத மஹாராஜன், வினை - கருமங்களினது, பயன் தன்னை - உதயத்தினாலாகிய பலங்களுக்கு, வேங்கைமுன் - புலியினெதிர்ப்பட்ட, விடைபோல - விருஷபத்தைப்போல, அஞ்சி - பயந்து, செம்பொன் - சிவந்த பொன்னாலாகிய, முடியினை - கிரீடத்தை, மகனுக்கு - தனது குமாரனுக்கு, ஈந்திட்டு - பட்டாபிஷேக பூர்வகமாகக் கொடுத்து, இனத்திடை - பசுமாட்டுக் கூட்டத்தினின்றும், நீங்கிப்போகும் - பிரிந்து போகின்ற, ஏறென - விருஷபத்தைப்போல, ஏந்தும் - மார்பிற்றரித்த, கொங்கை - ஸ்தனங்களையுடைய, மினல்கொடி - மின்னல் கொடிபோலப் பிரகாசம் பொருந்திய ராஜ ஸ்திரீமார்களின், குழாத்து - கூட்டத்தினின்றும், நீங்கி - விலகி, மீண்டு - மறுபடியும், வனம் - முன் சொன்ன முனிவரனிருக்கின்ற மனோகரவனத்தில், போய் - சென்று, புக்கான் - அம்முனிவரிடஞ் சேர்ந்தான், எ - று. (௯௧)

874. இடையறு தேற்ற காலத் தீயுமோர் முகிலைப் போலும்
வடிவுடைத் தடக்கை வேந்தன் வச்சிர தந்தன் பாதம்

முடியுற வணங்கி மூவர் தொழுதெழ வடிவங் கொண்டா
னிடிமுர சதிர்ந்த தெங்கு மேத்தொலி பரந்த தன்றே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சேர்ந்தபின்), இடையருது-இடைவிடாமல், ஏற்ற - இசைந்திராநின்ற, காலத்து - வருஷகாலத்திலே, ஈயும் - மழை ஜலத்தைக் கொடுக்கின்ற, ஓர் - ஒப்பற்ற, முகிலேப்போலும் - மேகத்தைப்போல தானங் கொடுக்கின்ற, வடிவுடை - ரூபம் பொருந்திய, தடம் - விசாலித்த, கை - கைகளை யுடைய, வேந்தன் - இரத்தினயுத மஹாராஜன், வச்சிரதந்தன் - வஜ்ரதந்தமுனிவ னுடைய, பாதம் - அடிகளில், முடியுற - சிரம் பொருந்த, வணங்கி - நமஸ்கரித்து, மூவர் - தேவர்களும், தொழுதெழும் - வணங்கிச்செல்லும்படியான, வடிவம் - தபோரூபத்தை (அதாவது : ஜினதீக்ஷையை), கொண்டான்-ஏற்றுக்கொண்டான், (அப்போது), இடி - இடியைப்போல் சப்திக்கின்ற, முரசு - பேரிகையானது, அதிர்ந்தது - சப்தித்தது, எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், ஏத்தொலி - ஸ்துதி செய் கின்ற சப்தமானது, பரந்தது - மிகுதியாகப் பரவிற்று, எ - று. (கூஉ)

875. வரையினை யுருக்கும் வச்சி ராயுதன் றுறந்த வந்நா
ளரதன மாலே மைந்தன் காதலா லகத்தி ருந்தா
ளுரையினுக் கரிய வண்ணம் மகனெடுந் துறந்திட் டுள்ளம்
புரையெலா நீங்கி நின்று புற்கலம் வருந்த நோற்றாள்.

(இ - ள்) வரையினை - பர்வதத்தை, உருக்கும் - கெடுக்கும் (அதாவது : கல்லேயும் உடைக்கின்ற சக்தியுள்ள), வச்சிராயுதன் - வஜ்ராயுத மஹாராஜன், துறந்த - தீக்ஷித்த, அந்நாள் - அப்போது, மைந்தன் காதலால் - புத்திரனுகிய இரத்தினயுதன் மேலுள்ள ஆசையால், அகத்து - வீட்டிலேயே, இருந்தாள் - இருந்தவளாகிய, அரதனமாலே - (வஜ்ஜிராயுதன் மனேவியாகிய) இரத்தினமாலே, (மேற் கூறியபடி இரத்தினயுதன் துறவடைந்தபோது), உரையினுக்கு - சொல் வதற்கு, அரிய - அரிதாகிய, வண்ணம் - விதமாக, மகனெடும் - தன் புத்திர னுகிய அந்த இரத்தினயுதனுடனே, துறந்திட்டு - தானும் ஆரியாங்கனேக்குரிய தீக்ஷையைக் கைக்கொண்டு, உள்ளம் - மனதினுல், புரையெலாம் - குற்றங்களெல் லாம், நீங்கி நின்று - விலகும்படியாகப் பிராயச்சித்த விதியின்படி பாவித்து நின்று, புற்கலம் - சரீரம், வருந்த - க்ரசமாகும்படி, நோற்றாள்-அனசனுதிகளேப் பொருந்தி நோன்புகளே நோற்றாள், எ - று.

'வரையினேயுருக்கும்' என்றது வஜ்ஜிராயுதத்திற்கடை. (கூங)

876. கச்சணி முலேயி னர்பாற் காதல்போற் றவத்தின் கண்ணும்
மெச்சிய மனத்த னகி வெயினிலே யாதி யோகின்

பச்சுதி யின்றி நின்று காலங்கள் பலவு நோற்றிட்
டச்சுத கற்பம் புக்கா னரதன மாலை யோடும்.

(இ - ள்) (அதன்மேல் இரத்தினயுதன்), கச்சு - இரவிக்கையை, அணி - அணிந்திராநின்ற, முலையினர்பால் - ஸ்திரீமார்களிடத்தில், காதல்போல் - முன் தனக்கிருந்த போகவாஞ்சையைப்போல (அதாவது: அது எப்படி அதிகரித்திருந்ததோ அவ்விதமாகவே பிறகு), தவத்தின் கண்ணும் - தபஸினிடத்திலும், மெச்சிய - மிகுதியாக விரும்பிய, மனத்தனாகி - மனமுடையவனாகி, வெயினிலையாதி யோகின் - ஆதபயோக முதலான திரிகாலயோகங்களில், பச்சுதியின்றி - நழுவுதலில்லாமல், நின்று - நிலைபெற்று, காலங்கள் பலவும் - ஆயுஷ்ய நாள் வரையிலும் அநேக காலங்கள், நோற்றிட்டு - தபஞ்செய்து, அரதனமாலையோடும் - தனது தாயாகிய இரத்தின மாலையென்னும் ஆரியாங்கனையோடும் (ஆயுரவஸான காலத்து), அச்சுதகற்பம் - அச்சுத கல்பத்தை, புக்கான் - அடைந்தான், எ - று.

877. இருபத்தீ ராழி காலத் திருபத்தீ ராயி ரத்தாண்
டொருவித்தா மமுத முண்ணு வும்பரின் பத்தை யுற்றார்
மருவித்தான் யோகி னின்றான் வச்சிரா யுதனும் பின்னை
நரகத்தாழ்ந் தரவின் செய்கை நவிற்றுவன் நாகர் கோவே.

(இ - ள்) நாகர்கோவே - தரணேந்திரனே!, (அவ்வாறு அச்சுத கல்பத்தை யடைந்த அவ்விருவர்களும்), இருபத்தீராழி காலத்து - இருபத்திரண்டு கடற்கால மாகிய ஆயுஷ்யத்தை யுடைத்தான, இருபத்தீராயிரத்தாண்டு - இருபத்திரண்டாயிரம் வருஷங்களை, ஒருவி - நீங்கி (அதாவது: அவ்வளவு காலஞ்சென்று), அமுதை - தேவாமிர்தத்தை, உண்ணு - மனதினால் புசித்தவர்களாகி, உம்பரின் பத்தை - (இப்படிப்பட்ட) தேவசுகத்தை, உற்றார் - அடைந்தார்கள், வச்சிராயுதனும் - வஜ்ராயுத மஹாமுனியும், தான் - தானென்னும் ஆத்ம ஸ்வரூப பாவனையில், மருவி - சேர்ந்து, யோகின் - யோகத்தில், நின்றான் - நிலைபெற்றான், பின்னை - பிறகு, நரகத்தாழ்ந்த - முன் சொன்ன நாலா நரகத்தில் மூழ்கிய, அரவின் செய்கை - மலைப்பாம்பினது காரியத்தை, நவிற்றுவன் - இனிச் சொல்லுவேன், எ - று.

தாம்-அசை. ' தாழ்ந்த அரவின் ' என்பது, 'தாழ்ந்தரவின்' எனத் தொகுத்தலாயிற்று. (சுகு)

878. பருமித்த கடல்கள் பங்கப் பிரபையிற் பத்தும் பெற்று
நரகத்தி னரிதிற் போந்து நால்வகை யாழி காலந்
திரததா வரத்திற் சென்று தீயவாந் துயர முற்றுப்
பரதத்திற் கச்சை யென்னும் புரத்தின்பால் வேட னானன்.

(இ - ள்) (அவன்), பங்கப்பிரபையில் - பங்கப்பிரபை யென்கிற நாலாநரகத்தில், பருமித்த - உத்கிருஷ்டமாகிய, கடல்கள் பத்தும் - பத்துக் கடல் காலங்களே, பெற்று - தனக்கு ஆயுஷ்யமாகவடைந்து, நரகத்தின் - அந்த நாலாநரகத்தினின்றும், அரிதில் - அருமையாக (அதாவது: நீங்கும் விஷயத்தில் வெகு பிரயாசையின்பேரில் ஆயுரவஸானத்து), போந்து - அந்நரகாயுஷ்யம் நீங்கி வந்து, நால்வகையாழிகாலம் - நாலுவகையான கடற்காலம், திரததாவரத்தில் - த்ரஸஸ்தாவரங்களில், சென்று - அடைந்து சுழன்று, தீயவாம் - கொடியனவாகிய, துயரம் - துன்பங்களே, உற்று - அடைந்து, பாரதத்தில் - பரதக்ஷேத்திரத்தில், கச்சையென்னும் - கச்சையென்கின்ற (பெயருள்ள), புரத்தின்பால் - பட்டணத்தின் பக்கத்துள்ள குறிச்சியுள், வேடனுன் - வேடனுகப் பிறந்தான், எ - று.

'. த்தும்' என்பதில், உம்மை - அசை நிறைப்பொருளது. (சுசு)

879. தாருண கிரண னென்னும் வேடன்றன் மனைவி தாழ்ந்த
வாரிணே யனைய கொங்கை மங்கிதன் சிறுவன் மிக்க
தாருண னுகித் தோன்றித் தலையிலாத் தால துண்டங்
கூரெரி கவர்ந்த தொப்பான் கொடுமையாற் கனலி யொப்பான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வேடனுகப் பிறந்த அவன்), தாருணகிரணனென்னும் - தாருணகிரணனென்னும் பெயரையுடைய, வேடன் தன் - வேடனுடைய, மனைவி - பெண்சாதியும், தாழ்ந்த - தொங்கப்பட்ட, வார் இணையனைய - இரண்டு தோல் துண்டுகளுக்கு ஒப்பாகிய, கொங்கை-ஸ்தனங்களையுடையவளும், (ஆகிய), மங்கிதன் - மங்கி யென்பவளுடைய, சிறுவன் - புத்திரனு, மிக்க தாருணனுகி- அதிதாருணனென்னும் பெயருடையவனுகி, தோன்றி - விளங்கி, (அதாவது: அவ்வேடனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் புத்திரனுகி விளங்கி), தலையிலா - மட்டை முதலியவற்றையுடைய மேற்பாகம் இல்லாத, கூர் எரிகவர்ந்தது - மிகுந்த நெருப்புபற்றிக் கரிந்ததாகிய, தாலதுண்டம் - பனங்கட்டையை, ஒப்பான் - நிகர்த்தவனுய் விளங்கினன், (அதாவது: அந்தக் கரிந்த பனங்கட்டையைப்போன்ற கரிய நிறமுடையவனுய் விளங்கினன், அவன்), கொடுமையால் - பொல்லாங்குத் தொழிலினுல், கனலியொப்பான் - அக்னிக்குச் சமானமாவான், எ - று. (சுஎ)

880. பாவந்தா னுருவங் கொண்டெவ் வுயிரையும் படுக்க வேண்டிச்
சாபஞ்செஞ் சரங்க ளேந்தித் திரிகின்ற தனையான் வந்து
கோபந்தா னுதி யுள்ளான் கொலையிலா னந்தத் தோடும்
வேபந்தா னுயிர்கட் காக்கி விலங்கன்மே லேறி னனே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு பிறந்து வளர்ந்திருக்கும்போது), பாவந்தான்-பாபமே, உருவங்கொண்டு - ஒரு மனித ரூபத்தைக்கொண்டு, எவ்வுயிரையும் - எல்லாப்

பிராணிகளையும், படுக்கவேண்டி - துன்பப்படுத்திக் கொல்லவேண்டி, சாபம் - வில்லையும், செஞ்சரங்கள் - செம்மையாகிய (அதாவது: ஆயுத நேர்மைப்படி அமைந்த) அம்புகளையும், ஏந்தி - தரித்து, திரிகின்ற தனையான் - திரிவதை நிகர்த்தவனாகிய அவ்வேடன், கோபந்தானுதியுள்ளான் - அனந்தானுபந்தியென்னும் குரோதமுடையவனாகி, கொலையில் - கொலை செய்வதில், ஆனந்தத்தோடும் - ஹிம்ஸானந்தத்துடன், உயிர்கட்கு - ஜீவன்களுக்கு, வேபம் - நடுக்கத்தை, ஆக்கி - உண்டுபண்ணி, வந்து - ஒரு பர்வத சமீபத்தில் வந்து சேர்ந்து, விலங்கல் மேல் - அப்பர்வதத்தின் மேல், ஏறினான் - எத்ரேச்சையாக ஏறினான், எ - று

மூன்றிடத்தும், தான் - அசை. (௬௮)

881. வரைமிசை யோகி னின்ற வச்சிரா யுதனைக் காணா
வெரியென விழித்து வேரத் தெழுந்ததோர் கோபத் தீயால்
வரையினை முருக்கு வான்போற் கணத்திடை வந்து கூடித்
தெரிவிலான் செய்த தீமை செப்புதற் கரிய தொன்றே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு ஏறிய பின்), வரைமிசை - அந்தப் பர்வதத்தின்மேல், யோகின் - யோகத்திலே, நின்ற - நிலைபெற்றிருந்த, வச்சிராயுதனை - வச்சிராயுத மஹாமுனியை, காணா - கண்டு, எரியென - அக்கினிபோல, விழித்து - கண்ணை விழித்து, வேரத்து - வைரபாவத்தினால், எழுந்த - உண்டாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, கோபத்தீயால் - கோபாக்கினியால், வரையினை - பர்வதத்தை, முருக்குவான் போல் - அழிப்பவன்போல, கணத்திடை - ஒருக்ஷண நேரத்திற்குள்ளே, வந்து - ஓட்டமாக வந்து, கூடி - முனிவரன் சமீபஞ்சேர்ந்து, தெரிவிலான் - அறிவிலியாகிய அவ்வேடன், (அவர்க்குக் கொடுமையைச் செய்யத் தொடங்கினான்), செய்த - அவ்வாறு செய்த, தீமை - உபஸர்க்கம், செப்புதற்கு - சொல்வதற்கு, அரியது - அருமையானதாகிய, ஒன்று - ஒன்றாம், எ - று.

'என்றே' என்பதில், ஏ - அசை. (௬௯)

882. கூர்நுனைப் பகழி கொண்டு செவியிடைக் குடையுங் குத்துங்
கார்முகங் கொண்டு நின்று மத்தகத் தடிக்குங் கையிற்
கூர்முளின் சலாகை யேற்றுங் குறங்கிடைக் கொடியைச் சுற்றி
நீர்விழக் கடையும் பாதத் தடிக்குநீண் முளையை நின்றே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு கொடுமை செய்யத் தொடங்கிய அவன்), கூர்நுனை - கூர்மை பொருந்திய முனையையுடைய, பகழி - அம்பை, கொண்டு - கையிற்பற்றிக்கொண்டு (அதனால்), செவியிடை - அம்முனிவனுடைய காதிலே, குடையும் - குடைவானும், குத்தும் - குத்துவானும், கார்முகங்கொண்டு - வில்லையெடுத்துக்கொண்டு, நின்று - எதிரில் நின்று, மத்தகத்து - தலையில், அடிக்கும் - அடிப்

பவனும், கையில் - அம்முனிவானுடைய கையில், கூர் - கூர்மை பொருந்திய, முள்ளின்சலாகை - முள்ளைப்போன்ற சலாகைகளை, எற்றும்-எற்றுவானும், குறங்கிடை - துடையில், கொடியைச்சுற்றி - கொடியினைச்சுற்றி, நீர்விழ - செந்நீர்விழ (அதாவது: இரத்தஞ் சொரியும்படி), கடையும் - கடைபவனும், பாதத்து-காலில், நீண்முளையை - நீண்ட முளைகளை, (அதாவது : முளைக்கொம்புகளை), அடிக்கும் - அடிப்பவனும், நின்று - இன்னும் நீங்காமல் நின்ற, எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (எ0)

883. அச்சுமுட் கொண்டு சுற்று மடித்திடும் வயிர வாணி
யுச்சியுட் புடைத்தி ழுத்திட் டோடியங் கெறியுங் கல்லால்
கைச்சிலை கணையைக் கோத்துக் காதள வெய்த வாங்கி
யச்சுறத் தோன்று மிவ்வா றிடும்பைக ளனேகஞ் செய்தான்.

(இ - ள்) அச்சுமுட்கொண்டு - அச்சங்கரணை முள்ளுகளைக் கொண்டு, சுற்றும் - முனிவனைச் சுற்றிலும், அடித்திடும் - அடிப்பவனும், வயிரவாணி - வைரம் பொருந்திய ஆணிகளை, உச்சியுள் - தலையில், புடைத்து - அடித்து, இழுத்திட்டு - இழுத்து, ஓடி - தூரத்தில் சென்று, அங்கு - அவ்விடத்தினின்றும், கல்லால் - கற்களினால், எறியும் - எறிபவனும், கை - தன்கையிலிராநின்ற, சிலை - வில்லில், கணையை - அம்புகளை, கோத்து - தொடுத்து, காதளவெய்த - தன் காது பரியந்தம் அடையும்படி, வாங்கி - நாரியை இழுத்து, அச்சுற - யாவர்களும் நடுங்கும்படி, தோன்றும் - தோன்றுபவனும், (ஆகி), இவ்வாறு - இந்தப் பிரகாரம், இடும்பைகள் - உபஸருக்கங்களை, அனேகம் - இன்னும் பலவாகவும், செய்தான் - செய்தனன், எ - று. (எக)

884. எரிசொரிந் திட்ட வண்ண மிவன்செய்த விடும்பை யெல்லாந்
தெரிவதொன் றின்றி நின்றம் முனிவனும் பொறுத்துச் சிந்தைத்
தருமநற் றியானத் தோடுஞ் சென்றுதன் னுடம்பு நீங்கித்
திருமலி யுலகத் துச்சி சவ்வட்ட சித்தி புக்கான்.

(இ - ள்) எரி - அக்கினியை, சொரிந்திட்ட வண்ணம் - சொரிந்த விதம் போல, இவன் - இவ்வேடனால், செய்த - செய்யப்பட்ட, இடும்பையெல்லாம் - துன்பங்களையெல்லாம், தெரிவதொன்றின்றி நின்று - தெரிதலில்லாமல் (ஆத்ம பாவனையிலேயே மனவசன காயங்களை நிறுத்தி), அம்முனிவனும் - அவ்வஜ்ராயுத முனிவனும், பொறுத்து - உபசருக்கமென்னும் வதை பரீஷஹ ஜெயம் செய்து, சிந்தை - மனது, தரும நற்றியானத்தோடும் - (ஆஜ்ஞா, அபாய, விபாக, சம்ஸ்தான விசயமென்னும்) நல்ல தருமத்தியானத்தோடும், சென்று - செல்ல, தன் னுடம்பு - தனது சரீரத்தை, நீங்கி - விட்டு, உலகத்துச்சி - ஊர்த்துவ லோகத்

துள்ளதாகிய, திருமலி - (ஸம்ஸார சுகத்துள் மேலாகிய) செல்வம் நிறைந்த, சவ்வட்ட சித்தி - ஸர்வார்த்த சித்தியென்னும் அஹமிந்திர விமானத்தில், புக்கான் - புகுந்து தேவனுகியவதரித்தான், எ - று. (எஉ)

885 முப்பத்து மூன்று தன்னுல் முரணிய வாழி காலம்
முப்பத்து மூன்றி யாண்டா யிரமிடை விட்டு முண்ணு
முப்பத்து மூன்று பக்க முயிர்ப்பிடை முடிவு பெற்முன்
முப்பத்து மூன்ற திச்சா ரிணேயிலா முனிவன் முனே.

(இ - ள்) முப்பத்து மூன்று - (ஸர்வதோஷப் பிராயச்சித்தம்) முப்பத்து மூன்றிலேயும், அதிச்சாரிணேயிலா - அதிசாரமில்லாமல் பாவித்து அனுஷ்டித்த, முனிவன் தான் - வஜ்ராயுத முனிவனுனவன், (மேற் கூறியபடி அஹமிந்திர லோகத்தில் ஸர்வார்த்தஸித்தி விமானத்திற்றேவனுகி), முப்பத்துமூன்று பக்கம் இடை - முப்பத்துமூன்று பக்ஷமாகிய பதினுறரை மாதத்திற்கொருதடவை, உயிர்ப்பு - உச்வாஸ நிச்சுவாசத்தை யுடையவனுகி, முப்பத்து மூன்றுயிராமாண்டு - முப்பத்து மூவாயிரம் வருஷகாலம், இடைவிட்டு - இடையிற் கழிய, உண்ணு - ஆகாரம் உண்டு, (அதாவது: மனஸாஹார திருப்தனுகி), முப்பத்துமூன்று தன்னுல் - முப்பத்து மூன்றுல், முரணிய - குணிக்கப்பட்ட, ஆழிகாலம் - கடற்காலம் (அதாவது: முப்பத்துமூன்று கடற்காலம்), முடிவு - ஆயுஷ்ய முடிவை, பெற்முன் - அடைந்தான், எ - று.

'விட்டு முண்ணு' என்பதில் உம்மை - அசை.

ஸர்வதோஷப் பிராயச்சித்தம் முப்பத்து மூன்றின் விவரங்களை, ஸர்வதோஷப் பிராயச்சித்த ஆராதனுவிதானமென்னும் நூலில் பார்த்துக்கொள்க. (எ௩)

886 அவதிதன் விமானத் தின்கீழ் நாழிகை யளவுஞ் செல்லு
முவதிகள் யாது மின்றி யொப்பிலா வுருவத் தாலே
சிவகதி யாரைப் போல வின்பத்துச் செறிந்தி ருந்தான்
றவநெறி நின்ற வீரன் றன்மையா ரறிய வல்லார்.

(இ - ள்) (இன்னும்), அவதி - அவதிஜ்ஞானமானது, தன்-தன்னுடைய, விமானத்தின் கீழ் - விமானத்திற்குக் கீழே, நாழிகையளவும் - த்ரஸநாழிகை பரியந்தம், செல்லும் - செல்லக்கூடியதாகும், உவதிகள் - ஸ்த்ரீசமூகங்கள், யாதும் - சிறிதும், இன்றி - இல்லாமல், ஒப்பிலா - உபமையில்லாத, உருவத்தால்- தேவ சரீரத்தால், சிவகதியாரைப்போல - பேரின்பமுற்றவர்களுக்கு ஒருவாறுப் பாக, இன்பத்து - (தனதாயுஷ்யபரியந்தம்) இப்படிப்பட்ட ஸர்வார்த்தஸித்தி சுகத்தில், செறிந்திருந்தான் - சேர்ந்திருந்தான், தவநெறி - தபோநெறியின்படி,

நின்ற-அனுஷ்டித்து உபசருக்கங்களைப் பொறுத்துத் தளர்வின்றி நின்ற, வீரன் - வீர புருஷனாகிய இம்முனிவனுடைய, தன்மை - ஸ்வபாவத்தை, யார் - எவர்கள், அறியவல்லார் - அறிய வல்லமையை யுடையவர்கள், (ஞானிகளால்தான் அறிய முடியும்), எ - று. (எச)

887. கூன்சிலைப் பகழி கோத்துக் கொடியவன் குழைய வாங்கி
மான்களும் மரையும் வீழ்த்து முனிவனை வருத்திப் பாவி
தான்சில நாளி லேழா நரகத்தைச் செறிந்து காட்டிற்
றேன்சுடு தீயி னீப்போற் றிகைத்துப்போய் நிலத்து வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்) (அதன்மேல்), கொடியவன் - பாபிஷ்டனாகிய அவ்வேடன், கூன் - வளைவையுடைய, சிலை - வில்லில், பகழிகோத்து - அம்பைத் தொடுத்து, குழைய - வளையும்படியாக, வாங்கி - நாரியை இழுத்துவிட்டு, (அதனால்), மான்களும் - மான்களையும், மரையும் - சமீமிருகங்களையும், வீழ்த்து - கொன்று வீழ்த்தி, முனிவனை - முனிவரனை, வருத்தி - உபசருக்கமும் செய்து, பாவிதான் - அந்தப் பாவியானவன், சில நாளில் - கொஞ்சநாளில் (மரண மடைந்து), ஏழாநரகத்தை - தமத்தமப் பிரபையென்னும் சப்தம நரகத்தில், செறிந்து - சேர்ந்து, காட்டில் - வனத்தில், சுடுதீயின் - சுடுகின்ற அக்னியில், (அகப்பட்ட), தேனீப்போல் - தேனீயானது மயக்கமுறுவதுபோல, திகைத்து - மயங்கி, போய் - (அந்நரகத்தில் மேல் பாகத்திலிருந்து தலை கீழாகத் தொங்குகின்ற நரகாவாச உபபாதத்தினின்றும் சரீர நிறைந்து) போய், நிலத்து - அந்நரகத்தின் அடிப்பூமியில், வீழ்ந்தான் - விழுந்தான், எ - று. (எரு)

888. வீழ்ந்தவக் கணத்துத் தண்டால் விழுப்பற வதுக்கி யிட்டுச்
சூழ்ந்தவ ருருக்கும் செம்பின் குட்டுவத் துடம்பு காட்டிட்
டாழ்ந்தவன் றன்னை வாங்கிச் செக்கிலிட் டரைத்திட் டாற்றச்
சூழ்ந்தமுள் ளிலவ மேற்றித் துயரங்கள் பலவுஞ் செய்தார்.

(இ - ள்) வீழ்ந்த - அப்படி நரக பூமியில் விழுந்த, அக்கணத்து - அப்பொழுதே, சூழ்ந்தவர் - அவ்விடத்துச் சூழ்ந்திராநின்ற புராதன நாரகர்கள், (இப்புது நாரகனைக் கண்டதும்), தண்டால் - தடிகளால், விழுப்பற - அஞ்சாரம் நீங்கும்படி, அதுக்கியிட்டு - அடித்து, உருக்கும் - உருக்கப்பட்ட, செம்பின் குட்டுவத்து - செப்புக் குழம்பிலே, உடம்பு - இவனுடைய சரீரத்தை, காட்டிட்டு - காண்பித்து, (அதாவது: பரிசிக்கத்தள்ளி); ஆழ்ந்தவன் தன்னை - அதில் வீழ்ந்து துடிக்கின்ற அவனை, வாங்கி - அதினின்றும் எடுத்து, செக்கிலிட்டரைத்திட்டு - செக்கில் போட்டுச் சரீரம் நொறுங்கும்படியாக ஆட்டி, ஆற்ற - மிகவும், சூழ்ந்த - சேர்ந்த, முள்ளிலவம் - முட்களையுடைய முள்ளிலவ மரத்தின்மேல், ஏற்றி-ஏறும்

படியாகச் செய்தும், துயரங்கள் பலவும் - இவையல்லாமலும் இன்னும் அனேக மாகிய துன்பங்களையும், செய்தார் - (இவனுக்குச்) செய்தார்கள், எ - று. (எசு)

889. பாவைதா னடித்த பந்திற் பாவிதான் புகையைஞ் ஞூற்றை
யோவிலா தெழுந்து வீழ்ந்தைஞ் ஞூறுவில் லுயர்ந்து டம்பாற்
றாவிலாத் துன்ப முற்றான் தன்னிலை தளர்க்கொ ணாத
வாயுவா லாங்குப் பெற்ற வாழிகா லத்தை யெல்லாம்.

(இ - ள்) (அப்போது), தன்னிலை - தனக்குக் கட்டின ஆயுஷ்யத்தின் ஸ்திதியை, தளர்க்கொணாத - நடுவில் நீக்கிக் குறைக்க முடியாத, ஆயுவால் - நாகாயுஷ்யத்தினால், ஆங்கு - அந்த ஏழா நரகத்தில், பெற்ற - தனக்காயுஷ்ய மாகப்பெற்ற, ஆழி காலத்தை யெல்லாம் - கடற் காலங்கள் முழுமையும், ஐந்நூறு வில்லுயர்ந்த - ஐந்நூறு வில்லுன்னதமாகிய, உடம்பால் - சரீரத்தினால், பாவை தான் - சித்திரப்பாவை போன்ற ஒரு ஸ்த்ரீயினாலே, அடித்த - அடிக்கப்பட்ட, பந்தில் - பந்தைப்போல், பாவி தான் - மிகுதியான பாபகர்மத்தையுடைய இந்த நாரகனானவன், புகை யைந்நூற்றை - ஐந்நூறு யோசனை உன்னதம், ஓவிலாது - இடைவிடாமல், எழுந்து - நரக பூமியினின்றும் மேலே கிளம்பி, வீழ்ந்து - தலை கீழாக வீழ்ந்து, தாவிலா - குறையாத, (அதாவது: மிகுதியாகிய), துன்பம் - துக்கத்தை, உற்றான் - அடைந்தான், எ - று.

'ஐந்நூற்றை' என்பதில், ஐ - சாரியை. (எஎ)

890. ஆர்வத்தா லொருவ னானை யாயினா னொருவ னின்ற
வோத்தா னரகத் தாழ்ந்தான் விளம்பிய விலார்க ளின்ப
பாரத்தை முடியச் சென்றார் பன்னகர்க் கிறைவ பாரா
யார்வசெற் றங்க ளின்றிப் பகைநமக் கில்லை கண்டாய்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு), ஆர்வத்தால்-அப்பிரசஸ்தராக பரிணதியினால், ஒரு வன்-ஸிம்மஸேன மஹாராஜனான ஒருவன், ஆனையாயினான்-முதலில் யானையாகப் பிறந்தான், நின்ற - அவன்பேரில் ஏற்பட்டு நின்ற, வோத்தால் - த்வேஷபரி ணதியினாலே, ஒருவன் - அவனுடைய மந்திரியாகிய சத்திய கோஷனென்னும் ஒருவன், நரகத்தாழ்ந்தான் - நரகத்தில் பிறந்து மூழ்கினான், விளம்பிய - இப் போது சொல்லப்பட்ட ராகத்வேஷ பரிணதிகள், இலார்கள் - இல்லாதவர்கள், இன்ப பாரத்தை - சௌக்கிய சமூகத்தில், முடிய - முழுதிலும், சென்றார் - அடைந்தார்கள், பன்னகர்க்கு - பவணலோகத்து பவணதேவர்களுக்கு, இறைவ - நாதனாகிய தரணேந்திரனே!, நமக்கு - ஆத்மனாகிய நமக்கு, ஆர்வ செற்றங்க ளின்றி - ராகத்வேஷங்களே யல்லாமல், பகை - வேறொரு பகையானது, இல்லை - உண்டாவதில்லை, பாராய் - இவற்றை நீ நன்றாக யோஜித்துப்பார், (என்று ஆதித் யாபதேவன் சொன்னான்), எ - று.

கண்டாய் - அசை. (எஅ)

எட்டாவது:

வச்சிராயுதனணுத்தாம்புக்க சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஒன்பதாவது :

பலதேவன் சுவர்க்கம்புக்க சருக்கம்

891. மந்திரி மன்னன் றம்மின் மாறுமா றாகிக் கீழ்மே
லிந்திய மைந்து செல்லு மெல்லையை முடியச் சென்றார்
வந்தவர் தம்மிற் கூடு மளவினின் றிளைய னாய
மைந்தனுந் தாயு முற்ற மாற்றினி யுரைக்க லுற்றேன்.

(இ - ள்) மந்திரி - சத்தியகோஷ மந்திரியும், மன்னன் - ஸிம்மஸேன மகாராஜனும், தம்மில் - தங்களுக்குள், (குணங்களினால்), மாறு மாறாகி - வேறு வேறாகி, (அதாவது : ஒருவர் குணத்திற்கொருவர் குணம் விரோதமாய் மந்திரி துர்க்குணத்தையும் இராஜா நற்குணத்தையும் அடைந்து), கீழ் - (மந்திரியானவன் தனது குணத்தினால்) அதோ லோகத்தில் ஏழா நரகத்திலும், மேல் - (அரசனானவன் தனது குணத்தினால்) ஊர்த்துவ லோகத்தில் ஸர்வார்த்த ஸித்தியிலும், இந்தியமைந்து செல்லும் எல்லையை - பஞ்சேந்திரிய ஜீவன்களினால் அடையும்படியான கீழ் மேல் பிரமாண க்ஷேத்திரங்களை, முடிய - முடிவு பெறும்படியாக, சென்றார் - அடைந்தார்கள், அவர் - அவ்விருவர்களும், வந்து - மறுபடியும் மத்திமலோகமாகிய இப்பூமியில் வந்து, தம்மில் - தங்களுக்குள், கூடும் அளவில் - சேர்கின்றதற்குள், இளையனாய - குமாரனாகிய, மைந்தனும் - பூர்ணச்சந்திர புதல்வனும், தாயும் - அவனுடைய தாயாகிய இராமதத்தா தேவியும், உற்ற - அடைந்த, மாற்று - ஸம்ஸாரப் பிறப்புக்களை, இனி - இனிமேல், இன்று - இப்பொழுது, உரைக்கலுற்றேன் - சொல்லத் தொடங்கினேன், (என்று ஆதித்யாபதேவன் சொன்னான்), எ - று. (க)

892. போதொடு தளிர்கள் செற்றிப் பொறிவண்டும் ஞிமிறும் பாடத்
தாதொடு மதுக்கள் வீயுந் தாதகி யுடைய தீப
மோதிய புகைக ணானூ றாயிர முள்ள கன்று
வேதிகை யிரண்டிற் சக்க வாளத்தின் விளங்கு நின்றே.

(இ - ள்) போதொடு - புஷ்பங்களோடு, தளிர்கள் - துளிர்களும், செற்றி - நெருங்கி, பொறி - புள்ளிகளையுடைய, வண்டும் - வண்டுக் கூட்டங்களும், ஞிமிறும் - ஞிமிறினங்களும், பாட - இசைபாட, (அதாவது : கீதம்போல் சப்திக்க), தாதொடு - பூந்தாதுகளோடு, மதுக்கள் - தேன் துளிகளும், வீயும் - சொரிகின்ற, தாதகியுடைய - தாதகி விருட்சங்களை மிகுதியாகவுடைய, தீபம் - தாத

கிஷண்டத்வீபமானது, ஓதிய - சொல்லப்பட்ட, நான்குனூறாயிரம் புகைகள் - நாலு லட்சம் யோஜனைகள், உள்ளகன்று - உள்ளே விஸ்தீர்ணமுடையதாகி, வேதிகை யிரண்டின் - (தன்னை உட்புறமும், வெளிப்புறமும், சூழ்ந்த மஹா லவண, காளோதக, சமுத்திரங்களினுடைய வஜ்ரவேதிகைகள் இரண்டினால்), சக்கவாளத்தின் - சக்ரவாள கிரியைப்போல வட்டமாய்ச் (சூழ்ந்ததாகி), நின்று - நிலைபெற்று, விளங்கும் - விளங்கிக் கொண்டிருக்கும், எ - று.

ஏ - அசை. (உ)

893. மந்தர மிரண்டு மாண்ட குலமலை பன்னி ரண்டி
னந்தரத் தாறு நாலே ழாமத னகத்துக் கீழ்பான்
மந்தர மதற்கு மேல்பாற் சீதுதை வடக ரைக்கட்
கந்திலை யென்னு நாடு காமுறுந் தகைய துண்டே.

(இ - ள்) (அந்தத் தாதகிஷண்ட த்வீபத்திலே), மந்தரம் - மந்தரபர்வதங்கள், இரண்டு - கீழ்பாகத்தில் ஒன்று மேல் பாகத்தில் ஒன்றுமாக இரண்டாகும், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, குலமலை - குல பர்வதங்கள், பன்னிரண்டின் - ஒரு ஒரு பக்கத்துக்கு ஆறு ஆறு ஆக அமைந்த பன்னிரண்டின், அந்தரத்து - அந்தரங்களிலே, (அத்திபத்தில் செல்லா நின்ற), ஆறு - (கங்கா, சிந்து, முதலாகிய) மஹா நதிகள், நாலேழாம் - ஒரு பக்கத்துக்குப் பதினாலாக இரண்டு பக்கமுஞ் சேர்ந்து இருபத்தெட்டாகும், அதனகத்து - அப்படிப்பட்ட அத்தீபத்தினுடைய மத்தியில், கீழ்பால் - கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள, மந்தரமதற்கு-மந்தர பர்வதத்திற்கு, மேல் பால் - அபர பாகத்தில், (உள்ள), சீதுதை - சீதோதா நதியினுடைய, வட கரைக்கண்-வட கரையிலே, கந்திலையென்னும் - கந்திலா வென்கிற, நாடு - தேசமானது - காமுறும் - யாவர்களும் விரும்பும்படியான, தகையது - குணமுடையதாகி, உண்டு - உள்ளது, எ - று. (ந)

894. விலங்கல்வீ ழருவி வேழ மும்மதந் தேறல் வேரி
கலந்துடன் செல்லு மாறு கயந்தலைப் பட்ட காலைச்
சலஞ்சலம் பிரிந்த காத லார்தமைக் கண்ட போழ்தி
லலங்கலங் குழவி னார்போ லமர்ந்தினி தொழுகு நாட்டுள்.

(இ - ள்) விலங்கல் - பர்வதத்தினின்றும், வீழ் - சொரிகின்ற, அருவி - அருவிஜலமும், வேழ மும்மதம் - யானைகளது (கர்ண, கபோல, பீஜமென்கிற ஸ்தானங்களினின்றொழுகும்) மூன்றுவித மதங்களும், தேறல்-தேன் துளிகளும், வேரி - மற்ற வாசனைகளும், கலந்து - கூடி, செல்லும் - செல்கின்ற, ஆறு - நதியானது, கயம் - (நீருற்ற) மடுக்களிலும் அகழியிலும் குளங்களிலும், தலைப்பட்ட காலை - வரத்துக் கால்களால் வந்து சேர்ந்த காலத்திலே, சலஞ்சலம் - (அவைகளி

விருக்கும்) சலஞ்சலமென்னும் சங்குகள், (அப்புதுப்புனலைக் கண்டதும்), பிரிந்த காதலார் தமை - பிரிந்துபோயிருந்த ஆசையையுடைய புருஷர்களை, கண்டபோழ்தில் - (வந்துசேரப்) பார்த்த காலத்தில், அலங்கல் - மாலையை யணிந்திராநின்ற, குழலினர்போல் - அளகபாரத்தையுடைய ஸ்த்ரீமார்களைப்போல, அமர்ந்து - அப்புதுப்புனலை மிகவும் விரும்பி, இனிது - இனிமையாக, ஒழுகும் - செல்கின்ற, நாட்டுள் - (நீர்வளமுள்ள அந்தக்) கந்திலை யென்னுந் தேசத்தில், எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (ச)

895. கதலியின் குலைகள் செம்பொற் கொழுங்கனி கான்று நான்று
மதலையைச் செறிந்த வற்றை மயிலன்ன சாய லார்தங்
குதலையம் புதல்வர்க் குண்ணக் கொடுத்தெடுத் துவக்குஞ் செம்பொன்
மதலைய மாட மூதூ ரயோத்திமா நகர மாமே.

(இ - ள்) (அந்நாட்டின் தலை நகரம்), கதலியின் - வாழைமரத்தினது, குலைகள் - தார்களானவை, செம்பொன் - சிவந்த பொன் போன்ற, கொழும் - செழுமை பொருந்திய, கனி - பழங்களை, கான்று - தோற்றுவித்து, நான்று - தொங்கி, மதலையை - உப்பரிகைகளினுடைய கொடுங்கைகளில், செறிந்து-சேர, அவற்றை - அப்பழங்களை, மயிலன்ன - ஆண்மயில் போன்ற, சாயலார் - சரீரச்சாயலையுடைய ஸ்த்ரீமார்கள், தம் - தங்களுடைய, குதலை - மழலைச் சொற்களையுடைய, அம் - அழகிய, புதல்வர்க்கு - புத்திரர்களுக்கு, உண்ண - தின்னும்படி, கொடுத்து - பறித்துக்கொடுத்து, எடுத்து - அக்குழந்தைகளைத் தூக்கியெடுத்து, உவக்கும் - சந்தோஷிக்கும்படியான, செம்பொன் - சிவந்த பொன்னாலாகிய, மதலைய - தூண்களையுடையனவாகிய, மாடம் - உப்பரிகைகளால் நிறைந்த, மூதூர்-பழமையான ஊராகிய, அயோத்திமாநகரம் ஆம் - அயோத்திமாநகர மென்னும் பெயருடையதாகும், எ - று.

'செறிய' என்னும் செயவெனெச்சம், 'செறிந்து' எனச் செய்தெனெச்சமாகத் திரிந்து வந்தது. (ரு)

896. இரவிபோற் ரூப தீபத் திளையவர் வதன மென்னு
மரவிந்த மலரத் தோன்று மரசன்று னருக தாசன்
வரைபுரை மாட மூதூர் மற்றிதற் கிறைவன் றேவி
சுரிகுழற் கருங்கட் செவ்வாய்த் தோகைசுவ் வதையென் பாளாம்.

(இ - ள்) வரைபுரை - பர்வதம்போல் பெரிதாகிய, மாடம் - உப்பரிகைகளையுடைய, மூதூரிதற்கு - பெரிதாகிய இந்த அயோத்திமாநகரத்திற்கு, இறைவன் - எஜமானனவன், தீபத்து - பிரகாசத்தையுடைய, இளையவர் - இளமைப் பருவம்

பொருந்திய ஸ்த்ரீமார்களுடைய, வதனமென்னும் - முகமென்கிற, அரவிந்தம் - தாமரை மலரானது, மலர - விகஸனத்தை யடையும்படி, இரவிபோல் - சூர்யன் போல், தோன்றும் - தோற்றுகின்ற, தாபம் - பிரதாபத்தையுடைய, அரசன்றான் - ராஜாவாகிய, அருகதாசன் - அர்ஹத்தாஸனென்னும் பெயருடையவன், தேவி - அவனுடைய பட்டத்தரசியானவள், சுரி - சுருண்ட, குழல் - அளகத்தையும், கரும் - கறுத்த, கண் - கண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையுமுடைய, தோகை - ஆண்மயில் போன்றவளாகிய, சுவ்வதையென்பாள் ஆம் - ஸுவ்ரதை யென்னும் பெயருடையவளாவள், எ - று.

தான், மற்று - அசைகள். (சு)

897. அச்சுதைக் கிறைவ னாய வரதன மாலை யந்தக்
கச்சணி முலையி னாட்குப் புதல்வனாய்ப் பிறந்த காலை
நச்சுவேல் வேந்தற் கஞ்சி மன்னவர் நடுங்க வையத்
திச்சையை நிறைத்து வீத பயனிவ னென்று சொன்னார்.

(இ - ள்) அச்சுதைக்கு - அச்சுதகல் பத்துக்கு, இறைவனாய - நாதனாகிய, அரதனமாலை - பூர்வ இரத்தினமாலை யென்பவள், அந்த - இப்போது சொல்லப் பட்ட அந்த, கச்சணி - இரவிக்கையணிந்த, முலையினாட்கு - ஸ்தனங்களையுடைய ஸுவ்ரதைக்கு, புதல்வனாய் - புத்திரனாக, (பிறந்தாள்), பிறந்த காலை - அவ்வாறு ஜனித்த காலத்தில், நச்சு - விஷம் பொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, வேந்தற்கு - அருகத்தாஸ மஹாராஜனுக்கு, மன்னவர் - எல்லாத்தேச வரசர்களும், நடுங்க - பயத்தையடைய, வையத்து - இவ்வுலகிலுள்ளவர்களுடைய, இச்சையை - வறுமையாலுண்டான பொருளாசையை, நிறைத்து - நிறையச் செய்து, (அதாவது : தரித்திரர்க்கு மிகுதியாகத் தானங்கொடுத்து), இவன்-பிறந்த இப்புத்திரன், வீத பயனென்று - வீத பயனென்று, சொன்னார் - (பெரியோர்) நாமகரணஞ் செய்தார்கள், எ - று. (எ)

898. மற்றந்த மன்னன் றேவி வடிநுனைப் பகழி வாட்கட்
சிற்றிடைப் பரவை யல்குற் சினதத்தைச் சிறவ னாகிச்
சுற்றிய காத லால்வந் திரதனு யுதனுந் தோன்ற
வெற்றிவேல் வீரன் பேரும் விபீடண னென்று சொன்னார்.

(இ - ள்) மற்று - பின்னையும், அந்த மன்னன் - அந்த அருகத்தாஸ மஹா ராஜனுடைய, தேவி - மற்றொரு தேவியாகிய, வடி - கூர்மைபெற்ற, நுனை - நுனியையுடைய, பகழி - அம்புபோன்ற, வாள் - ஒளிபெற்ற, கண் - கண்களை யும், சிற்றிடை - மெல்லிய இடையையும், பரவை - அகன்ற, அல்குல் - அல்கு லினையுமுடைய, சினதத்தை - ஜினதத்தைக்கு, இரதனுயுதனும் - பூர்வம் இரத்

னியுத ராஜனுயிருந்து பின்னர் அச்சுத கல்பத்தையடைந்திருந்த தேவன், சுற்றிய-சேர்ந்திராநின்ற, காதலால் - வாஞ்சையினால், வந்து - ஆயுரவஸாநத்துவந்து, சிறுவனாகித்தோன்ற - புத்திரனாகியவதரிக்க, வெற்றி - வெற்றி பொருந்திய, வேல் - வேலையுடைய, வீரன் - வீரபுருஷனாகிய அப்புதல்வனுடைய, பேரும் - நாமமும், விபீடணனென்று - விபீஷணனாகுமென்று, சொன்னார் - பெரியோர் கூறினார்கள் (அதாவது: நாமகரணஞ் செய்தார்கள்), எ - று. (அ)

899. இராமகே சவர்க ளாகி யெழின்மதி நீல மேகந்
தராதலத் திழிந்த போல்வார் தருமமும் புகழும் போன்றுங்
கராமலி கடலி னோதை மதியொடு பெருகும் வண்ணம்
பராபவம் பகைவர்க் காக்கும் படியினால் வளர்வு சென்றார்.

(இ - ள்) எழில் - அழகுடன் பிரகாசியாநின்ற, மதி - சந்திரனும், நீல மேகம் - நீல நிறத்தையுடைய மேகமும், தராதலத்து - இப்பூமியில், இழிந்த போல்வார் - இழிந்ததற்கு ஒப்பானவர்களாகிய இவர்கள், (அதாவது: சந்திரனையும் மேகத்தையும் போன்ற நிறத்தினையுடைய இவர்கள்), இராம கேசவர்களாகி - இராமனும் கேசவனுமாகி (அதாவது: வெண்ணிறமுள்ள வீதபயன் பலராமனைப் போலவும் நீல நிறத்தையுடைய விபீஷணன் வாசுதேவனைப் போலவும் ஆகி), தருமமும் புகழும் போன்றும் - தர்மமும் புகழ்ச்சியும் போலவும், (அதாவது: வெண்மையாகச் சொல்லப்படும் தருமமும் நீல நிறமாக வர்ணிக்கப்படும் கீர்த்தியும் போலவும்), கரா - முதலைகள், மலி - நிறைந்திராநின்ற, கடலின் - ஸமுத்திரத்தினுடைய, ஓதம் - ஜலமானது, மதியொடு - பூர்வபட்ச சந்திரனோடு (கூடி), பெருகும் வண்ணம் - பெருகுகின்ற விதம் போலவும், (அதாவது: நீலநிறக்கடனீர் வெண்ணிறச் சந்திரனோடு சேர்ந்து பொங்குவது போலவும் விளங்கி), பகைவர்க்கு - சத்துரு ராஜாக்களுக்கு, பராபவம் - மானபங்கத்தை, ஆக்கும்படியினால் - உண்டு பண்ணுகின்ற விதத்தினாலும், (அதாவது: வீரத்தினாலும்), வளர்வு சென்றார் - வளர்ந்தார்கள், எ - று.

தர்மம் கீர்த்தி முதலியவற்றை நிறபேதத்தால் வர்ணித்தல் பெரியோர் வழக்கு. (க)

900. குலமலை யிரண்டு போலக் கொற்றவக் குமர ரோங்கி
நிலமகட் கிறைவ ராக நின்றதம் பகைவன் வெம்பி
மலைமிசைப் பருதி யோடு மால்கட லிரண்டு வந்து
நிலமிசைப் பொருவ போன்று நின்றபோர் தொடங்கி னாரே.

(இ - ள்) கொற்றவக்குமரர் - இந்த இராஜ புத்திரர்களிருவரும், குலமலை யிரண்டுபோல - இரண்டு குலகிரிகளைப்போல, ஓங்கி - உயர்ந்து, (இவ்வாறு), நிலம

கட்கு - இப்பூமிக்கு, இறைவராக - அரசர்களாக, (அப்போது), நின்ற - நிலைபெற்ற, தம் பகைவன் - இவர் தம் சத்துருவாகிய பிரதிவாஸுதேவன், வெம்பி - (இவர்களதிகாரத்தைப் பொறுதவனாகிக்) கோபித்து, (யுத்தோன் முகனாக, இவ்விருவகையாரின் படைகளுமெதிர்த்தன; அங்ஙனமெதிர்க்கவே இருவகைப்படை வீரர்களும்), மலைமிசை - உதய பர்வதத்திலெழுந்தருளும், பருதியோடு - சூர்யனோடு, மால் - பெரிதாகிய, கடலிரண்டு வந்து - இரண்டு ஸமுத்திரங்கள் வந்து, நிலமிசை - பூமியின்மேல், பொருவபோன்று - பொருதுவதுபோல, (சூரியனைப் போன்ற தங்கள் அரசர்கள் மலைபோன்ற யானைகளில் ஏறிவரத் தாங்கள் கடல்கள்போல் வந்து), நின்று - நேரே நின்று, போர் தொடங்கினர் - யுத்தம் செய்யவாரம்பித்தார்கள், எ - று. (௧௦)

901. துரகங்க டிரைக ளான சுறவெறி வீர ரானர்
கரிமக ரங்க ளான காற்படை கடல தாகப்
பொருபடை வீரர் கைவாள் புரண்டெழு மீன்க ளாகக்
கரைசெறி நாவாய் தோராய்க் காவலர் காம ரானர்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு போர் தொடங்கியபோது), காற்படை - பதாதிப் படைகள், கடலதாக - ஸமுத்திரமாக, துரகங்கள் - குதிரைகள், திரைகளான - அலைகளாயின, எறி - ஒருவர்க்கொருவர் மேலே ஆயுதங்களையெறிந்து சண்டை தொடுக்கின்ற, வீரர் - ரணவீரர்கள், சுறவானர் - மகரமத்ஸயங்களுக்கு ஒப்பானர்கள், கரி - யானைகள், மகரங்களான - முதலைகளுக் கொப்பாயின, பொரும் - பொருதுகின்ற, படைவீரர் - படைவீரர்களின், கை - கையில் இராநின்ற, வாள் - வாள்கள், புரண்டெழும் - புரண்டு செல்கின்ற, மீன்களாக - மற்ற மத்ஸயங்களுக்கொப்பாக, கரை செறி - துறைமுகக் கரையில் சேரும்படியான, நாவாய் - கப்பல்கள், தோராய் - ரதங்களாக, காவலர் - அரசர்கள், காமரானர் - மீகாமருக்கொப்பானர்கள், எ - று. (௧௧)

902. வில்லொடு வில்வந் தெற்ற வேலொடு வேல்வந் தெற்ற
மல்லொடு மல்ல ரெற்ற வாட்படை வாளோ டெற்றக்
கொல்களி யானை யோடு தேர்களுந் தம்மி லெற்ற
நல்லுளைப் புரவி யோடு புரவிநாட் செய்த போரே.

(இ - ள்) (அங்ஙனமாய் இருதிறப்படைகளும் போர் செய்யும்போது), வில்லொடு - விற்படைகளோடு, வில் வந்தெற்ற - விற்படைகள் வந்து தாக்கவும், வேலொடு - வேலாயுதத்தையுடைய சேனைகளோடு, வேல்வந்தெற்ற - வேலாயுதத்தையுடைய சேனைகள் வந்து தாக்கவும், மல்லொடு - மல்ல யுத்தம் செய்யுமவர்களுடன், மல்லர் - மல்ல யுத்தஞ் செய்பவர்கள், எற்ற - தாக்கவும், வாட்படை - வாள் வல்லவர்கள், வாளோடு - வாள் வல்லார்களுடனே, எற்ற - தாக்கவும், கொல் -

கொலைத்தொழிலையுடைய, களி - கர்வமுடைய, யானையோடு - யானைப்படைகளுடனே, தேர்களும் - ரதங்களும், தம்மில் - தங்கள் தங்கள் இனங்களோடு, எற்ற - தாக்கவும், நல் - நன்மையாகிய, உளை - கழுத்து மயிரையுடைய, புரவியோடு - குதிரைப்படைகளுடன், புரவி - குதிரைப்படைகளும், போர் - போரை, நாட் செய்த - தொடங்கின, எ - று.

நாட் செய்தல் - முதற் போரை நல்ல நாளில் தொடங்கல். (கஉ)

903. கால்பொரக் கதலிக் கானங் கடிதுடன் மடிந்த தேபோற்
கோல்பொரக் கொடியி னீட்டங் குடையொடு மற்று வீழ்ந்த
வேல்பொரக் குருதிக் கும்பிக் குமிழிவிட் டெழுந்த நீல
மால்வரை செங்கற் றூதின் குமிழிவந் தெழுந்த தொன்றே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு செய்த போரில்), கால் - காற்றானது, பொர-மிகுதியாக அடித்தலினாலே, கதலிக்கானம் - வாழைத்தோப்பானது, கடிது - சீக்கிரமாக, உடன் - உடனே, மடிந்ததே போல் - (இலை, பூ, காய்களுடன் ஒடிந்து வீழ்ந்து) நாசமானது போல, கோல் பொர - அம்புகள் தைத்தலாலே, குடையொடு - குடைகளோடு, கொடியினீட்டம் - த்வஜ சமூகங்களும், அற்று வீழ்ந்த - அறுந்து வீழ்ந்தன, கும்பி - யானைகளின் மேலே, வேல் பொர - வேலாயுதமானது தைத்துக்காயமாக்க, குருதி - இரத்தமானது, குமிழிவிட்டு - குமிழியிட்டுக் கொண்டு, எழுந்த - சொரிந்த தோற்றமானது, நீலம் - நீல நிறத்தையுடைய, மால் - பெரிதாகிய, வரை - பர்வதத்தினின்றும், செங்கத்தாதின் குமிழி வந்து - சாதிலிங்கக் குழம்பின் குமிளியானது வெளிப்பட்டு, எழுந்தது-சொரிந்ததாகிய, ஒன்று - ஒரு தோற்றமாகும், எ - று. (கந)

904. விற்படை சரங்கள் வீழ்ந்து மேகங்கள் போல மாய்ந்த
மற்படை யுடன்றெ ழுந்து மடங்கல்போற் பொருது மாய்ந்த
வெற்பகம் பிளந்த வைவா ளெழிலியின் மின்னைப் போன்ற
கொற்றவர் குடைக ளேந்தி நடந்தது குருதி யாறே.

(இ - ள்) விற்படை - வில்லினால் போர் செய்யும் சேனைகள், மேகங்கள் போல - மேகங்கள் மழையைச் சொரிவதுபோல, சரங்கள் - அம்புகள், வீழ்ந்து - மேலே வீழ்ந்து பாய்தலால், மாய்ந்த - உயிரிழந்து மாய்ந்தன, மற்படை - மல்லயுத்தஞ் செய்யுஞ் சேனைகள், உடன்று - கோபித்து, எழுந்து - கிளம்பி, மடங்கல் போல் - ஸிம்மத்தைப்போல, பொருது - யுத்தத்திற் பொருந்திச் சண்டை செய்து, மாய்ந்த - உயிர்விட்டன, வெற்பு - பர்வதம்போற் பெரிதாகிய யானைகளின், அகம் - சரீரத்தினுள்ளே நுழைந்து, பிளந்த - அச்சரீரத்தைப் பிளவு செய்த, வை-கூர்மை பொருந்திய, வாள்-வாள்களானவை, எழிலியின்-மேகத்திற்றோன்றும், மின்னைப்போன்ற - மின்னற்கொடிக் கொப்பாயின, குருதியாறு - இரத்

தப் பிரவாகமானது, கொற்றவர் - ராஜாக்களுடைய, குடைகள் - குடைகளை, ஏந்தி - தரித்துக்கொண்டு, நடந்தது - சென்றது, எ - று. (கச)

905. கால்பொரப் பெண்ணை நெற்றிக் கனிகள்போற் றலைகள் வீழ்ந்த
கோல்பொரக் குளித்த யானைக் குருவிசேர் குன்ற மொத்த
வேல்பொரக் கிடந்த வீரர் வேற்கணார் விழும நோயின்
மால்பொரக் கிடந்த நெஞ்சின் மைந்தர்போன் மயங்கி னாரே.

(இ - ள்) கால்பொர - பலமான காற்றடிக்க, பெண்ணை - பனைமரத்தினுடைய, நெற்றி - மஸ்தகத்தில் இராநின்ற, கனிகள்போல் - பனம் பழங்கள் உதிர்வதுபோல, தலைகள் - படைவீரர்களின் தலைகளானவை, வீழ்ந்த - பூமியில் வீழ்ந்தன, கோல்பொர - சரீரமுழுமையும் அம்புகள் தைத்துக்கொள்ள, குளித்த - அதனால் மறைக்கப்பட்ட, யானை - யானைத்திரள்கள், குருவி சேர் - பட்சிகளால் நிறைந்திருக்கப்பெற்ற, குன்றமொத்த - பர்வதங்களுக்குச் சமானமாயின, வேல் பொர - வேலாயுதங்கள் சரீரத்தில் தைத்துக்கொள்ள, கிடந்த - மூர்ச்சையாகி விழுந்துகிடக்கின்ற, வீரர் - யுத்த வீரர்கள், வேற்கணார் - வேல் போன்ற கண்களையுடைய ஸ்த்ரீமார்களின்மேற்றோன்றிய, விழும நோயின் - வருத்துகின்ற காமநோயினது, மால் - மயக்கமானது, பொர - மிகுதியாக நெருக்கி வருத்த, கிடந்த - வேறொன்றும் தோன்றாமல் கிடந்து மயங்குகின்ற, நெஞ்சின் - மனதையுடைய, மைந்தர்போல - புருஷர்களைப்போல, மயங்கினார் - மயக்கமுற்றவர்களானார்கள், எ - று. (கரு)

906. உருமிடிப் புண்ட நீல மலையென வுருண்ட வேழம்
வரைமிசைப் பருதி போல மன்னவர் வந்து வீழ்ந்தார்
கரைபொரு கலங்கள் போலத் தேர்த்தொகை விழுந்து போன
புரவிகள் கரையைச் சார்ந்த திரையெனப் பொருது மாய்ந்த.

(இ - ள்) உருமிடிப்புண்ட-இடிவிழுந்ததனால் பிளந்து விழப்பட்ட, நீலம்-நீல நிறமுடைய, மலையென - பர்வதம்போல, வேழம் - யானைகள், உருண்ட - உருண்டு மடிந்தன, வரைமிசைப் பருதிபோல - பர்வதத்தின் மேலிருக்கின்ற சூர்யனைப்போல, மன்னவர் - யானைகளின்மேல் வரப்பட்ட அனேக வரசர்கள், வந்து - யுத்த களத்தில் வந்து சண்டையிட்டு, வீழ்ந்தார் - மடிந்தார்கள், கரைபொரு - ஸமுத்திரத்தில் கரைதட்டிக் கவிழ்ந்து போகப்பட்ட, கலங்கள்போல - கப்பல்களைப்போல, தேர்த்தொகை - ரதசமூகங்கள், விழுந்துபோன - விழுந்து முறிந்தன, புரவிகள் - குதிரைகள், கரையைச்சார்ந்த - கரையிற்றாக்கிய, திரையென - அலைகளைப்போல, பொருது - யுத்தத்திற்றாக்கி, மாய்ந்த - உயிரிழந்து மாய்ந்தன, எ - று. (கசு)

907. கொற்றவேன் மன்னர் வேழ கும்பத்தைத் தழுவி வீழ்ந்தார்
வெற்றிப்பொற் கொடியின் கொங்கை மேவினர் தம்மை யொத்தார்
அற்றதோர் கேட கக்கை கவ்விய நரிகண் ணாடிப்
பற்றிய குறளி செல்வா டன்முகம் பார்த்த போலும்.

(இ - ள்) வேழகும்பத்தை - யானை மஸ்தகத்தை, தழுவி - கையாற்றழுவிக்கொண்டு, வீழ்ந்தார் - யுத்தகளத்தில் விழுந்தவர்களாகிய, கொற்றவேல் மன்னர் - வெற்றியுள்ள வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய அரசர்கள், வெற்றிப் பொற்கொடியின் - ஜெயஸ்ரீயினது, கொங்கை - ஸ்தனங்களை, மேவினர் தம்மை - பொருந்தினவர்களை, ஒத்தார் - ஒப்பாயினார்கள், அற்றது - அறுப்புண்டு விழப்பட்டதாகிய, ஓர் - ஒரு, கேடகம் - கேடகத்தோடு கூடிய, கை - கையை, கவ்விய - கடித்து எடுத்துக்கொண்டுபோகின்ற, நரி - குள்ளநரியானது, கண்ணாடி பற்றிய - கண்ணாடியைக் கையில் எடுத்த, குறளி - குறுகிய வடிவுள்ள ஒரு தாதியானவள், செல்வாள் - நடப்பவளாய், தன் முகம் - தனது முகத்தை, பார்த்தபோலும் - பார்க்கின்றதற் கொப்பாகும், எ - று. (கஎ)

908. விழுந்துடன் கிடந்த வேழம் விட்டமூர்ச் சனைகள் பாந்தள்
செழுங்குகைச் சிறிது போந்து சீறுவ தொக்கும் போரி
னழிந்துடன் கிடந்த வீர ரருகுசென் னரியைக் கண்டு
முழஞ்சிடை யுறங்குஞ் சிங்க முனிவதே போன்மு ரன்றார்.

(இ - ள்) விழுந்து - யுத்தகளத்தில் விழுந்து, உடன் - உடனே, கிடந்த - சாகாமல் கிடக்கின்ற, வேழம் - யானைகள், விட்ட - நோய் தாளாமல் விடுகின்ற, மூர்ச்சனைகள் - நினைவு மயங்கிய பெரு மூச்சுகள், பாந்தள் - சர்ப்பமானது, செழும் - செழுமையாகிய, குகை - குகையினின்றும், சிறிது போந்து - கொஞ்சம் வெளியே வந்து, சீறுவது - சீறுகின்ற சப்தத்திற்கு, ஒக்கும் - சமானமாயிருக்கும், போரில் - சண்டையில், அழிந்து - உயிர் போகாமல் பலமழிந்து, உடன் - உடனே, கிடந்த - விழுந்து கிடக்கின்ற, வீரர் - வீரபடர்கள், அருகு - தங்கள் பக்கத்தில், செல் - செல்கின்ற, நரியை - குள்ளநரிகளை, கண்டு - பார்த்து, முழஞ்சிடை - பர்வத குகையில், உறங்கும் - தங்கியிராகின்ற, சிங்கம் - சிம்மமானது, முனிவதேபோல்-(சமீபித்துச் செல்கின்ற இதர மிருகங்களைக்) கோபித்து கர்ஜிப்பதுபோல, முரன்றார் - கர்ஜித்தார்கள், எ - று. (கஅ)

909. வாசிக ளுலக்க வாளி பாய்ந்திட மனங்க லங்கி
வீசின பாத மேலாய் விழுந்தன வருடை போன்ற
பூசலிற் பொன்றும் வீரர் துறக்கமா மென்னும் பொய்ந்நூ
லசைையாற் பொருது வீழ்ந்தா ரரம்பைய ரார்வத் தாலே.

(இ - ள்) வாளி - (அந்த யுத்தரங்கத்தில்) பாணங்களானவை, பாய்ந்திட - ஊடுருவிப்பாய, மனங்கலங்கி - மனம் நொந்து, வாசிகள் - குதிரைகள், பாதம் - கால்கள், மேலாய் - மேலாக, வீசின - வீசினவாய் மல்லாந்து, விழுந்தன - விழுந்து கிடக்கின்றவை, வருடை - அஷ்டாபதமென்னும் திரியக் பிராணியை, போன்ற - ஒப்பாயின, பூசலில் - யுத்தத்தில், பொன்றும் - இறந்து போகின்ற, வீரர் - வீர புருஷர்கள் (தங்களுக்கு), துறக்கம் - வீர சுவர்க்கம், ஆம் - ஆகும், என்னும் - என்கின்ற, பொய்ந்நூல் - யுத்தகற்பனு சாஸ்திரத்தின், ஆசையால் - ஆசையினலே, பொருது - யுத்தஞ்செய்து, அரம்பையார் - (வீரத்தினல் சுவர்க்கமடைந்தால் அவ்விடத்தில்) தேவரம்பையர்களை அனுபவிக்கலாமென்கிற, ஆர்வத்தால் - பிரீதியினல், வீழ்ந்தார் - இறந்தார்கள், எ - று. (கக)

910. கடல்கவர்ந் தெழுந்து பெய்யுங் காரெனச் சாபங் கான்ற
படுகணை மாரிக் கஞ்சிப் பலன்கெடப் பலன்வந் தன்று
குடரடைக் கொளுவி யொன்ன ருடலெனுங் கொழும்புற் சாயப்
படைமடுத் துழுது வெம்போர்ப் புலம்படு சேறு செய்தான்.

(இ - ள்) (இச்சம்பவங்கள் நிகழுங்கால்), கடல் - சமுத்திர ஜலத்தை, கவர்ந்து - கிரகித்து, எழுந்து - ஆகாயத்தில் கிளம்பி, பெய்யும் - மழையைப் பெய்கின்ற, காரென - மேகத்தைப்போல, சாபம் - வில்லினல், கான்ற - கக்கப்பட்ட, படு - எதிரிகள் மடியத்தக்க, கணைமாரிக்கு - எதிரிகளின் அம்பு வருஷத்திற்கு, அஞ்சி - பயந்து, பலன்கெட - (இராஜகுமாரர்களாகிய, வீதபய, விபீஷணரிருவர்களுடைய சேனைகளின்) பலமானது கெட, (அவை பின்னிட்டன), அன்று - அப்போது, பலன் - பலதேவனகிய வீதபயன், வந்து - யுத்தரங்கத்தில் வந்து, ஒன்னர் - சத்துருச் சேனைகளுடைய, உடலென்னும் - சரீரமென்கிற, குடர் அடை - குடல்களைச் சேர்ந்த, கொழும் - கொழுவிய, புல் - புற்கள், சாய - சாயும்படி, படைகொளுவி - தன்னுடைய ஹலாயுதத்தைக் கொளுவிச்செலுத்தி, வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, போர் - யுத்தரங்கமாகிய, புலம் - வயல் நிலத்தை, உழுது - உழுது, படு - உண்டாகின்ற, சேறு - இரத்தமாமிசச்சேற்றை, செய்தான் - உண்டு பண்ணினன், எ - று. (உ0)

911. காற்றெறி கடலிற் பொங்கிக் காற்படை யுடையக் காணு
மாற்றவன் கூற்றம் போல வடிநுனைப் பகழி தூறித்
தோற்றினன் தோற்று வீரர் தொடுபடை யிட்டுத் தத்தங்
காற்பயன் கொண்டு போனர் காவல ரதனைக் காணு.

(இ - ள்) (அவ்வாறு செய்தபோது, எதிரி படை தோற்றோடிற்று; அங்ஙனம்) மாற்றவன் - சத்துருவாகிய பிரதிவாஸுதேவன், காற்படை - தனது பதாதிப்படைகள், காற்று - மிகுந்த காற்றினலே, எறி - எறியப்பட்ட, கடலில் -

சமுத்திரத்தைப்போல, பொங்கி - அதிகரித்தெழுந்து, உடைய - தோற்று ஓட, காணு - பார்த்து, கூற்றம் போல - எமராஜனைப்போல, வடி - கூர்மைபெற்ற, நுனை - நுனியையுடைய, பகழி - அம்பு வருஷங்களை, தூறி - செலுத்தி, தோற்றினன் - யுத்தாங்கத்தில் வந்து எதிர்த்துத் தோன்றினன், (அப்போது பல தேவவாஸதேவர் படையிலுள்ள), வீரர் - வீரர்கள், தோற்று - அப்போருக்குத் தோற்று, தத்தம் தொடுபடை - தங்கள் தங்களுடைய தொடுக்கும் ஆயுதங்களை, இட்டு - போட்டுவிட்டு, காற்பயன் கொண்டுபோனார் - காலினாலாகின்ற பலனைக் கொண்டு போனார்கள் (அதாவது : ஓட்டம் பிடித்தார்கள்), அதனை - அப்படித் தங்கள் சேனைகள் தோற்று ஓடுகிறதை, காவலர் - இராமகேசவர்களாகிய அரசர்கள், காணு - கண்டு, எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (உக)

912. எரியுரு மென்னச் சீறி யிடஞ்சிலை யேந்து மெல்லைச்
சுரியுளைச் செங்கட் பேழ்வாய்ச் சீயமுந் தோன்ற வேறி
வரிசிலை குனிய வப்பு மாரியப் பலன் படைத்தான்
செருவிளைத் துடைந்த வீரர் சேணிமேல் வினைக ளொத்தார்

(இ - ள்) அப் பலன் - (மேற்கூறிய இருவருள்) அந்தப் பல தேவனானவன், எரி - எரியாகின்ற, உருமென்ன - இடியைப்போல், சீறி - கோபித்துக் கர்ஜனை செய்து, இடம் - தனது இடக்கையில், சிலை - வில்லை, ஏந்தும் - தரிக்கின்ற, எல்லை - சமயத்தில், சுரி - சுருண்ட, உளை - கழுத்து மயிரையும், பேழ்வாய் - பிளப்பு வாயையுமுடைய, சீயமும் - ஒரு சிங்கமும், தோன்ற - பிரஸன்னமாக, (அதாவது : பூர்வ புண்ணியோதயத்தால் ஒரு தேவதையானது சிம்மரூப நிர்மிதத்தைச் செய்துகொண்டு தோன்ற, அதன்மேல்), ஏறி - ஏறிக்கொண்டு, வரிசிலை - வரிந்து கட்டிய வில்லானது, குனிய - நன்றாய் வளைந்து நிற்க, அப்பு மாரி - அம்பு வருஷத்தை, படைத்தான் - மிகவும் உண்டுபண்ணினன், (அப்போது), செரு - அந்த யுத்தாங்கத்திலே, இளைத்து - பலஞ்செய்யாமல் இளைத்து, உடைந்த - தோற்று ஓடுகின்ற, வீரர் - சத்துருஸமூஹ வீரர்கள், சேணிமேல் - சம்மியத்துவ குணத்தினுல் க்ஷபகஸ்ரேணியில், மேல் மேலே ஏறுகிற காலத்தில், (உடைந்தோடும்), வினைகள் - கர்மங்களை, ஒத்தார் - நிகர்த்தார்கள், எ - று. (உஉ)

913. பாறுமேற் பறந்த தெங்கும் பருதியுங் காந்த தங்கே
சேறுபட் டளறு தாகிச் செருக்களஞ் செல்ல னீங்க
மாறெதிர்ந் தவனைக் காணு மறிந்ததன் சேனைக் காணுச்
சீறினன் கருட னேறிச் சென்றுகே சவனெ திர்ந்தான்.

(இ - ள்) (மேலும்), செருக்களம் - யுத்தகளமானது, சேறுபட்டு - இரத்த மாமிசச்சேறுண்டாகி, அளறதாகி - சருக்கும் பூமியாகி, செல்லனீங்க - செல்வதற்

குத் தடையாக, எங்கும் - யுத்தகள மெவ்விடத்தும், பாறு - பருந்து, மேல் - ஆகாயத்தில், பறந்தது - (மாமிசத்தை யுண்ணப்) பறந்து திரிந்தது, அங்கே - அவ்விடத்தில், பருதியும் - சூரியனும், கரந்தது - (அப்பருந்துபறப்பதால்) மறைந்தது, (அப்போது), கேசவன்-வாசுதேவனும், (அந்த யுத்தகளத்தில்), மாறு-தங்கட்கெதிரியாக, எதிர்ந்தவனை - எதிர்த்த பிரதி வாஸுதேவனே, காணு - பார்த்தும், மறிந்த - பின்னிடைந்து திரும்பின, தன் சேனை - தன்னுடைய சேனைகளை, காணு - கண்டும், சீறினன் - கோபித்தவனுகி, கருடனேறி - கருடதேவன்மேலேறிக்கொண்டு, சென்று - யுத்தகளத்தில் சென்று, எதிர்ந்தான் - பிரதி வாஸுதேவனே டெதிர்த்தான், எ - று. (உங)

914. அருக்கன்வந் துதய மேற மதியொளி யவிவ தேபோற்
திருக்கிளர் கருடன் மேலக் கேசவன் றோன்றச் சிந்தி
வெருக்கொண்டு சேனை யோட வீழ்ந்தொளி மதியி னின்றா
னுருத்தெழு காலன் போல வுடன்றுசக் கரத்தை விட்டான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு), அருக்கன் - சூர்யன், வந்து - தோன்றி வந்து, உதயமேற - உதய பர்வதத்தினின்றும் மேற்கு நோக்கிச் செல்ல, மதியொளி - சந்திரனுடைய பிரகாசமானது, அவிவதேபோல் - மழுங்குவதுபோல, திரு - அழகானது, கிளர் - பிரகாசியா நின்ற, கருடன் மேல் - கருடதேவன்மேல், அக்கேசவன் - அந்த வாஸுதேவனுகிய விபீஷணன், தோன்ற - யுத்தரங்கத்தில் தோன்ற, சிந்தி - குலைந்து, வெருக்கொண்டு - பயத்தையடைந்து, சேனை - பிரதிவாஸுதேவன் சேனைகள், ஓட - தோற்றேட, வீழ்ந்தொளி - மழுங்கிய ஒளியையுடைய, மதியின் - சந்திரன்போல, நின்றான் - புண்ணிய கர்மம் மாண்டு நின்றவனுகிய பிரதி வாஸுதேவன், உருத்தெழு - கோபித்தெழுகின்ற, காலன்போல - எமனைப்போல, உடன்று - கோபித்து, சக்கரத்தை - தேவதா சக்தியாயிராநின்ற சக்ராயுதத்தை, விட்டான் - வாஸுதேவனுகிய விபீஷணன்மேல் செலுத்தினுன், எ - று.

'வீழ்ந்த ஒளி' என்பது, 'வீழ்ந்தொளி' எனத் தொகுத்தலாயிற்று. (உச)

915. படைநடுக் கடலிற் செல்லும் பருதிபோ லாழி செல்ல
முடிமன்னர் நடுங்கி யிட்டார் முதுகிட்ட தரசர் சேனை
படைமன்ன ரார்த்தெ ழுந்தார் மாற்றவன் பக்கத் துள்ளார்
மிடைகதி ராழி மேருச் சூழ்வரும் பருதி போல.

(இ - ள்) கடலில் - கடலின் மத்தியில், செல்லும் - செல்கின்ற, பருதி போல் - சூர்யன் போல, ஆழி - அச்சக்ராயுதமானது, படை நடு - சேனைகளின் மத்தியில், செல்ல - போக, முடி - கிரீடத்தையுடைய, மன்னர் - இராமகேசவர் பக்கத்திலுள்ள அரசர்கள், நடுங்கியிட்டார் - பயந்தார்கள், அரசர் சேனை - இராம

கேசவபக்ஷ ராஜாதி சைன்யங்கள், முதுகிட்டது - யுத்த பூமியினின்றும் புற முதுகு காட்டி ஓடின, மாற்றவன் - சத்துருவாகிய பிரதி வாஸுதேவனுடைய, பக்கத்துள்ளார் - பக்ஷத்தி லிராகின்றவர்களாகிய, படைமன்னர் - சேனை வீரர் களாகிய அரசர்களும், ஆர்த்து - ஜெயசப்தமிட்டு, எழுந்தார் - எழும்பினார்கள், (அப்போது மேற் கூறியவாறு சென்ற); மிடை - நெருங்கிய, கதிர் - பிரகாசம் பொருந்திய, ஆழி - சக்ராயுதமானது, மேரு - மஹாமேரு பர்வதத்தை, சூழ்வரும்- வலஞ் செய்கின்ற, பருதி போல - சூர்யனைப் போல, எ - று.

இதுவும், அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (௨௫)

916. கேசவன் றன்னைச் சூழ்ந்து வலப்பக்கங் கெழுமக் கண்டு
பேசொணு வகையி னாழி பிடித்தவன் றிரித்து விட்டான்
மூசுதேன் கவசங் கீண்டு மொய்வரை மார்பு புக்குத்
தேசறத் துருவி யோடித் திசைவிளக் குறுத்த தன்றே,

(இ - ள்) கேசவன் தன்னை - வாஸுதேவனாகிய விபீஷணனை, சூழ்ந்து - பிரதக்ஷிணமாக வந்து, வலப்பக்கம் - அவனுடைய வலப்பாரிசத்தில், கெழும - பொருந்தி நிற்க, கண்டு - அக்கேசவன் பார்த்து, (ஸந்தோஷித்து), பேசொணு வகையின் - சொல்வதற்கரிதான சக்தி வாய்ந்த, ஆழி - அச்சக்ராயுதத்தை, அவன்- அவ்வாசுதேவன், பிடித்து - கையாற்பற்றி, (விதிபூர்வகம் தியானித்து), திரித்து- (மறுபடி தனது தக்ஷிணஹஸ்தத்தால்) திருப்பி, (பிரதி வாஸுதேவனை சத் துருவின்மேல்), விட்டான் - ஏவினன், (அப்படி ஏவப்பட்ட அச்சக்ராயுத மானது), மூசுதேன் கவசங்கீண்டு - பிரதி வாஸுதேவ னணிந்திராகின்ற அழ கிய ஜீராவைப் பிளந்து, மொய் - பலம் பொருந்திய, வரை - பர்வதம் போன்ற, மார்பு - அவனுடைய மார்பினிடத்தில், புக்கு - புகுந்து, தேசு - அவனது ஒளியானது, (அதாவது: உயிர்), அற - நீங்கும்படி, துருவி - துளைத்துக் கொண்டு, ஓடி - கேசவனிடம் சென்று, திசை - திக்குகளிலெல்லாம், விளக் குறுத்தது - பிரகாசத்தை உண்டாக்கியது, (அதாவது: கேசவனுக்கு ஜெயத்தை உண்டுபண்ணிற்று), எ - று. (௨௬)

"தேசழித்துருவிக்கொண்டு" என்றும் பாடபேதமுண்டு.

917. கருமுகி லுருமி னேடிக் கேசவன் கையி னாழி
யுருமிடிப் புண்ட நீல மலையிலொன் னானை வீழ்ப்ப
விருள்பரங் கிட்ட தெங்கும் யாவரும் நடுங்கி வீழ்ந்தா
ரொருவர்க ணின்ற துண்டோ திருவென் வுரைத்திட் டாரே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு), கேசவன் - விபீஷணனுடைய, கையின் - கையி னின்றும், ஆழி - சக்ராயுதமானது, கரும் - கருத்த, முகில் - மேகத்தினின்றும்

உண்டாகிய, உருமின் - இடியைப்போல, ஓடி - கர்ஜித்துக்கொண்டு சென்று, உருமிடிப்புண்ட - இடியினாலே பிளந்து வீழப்பட்ட, நீலம்-நீல நிறமுடைய, மலையின் - பர்வதம் போல, ஒன்னானை - சத்துருவாகிய பிரதி வாஸுதேவனை, வீழ்ப்ப - கொன்று வீழ்த்த, எங்கும் - அவனைச் சேர்ந்தவர்களுள்ள விடமெங்கும், இருள் - அந்தகாரமானது, பரந்திட்டது - வியாபித்தது, (அதாவது: அந்தகாரம் போன்ற துக்கம் அவன் பக்கத்தில் நிகழ்ந்தது; அது வல்லாமலும்), யாவரும் - அவன் பக்கத்தார் எவர்களும், நடுங்கி - பயமடைந்தவர்களாகி, வீழ்ந்தார் - மூர்ச்சித்தும் வீழ்ந்தார்கள், (அப்போது அவ்விடத்திருந்த சாமான்ய ஜனங்கள்), திரு - இலக்ஷ்மியானவள், ஒருவர்கண் - ஒருவரிடத்திலேயே, நின்றதுண்டோ - நிலைத்திருந்ததுண்டோ, என - என்று, உரைத்திட்டார் - பேசினார்கள், எ - று.

எ - அசை. (௯எ)

918. மலைமிசை மதியி னீழற் பருதிபோன் மத்த யானைத்
தலைமிசைக் குடையி னீழல் தரணியை முழுது மாண்டார்
நிலமிசை யின்று காறும் நின்றவ ரில்லை யேனுந்
தலைவனைத் தானிவ் வாழி தடிந்தது கொடிதி தென்றார்.

(இ - ள்) (மேலும் அவர்கள்), மலைமிசை - பர்வதத்தின்மேல், மதியினீழல் - சந்திரனுடைய நிழலின் கீழே, (இருக்கின்ற), பருதிபோல் - ஒரு ஸூர்யனைப்போல, மத்தம் - மதம் பொருந்திய, யானை - யானையினுடைய, தலைமிசை- மஸ்தகத்தின் மேலே, குடையினீழல் - வெள்ளைக் குடையினுடைய நிழலிலே, (தங்கியிருந்து), தரணியை - இப்பூமியை, முழுதும் - ஒருவருக்கும் பாகமில்லாமல் முழுமையும், ஆண்டார் - ஆண்ட அரசர்களில், நிலமிசை - இப்பூமிமேல், நின்றவர் - நிலைபெற்றிருந்தவர்கள், இல்லையேனும் - இல்லையென்றாலும் (அதாவது: தேக போகங்கள் அனித்திய பரியாயங்களாகிலும்), இவ்வாழிதான் - இச்சக்ராயுதமானது, தலைவனை - தன்னையுடையவனாயிருந்த எஜமானனை, தடிந்தது- கொன்றதாகிய, இது - இத்தன்மையான ஸம்ஸாரமானது, கொடிது - மிகவும் பொல்லாங்கினையுடையது, என்றார் - என்றும் சொன்னார்கள், எ - று. (௯அ)

919. கருடனை யிழிந்து கைமா மிசைவந்து புரோதன் காட்டக்
குரவர்க ளுறையுங் கோடி சிலையினை வலம்வந் தேந்திப்
பெரியவ னின்ற போழ்தின் வேந்தர்விஞ் சையர்கள் விண்ணோர்
தருதிறை யோடும் வந்து தாழ்ந்தடி பரவி னாரே.

(இ - ள்) (அதன் மேல்), கருடனை - கருட தேவனினின்றும், இழிந்து - இறங்கி, கைமாமிசை - யானையின்மேல், வந்து - (ஏறிக்கொண்டு) வந்து, புரோதன் - புரோகிதன், காட்ட - காண்பிக்க, குரவர்கள் - (ஸம்மியக்ஞானாதி குண

முள்ள) மஹிாமுனிவரர்கள், உறையும் - மிகுதியாகச் சேர்ந்து தங்குதல் கொள்ளும், கோடி சிலையினை - கோடி சிலையென்னும் பர்வதத்தை, வலம் வந்து - பிரதக்ஷிணமாக வந்து, ஏந்தி - அதனைத் தன் கரங்களால் தூக்கி, பெரியவன் - பராக்கிரமத்தில் மிக்கோனுகிய விபீஷணன், (நின்றான், அவ்வாறு) நின்ற போழ்தில் - நின்ற காலத்தில், வேந்தர் - பூமியரசர்களும், விஞ்சையர்கள் - வித்தியாதரவாசர்களும், விண்ணோர் - வியந்தர தேவாதிபதிகளும், தரும் - கொண்டு வந்து கொடுக்கும்படியான, திறையோடும் - திறைப்பொருள்களோடும் பாகுட வஸ்துக்களோடும், வந்து - இராமகேசவர்களிடத்தில் வந்து, அடி - பாதங்களில், தாழ்ந்து - வணங்கி, பரவினர் - ஸ்துதித்தார்கள், எ - று. (உகூ)

920. மலரென மலையை யேந்தி வைத்தவன் மன்னர் சூழ
வலர்கதி ராழி பின்போய்த் திசையடிப் படுத்து மீண்டு
நிலமக டிலகம் போனு மயோத்திமா புரத்து நீ
லமலையொடு மதியம் போல மன்னவர் துன்னி னரே.

(இ - ள்) (பின்னர்), மலரென - புஷ்பத்தைப் போல, மலையை - அந்தப் பர்வதத்தை, ஏந்தி - (மேற்கூறியபடி) தூக்கி, வைத்து - மறுபடியும் வைத்துவிட்டு, அவன் - அக்கேசவனுகிய விபீஷணன், (பல தேவனுகிய வீதபயனோடும்), கூட, மன்னர் - அனேக தேசத்தரசர்கள், சூழ - சூழ்ந்துவர, அலர் கதிர் - பரந்த கிரணத்தையுடைய, ஆழி - சக்ராயுதத்தின், பின்போய் - பின்னுகவேச் சென்று, அதாவது : சக்கரத்தைச் செலுத்தி அது சென்று ஒவ்வோரிடத்திலும் ஜெயத்தையுண்டாக்க அது சென்றவழியே பின் சென்று) திசையடிப்படுத்து - திக்கு விஜயம் செய்ய (அதாவது : எத்திக்கிலு முள்ளவர்களையும் தனதாளுகைக்குட் படும்படி செய்ய அதன்மேல்), மீண்டு - திரும்பி, நிலமகள்-பூமிதேவிக்கு, திலகம்போலும்-நெற்றிப் பொட்டுக்குச் சமானமாகிய, அயோத்திமா புரத்து - அயோத்தியா புரியில், நீல மலையோடு - நீல பர்வதத்தோடு, (கூடிய) மதியம் போல - சந்திரனைப் போல, மன்னவர் - அரசர்களாகிய பல தேவ வாஸுதேவரென்னும் விபீஷண வீதபயர்கள், துன்னினர் - அடைந்தார்கள், எ - று. (௩௦)

921. மதியொடு கரிய மேகங் கண்டமாக் கடலைப் போலப்
பதியவர் காதல் பொங்கப் பார்த்திபர் புக்க போழ்தின்
விதியறி புலவர் சூழ்ந்து வெற்றிச்சீ யாச னத்து
மதியன்ன குடையி னீழல் வைத்துச்சா மரைகள் வீச.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) மதியொடு - பூர்ணச் சந்திரனோடு, கரிய - கறுத்த, மேகம் - மேக மண்டலத்தையும், கண்ட - பார்த்த, மா - பெரிதாகிய, கடலைப் போல - ஸமுத்திரமானது பெருகுவதுபோல, அப் பதியவர் - அந்த அயோத்தியா புரியிலுள்ளவர்கள், (கண்டு) காதல் - ஆசையினல், பொங்க - மிகுதியாக, பார்த்தி

பர் - வீதபய விபீஷணரென்னு மிரண்டரசர்களும், புக்கபோழ்தின் - அடைந்த காலத்தில், விதியறி - பட்டாபிஷேக விதிகளைத் தெரிந்திராநின்ற, புலவர் - புரோகிதர் முதலாகிய புலவர்கள், சூழ்ந்து - சேர்ந்து, வெற்றி - வெற்றி பொருந்திய, சீயாசனத்து - சிம்மாசனத்தின்மேல், மதியன்ன - சந்திரன்போன்ற, குடையின்- குடையினுடைய, நீழல் - நிழலிலே, வைத்து - இவ்வரசர்களை ஸ்தாபிக்க, சாமரை - வெண் கவரிகளை, வீச - இருபக்கங்களிலும் (பணியாளர்) வீசவும், எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். வைக்க என்பது, வைத்து எனத் திரிந்து வந்தது. (நகக)

922. பாற்கடற் பரவைத் தெண்ணீர்ப் பருதியின் படிய கும்ப
மாற்றவா யிரத்தோ ரெட்டி னமரரா லேந்தப் பட்ட
நூற்கடல் கேள்வி யார்க ணுனித்தமந் திரங்கள் சொல்லி
யேற்றவா றாட்டி னார்க ளேத்தினர் பார்த்தி வேந்தர்.

(இ - ள்) ஆற்ற - மிகுதியாக, (யோக்கியாம்சம் வாய்ந்த), ஆயிரத்தோரெட்டின் - ஆயிரத்தெட்டாகிய, அமரரால் - கணபத்த தேவர்களால், பருதியின் படிய - சூர்யனுக்குச் சமானமான ஒளியுள்ள, கும்பம் - ரத்னகடங்களில், ஏந்தப் பட்ட - எடுத்துக்கொண்டு வரப்பட்ட, பரவை - விசாலமான, பாற்கடல் - க்ஷீர ஸமுத்திரத்தினுடைய, தெண்ணீர் - தெளிந்த நீரால், நூல்கடல் - சாஸ்திரமாகிற சமுத்திரத்தின், கேள்வியார்கள் - கேள்வியையுடைய புரோகிதர்கள், நுனித்த - சூக்ஷ்மமாக ஆராய்ந்தறிந்த, மந்திரங்கள் - சக்தி வாய்ந்த மந்திர பதங்களை, சொல்லி - கோஷசுத்தி பூர்வகமாகச் சொல்லி, ஏற்றவாறு - இசையும்படியான விதமாக, ஆட்டினார்கள் - (அவ்வரசர்கட்கு) அபிஷேகஞ் செய்தார்கள், (அப்போது), பார்த்திவேந்தர் - இப்பூமியரசர்களெல்லாம், ஏத்தினர் - (அவர்களை) ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள், எ - று. (நஉ)

923. முடியதன் பின்ன ணிந்தார் முரசங்கண் முழங்க மும்மைப்
படிமிசை யரச ரீரெண் ணாயிரர் பணிய விஞ்சைத்
தடவரை யரச ரைம்பத் தஞ்சினுக் கிரட்டி தாழப்
படரொளி பரப்ப வெண்ணா யிரவர்வின் ணோர்ப ணிந்தார்.

(இ - ள்) அதன் பின் - க்ஷீரவாருதியினுடைய க்ஷீரஜலாபிஷேக பூர்வகம் செய்ய வேண்டிய கிரியைகளெல்லாம் எழினி மறைப்பிற் செய்த பிறகு, முரசங்கள் - அஷ்டாதச வாத்தியங்கள், முழங்க - சப்திக்க, முடி - பட்டாபிஷேக யோக்கியத் திருமுடியை, (பெரியோர்), அணிந்தார் - (அவர்க்கு) யாவருமறியச் சூட்டினார்கள், (அப்போது), மும்மைப்படிமிசை - அங்காட்டுத் திரிகண்டத்திலுமுள்ள, ஈரெண்ணாயிர அரசர் - பதினாறாயிரவர்களாகிய ராஜாக்கள், (வரிசைக்கிர

மத்தோடு கூடி), பணிய - (அவர்களை), வணங்கவும், விஞ்சைத்தடவரை யாசர் - விஜயார்த்த பர்வத வாசிகளாகிய வித்தியாதர வாசர்கள், ஐம்பத்தஞ்சினுக்கிரட்டி - நூற்றொருபது பேர்கள், தாழ - வணங்கவும், படரொளிபரப்ப - மிகுதியான ஜோதி விசாலிக்க, விண்ணோர் - கணபத்த தேவாதிபர்கள், எண்ணாயிரவர் - எட்டாயிரம் பேர்களும், பணிந்தார் - வணங்கினார்கள், எ - று. (௯௩)

924. யானையின் றொகுதி நாற்பத் திரண்டுநூ றாயிரந்தேர்
மானமற் றதுவே வாசி யொன்பதின் கோடி காலாட்
டானுநாற் பத்தி ரண்டு கோடிதா னவர்க டேவர்
தானமா னங்க ளெண்ணா யிரமறு படையி தாமே.

(இ - ள்) (அப்போது அந்த இராமகேசவர்கட்கு அமைந்திருந்தவை), யானையின் - யானைகளின், தொகுதி - கணக்கானது, நாற்பத்திரண்டு நூறாயிரம் - நாற்பத்திரண்டு லக்ஷங்கள் ஆகும், தேர் - ரதங்களுடைய, மானம் - அளவானது, அதுவே - முன் சொன்ன யானைகளின் கணக்காகிய நாற்பத்திரண்டு லக்ஷங்களாகிய அதுவேயாகும், வாசி - குதிரைகள், ஒன்பதின் கோடி-ஒன்பது கோடிகளாகும், காலாள் தானும் - காலாள்களானவர்கள், நாற்பத்திரண்டு கோடி - நாற்பத்திரண்டு கோடிகளாவர், தானவர்கள் - வித்தியாதரர்களும், தேவர் - கணபத்த தேவர்களும், (ஆகிய), தானம் - இவ்விரு ஸ்தானங்களின், மானங்கள் - தனித்தனிப் பிரமாணங்கள், எண்ணாயிரம் - ஒவ்வொரு வகையிலும் எண்ணாயிரம் பெயர்களாவர், அறுபடையிதாமே - இவ்வாறு சொல்லிய இந்தக் கூட்டம் ஷடங்க பல சேனைகளாம், எ - று.

மற்று - அசை. (௯௪)

925. ஆழிவேல் தண்டு சங்க மருமணி வில்லு வைவா
ளேழுமா விரத னங்க ளேழாயிர மமரர் காப்ப
மாழைமே கலையின் மாதே விபரெண்ணா யிரத்தி ரட்டி
வேழமேற் றிறைகொண் டெய்தும் நாடுமே னுரைத்த தாமே.

(இ - ள்) (இவ்வகைப் படைகளையுடைய இவர்களுள் கேசவனாகிய விபீஷண வாஸுதேவனுக்கு); ஆழி - சக்கராயுதமும், வேல் - வேலாயுதமும், தண்டு - தண்டாயுதமும், சங்கம் - வெற்றிச் சங்கும், அரும் - பெறுதற்கரிதாகிய, மணி - ஜெயகண்டாமணியும், வில்லு - காண்டீபமும், வை - கூர்மை பொருந்திய, வாள் - வாளாயுதமுமென்னும், ஏழு - ஏழும், மால் - பெரிதாகிய, இரதனங்கள் - இரத்தினங்களாம், (இவற்றுள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஆயிரம் பேர்களாக) ஏழாயிரமமரர் - ஏழாயிரம் வியந்தர தேவர்கள், காப்ப - (இவற்றைக்) காவல் செய்ய, மாழை - ஸ்வர்ணத்தினால் செய்த, மேகலையின் - மேகலாபரணத்தை யணிந்திரா

நின்ற, மாதேவியர் - மஹாதேவியர்கள், எண்ணாயிரத்திரட்டி - பதினாறாயிரம் பெயர்களாவர், வேழமேல் - யானைகளின் மேலே, திறைகொண்டு - பகுதிப் பணங்கொண்டு வந்து, (கட்டும்படியாக), எய்தும் - அடைகின்ற, நாடும் - தேசங்களும், மேல் - முன் தேவிமார் கணக்கில், உரைத்ததாம் - சொல்லப்பட்ட சங்கியையாகிய பதினாறாயிரமாகும், எ - று. (ருரு)

926. மாலைதண் டமோகம் வாளி கலப்பையும் பலன வாகும்
நாலுநல் லியக்கர் நாலா யிரவர்காப் பியற்றிச் செல்வ
ரேலவார் குழலின் மாதே வியருமெண் ணாயி ரவர்
மேலுலாம் மதியம் போலும் மேனியான் விரும்பப் பட்டார்.

(இ - ள்) மாலை - மணிமாலையும், தண்டு - தண்டாயுதமும், அமோகம் - சக்தி குறைதலில்லாத, வாளி - பாணமும், கலப்பையும் - ஹலாயுதமும், பலன வாகும் - பல தேவனுடையனவாகும், நாலு - இந்நாலு இரத்தினங்களையும், நல் - நன்மையாகிய, நாலாயிரவர் - நாலாயிரம் பெயர்களாகிய, இயக்கர் - யக்ஷதேவர்கள், காப்பு - காவல், இயற்றி - செய்து, செல்வர் - செல்வார்கள், (மேலும்), மேல் - ஆகாயத்தில், உலாம் - உலவுகின்ற, மதியம்போலும் - சந்திரன்போலும், மேனியான் - வெண்ணிறமான சரீரமுடைய அப் பலதேவனாலே, விரும்பப்பட்டார் - இச்சிக்கப்பட்டவர்களாகிய, ஏலம் - மயிர்ச்சாந்தணிந்த, வார் - நீண்ட, குழலின் - அளகத்தையுடைய, மாதேவியரும் - பெருமை பொருந்திய பட்டத்துத் தேவியரும், எண்ணாயிரவர் - எண்ணாயிரம் பெயர்களாவர், எ - று. (ருசு)

927. கந்திலை நாட்டுக் கண்ட மூன்றினிற் காமர் செல்வத்
திந்துவா ணுதலி னாரோ டின்பநீர்க் கடலை யாடி
யந்தரத் திறைவன் போல வாண்டுகள் பலவுஞ் சென்றார்
வெந்திறற் களிற்று வேந்தன் விபீடண னன் வியோக மானான்.

(இ - ள்) கந்திலை நாட்டு - கந்திலா தேசத்திலே, கண்ட மூன்றினில் - திரிகண்டத்திலேயாகிய, காமர் செல்வத்து - அழகிய அர்த்த சக்ரவர்த்தி ஸம்பத்தில், (சேர்ந்தவர்களாகி), இந்து - சந்திரன் போல, வாள் - ஒளிபெற்ற, நுதலினாரோடு - நெற்றியையுடைய தேவிமார்களோடு, இன்ப நீர் கடலை - சௌக்கியமாகிற நீர் நிறைந்த சமுத்திரத்தில், ஆடி - மூழ்கி, (அவ்வின்பத்தை யனுபவித்து), அந்தரத்திறைவன் போல - விண்ணுலகத்தரசனாகிய தேவேந்திரனைப் போல, (சுகமுற்று), ஆண்டுகள் பலவும் - பல வருஷங்கள் வரையிலும், சென்றார் - (இவ்விருவரும்) சென்றார்கள், (பிறகு), வெம் - வெவ்விதாகிய, திறல்-வலிமையுள்ள, களிற்று - யானையையுடைய, வேந்தன் - அரசனென்னும் வாஸுதேவனாகிய விபீஷணன், வியோகமானான் - தேகவியோகமடைந்தான், எ - று.

கடலை - உருபு மயக்கம். (ருஎ)

928. அருமணி யிழந்த நாகம் போற்பல னலம்வந் தாற்றப்
பெருகிய துயர முற்றப் பிறவியை வெருவிப் பின்னாண்
மருவிய பொருளும் நாடு மைந்தர்கட் கீந்து மாற்றை
விரகினா லெறியும் வீத ராகமா முனிவ னானான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறான பின்), அரும் - அரிதாகிய, மணி - சிரோமணியை, இழந்த - இழந்துவிட்ட, நாகம்போல் - சர்ப்பத்தைப்போல, பலன் - பல தேவனாகிய வீத பயன், ஆற்ற - மிகவும், அலம் வந்து - சுழற்சியுற்று, பெருகிய - பெரிதாகிய, துயரமுற்று - துக்கமடைந்து, பிறவியை - இச்சம்ஸாரப் பிறப்புக்கு, வெருவி - பயந்து, பின்னாள் - பிந்திய நாட்களில், மருவிய - சேர்ந்திராநின்ற, பொருளும் - ஐஸ்வரியமும், நாடும் - தேசத்தையும், மைந்தர்கட்கு - தங்கள் குமாரர்களுக்கு, ஈந்து - கொடுத்து, மாற்றை - இச்சம்ஸாரத்தை, விரகினால் - கிரமத்தினால், எறியும் - கெடுக்கும்படியான, வீதராகம் - ஆசையற்ற, மா - பெரிதாகிய குணம் பொருந்திய, முனிவனானான் - விஷயகஷாய வர்ஜிதனாகிய முனிவனாகுந் தன்மையைப் பொருந்தினான், எ - று. (௫௮)

929. வலம்புரி வண்ண னாரா தனையினா லுடம்பு விட்டிட்
டிலாந்தவ கற்பம் புக்கான் யானவ னின்று வந்தேன்
புலங்கண்மேற் புரிந்து வீந்த கேசவன் புக்க தேச
மிலங்கிப்போய்த் தீர யானங் நரகிற்கண் டிடரை யுற்றேன்.

(இ - ள்) வலம்புரி வண்ணன் - வலம்புரிச் சங்கு போலும் வெள்ளை வர்ணத்தையுடைய பலதேவன், ஆராதனையினால் - (ஞான, தர்சன, சாரித்திர, தபோ ஆராதனையாகிய, சதுர்வித) ஆராதனா பாவனையினால், உடம்பு விட்டிட்டு - தனது சரீரத்தை விட்டு, இலாந்தவகற்பம் - லாந்தவகல்பத்தில், புக்கான் - அடைந்தான், அவன் - (அந்தப் பலதேவனாகியிருந்து இறந்து லாந்தவேந்திரனாகிப் பிறந்த தேவனாகிய) அவன், யான் - நானே, இன்று - இப்பொழுது, (சஞ்சயந்த பட்டாரகருடைய, கைவல்ய பூஜை பரிநிர்வாண பூஜைகளைச் செய்வதற்கு), வந்தேன் - வந்தனன், (தரணேந்திரனே! நீயும் அதற்காகத் தான் இவ்விடத்தில் வந்தாய்), புலங்கண் மேல் - விஷய வாஞ்சைகளின் மேல், புரிந்து - மிகவும் விரும்பி, வீந்த - இறந்து போன, கேசவன் - அந்த விபீஷணனென்னும் வாஸுதேவன், புக்க - அடைந்த, தேசம் - க்ஷேத்திரமானது, இலங்கி - அவதிஜ் ஞானத்தால் விளங்க, (அதனை அறிந்து அவனிருக்கப்பட்ட இடமாகிய), அந்நரகில் - அந்த நரகத்திலே, யான் - நான், போய் - சென்று, கண்டு - அவனைப் பார்த்து, தீர - அவனது நரக துக்கம் நீங்கும்படி, இடரையுற்றேன் - மிகவும் மனதில் வருத்தமுற்று அவன் சமீபமடைந்து தர்மபோதனை செய்ய வாரம்பித்தேன், எ - று. (௫௯)

ஒன்பதாவது :

பலதேவன் சுவர்க்கம்புக்கச் சருக்கம் முற்றிற்று.

பத்தாவது:

நிரையத்துளறவுரைச்சருக்கம்.

930. சக்கரப் பிரபை தன்பா னிற்பதற் கார்வம் வைத்துச்
சக்கரப் பிரபை தன்பா னின்றவன் றன்னைக் காணு
மிக்கவெந் துயர முற்றே னவன்றுயர் நீங்க வெண்ணி
யக்கணத் தவனைக் கூடி யறிதியோ வென்னை யென்றேன்.

(இ - ள்) (மேற் கூறியபடி தர்மபோதனை செய்ய நாடி), சக்கரப் பிரபை தன் பால் - சர்க்கராப் பிரபையென்னும் இரண்டாநரகத்தில், நிற்பதற்கு - போய் ஜனித்து நிற்பதற்கேதுவாகிய, ஆர்வம் - பரிக்கிரக வாஞ்சையை, வைத்து - மனதில் தரித்த பாவகர்மத்தினால், சக்கரப்பிரபை தன் பால் - சர்க்கராப்பிரபை யென்னும் அவ்விரண்டா நரகத்தில், நின்றவன் தன்னை - திரவிய கர்ம பந்தனாகி நின்ற அந்நாரகனை, காணு - கண்டு, மிக்க - மிகுதியாகிய, வெம் - கொடுமை பொருந்திய, துயரம் - துக்கத்தை, உற்றேன் - அடைந்திராநின்றவனாகிய நான், அவன் - அந்நாரகனுடைய, துயர் - துக்கமானது, நீங்க - நீங்கும்படி, எண்ணி - ஆலோசித்து, அக்கணத்து - அச்சமயத்திலேயே, அவனைக் கூடி - அவனது சமீபஞ் சேர்ந்து, (அவனை நோக்கி, நாரகனே!), என்னை - என்றனை, அறிதியோ - தெரிவாயோ?, என்றேன் - என்று பூர்வசம்பந்த விருத்தாந்தங்களைச் சொல்ல வாரம்பித்தேன், எ - று. (க)

931. மதுரையா ளுகை வென்பால் வாருணி மகளாய் நீபின்
சதுரமை தத்தை யானேன் மகன்பூர சந்திர னுய்
விதியினு னேற்றென் னேடு மாசுக்கம் புக்கு விஞ்சைப்
பதியிற்சி தரையா னேனென் மகளிசோ தரையு மானுய்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்ல ஆரம்பித்து நாரகனே!), யான் - நான், மதுரை யாக - (சில பவங்களுக்கு முன்) மதுரையென்னும் பெயரையுடைய பிராம்மண ஸ்த்ரீயாக, (அப்போது), என்பால் - என்னிடத்தே, நீ - நீ, வாருணி - வாருணி யென்னும் பெயருடைய, மகளாய் - புத்திரியாகப் பிறக்க, பின் - மறு சன்மத்தில், (நான்), சதுர் அமை - அழகமைந்த, தத்தையானேன் - இராமதத்தை யென்னும் ராஜ ஸ்திரீயாயினேன், (அப்போது நீ), மகன் - எனக்குப் புத்திரனாகிய, பூரசந்திரன் ஆனுய் - பூர்ணச்சந்திரனென்னும் பெயருடையவன் ஆனுய், (அப்போது), என்னேடும் - என்னுடனே, விதியினால் - கிரமத்தின்படியினால், நோற்று - வி

தங்களனுஷ்டித்து, (அதன் பலனாக), புகுசுக்கம் - மஹாசுக்ர கல்பமென்னும் தேவலோகத்தில், புக்கு - அடைய, (பின்னர் அங்கு நின்றும் ஆயுரவஸான காலத்தில் நான்), விஞ்சைப்பதியில் - வித்தியாதரருலகத்தில், சீதரையானேன் - சீதரையென்னும் ராஜ ஸ்த்ரீயாக ஜெனித்தேன், (அப்போது நீ), என் மகள் - எனக்குப் புத்ரியாகிய, இசோதரையுமானாய் - யசோதரை யென்னும் பெயருடையவளும் ஆனாய், எ - று.

'புக' என்பது, 'புக்கு' எனத்திரிந்து வந்தது. (உ)

932. கந்தியாய் நோற்றென் னோடுங் காவிட்ட கற்பம் புக்கு
வந்தியா னிரத மாலை மண்ணின்மே லாக நீயு
மந்தரத் திழிந்தென் மைந்த னரதனா யுதனு மாகிச்
சிந்தைமா தவத்தோ டொன்றி யச்சுதஞ் சென்று மீண்டோம்.

(இ - ள்) (அதன் மேல் நீ), கந்தியாய் - ஆர்யாங்கனையாகி, நோற்று-நோன்புகள் நோற்று, என்னோடும் - என்னுடன் கூட, காவிட்ட கற்பம் - காபிஷ்டகல்பத்தில், புக்கு - சேர்ந்து தேவனாய்த் தோன்ற, (பின்னர்), யான் - நான், வந்து - அக் கல்பத்தினின்றும் ஆயுஷ் யாவஸானத்து வந்து, மண்ணின் மேல் - பூமியின் மேலே, இரத மாலையாக - இரத்ன மாலையென்னும் ராஜ ஸ்த்ரீயாக, நீயும் - நீயும், அந்தரத்து - அத்தேவ ருலகத்தினின்றும், இழிந்து - ஆயுஷ் யாவஸானத்து நழுவி, என்மைந்தன் - என் புத்திரனை, இரதனுயுதனும் ஆகி - இரத்தினா யுதனென்னும் பெயரை யுடையவனுமாக, (அதன் மேல் நாமிருவரும்), சிந்தை - தருமத்தியானத்தோடும், தவத்தோ டொன்றி - தபஸோடுஞ் சேர்ந்து, (அப்புண்ணிய கர்ம பலத்தால்), அச்சுதஞ் சென்று - அச்சுதமென்னும் தேவலோகத்தையடைந்து தேவர்களாகித் தேவசுக மனுபவித்து, மீண்டோம் - ஆயுரவஸான காலத்து அக் கல்பத்தினின்றும் திரும்பினோம், எ - று.

புக, ஆக வென்னும் செயவெனெச்சங்கள், புக்கு, ஆகி எனச் செய்தெனெச்சங்களாகத் திரிந்து வந்தன. (ங)

933. தாதகி தீவிற் கீழைக் கந்திலை யயோத்தி யின்க
ணேதமி லிராம னானீ கேசவ னாயி றந்திவ்
வேதனை நரகத் தாழ்ந்தாய் விழுத்தவத் திலாந்தம் புக்கே
னேதியா னுன்னைக் கண்டிங் குறுதியா னுரைக்க வந்தேன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு திரும்பி), தீதகிதீவில் - தாதகிஷண்டத்வீபத்தில், கீழை - பூர்வபாக விதேக க்ஷேத்திரத்தில், கந்திலை - கந்திலா நாட்டில், அயோத்தியின் கண் - அயோத்தியாபுரத்தில், ஏதமில் - குற்றமில்லாத, இராமன் - பலதேவன், யான் - யானாகவும், நீ - நீ, கேசவன் - வாஸுதேவனாகவும், ஆய் - ஆக,

(பின்னர் நீ), இறந்து - மரணமடைந்து, இவ்வேதனை - இப்படிப்பட்ட துன்பத்தையுடைய, நரகத்து - நரகத்தில், ஆழ்ந்தாய் - கர்மோதயத்தால் விழுந்து நரகனுனாய், யான் - நான், விழு - பெரிதாகிய, தவத்தில் - தபத்தினாலே, லாந்தம் - லாந்தவ கல்பத்தை, புக்கேன் - அடைந்தேன், (அவ்வாறடைந்து), ஓதியால் - எனக்குண்டாகிய அவதிஜ்ஞானத்தால், உன்னை - உன்னை, கண்டு - தெரிந்து, இங்கு - இவ்விடத்தில், உறுதி - உனக்குறுதியாகும்படியான தர்மங்களை, உரைக்க - சொல்லும்படி, வந்தேன் - உனது சமீபமடைந்தேன், எ - று.

இதுவும், அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (௮)

934. என்றலு மிறந்த மேலைப் பிறவிக ளறிந்திட் டென்னை
வந்துடன் வணங்கி வீழ்ந்து மயங்கின னவனைத் தேற்றி
இந்திர விபவ மேனு நின்றதொன் றியார்க்கு மில்லை
வெந்துயர் நரகின் வீழா வுயிர்களு மில்லை யென்றேன்.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று யான் சொல்லவும், மேலை - முன்னுளில், இறந்த - (உண்டாகி) நீங்கப்பட்ட, பிறவிகள் - பிறப்புக்களை, உணர்ந்திட்டு - (அவன்) பவஸ் மிருதியாலறிந்து, உடன் - உடனே, வந்து - என் சமீபத்தில் வந்து, என்னை - என்றனை, வணங்கி - வணங்கினவனாகி, வீழ்ந்து - எனக்கு முன்னே வீழ்ந்து, மயங்கினன் - மயக்கமடைந்தான், (அப்போது நான்), அவனை - அந்நாரகனை, தேற்றி - தெளியும்படி செய்து, (அவனை நோக்கி, நாரகனே!) இந்திர விபவமேனும் - தேவேந்திர வைபவமானாலும், நின்றதொன்று - சாசுவதமாக நிற்கப்பட்ட அனுபவமொன்று, யார்க்கும் - எவர்களுக்கும், இல்லை - இச் சம்ஸாரத்தில் இல்லை, வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, துயர் - துக்கத்தையுடைய, நரகின் - நரகத்திலே, வீழா - அடையாத, உயிர்களும் - ஜீவன்களும், இல்லை - இச்சம்ஸாரத்தில் கிடையாது, என்றேன் - என்று சொன்னேன், எ - று. (௯)

935. மாற்றிடைச் சுழன்று வாழு முயிர்கட்கு வந்து செல்வந்
தோற்றின தொடரான் மாய்த லியல்புநீ கவல வேண்டா
மாற்றுதற் கரிய துன்பம் பெரிதென்று மயங்க வேண்டா
மாற்றுதற் கெளிது கீழ்கீழ் நரகத்தவ் வியல்ப றிந்தால்

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும்), மாற்றிடை - (நரக, திரியக் மானுஷ, தேவரென்னும் சதுர்கதி) சம்ஸாரத்தில், சுழன்று - பரிப்பிரமித்துச் சுழன்று, வாழும் - வாழுகின்ற, உயிர்கட்கு - ஜீவன்களுக்கு, செல்வம் - ஐஸ்வரியமானது, வந்து - வந்து, தோற்றின - உண்டானதாகி, தொடரல் - சேர்ந்திருப்பதும், மாய்தல் - மாய்ந்து விடுவதும் (அதாவது: நீங்கி விடுவதும்), இயல்பு - இச்சம்ஸாரத்தின் இயற்கையாகும், (ஆதலின்), நீ - நீ, கவலவேண்டாம் - (முன் மனுஷ்ய தேவ, பரியாயத்திலிருந்தேனே இப்போது அப்பரியாய ஸம்பத் சுகங்களைவிட்டு,

நரகபரியாய துக்கத்தை யடைந்தேனேயென்று) வருத்தமடைய வேண்டாம், மாற்றுதற்கரிய - நீக்குதற்கரிய, துன்பம் - நீ யடைந்திருக்கிற இவ்விரண்டாநரக துன்பம், பெரிதென்று - மிகவும் பெரியதென்று, மயங்கவேண்டாம் - நீ பிரமிக்க வேண்டாம், கீழ் கீழ் நரகத்து - இதற்குக் கீழே கீழேயுள்ள நரகங்களின், அவ்வியல்பு - அந்த ஸ்வபாவத்தை, அறிந்தால் - தெரிந்து கொண்டால், ஆற்றுதற்கு - இவ்விரண்டாநரக துன்பம் சகித்தற்கு, எளிது - எளிதாகும், (அவற்றின் விவரங்களைக் கூறுகின்றேன் கேள்), எ - று. (சு)

936. ஏழுள நரக நாம மிரதனஞ் சக்க வாலு
வாழிய பங்கந் தூமந் தமந்தமத் தமத்த மாகும்
பாழியிந் தகங்கள் சேணி பகிணகந் தொகுப்ப வந்த
வேழினும் புகவெண் பத்து நான்குலக் கங்க ளாமே.

(இ - ள்) ஏழுள - ஏழாயிரா நின்ற, நரகம் - நரகங்களினுடைய, நாமம் - பெயர்கள், இரதனம் - ரத்னப்பிரபையும், சக்கம் - சர்க்கராப் பிரபையும், வாலு - வாலுகாப்பிரபையும், ஆழிய - பெரிதாகிய, பங்கம் - பங்கப் பிரபையும், தூமம் - தூமப் பிரபையும், தமம் - தமப் பிரபையும், தமத்தமத்தமாகும் - தமஸ்தமப் பிரபையுமாகும், பாழி - பலம் பொருந்திய, இந்தகங்கள் - இந்திரகங்களும், சேணி - ஸ்ரேணிபந்தங்களும், பகிணகம் - புஷ்ப பிரகீர்ணங்களும், தொகுப்ப - சேர்க்க, வந்த - வரப்பட்ட ஸங்கியைகளானவை, ஏழினும் - ஏழுநரகங்களிலும், புக - சேர, எண்பத்து நான்கு லக்கங்களாம் - எண்பத்து நாலு லட்சம் ஆவாஸங்களாகும், எ - று. (எ)

937. ஒன்றுமூன் றைந்து மேழு மொன்பதும் பத்தோ டொன்று
நின்றமூன் றோடு பத்து நிரையத்துப் புரைகள் மேன்மே
லொன்றுமூன் றேழு பத்து மொருபத்தே ழிருபத் தீரி
னின்றமூன் றோடு முப்பா னாழிகீழ் புரைதோ றாயு.

(இ - ள்) நிரையத்து - நரகங்களில், புரைகள் - புரைகளானவை, ஒன்று - (ஏழா நரகத்தில்) ஒரு புரையும், மூன்று - (ஆறாநரகத்தில்) மூன்று புரையும், ஐந்து - (ஐந்தா நரகத்தில்) ஐந்து புரையும், ஏழும் - (நாலாநரகத்தில்) ஏழுபுரையும், ஒன்பதும் - (மூன்றா நரகத்தில்) ஒன்பது புரையும், பத்தோடொன்று - (இரண்டா நரகத்தில்) பதினொரு புரையும், மூன்றோடு பத்து - (முதல் நரகத்தில்) பதின்மூன்று புரையும், மேன்மேல் - ஒன்றுக்கொன்று மேலே மேலே, நின்ற - இராநின்றன, கீழ்ப்புரைதோறும் - கீழ் கீழ்ப் புரைகள்தோறும், ஆயு - நாரகர்களுடைய உத்கிருஷ்டாயுஷ்யமானது, ஆழி - கடல்கள், ஒன்று - (முதல் நரகத்தில் கீழ்புரையில் அதாவது : பதின்மூன்றும் புரையிலிராநின்ற நாரகர்களுக்கு) ஒரு கடலும், மூன்று - (இரண்டா நரகத்துக் கீழ்ப்புரை நாரகர்களுக்கு) மூன்று

கடலும், எழு - (மூன்று நாகத்துக் கீழ்ப்புரையில்) எழுகடலும், பத்து - (நாலா நாகத்துக் கீழ்ப்புரையில்) பத்துக்கடலும், ஒருபத்தேழு - (ஐந்தா நாகத்துக்கீழ்ப் புரையில்) பதினேழுகடலும், இருபத்திரின் - (ஆறு நாகத்தின் கீழ்ப்புரையி லிராநின்ற நாகர்களுக்கு) இருபத்திரண்டு கடலும், மூன்றேடு முப்பான் - (எழாநாகத்தில்) முப்பத்து மூன்று கடலும், நின்ற - நிலைபெற்றிராநின் றன, எ - று.

'இருபத்திரின்' என்பதில், இன் - சாரியை. (அ)

வேறு.

938. முதலா நாகத் தின்முதற் புரையிற்
பதின யிரமாண் டுகளாஞ் சிறுமை
விதியான் மிகையா யுகமே லனகீழ்
பதியார் பரமா யுகமல் லனவாம்.

(இ - ள்) முதலா நாகத்தின் - முதல் நாகத்து, முதற்புரையில் - முதல் புரையிலிராநின்ற நாகர்களுக்கு, சிறுமை - ஜகன்யாயுஷ்பமானது, பதினயிரம் ஆண்டுகளாம்-பதினயிரம் வருஷங்களாகும், விதியால்-கிரமத்தினல், மேலன-மேல் புரையிலுள்ளவர்களின், மிகையாயுகம் - உத்கிருஷ்டாயுஷ்யமானது, கீழ் பதி யார் - கீழ் புரையிலுள்ளவர்களுக்கு, பரமாயுகமல்லன - உத்கிருஷ்டாயுஷ்யமல் லாத ஜகன்யாயுஷ்யமாக, ஆம் - ஆகும், எ - று.

உத்கிருஷ்டாயுஷ்யம் வரிசைக் கிரமமாய், முதல் புரையில் தொண்ணூறுயி ரம் வருஷங்களாகும்; இரண்டாம்புரையில் தொண்ணூறு லக்ஷம் வருஷங்களாகும்; மூன்றும் புரையில் அஸங்கியாத பூர்வகோடி வருஷங்களாகும்; நாலாவது புரை யில் ஒரு கடலில் பத்திலொ ருபாகமாகும்; ஐந்தாம் புரையில் ஒரு கடலின் பத்துப் பங்கில் இரண்டு பங்காகும்; ஆறும்புரையில் பத்தில் மூன்று பங்காகும்; எழாம்புரை யில் பத்தில் நான்கு பங்காகும்; எட்டாம்புரையில் ஒரு கடலில் பத்தில் ஐந்து பங்காகும்; ஒன்பதாம் புரையில் ஒரு கடலில் பத்தில் ஆறு பங்கு ஆகும்; பத்தா வது புரையில் ஒரு கடலில் பத்தில் எழுபங்காகும்; பதினென்றுவது புரை யில் ஒரு கடலில் பத்தில் எட்டுப் பங்காகும்; பன்னிரண்டாவது புரையில், ஒரு கடலில் பத்தில் ஒன்பது பங்காகும்; பதின்மூன்றுவது புரையில் ஒரு கடல் சரியாய் ஆகும். (க)

939. முழமூன் றயர்வா முதலாம் புரையின்
முழமூன் றவில்லேழ் விரலா றளகீ
ழெழுவா யிதைஞ்ஞூ றவில்லெய் தளவும்
வழுவா திறதொ றமிரட் டியதாம்.

(இ - ள்) முதலாம் புரையின் - முதல் நரகத்து முதல் புரையிலிராநின்ற நாரகர்களுக்கு, உயர்வு - சரீரோத்ஸேதமானது, முழமூன்று - மூன்று முழம், ஆம் - ஆகும், கீழ்-அம்முதல் நரகத்துப் பதிமூன்ருவது புரையில் நாரகர்களுக்கு, முழமூன்று - மூன்று முழமும், வில்லேழ் - ஏழுவில்லும், விரலாறு - ஆறங்குலமுமாகிய ஏழேமுக்காலே வீசம் வில்லு, உள - உன்னதமாகவுளதாம், இது - இந்த ஏழேமுக்காலே வீசம் வில், எழுவாய் - (ஏழு நரகத்துக்கும்), ஏழுதாம், ஐஞ்ஞூறு வில்லெய்தளவும் - ஐந்நூறு வில் அடைகிற பரியந்தம், வழுவாது-தப்பாமல், இறுதொறும் - கீழ் கீழ்ப்புரைக்ள்தோறும், இரட்டியதாம் - இரட்டித்த இரட்டித்த உன்னதங்களாகும், எ - று.

ஈறுதொறும் என்பது - இறுதொறுமென்ருயிற்று. (௧0)

940. புகையைந் துமுதற் புரைபுக் கவர்தா
முகையார் விழுவா ருளவா யுவெலாம்
புகையே ழொடைஞ்ஞூ றுவில்கா வதமூன்
றுகையார் விழுவார் முதலீற் றினுளார்.

(இ - ள்) முதற்புரை புக்கவர்தாம் - முதல் நரக முதற் புரையிலடைந்திராநின்ற நாரகர்கள், புகையைந்து - ஐந்து யோஜனையுன்னதம், உளவாயுவெலாம் - தங்களுக்குண்டாகிய ஆயுஷ்யநாளெல்லாம், உகையார் விழுவார் - எழும்பித் தலைகீழாபவராய் இடைவிடாமல் விழுவார்கள், புகையேழொடு - ஏழுயோஜனையோடு, ஐந்நூறுவில் - ஐந்நூறு வில்லும், காவத மூன்று-மூன்றுகாதமுமாகிய இந்த ஏழேமுக்காலே வீசம் யோஜனை உயரம், முதலீற்றினுளார் - அம்முதல் நரகத்துப் பதின்மூன்ருவது புரையிலுள்ள நாரகர்கள், உகையார் விழுவார்-எழும்பித் தலை கீழாபவராய் நரக பூமியில் விழுவார்கள், எ - று. (௧௧)

941. எழுவா யதிரட் டியிரட் டியதாய்
வழுவா திறுவாய் புரைதோ றும்வரா
வெழுதா நரகத் தியல்பா யவைஞ் ஞூ
றொழியா துவிழுந் தெழுமோ சனையே.

(இ - ள்) எழுவாய் - ஏழுதாம், அது - அந்த ஏழேமுக்காலே வீசம் யோஜனை, இரட்டியிரட்டியதாய் - இரட்டித்த இரட்டித்ததாகி, வழுவாது - தப்பாமல், இறுவாய்புரைதோறும் - கீழ்கீழ்புரைகள் தோறும், வரா - வந்து, எழுதாநரகத்து - ஏழாநரகத்தில், (உள்ள நாரகன்), இயல்பாய-ஸ்வபாவமாகிய, ஐஞ்ஞூறு யோசனை - ஐந்நூறு யோசனை உன்னதம், ஒழியாது - இடைவிடாமல், விழுந்தெழும் - எழும்பித் தலைக்கீழாக விழுவான், எ - று.

'எழுதாம்' என்பதில், தாம் - அசை. (௧௨)

942. எறிவெம் படையா லிவர்வீழ்ந் தெழலா
லுறுவெந் துயரல் லதுடம் புவிடார்
கறுவா திகடும் பரிணா மமிடை
யெறியா வகையா யுவையாற் றலினே.

(இ - ள்) எறி - சரீரங்களை வெட்டும்படியான, வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, படையால்-(அந்நரக பூமியிலிரா நின்ற) ஆயுதங்களினால், (சரீரம் வெட்டுண்டு), இவர் வீழ்ந்தெழலால் - இந் நாரகர்கள் இடைவிடாமல் எழும்பி விழுதலால், உறும் - அடையப்பட்ட, வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, துயரல்லது - துக்கங்களை யல்லாமல், கறுவாதி - குரோதம் முதலாகிய, கடும்பரிணாமம் - அசுபலேசியா பரிணாமமானது, இடை யெறியாவகை - நடுவில் சேதிப்பதற்குக் கூடாத விதமாய், ஆயுவை - தங்களுக்குண்டாகிய ஆயுஷ்ய ஸ்திதியை, ஆற்றலின் - உண்டு பண்ணுகிறதால், உடம்புவிடார் - சரீரத்தினீங்கார், (அதாவது : அபமிருத்யாயுஷ்யமில்லாதவர்க ளாவார்கள்), எ - று. (கரு)

943, வினையே துயரத் தைவிளைப் பதலால்
நினைவார் செயல்மற் றிலைநீ டுயிரை
முனைமூட் டுவர்கீ ழுளதே வரிவன்
உனைமுன் னினசெய் தனனென் றுரையா.

(இ - ள்) உயிரை - அப்படிப்பட்ட நாரகத்திலடைபவர்களின் உயிரை, நீடு - பெரிதாகிய, வினையே - (அவ்வவ்வுயிர்கள் முன் செய்த பாவகர்மத்தினாலாகிய) திரவிய பாபகர்மங்களே, துயரத்தை - துன்பத்தை, விளைப்பதலால் - (உதயமாகித்) துன்பஞ் செய்வதல்லது, நினைவார் செயல் - இப்படித் துன்பமுறுகின்றவர்களை நினைத்து அத்துன்பந்தீர பிரதிகாரக் கிரியைகளால் செய்யப்படுங் காரியங்கள், இல்லை - அந்நரகத்தில் கிடையாது, (ஆனாலும்), கீழுள தேவர் - பவண தேவர்களானவர்கள், (அந்நரகத்தில் போய் நாரகர்களைப் பார்த்து ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியாக), இவன் - இந்நாரகனானவன், உனை - உனக்கு, முன் - முன் சன்மத்திலே, இன செய்தனன் - பொல்லாங்குகளைச் செய்தான், என்று - என்று, உரையா - கலகஞ் சொல்லி, முனை மூட்டுவர் - ஒருவர்க்கொருவர் சண்டையை உண்டு பண்ணுவார்கள், எ - று.

இப்படித் துன்பம் அதிகமாவதே ஒழிய விலகுந்தன்மை ஆயுஷ்யமுள்ளவரையில் நரகர்க்கு அரிதென்பது ஒரு வகையாலாகிய தென்பது இதன் தாத்பரியம். இனசெய்தான் என்பது இனசெய்தானென்று வந்தது. உனை - உருபுமயக்கம். ()

944. கணமும் மிடையின் றியெழும் பசியா
லுணவென் றெனவந் துலகத் துளநஞ்

சிணையில் லெனகாய்ந் தவிரும் பினைநீ
ரணையும் படியா லணையா வடுமே.

(இ - ள்) கணமும் - (அந்நாரகர்களுக்கு) ஒரு நிமிஷமும், இடையின்றி - இடை விடாமல், எழும் - உண்டாகிய, பசியால் - பசியினால், உணவென்றென - அன்னம் எப்பொழுதுகிடைக்குமென்று நினைத்த வளவில், உலகத்துள - அந்நாரக லோகத்திலுள்ள, நஞ்சு - விஷ ஸ்கந்தங்களெல்லாம், வந்து - அவர்களிடத்தில் வந்து, இணையில்லென - இதற்கு நிகரில்லை யென்று சொல்லும்படி, காய்ந்த - கருமான் உலையில் வெந்த, இரும்பினை - இரும்பினை, நீர் - ஜலமானது, அணையும் படியால் - சேர்ந்து ஏகமயமாவது போல், அணையா - சரீரத்திற் செறிந்து, அடும் - துன்பஞ் செய்யா நிற்கும், எ - று. (கரு)

வேறு.

945. மேருநே ரிருப்பு வட்டை யிட்டவக் கணத்தி னுள்ளே
நீரென வுருக்குஞ் சீத வெப்பங்க ணின்ற கீழ்மே
லார்வமி லறிவன் றந்த நூலினைந் தாவ தன்னிற்
கார்முகில் வண்ண சீத வெப்பங்க ணின்ற கண்டாய்.

(இ - ள்) கார்முகில் வண்ண - கரிய மேகம்போன்ற நிறமுடைய நாரகனே !, மேருநேர் - மஹாமேரு பர்வதத்திற்குச் சமானமாகிய, இருப்பு வட்டை - இரும்புக்குண்டை," இட்டவக்கணத்தினுள்ளே அந்நரக பூமியில் இட்டஸமயத்திலே, நீரென - அது ஜலமாகும்படி, உருக்கும் - உருக்கும்படியான, சீதம் - சீதாவாஸங்களும், வெப்பங்கள் - உஷ்ணவாஸங்களும், கீழ்மேல் - கீழ் மேலாக (அதாவது: கீழில் சீதாவாஸங்களும் மேல் நரகங்களில் உஷ்ணவாஸங்களும்), நின்ற - நிலைபெற்றிருக்கின்றன, ஆர்வமில் - ராகமில்லாத (வீதராகனாகிய), அறிவன் - கேவல ஞானத்தையுடைய ஸர்வஜ்ஞன், தந்த - தெரிவித்த, நூலின் - பரமாகமத்திலே, (கூறியபடி) ஐந்தாவதன்னில் - ஐந்தா நரகத்திலே, சீதவெப்பங்கள் - சீதாவாஸங்கள் உஷ்ணவாஸங்கள் இரண்டும், நின்ற - நிலை பெற்றிருக்கின்றன, எ - று.

ஐந்தாநரகத்திலே மேலே மூன்று புரையிலும் அதற்கு மேல், நாலு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்றுமாகிய நரகங்களில் உஷ்ணவாஸமும், அந்த ஐந்தாவது நரகத்திலே கீழ் இரண்டு புரையிலும், ஆறு நரகத்திலும், ஏழாவது நரகத்திலும் சீதாவாஸங்களுமாகும்.

கண்டாய் - அசை. (கசு)

946. வேண்டிய வதற்கு மாறு விகுவணை யெட்டு மெய்யின்
மாண்பில தோன்று நம்மை மாறமுன் செய்ய வந்தங்

ஈண்டிய பாவத் தாலேழ் நரகத்து மிரட்டிக் கீழ்க்கீழ்
மூண்டதீ மறுகித் தீமை முறுகுந்தீ வினைகளாலே.

(இ - ள்) வேண்டியவதற்கு - நாரகர்கள் தங்களால் இச்சிக்கப்பட்ட விஷயத்திற்கு, மாறு - மாறுபாடாய், விருவினை யெட்டு - எட்டுப்பிரகாரமான விருவினைகள், மெய்யில் - அவர்களுடைய சரீரத்தில், மாண்பில - மாட்சிமையில்லாதனவாக, தோன்றும் - ஏற்படும், நம்மை - ஆத்மனாகிய நம்மை, முன் - முன் சன்மத்தில், மாறு செய்ய - மாறுபாடாக மறைவைச் செய்ய் (அதாவது : மாய்கையைச் செய்ய), வந்து - (அப்படிப்பட்ட மோஹனீயராகத்வேஷ பரிணத பாவ பாபகர்மத்தினால் ஆத்மனிடத்தில்) வந்து, அங்கு - அவ்வாத்ம பிரதேச பரிஸ்பந்தமாகிய அவ்விடத்தில், ஈண்டிய - சேர்ந்திராநின்ற, பாவத்தால் - திரவிய பாபகர்மத்தினால், ஏழ் நரகத்தும் - இவ்வேழு நரகங்களுள்ளும், கீழ் கீழ் - ஒன்றுக்கொன்று கீழே கீழே யிருக்கப்பட்ட நரகங்களில், இரட்டி - இரட்டித்ததாகி, மூண்ட - மூளப்பட்ட, தீ - அக்கினியினாலே, மறுகி - வருந்த, தீவினைகளாலே - துஷ்கர்மோதயத்தால் ஆகிய துன்பங்களினால், தீமை - கொடுமையானது, முறுகும் - அதிகரிக்கும், எ - று. (கஎ)

947. இயல்பினுந் துன்பமென்று மேழ்நர கத்து நீங்கா
மயரிகள் செய்வ வெல்லாம் வந்துவந் துற்று நீங்கும்
புயலுறு தடக்கை வேந்தே புலசுதேன் கள்ளை யுண்டா
ருயலுறு வகையிற் செம்பை யுருக்கிவாய் பெய்கின் றாரே.

(இ - ள்) புயலுறு தடக்கை வேந்தே - மேகத்தை நிகர்த்த (அதாவது : மேகம் போல கொடுக்கும்) கையை முன் சன்மத்திலுடைத்தாகிய விபீஷணனென்னும் அரசனாகிய நாரகனே!, ஏழ் நரகத்தும் - ஏழு நரகங்களிலும், இயல்பினும் - ஸ்வபாவத்தினாலாகிய, துன்பம் - (எழுந்து விழுதலாகிய) துக்கம், என்றும் - எப்பொழுதும் (அதாவது : ஆயுஷ்ய பரியந்தம்), நீங்கா - நீங்காத, மயரிகள் - அஜ்ஞானிகளாகிய நாரகர்கள், செய்வவெல்லாம் - ஒருவருக்கொருவர் கலஹமிட்டுச் செய்கின்ற துக்கங்களெல்லாம், வந்துவந்துற்று - வந்தடைந்து வந்தடைந்து, நீங்கும் - நீங்கி நீங்கியுண்டாகும், புலசுதேன் கள்ளையுண்டார் - (பூர்வ சென்மத்தில்,) மாமிசம் மது கள்ளாகிய இவைகளை உண்டவர்களை, (இந்நரகங்களில்), உயலுறுவகையில் - பிழைக்க முடியாத வகையால், (புராதன நாரகர்கள்), செம்பை - செம்பை, உருக்கி - ஜலமாக உருக்கி, வாய் - நூதன நாரகனுடைய வாயில், பெய்கின்றார் - கொடிறுகளால் ஊற்றுகின்றார்கள், எ - று. (கஅ)

948. அறமறி வடக்க மாண்மை குடிப்பிறப் பழிய வன்பிற்
பிறர்மனை நலத்திற் சேர்ந்தார் போமுறக் குட்டந் தன்னின்

முறுகவெந் துருகுஞ் செப்புப் பாவையை முயங்க மூர்ச்சித்
தறிவழிந் தலம்வந் தாற்றா தாற்றுகின் றார்க ளையா.

(இ - ள்) ஐயா - முன் விபீஷணனாகியிருந்த ஐயனாகிய நாகனே!, அறம்- தர்மமும், அறிவு - ஞானமும், அடக்கம் - ஸம்யமமும், ஆண்மை-புருஷத்துவமும், (அதாவது: பௌருஷமும்), குடிப்பிறப்பு - நற்குடிப்பிறப்பும், (ஆகிய இவைக ளெல்லாம்), அழிய - நாசம் அடையும்படி, அன்பில் - மோஹனீயோதய ஜனித அப்பிரசஸ்தராக பரிணதியினால், பிறர்மனை நலத்தில் - அன்னிய ஸ்த்ரீக ளுடைய காம அனுபோகத்தில், சேர்ந்தார் - சேர்ந்தவர்கள், பேர் - பெரிதாகிய, அழற்குட்டந் தன்னில் - அக்னி ஸமூஹத்தின் குழியில், முறுக - உஷ்ணம் மிக ஏறும்படியாக, வெந்து - வேகப்பட்டதாகி, உருகும் - உருகும்படியான நிலைமையை யுடைய, செப்புப்பாவையை - செம்பாலாகிய பொம்மையை, முயங்க - சேர்ந்து தழுவி, மூர்ச்சித்து - மயக்கமடைந்து, அறிவழிந்து - புத்திகெட்டு, அலம் வந்து - வருத்தமுற்று, ஆற்றாது - பொறுக்க முடியாமல், ஆற்றுகின்றார்கள் - சோகஸ் வரத்தால் கூக்குரலிட்டு அழா நின்றார்கள், எ - று. (கக)

949. ஊன்சுவைத் துறுதி யோரா ருள்ளத்திற் கொடிய ராகிக்
கூன்சிலைக் கணையோ டேந்திக் கொலைத்தொழில் புரிந்து வந்தார்
தான்செல விட்ட நாய்போற் கடியநாய் கவர வஞ்சி
வான்சினை யிலவ மேற்றி வந்துவீழ்ந் தரற்று கின்றார்.

(இ - ள்) உறுதியோரார் - உறுதியாகிய தர்மத்தை அறியாதவர்களாகி, உள்ளத்தில் - மனதில், கொடியராகி - பொல்லாங்கினை யுடையவர்களாகி, கூன் - வளைந்திராநின்ற, சிலை - வில்லை, கணையோடு - அம்புகளுடன், ஏந்தி - தரித்து, கொலைத்தொழில் - ஜீவஹிம்ஸைத் தொழிலிலே, புரிந்து - மிகவும் விரும்பி (அதாவது: ஹிம்ஸானந்த தத்பரர்களாய்), ஊன் சுவைத்து-மாம்ஸ போஜிகளாகி, வந்தார் - வந்தவர்கள், செலவிட்ட - (பூர்வஜென்மத்தில் வேட்டையாடத் தொடங்கிப் பிராணிகள் பேரில் கடிக்கும்படி) ஏவப்பட்ட, நாய்போல் - நாய்களைப் போல், (புராதன நாரகர்கள் கூட்டமாகிய), கடிய - பொல்லாங்காகிய, நாய் - நாய் கள், கவர - (தங்களைக்) கடிக்க, அஞ்சி - பயந்து, வான் - பெரிதாகிய, சினை - கிளைகளையுடைய, இலவம் - முள்ளிலவமரத்தில், (சில நாரகர் கூடி), ஏற்றி - ஏறச்செய்து, (மறுபடியும் அங்கு நின்றும் கீழே விழும்படி அடித்தலால்), வந்து வீழ்ந்து - நரக பூமியில் வந்து வீழ்ந்து, அரற்றுகின்றார் - அழுகின்றார்கள், எ-று. தான் - அசை. (உ0)

950. மனையறம் மறந்து மன்றி னின்றுவான் குடிக ணையத்
தீனம்வலி யதனின் வாங்கிச் சாலவுந் தளர்வு செய்தார்

நுனைமுடி விலாத முள்ளின் மத்திகைப் புடையி னுங்கி
நினைவருந் துயரந் துய்த்து நெடிதுயிர்ப் பார்க ளையா.

(இ - ள்) ஐயா - ஐயனுகிய நாரகனே!, மனையறம் - இல்லறம் என்னும் தர்மத்தை, மறந்து - தெரியாமல் மயங்கி, மன்றினின்று - சபையிலே நீதிநாயக ஸ்தானம் வகித்து நின்று, வான் - பெரிதாகிய (அதாவது: பாரம்பரியமாக வரா நின்ற), குடிகள் - ஜனசமூகங்கள், நைய - வருந்தும்படி, தனம் - அவர்கள் சம்பாதித்த திரவியங்களை, வலியதனின் - (நியாய விரோதமாக) வல்லமையினுலே, வாங்கி - வாங்கிக்கொண்டு, சாலவும் - மிகவும், தளர்வு செய்தார் - சனங்களுக்கு வருத்தத்தைச் செய்தவர்கள், (அப்பாவ வினையினுதயத்தால் நரகத்திற் செனிக்க, அவர்களைப் புராதன நாரகர்கள் கூடிக்கொண்டு அடிக்கும்), நுனை - கூர்மை பொருந்திய, முடிவில்லாத - கணக்கில்லாத, முள்ளின் - முட்களையுடைய, மத்திகைப்புடையின் - சம்மட்டியடிகளினுல், நுங்கி - சரீரம் நொறுங்கி, நினை வரும் - எண்ணற்கரிய, துயரம் - கஷ்டங்களை, துய்த்து - அநுபவித்து, நெடிதுயிர்ப்பார்கள் - பெருமூச்செறிந்து நிற்பார்கள், எ - று. (உக)

வேறு.

951. வலையி லுயிர் வாரிய தன் மாறுவிலை கொண்டார்
நிலைகழு வேறிநிணம் வந்தொழுக நின்றார்
விலையின்முடை கொண்டுணலை மேவினர்கள் கண்டாய்
நிலையில்பெருஞ் சீக்குழியி னின்றுசுழல் கின்றார்.

(இ - ள்) வலையில் - வலை முதலாகிய கருவிகளினுல், உயிர் - மஸ்யாதி ஜீவ சமூகங்களை, வாரி - கொலை செய்து வாரி, அதன்மாறு - அதற்குப் பிரதியாக, விலை - கிரயத்தை (அதாவது: பெறுமானமாக இதர வஸ்துக்களான தன தான்யாதிவகைகளை), கொண்டார் - பெற்றவர்கள், (நரகத்திற் செனித்து), நிலைய - அந்நரகத்தில் நிலை பெற்றிராநின்ற, கழு - கழுமரத்தில், ஏறி - புராதன நாரகர்கள் ஏறும்படி செய்ய ஏறி, நிணம் - சரீரத்தினின்றும் இரத்த மாம்ஸாதி நிணங்கள், வந்து - வெளியாகி வந்து, ஒழுக - உதிர, நின்றார் - இரணவேதனையில் நின்றவர்களாவார்கள், விலையின் முடை - விற்கப்பட்ட மாமிசத்தை, கொண்டு - விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டு, உணலை - உண்பதை, மேவினர்கள் - பொருந்தினவர்களாகிய மாமிச போஜிகள், நிலையில் - நீச்சு நிலையின்றி ஆழமாகிய, பெரும் - விசாலமாகிய, சீக்குழியுள் - சீயினுல் நிறைந்த பெருங்குழியில், நின்று - தங்கி நின்று, சுழல்கின்றார் - சுழன்று வருந்துகின்றவர்களாவார்கள், எ - று. (உஉ)

952. இல்லையுயிர் நல்வினை யிறந்தவர் பிறப்பெனச்
சொல்லினவர் செம்புருக்கி வாயிற்பெய் துயிர்வார் ∘

கல்வியொடு புணர்ந்துகடை நல்லொழுக்க மென்பா
ரெல்லையில வெந்துயர மெய்தியுழல் கின்றார்.

(இ - ள்) உயிர் - ஜீவன்களும், நல்வினை - புண்ணிய கர்மாதிகளும், இறந்தவர் - மாணமடைந்தவர்கள், பிறப்பு - மறுபடி பிறத்தலும், (ஆகிய இவைகள்), இல்லையெனச் சொல்லினவர் - இல்லையென்று (நாஸ்திகமே பிரமாணமென்று அர்த்த அயதா கிரஹணமாகிய, முஹ்ய புத்தியினால்) சொல்லுபவர்கள், (நாகத்திற் சென்மித்துப் புராதன நாரகர்களால்), செம்பு - செம்பை, உருக்கி - உருக்கி, வாயிற் பெய்து - வாயிலூற்ற, (சகிக்க முடியாத துன்பமுற்று), உயிர்வார் - பெருமூச்சு விடுவார்கள், கல்வியொடு புணர்ந்து - வித்தையோடு சேர்ந்து (அதாவது: படித்திருந்தும் யுக்தி குறைவினால்), நல்லொழுக்கம் - ஸம்யக் சாரித்திரமானது, கடையென்பார் - தாழ்ந்த நிலையென்று சொல்லுபவர்கள், (நாகத்திற் செனித்து), எல்லையில் - மட்டுமித மில்லாததாகிய, வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, துயரம் - துன்பங்களை, எய்தி - அடைந்து, சுழல்கின்றார் - சுழலாநின்றார்கள், எ - று. (உ௩)

953 பொய்யுரை புனைந்துபொருள் வாங்கினர்கள் கண்டாய்
கையுகிரி னூசியவை காய்ந்தசெறிப் புண்பார்
வையம்புகழ் மாதவரை வைதனர்கள் காரி
னெய்யுருக்கி வாயிற்பெய நின்றுசுழல் கின்றார்.

(இ - ள்) பொய்யுரை - அஸத்திய வசனத்தை, புனைந்து - அலங்காரமாக ஸ்தாபிதஞ் செய்து சொல்லி, பொருள் வாங்கினர்கள் - அன்னியர்களின் திரவியத்தை வாங்கினவர்கள், (நாகத்திற் செனித்து), கையுகிரின் - அவர்கள் கை நகங்களில், காய்ந்த - அக்னியில் நன்றாக வேகப்பட்ட, ஊசியவை - இருப்பூசிகளினால், செறிப்புண்பார் - (புராதன நாரகர்களினால்) சொருகப்பெற்றலறுபவராவார்கள், வையம் - இந்த லோகத்திலே பவ்வியர்களினால், புகழ் - ஸ்துதிக்கும்படியான, (ஸம்யக்ஞானாதி குணங்களையுடையராகிய), மாதவரை - உத்கிருஷ்டமாகிய தபசைச் சேர்ந்த மஹா முனிவரர்களை, வைதனர்கள் - நிந்தித்தவர்கள், (நாகத்திற் பிறக்க அவர்களைப் புராதன நாரகர்கள்), காரி - விஷத்தையும், நெய் - இரத்தத்தையும், உருக்கி - சேர்த்துக் காய்ச்சி, வாயில் - அவர்கள் வாயிலே, பெய - ஊற்ற, நின்று - அந்நாகத்தில் நின்று, சுழல்கின்றார் - சுழலா நின்றார்கள், எ - று.

954. ஒழுக்கினை யழித்துட னழுக்குணர் வுரைத்தார்
புழுக்கணலி யப்புடை புடைத்துவிழு கின்றார்
வழுக்கினவர் நன்னெறியின் மத்திகை யெடுத்து
விழுப்பற வதுக்கவினை யேகொடிய தென்பார்.

(இ - ள்) ஒழுக்கினை - ஸம்மியக் சாரித்திரத்தை, அழித்து - கெடுத்து, உடன் - உடனே, அழுக்குணர்வு - கெட்ட செயலுக்கு ஏதுவாகிய, குமதி, குச்ருதிஜ்ஞானங்களை, உரைத்தார் - (கர்மானுகுண உதயத்தால்) சொன்னவர்கள், (நரகத்திற்றோன்றி), புழுக்கள் நலிய - (அவர்களது சரீரத்தில்) கிருமிகள் ஸஞ்ஜாதங்களாகி உபத்திரவம் செய்ய, (தாளாமல்), புடை புடைத்து - விலாப்பக்கத்தில் அடித்துக்கொண்டு, விழுகின்றார் - பூமியில் விழுந்து புரளாநின்றார்கள், நன்னெறியின்-நன்மார்க்கமான செயல்களினின்றும், வழுக்கினவர் - நழுவினவர்களாகித் துச்சாரித்திரத்தில் சென்றவர்கள், (நரகத்திற்றோன்றிப் புராதன நாரகர்களால்), மத்திகை யெடுத்து - சம்மட்டிகளைத் தூக்கி, விழுப்பு - முன் செய்த துர்ச்சாரித்திரமாகிய அனுச்சாரம், அற - நீங்கும்படி, அதுக்க - (புராதன நாரகர் தங்களை) அடிக்க, வினையே - நமது கர்மமே, கொடியது - பொல்லாங்கினையுடையது, என்பார் - என்று சொல்வார்கள், எ - று. (௨௫)

955. மிக்கவெகு ளிக்கனலி யிட்டுநகர் சுட்டார்
செக்குர லிடைப்பல திலத்தினெரி கின்றார்.
சக்கர மடைந்தபின் னறத்தினை மறந்தா
ரெக்கதுணை மிக்கதுய ரத்திடை யுழைப்பார்.

(இ - ள்) மிக்க - மிகுதியாகிய, வெகுளி - குரோதத்தினாலே, கனலியிட்டு - நெருப்பை வைத்து, நகர் - ஊர்பட்டணம் முதலியவைகளை, சுட்டார் - கொளுத்தினவர்கள், செக்குரலிடை - (நரகத்தில் பிறந்து அங்குள்ள) கற்காணத்தில், பல திலத்தின் - அனேகமாகிய எள்ளுகளைப்போல, (புராதன நாரகர்கள் தங்களை இட்டுச்சுற்ற), நெரிகின்றார் - சரீரம் நொறுங்கித் துன்புறுகின்றார்கள், சக்கரமடைந்த பின் - அரசுக்குரிய ஆக்ஞாசக்கரத்தை யடைந்து மிக்க ஐசுவரியம் பெற்ற பிறகு, அறத்தினை - தர்மத்தை, மறந்தார் - மறந்தவர்கள், (நரகத்தில் பிறந்து), எக்கம்-ஏகமாக, (அதாவது: ஒன்றாகவே நீங்காமல்), துணை-தங்களைச் சேர்ந்திராநின்றதாகிய, மிக்க - அதிகமாகிய, துயரத்திடை - அஸாதாதி துன்பங்களிலேயே, உழைப்பார் - பொருந்திச் சுழன்று சிரமப்படுவோர்கள், எ - று.

956. கொலைகளவு பொய்பொருளி னாசையின் மகிழ்ந்தார்
மலையின்மிசை வட்டென வுருட்டவிழு கின்றார்
குலநல குடிப்பெரிய கற்பழிய மேவும்
புலைமகளிர் நாரகவிற் புழுக்களெனப் பொரிவார்.

(இ - ள்) கொலை - ஜீவவதை செய்வதும், களவு - பிறருடைமையைத் திருடுவதும், பொய் - அசத்தியம் பேசலும், பொருளினாசையில் - (மண், பொன், பெண்ணாதி) பரிக்கிரகத்தில், மிகுந்த ஆசையுமாகிய இவைகளில், மகிழ்ந்தார் -

இச்சித்து அவற்றிற்குரிய காரியங்களைச் செய்தவர்கள், (நரகத்தில் பிறந்து புராதன நாரகர்களால்), மலையின்மிசை - பர்வதங்களிலேற்றி, வட்டென - குண்டுகளைப்போல, உருட்ட - அங்கு நின்றும் உருட்டித்தள்ள, விழுகின்றார் - விழுந்தலறு நின்றார்கள், குலம் - உயர்குலத்தினும், நல்ல குடி - நற்குடிப் பிறப்பைக் காட்டிலும், பெரிய - மிகுந்த குணமுடைய, கற்பு - பதிவிரதா தன்மையானது, அழிய - கெடும்படி, மேவும் - (அன்னிய புருஷர்களை மோஹ புத்தியால்) பொருந்தும், புலைமகளிர் - துர்க்குணமாகிய நீசத்துவமுள்ள ஸ்த்ரீகள், கார் - கறுத்த, அகலில் - நெருப்பில் வெந்த இரும்பு ஓட்டில், புழுக்களென - புழுக்களைப்போல், பொரிவார் - (அக்னிதாபத்தினால்) பொரிந்து வருந்துவார்கள், எ - று. (உஎ)

957. தோலினை யுரித்திடு நிணத்தடி சுவைத்தார்
சோலைபுக நீணெருப்பு சொரியவுரி கின்றார்
மாலைகுடை மன்னவரை வஞ்சனைசெய் தமைச்சர்
சாலக்கழு நிறத்திலுறத் தாமங்கணைந் திருப்பார்.

(இ - ள்) தோலினை - சரீரத்தின் மேற்றோலை, உரித்து - கழற்றி, இடும் - அத்தோலின் கீழிடப்பட்டுள்ள, நிணம் - இரண சம்பந்தமாகிய, தடி - மாமிசங்களை, சுவைத்தார் - தின்றவர்கள், (நரகத்திற் சேர்ந்து), சோலை புக - நிழலுக்காகத் தோப்புகளிலடைய, நீள் - பெரிதாகிய, நெருப்பு - அக்கினியானது, சொரிய - அத்தோப்புகளில் மேனின்றும் விழுதலால், உரிகின்றார் - தங்கள் மேற்றோலுரிந்து வேதனை யடைகின்றார்கள், மாலை - மாலைகளணிந்த, குடை - வெள்ளைக் குடையையுடைய, மன்னவரை - அரசர்களை, வஞ்சனை செய்த - கபடஞ் செய்தே மாற்றிய, அமைச்சர் - மந்திரிகள், (நாரகர்களாகப் பிறந்து), சால - மிகவும் பெரிதாகிய, கழு - கழுமரங்கள், நிறத்தில் - சரீரத்தில், உற - பொருந்தித் தைத்துக் கொள்ளும்படி, (புராதன நாரகர்கள் செய்விக்க), தாம்-நூதன நாரகர்களாகிய தாங்கள், அங்கு - அவ்விடத்தே அக்கழுமரத்தில், அணைந்து - சேர்ந்து, இருப்பார் - வருத்தமுற்றிருப்பார்கள், எ - று.

'செய்த் அமைச்சர்' என்பது, 'செய்தமைச்சர்' எனத் தொகுத்தலாயிற்று. (உஅ)

958. இனையதுய ரெண்ணரிய வுடையவெழு நிலத்தில்
வினையிளிரண் டாநரகின் வீழ்ந்தவனை மீட்டல்
முனிவரிறை தனக்குமரி தாயவுள தாகும்
இனியெனுரை யென்னினு மிதஞ்சிறி துரைப்பேன்.

(இ - ள்) எண்ணரிய - கணக்கில்லாததாகிய, துயர் - துன்பத்தை, உடைய - உடைத்தாகிய, இனைய - இத்தன்மைத்தாகிய, எழுநிலத்தில் - ஸப்த

நரகங்களில், வினையில் - பாபவினையினால், இரண்டா நரகில் - இரண்டாவது நரகத்தில், வீழ்ந்த - வீழ்ந்திராநின்ற, உனை - உன்னை, மீட்டல் - அத்துன்பத்தினின்றும் விலக்குவது, முனிவர் - கணதராதி முனிவர்களுக்கெல்லாம், இறைதனக்கும் - எஜமானனாகிய அரஹந்த பரமதேவனுக்கும், அரிதாய் - முடியாத தன்மையாக, உளதாகும் - உண்டானதாகும், இனி - இனிமேல், உரை - சொல்வது, என் - என்ன இருக்கின்றது, என்னினும் - என்றாலும், இதம் - நன்மையாகும்படியான தர்ம மொழிகளை, சிறிது - சுருக்கமாக, உரைப்பின் - (நான்) உனக்குச் சொல்லுவேன் கேட்பாயாக, எ - று.

'அரிதாய்' என்பது, அகரச்சாரியை பெற்று, - 'அரிதாய' என வந்தது. ()

959. பொறிபுலம் வெறுத்தெழு தவத்தமா னாகி
மறத்தொடு மலிந்தொளிரு மாழிமன்ன னாகிப்
பொறிபுல மிசைப்பொலி மனத்தொடு புணர்ந்தாய்
கறுத்துமுடை மேனிநர கத்திங்ஙன மானாய்.

(இ - ள்) (நாரகனே!), பொறி பஞ்சேந்திரியங்களின், புலம் - விஷயங்களில், வெறுத்து - வைராக்கியமடைந்து, எழும் - உண்டாகிய, தவத்து - தபஸினாலே, அமரனாகி - கல்பலோகத்தில் தேவனாகி, (பின்பு), மறத்தொடு - பாபத்தோடு, மலிந்து - நிறைந்து, ஒளிரும் - பிரகாசிக்கின்ற, ஆழிமன்னனாகி - அர்த்த சக்ரவர்த்தி பதவியை யடைந்து, (அப்போது), பொறி புலமிசை - பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களின் மேலே, பொலி - அழகுபெற்று நிறைந்திராநின்ற, மனத்தோடு - மனதோடு, புணர்ந்தாய் - சேர்ந்தாய், (ஆகையால்), இங்ஙனம் - இப்படிப்பட்ட துன்பமுள்ள, நரகத்து - நரகத்தில், கறுத்து - கறுப்பாகி, முடை - துர்க்கந்தம் வீசுகின்ற, மேனி - சரீரமுடைய நாரகனாக, ஆனாய் - பிறந்தாய், எ - று. (௩௦)

960. அறத்தொடு புணர்ந்தமர லோகமடை வாயோ
மறத்தொடு மலிந்தெழு நிலத்துமுறை வாயோ
திறத்தினிவ் விரண்டையு நினைத்துறுதி சேரி
னறப்பொரு ளுரைப்பனுன தல்லல்கெடும் வண்ணம்.

(இ - ள்) அறத்தொடு - தர்மத்தோடு, புணர்ந்து - சேர்ந்து, அமரலோகம் - தேவலோகத்தை, அடைவாயோ - இனிமேல் சேர்வாயோ?, (அல்லது), மறத்தொடு - பாபத்தொழிலோடு, மலிந்து - மிகுதியாகச் சேர்ந்து, எழு நிலத்தும் - இந்த சப்த நரகங்களிலும், உறைவாயோ - மறுபடி மறுபடியும் சேர்வாயோ?, இவ்விரண்டையும் - இந்த இரண்டு வகைகளையும், நினைத்து - தீர்க்காலோசனை செய்து, திறத்தின் - ஆத்மனுடைய திறத்தில், உறுதி - உறுதியாகிய நிலையை, சேரின் - அடைவாயாமாகில், உனது - உன்னுடைய, அல்லல் - இத்துன்ப

மானது, கெடும் வண்ணம் - நீங்கும் விதமாக, அறப்பொருள் - தர்ம வசனமாகின்ற தத்துவார்த்தங்களை, உரைப்பன் - சொல்லுவேன், எ - று. (௫௧)

961. முனைத்துன்மிசை வந்தவர்கண் மேன்முனித லின்றி
நினைத்திடி து முன்னையென் வினைப்பயன தென்றே
மனத்தின்மற மேவின்மிகு பாவம்வரும் வந்தா
லுனைப்பினை விலங்கினிடை யுய்த்திடரை யாக்கும்.

(இ - ள்) உன் மிசை - உன் மேல், முனைத்து - கோபித்து, வந்தவர்கள் மேல் - சண்டைக்கு வந்த நாரகர்களின் மேல், முனிதலின்றி - நீ கோபத்தைச் செய்தலின்றி, இது - இத்தன்மையானது, முன்னை - பூர்வத்தில், என் - என்னாற் செய்யப்பட்ட, வினைப்பயனதென்று - கர்மோதய விளைவென்று, நினைத்திடு-தியானிப்பாயாக, (அப்படியல்லாமல்), மனத்தின் - உன்னுடைய மனதில், மற மேவின் - பாபகாரணங்களாகிய குரோதாதிகளை யடைவாயானால், (அவ்வந்தரங்க பரிணாமத்தினால்), மிகு - மிகுதியாகிய, பாவம் - திரவிய பாபகர்ம பிரகிருதிகள், வரும் - ஆத்மனிடத்தில் ஆஸ்ரவமாகும், வந்தால் - அப்படி ஆஸ்ரவமாகி ஆத்மப் பிரதேசபந்தமும் ஸ்திதிபந்தமுமானால் (அதனால்), உனை - உன்னை, (அனுபாக பந்தமாகிய தன்மையாலே), பின்னை - பிறகு, விலங்கினிடை - திரியக்கதியினிடத்தில், உய்த்து - அடைவித்து, இடரையாக்கும் - துன்பத்தைச் செய்விக்கும், எ - று. (௫௨)

962. அறிவன்முத லைவர்சர ணம்புகுதி யாயிற்
பிறவிமறு சுழியின்வழி யொழுகுதல் பிழைத்தி
கறவுசெறி வுறுதலொடு வத்துவை யழித்தா
லிறுதியில்பல் தீவினைக ளெய்தியடு நின்றே.

(இ - ள்) அறிவன் முதல் - அருகத்பரமேஷ்டி முதலாகிய, ஐவர் - பஞ்ச பரமேஷ்டிகளை, சரணம் - ரக்ஷணையாக, புகுதியாயில் - சேர்வாயாகில், (அதாவது: பஞ்சபரமேஷ்டிகளைத் தியானித்தால் அதனாலே), பிறவி - ஸம்ஸார சமுத்திரத்தின், மறு - சுழலுகின்ற, சுழியின் - நீர்ச்சுழலினது, வழி - மார்க்கத்தில், ஒழுகுதல் - வீழ்கின்றதினின்றும், பிழைத்தி - நீ நீங்கினவனாவாய், (அப்படியில்லாமல்), கறவு - நீங்காத குரோதாதிகளையும், செறிவுறுதலொடு - சேர்தலோடு, வத்துவை - ஆத்மத் திரவிய சுபாவ குணத்தை, அழித்தால் - கெடுத்தால், (அதனால்), இறுதியில் - முடிவில்லாத, பல் - பலவாகிய, தீவினைகள் - திரவிய பாபங்கள், எய்தி - ஆத்மனிடத்தில் அடைந்து, நின்று - பந்தித்து நின்று, அடும் - துக்க பலனை உதிப்பித்து ஆத்மனை வருந்தப்பண்ணும், எ - று. (௫௩)

963. வீட்டினை விளக்குநல காட்சியினை விட்டிம்
மோட்டுநர கத்துயர் முழுங்கழலின் வீழ்ந்தாய்

மீட்டுநர கத்திடை விழாதவகை வேண்டிற்
காட்சிதலை நின்றொழுகு காதன்முத னீத்தே

(இ - ள்) வீட்டினை - மோட்சத்தை, விளைக்கும் - உண்டுபண்ணும்படியான, நல - நன்மையாகிய, காட்சியினை - ஸம்மியக்தரிசனத்தை, விட்டு-(யோஜித்துப் பெருமல்) விட்டுவிட்டு, இம்மோட்டு நரகத்துயர் - இந்தப் பெரிதாகிய நரக துன்பங்களையுடைய, முழக்கு - பெரிதாகி எரிகின்ற, அழலின் - அக்னிக்குச் சமானமாகிய ஸந்தாபத்தினையுடைய பூமியிலே, வீழ்ந்தாய் - வீழ்ந்தனை, மீட்டு - மறுபடி (அதாவது: இனிமேல் வரும் பிறவிகளில்), நரகத்திடை - இப்படிப்பட்ட நரகங்களில், விழாதவகை - அடையாதவகையை, வேண்டில் - நீ இச்சிப்பாயேயாகில், காதல் முதல் - அன்னியத் திரவியாபேட்சையாகின்ற டாகியாப்பியந்தர பரிக்கிரக வாஞ்சை முதலியவற்றை, நீத்து - பரிஹரித்து (அதாவது: நிர்காம்க்ஷையாகி), காட்சி - ஸம்மியக்தரிசனமாகின்ற தத்வார்த்த சிரத்தானத்தில், தலை நின்று - முதன்மையாக நின்று (அதாவது: ஹேயோபாதேயங்களைத் தெரிந்து, உபாதேய ஸ்வரூபத்தில்), ஒழுகு - நடக்கக்கடவாய், எ - று. (௬௪)

964. வெகுளிமத மாயைமிகை பற்றலிவை வினைக்குப்
புகுதும்வழி நல்லவல பொறைவளைவு செம்மை
நகையொடுவந் தீதலிவை நல்வினைக்கு வாய்தல்
பகையுறவு பணிவுதெளி வின்பங்களைப் பயக்கும்.

(இ - ள்) வெகுளி - குரோதமும், மதம் - மானமும், மாயம் - மாயாச்சாரமும், மிகைபற்றல் - அதிலோபமுமாகிய, இவை - இந்தச் சதுர்விதமாகிய கஷாய பரிணமங்கள், வினைக்கு - பாபகர்மங்களுக்கு, புகுதும் - அடைகின்ற, வழி - வழிகளாகும், நல்ல - நன்மையாகிய, வல - ஸம்மியக்துவ வல்லமை பொருந்திய, பொறை - க்ஷமையும், (அதாவது: பிரசமமென்கிற உபசமபாவமும்), வளைவு - வணக்கமும், செம்மை - (மாயத்தினகன்ற) உண்மையும், நகையொடு - முகமலர்ச்சியுடன், உவந்து - உள்ளமுவந்து, ஈதல் - சத்பாத்திரங்களில் ஆகாராதிகளையளிப்பதுமாகிய, இவை - இவைகள், நல்வினைக்கு - புண்ணிய கருமங்களுக்கு, வாய்தல் - வரப்பட்ட வழியாகிய காரணங்களாகும், (ஆகையால், நாரகனே !), பகை - ஆத்மனுக்குச் சத்துருவாகித் துன்பத்தைத்தரும் பாபகர்ம காரணங்களையும், உறவு - மித்துருவாகி இன்பத்தைத்தரும் புண்ணிய கர்மகாரணங்களையும், தெளிவு - இவைகளைத் தெளிதலென்னும் ஸம்மியக்துவத்தினுலாகிய, பணிவு - பிராணி ஸம்யமம் விஷயஸம்யமங்களும், இன்பங்களை - அப்பியுதயநிஶ்ரேயஸ சுகங்களை, பயக்கும் - ஆத்மனுக்கு உண்டுபண்ணும், எ - று. (௬௫)

965. என்றிக்கதி நீங்குவதென் றேநமுற வேண்டா
நின்றவினை நீங்கிய கணத்திதுவு நீங்கு.

மன்றித்துயர் நீங்குவதற் கார்வமெழு மாகி
லொன்றமுனை நின்றவினை யொறுக்குமினி மிக்கே.

(இ - ள்) இக்கதி - இந்நரககதியானது, என்று - எப்பொழுது, நீங்குவதென்று - நீங்குவதாகுமென்று, ஏதம் - வருத்தத்தை, உறவேண்டா - அடையவேண்டாம், நின்ற - பந்தித்து நின்ற, வினை - கருமங்களின் ஸ்திதிகாலமானது, நீங்கிய கண்த்து - முடிவுபெற்று நீங்கினகாலத்து, இதுவும் - இக்கதியும், நீங்கும் - நீங்கிவிடும், அன்றி - அப்படியன்றி, துயர் - துக்கமானது, நீங்குவதற்கு - நீங்கி விடுவதற்கு, ஆர்வம் - ஆசையானது, எழுமாகில் - உண்டாகுமாகில், உனை - உன்னை, ஒன்றும் - பொருந்தியதாகிய, வினை - கருமங்கள், இனி - இனிமேலும், மிக்கு - அதிகமாக, நின்று - உதயஞ்செய்து நின்று, ஒறுக்கும் - வருத்தத்தைச் செய்விக்கும், எ - று. (௬௬)

966. சென்றதுன தாயுகமுஞ் சிறிதுபெரி தொழிய
நின்றபெருந் துயரிதவு நீங்குஞ்சில நாளில்
வென்றவர்த மறநெறியின் மெய்யுணர்வு காட்சி
யொன்றியொழு குன்கண்வினை யெட்டுமுடன் கெடுக்கும்.

(இ - ள்) சென்றது - இதற்குமுன் சென்றதாகிய, உனது - உன்னுடைய, ஆயுகமும் - ஆயுஷ்யமும், பெரிதொழிய - அதிகமான பாகம் நீங்கிவிட, சிறிது நின்ற - இன்னும் சொற்பகால மிருக்கிறது, சிலநாளில் - அந்தச் சொற்பகாலத்தில், பெருந்துயரிதவும் - பெரிதாகிய இந்நரக துன்பமும், நீங்கும் - நீங்கிவிடும், மெய்யுணர்வு - ஸம்மியக்ஞானத்திலும், காட்சி - ஸம்மியக் தரிசனத்திலும், ஒன்றி - பொருந்தி, வென்றவர்தம் - ஸகல விபாவங்களை ஜயித்திராநின்ற ஜினேஸ்வரனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட, அறநெறியின் - தர்ம மார்க்கத்தில், ஒழுகு - பாவனை செய்து நடக்கக்கடவாய், (அப்படி நடப்பாயேயாமாகில் அப்பாவனையானது), உன்கண் - உன்னிடத்து பந்தமாகி நின்ற, வினையெட்டும் - அஷ்ட கருமங்களையும், உடன் - உடனே (அதாவது: அற்ப காலத்திலே), கெடுக்கும் - நீக்கிவிடும், எ - று. (௬௭)

வேறு.

967. வாளரி யுழுவை வாயின் மதகரி சையி னஞ்சிற்
சூழெரி யகத்திற் போரிற் சுழுவெறி கடலிற் கானி
னீளர ணுகி நிற்கு நிரையத்து விழாமற் காக்குங்
கேளினி யறத்தைப் போல கிடைப்பதொன் றில்லை கண்டாய்.

(இ - ள்) வாளரி - பிரகாசம் பொருந்திய சிம்மத்தினிடத்திலும், உழுவைவாயின் - புலியினுடைய வாயிலும், மதகரிசையின் - மதம் பொருந்திய யானையி

னுடைய கையிலும், நஞ்சில் - விஷ ஸமூகத்திலும், சூழெரியகத்தில் - சூழ்ந்து எரிகின்ற அக்னியினது மத்தியிலும், போரில் - யுத்தரங்கத்திலும், சுறு - மகா மத்ஸயங்களால், எறி - எறிகின்ற, கடலில் - ஸமுத்திரத்திலும், கானில் - காட்டிலும், (ஆகிய இவ்விடங்களிலெல்லாம்), நீள் - பெரிதாகிய, அரணாகி - ஆத்மனுக்குச் சகாயமாகி, நிற்கும் - நீங்காமல் நிற்கின்றதும், நிரையத்து - நரகங்களிலே, விழாமல் - விழவொட்டாமல், காக்கும் - காத்து ரக்ஷிக்கும்படியானதுமாகிய, அறத்தைப்போலும் - தர்மத்தைப்போல, கிடைப்பது - சேரப்பட்டதாகி ரக்ஷிக்கின்ற பொருள், ஒன்று - வேறொன்றும், இல்லை - இவ்வுலகத்திலில்லை, (ஆகையால் நாரகனே!) இனி - இனிமேல், (அந்த தர்ம ஸ்வரூபத்தை), கேள் - உறுதியாகக் கேட்கக்கடவாய், எ - று.

கண்டாய் - அசை. (௬அ)

968. உம்பர்தம் முலகி னுய்க்கு முலகினுக் கிறைமை யாக்கும்
வெம்பிய பிறப்பின் வாங்கி வீட்டின்கண் வைக்கு மெய்யே
நம்பிநல் லறத்தைப் போலுந் துணையில்லை நமக்கு நாடின்
கம்பமி னிலைமை யாகித் திருவறங் கைக்கொ ளென்றேன்.

(இ - ள்) (மேற்கூறிய அறமானது), உம்பர்தம் - தேவர்களுடைய, உலகில் - உலகமாகிய ஊர்த்துவ லோகத்தில், உய்க்கும் - அடைவித்துப் புண்ணிய பலன்களைக் கொடுக்கும், (அதுவல்லாமலும்), உலகினுக்கு - இம்மூன்று லோகத்துக்கும், இறைமையாக்கும் - ஆதிபத்தியமாகுந் தன்மையான அரஹந்த பதவியையும் செய்விக்கும், வெம்பிய - வெதும்பும்படியான, பிறப்பின் - இச்சம்ஸாரத்தில் பிறக்குந் தன்மையினின்றும், வாங்கி - விலக்கி, வீட்டின்கண் - மோட்சத்திலே, மெய் - யாதாத்மியமாக (அதாவது: துருவமாக), வைக்கும் - ஸ்தாபிக்கும், நம்பி - தம்பியே!, நாடின் - ஆராயுமிடத்தில், நமக்கு - ஆத்மனாகிய நமக்கு, நல் - நன்மையாகிய, அறத்தைப்போலும் - தர்மத்தைப்போல, துணை - ரக்ஷணையாகும் பொருள், இல்லை - வேறொன்றில்லை, (ஆகையால்), கம்பமில் - சலனமில்லாத, நிலைமையாகி - உறுதியுடையவனாகி, திருவறம் - ஸ்ரீ ஜினதர்மத்தை, கைக்கொள் - சேர்வாயாக, என்றேன் - என்று ஆதித்யாபதேவனாகிய யான் சொன்னேன், எ - று. (௬௯)

969. என்றலு மிறப்ப வென்க ணலத்துவிந் நிலத்து வந்தின்
றென்றலா வுறுதி சொன்னீ ரும்மொழி வழிநில் லேனே
லின்றன னென்று மிந்த நிரையத்து நீங்க லின்றி
யென்றவ னிறைஞ்ச நன்றென் றியானென துலகம் புக்கேன்.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று யான் சொல்லவும், இறப்ப - மிகவும், என்கண் - என்னிடத்தில், நலத்து - நன்மையாகித் தங்களுக்குண்டாகிய* ஆசையி

ஞலே, இந்நிலத்து - இந்த நரக பூமியில், வந்து - சேர்ந்து, இன்று-இப்பொழுது, ஒன்றலா - அனேகமாகிய, உறுதி - உறுதியாகிய தர்மத்தை, சொன்னீர் - சொல்லினீர்கள், (நான்), உம்மொழி - உமது வசனத்தினுடைய, வழி - வழியில், நில்லேனேல் - அடையாமல் போவேனேயாகில், என்றும் - எப்பொழுதும், இந்த நிரையத்து - இப்படிப்பட்ட நரகங்களில், நீங்கலின்றி - நீங்குதலில்லாமல், நின்றனன்-அடைந்தவனுவேன், என்று - என்று சொல்லி, அவன் இறைஞ்ச-அவன் என்னை வணங்க, நன்றென்று - உனக்கு நன்மையாகக் கடவதென்று, (ஆசீர்வதித்து), யான் - நான், எனது - என்னுடைய, உலகம் - உலகமாகிய லாந்தவ கல்பத்தை, புக்கேன் - அடைந்தேன், எ - று. (சO)

பத்தாவது :

நிரையத்துளறவுரைச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

———

பதினொன்றாவது:

பிறவிமுடிச்சருக்கம்

---

970 நிறைபொறை சாந்தி யோம்பி நின்றதொன் றின்மை சிந்தித்
தறிவன சரண மூழ்கி யாருயிர்க் கருளி யந்தப்
பிறவியி னொருவிச் சித்த விரதம்பெ யிரும்பிற் பெற்ற
வறநெறி யதனின் வந்திங் கரசிளங் குமர னானான்.

(இ - ள்) (நான் அவ்வாறு வந்தபின் அவன்), நிறை - மனோ நிறைவு பெற்ற, பொறை - க்ஷமையும், சாந்தி-உபசம பரிணதியும், (ஆகிய சுபோபயோக குணங்களை), ஓம்பி - ரக்ஷித்து, நின்றதொன்றின்மை - ஸம்ஸார சுக துக்கங்களில் யாதொன்றும் நிலை நில்லாத அனித்திய ஸ்வரூபத்தை, சிந்தித்து - தியானித்து, அறிவன சரணம் - அருகபரனது பாதங்களில், மூழ்கி - படிந்து (அதாவது: அருகத்பக்தி பரவசனாகி), ஆர் - நிறைந்திராநின்ற, உயிர்க்கு - ஸகலஜீவன்களுக்கும், அருளி - காருண்யத்தைச் செய்து, சித்த விரதம் - ஸித்தரஸத்தை, பெய் - சேர்க்கப்பெற்ற, இரும்பில் - அயமானது பிரகாசமானதுபோல, பெற்ற - அடையப்பட்ட, அறநெறியதனில் - தர்ம வழியினாலே, அந்தப் பிறவியின் - அந் நரகஜன்மத்தினின்றும், ஒருவி - நீங்கி, இங்கு வந்து-இப்பூமியில் வந்து, அரசிளங் குமரன் - ராஜபுத்திரனாக, ஆனான் - அவதரித்தான், எ - று. (க)

971. மற்றிந்தத் தீபத் தின்க ணிரேவதத் தயோத்தி யாளுங்
கொற்றவன் சிரிவம் மாவின் காதலி சுசிமைக் கொம்பின்
பெற்றியாள் வயிற்றுச் சீதா மாவெனுஞ் சிறுவ னாகிக்
கொற்றவர் குலங்க ளென்னுங் குலமலை விளக்கை யொத்தான்.

(இ - ள்) (அங்ஙனம் அவதரித்தவன்), மற்று - பின்னை, இந்தத் தீபத்தின்கண் - இந்த மத்திமலோக ஜம்பூத்வீபத்தில், ரேவதத்து - ஐராவதக்ஷேத்திரத்தில், அயோத்தி - அயோத்தியென்கிற நகரத்தை, ஆளும் - ஆள்கின்ற, கொற்றவன் - அரசனாகிய, சிரிவம்மாவின் - ஸ்ரீவர்மா வென்பவனுடைய, காதலி - வாஞ்சையையுடைய பட்டத்தரசியான, கொம்பின் - புஷ்பக் கொம்பினது, பெற்றியாள் - தன்மையையுடையவளாகிய, சுசிமை-ஸுஸிமாவென்பவளது, வயிற்று - கர்ப்பத்திலே யடைந்து, சீதாமாவெனும் - ஸ்ரீதாமாவென்னும் நாமமுடைய, சிறுவனாகி - புத்திரனாகி, கொற்றவர் - அரசர்களுடைய, குலங்களென்னும் - குலங்க

ளென்கிற, குலமலை - குலபர்வதங்களுக்கு, விளக்கை ஒத்தான் - தீபத்தைப் போல பிரகாசியாநின்ருன், எ - று. (உ)

972. வினையத்தின் முனிவ னொத்து விஞ்சையின் வளர்ந்த வீர
னினைவொத்துத் தீய வேந்தர் நிலைகெடுத் தரசு மேவிக்
கணமொத்தெவ் வுயிர்க்கு மீந்து கமலப்பூந் தடத்து வெய்யோன்
றனையொத்து மரைமு கத்தார் தம்முலைத் தொய்யிற் பட்டான்.

(இ - ள்) (அங்ஙனம்), வினயத்தின் - வணக்கத்தினுல், முனிவனொத்து - முனிவரனைப்போல, விஞ்சையின் - அரசர்களுக்குரிய வித்தைகளோடு, வளர்ந்த - வளர்ச்சியடைந்த, வீரன் - வீரனுகிய அக்குமாரன், நினை வொத்து - தனது எண்ணம் நன்மார்க்கத்திற் பொருந்தி, தீயவேந்தர் - சத்துரு ராஜாக்களுடைய, நிலை - நிலைமையை, கெடுத்து - போக்கி, அரசு - ராஜ்யத்தை, மேவி - பொருந்தி, கணமொத்து - மேகமானது கைம்மாறின்றி மழையை வருஷிப்பதுபோல, எவ்வுயிர்க்கும் - ஸகலர்களுக்கும், ஈந்து - தியாகம் கொடுத்து, கமலப் பூந்தடத்து - அழகிய தாமரைத் தடாகத்துக்கு, (நேராகவிளங்கும்), வெய்யோன்றனை யொத்து - சூர்யனை நிகர்த்து, (அதாவது : சூரியன் தாமரைத் தடாகத்துக்கு நன்மை செய்து விளங்குவதுபோல), மரைமுகத்தார் தம் - தாமரை மலர்போன்ற முகமுடைய தேவிமார்களின், தொய்யில் - சாந்தால் எழுதிய இடுகொடிகளையுடைய, முலை - ஸ்தனங்களினுலே யுண்டாகின்ற காமபோகத்தில், பட்டான் - அடைந்தான், எ - று. (௩)

973 அழலிடை வந்த மைந்த னவ்வழ றணியு மெல்லை
நிழலிடை யிருப்ப தேபோ னிரையத்துத் துயரந் தீரக்
குழலன மொழியி னார்தங் குவிமுலைத் தடத்து வைகிப்
பழவினை துணிக்க நின்ற பான்மைவந் துதித்த நாளால்.

(இ - ள்) அழலிடை - ஆதபத்தினின்றும், வந்த - நீங்கி வந்த, மைந்தன் - புருஷனானவன், அவ்வழல் - அவ்வாதபம், தணியுமெல்லை - நீங்கும் பரியந்தம், நிழலிடை - நிழலிலே, இருப்பதேபோல் - இருப்பது போல, (இந்த ஸ்ரீ தாமா வாகிய அரசன்), நிரையத்துத் துயரம் - பூர்வத்தில் நரகத்தில் அனுபவித்த துக்கமானது, தீர - நீங்கும்படி, குழலன - புள்ளாங்குழலிசைக்குச் சமானமாகி இனிமை பொருந்திய, மொழியினர் தம் - வசனத்தையுடைய தேவிமார்களின், குவி - திரட்சி பொருந்திய, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, தடத்து - மார்பினிடத்து, வைகி - காமராகத்தினுல் தங்கி, பழவினை - பூர்வத்திலிருந்துண்டாகிய வினைகள், துணிக்க - கெடும்படி, நின்று - நின்றதாகிய, பான்மை - குணமானது, வந்து - அடைந்து, உதித்த நாள் - உதயத்தைக் கொடுத்த காலத்தில், எ - று.

ஆல் - ஈற்றசை. (௪)

974 அந்தமில் வினைக்கு மாறு மனந்தமா முனிவன் பாதம்
வந்தவன் வணங்கி மாற்றின் வடிவெலா முடியக் கேட்டிட்
டிந்திர விபவந் தன்னை யெரியுறு சருகி னீக்கி
வெந்திறல் வேந்தர் வீரன் மெய்த்தவத் தரச னானன்.

(இ - ள்) அந்தமில் - அழகில்லாத (அதாவது: ஆத்மகுண காதகங்களான), வினைக்கு - வினைகளுக்கு, மாறும்-எதிராகி, (அவ்வினைகளைக் கெடுக்கும்படியான), அனந்தம் - முடிவில்லாத ஸம்மியக்ஞானாதி குணங்களையுடைய, மா - பெருமை பொருந்திய, முனிவன் - ஒரு முனிவானுடைய, பாதம் - சரணங்களில், வந்து - வந்து அடைந்து, அவன் - அந்த ஸ்ரீதாமாவானவன், வணங்கி - நமஸ்காராதிகளால் வணங்கி, மாற்றின் - ஸம்ஸாரத்தினுடைய, வடிவெலாம் - ஸ்வரூபங்களையெல்லாம், முடிய - முழுமையும், கேட்டிட்டு - அவரால் சொல்லக்கேட்டு, இந்திர விபவந்தன்னை - தேவேந்திர வைபவம் போன்ற ராஜ்ய போகத்தை, எரியுறு - அக்கினியிடத்தடைந்த, சருகின் - உலர்ந்த சருகிலை பஸ்மமாகி ஒன்றுமில்லாமற் போவதுபோல, நீக்கி - தனக்கு யாதொரு சம்பந்தமுமின்றி வைராக்கிய பாவனாக்கினியால் நீக்கி, வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, திறல் - பராக்கிரமமுள்ள, வேந்தர் - ராஜாக்களுக்கெல்லாம், வீரன் - வீரனாகிய, (ஸ்ரீதாமாவானவன்), மெய்த்தவத்து - உண்மையாகிய தபஸுக்கு, அரசனானன் - ராஜவானான், எ - று.

இங்ஙனம் கூறியதனால் அவன் ஜினதீக்ஷையைக் கைக்கொண்டான் என்பது பெறப்படும். (ரு)

975. யோகங்கண் மூன்றுஞ் சிந்தை யுடன்செல வடங்கி யூற்று
மோகங்கண் முதுகிட் டோட முனிமையை முகடு கொண்டு
நாகங்க ணடுங்க நோற்று ராதனை நான்கி னீங்கிப்
போகங்கள் புகழ லாற்று பம்மனற் கற்பம் புக்கான்.

(இ - ள்) (அங்ஙனம் ஜினதீக்ஷையைக்கொண்ட அவன்), யோகங்கள் மூன்றும் - மனவசனகாயங்கள் மூன்றையும், சிந்தையுடன் - தர்மத்தியானத்துடனே, (கூடி), செல - செல்லும்படி, அடங்கி - அடக்கமுற்று (அதாவது: பிராணி ஸம்யமம் விஷய ஸம்யமங்களில் பொருந்தி, ஸம்மியக்ஞான பாவனையால்), மோகங்கள் - மோஹனீய கருமங்களின், ஊற்று - ஆஸ்ரவமானது, முதுகிட்டோட - பின்னிட்டு நீங்க, முனிமையை - முனிவரனுந்தன்மையை, முகடு கொண்டு - மேலாகக்கொண்டு, நாகங்கள்-தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்களெல்லாம், நடுங்க - (இவரே மேலான ஸம்மியக்ஞானியென்று பயபக்தியினால்) நடுங்கி வணங்கும்படி, நோற்று - தபஞ்செய்து, ஆராதனை நான்கின் - சதுர்வித ஆராதனாதியானத்தால்; நீங்கி - சரீர நீங்கி, போகங்கள் - போகோபபோக ஸௌக்கியங்களில்

புகழலாற்ற - வர்ணிக்கமுடியாத, பம்மனற்கற்பம் - நன்மையாகிய பிரம்ம கல்பத்தை, புக்கான் - அடைந்தான், எ - று. (சு)

976. தன்னுள்ளே நின்று தன்னைத் தானர கத்து ளுய்க்குந்
தன்னுள்ளே நின்று தன்னைத் தான்றுறக் கத்து வைக்குந்
தன்னுள்ளே நின்று தன்னைத் தான்றடு மாற்ற ளுய்க்குந்
தன்னுள்ளே நின்று தன்னைத் தான்சித்தி யகத்து வைக்கும்.

(இ - ள்) தன்னுள்ளே - (ஆத்மத்திரவிய குணமாகிய சேதன குணமானது) தனக்குள்ளே, நின்று - அசுத்த நிச்சயத்தால் அசுபோபயோகத்தில் பரிணமித்து நின்று, (அதனால்), தன்னை - அந்த ஆத்மன் தன்னை, தான் - அப்பரிணமமானது, நரகத்துள் - (அனுபசரிதாஸத்பூத வியவஹார கர்ம புத்கல பந்தங்களினுல்) நரகங்களிலே, உய்க்கும் - செலுத்தி வெதிரேக பரியாயத்தையடையும், தன்னுள்ளே - (அப்படிப்பட்ட ஆத்மத் திரவியம் முன் சொன்ன அசுத்த நிச்சயத்தால்) தனக்குள்ளே, நின்று - சுபோபயோகத்தில் பரிணமித்து நின்று, (அதனுல்), தன்னை - அவ்வாத்மனுகிய தன்னை, தான் - அப்பரிணமமானது தான், துறக்கத்து - (அனுபசரிதாஸத்பூத வியவஹாரத்தால்) தேவலோகத்தில், வைக்கும் - ஸ்தாபித்து அப்பரியாயத்தைப் பண்ணும், தன்னுள்ளே - (ஆத்மன் தனது குணமான ஞானுதி சேதனையினுல்) தனக்குள்ளே, நின்று - (அசுத்த நிச்சயத்தில் சுபாசுபோபயோகத்தில்) பரிணமித்து, தன்னை - அப்படிப் பரிணமித்த ஆத்மனுகிய தன்னை, தான் - அப்பரிணமாதி விபாவகுணந்தான், தடுமாற்றுள் - (அனுபசரிதாஸத்பூத வியவஹாரத்தால் சதுர்கதி) சம்ஸாரத்தில், உய்க்கும் - கர்ம பந்தத்தால் செலுத்தி நாரக திரியக் நர தேவரென்னும் பரியாயத்தைப் பண்ணும், தன்னுள்ளே - (அப்படிப்பட்ட ஆத்மன் தனது குணமாகிய சேதனையினுல்) தனக்குள்ளே, நின்று-(சுத்த நிச்சயத்தினுல் சுத்தோபயோகத்தில் பரிணமித்து) நின்று, தன்னை-அப்படிப் பரிணமித்த அவ்வாத்மனுகிய தன்னை, தான் - அப்பரிணமமானது தான், சித்தியகத்து - (ஸ்வாத்மோத்த ஸித்தியென்னும் அனுபசரிதாஸத்பூத வியவஹாரத்தினுல்) பந்தவிமுக்த சுத்த நிச்சய நிஜஸ்வரூபத்துள், வைக்கும் - ஸ்தாபித்து ஸ்வபரியாயத்தைப் பண்ணும், எ - று. (எ)

977. என்னுமிம் மொழிக்கி லக்காய் வந்தன மிதனைக் கண்ட
பின்னுநல் லறத்தைத் தேரூர் பேதைமை யாதி யார்கள்
பன்னகர்க் கிறைவ பஞ்சா னுத்தரம் புக்க பைந்தார்
மன்னன்வச் சிராயு தன்காண் வந்துசஞ் சயந்த னுன்.

(இ - ள்) என்னும் - என்று சொல்கின்ற, இம்மொழிக்கு - இந்த (வீதராக ஸர்வஜ்ஞோக்தமாகிய) ஆகம வசனத்தினுக்கு, இலக்காய் - சாட்சியாக, (அதா

வது : எடுத்துச் சொல்ல உதாரணமாக நாம்,) வந்தனம் - தோன்றி வந்தோம், இதனை - இந்த விதத்தை, கண்ட பின்னும் - கேட்டுத் தெரிந்த பிறகும், நல் - நன்மையாகிய, அறத்தை - ஸ்ரீஜின தர்மத்தினது ஸ்வரூபத்தை, தேருர் - தெளியாதவர்கள், பேதைமை - அஞ்ஞானத்துக்கு, ஆதியார்கள் - முதல்வர்களாகிய பிரபல தரமஹாமோஹனீய கர்ம உதய வசத்தர்களாவார்கள், பன்னகர்க்கு - பவண தேவர்களுக்கு, இறைவ - எஜமானனாகிய தரணேந்திரனே!, பஞ்சாணுத்தரம் - பஞ்சாணுத்தரமென்னும் அஹமிந்திர லோகத்தில் சர்வார்த்தஸித்தி விமானத்தில், புக்க - அடைந்த, பைந்தார் - பசுமை பொருந்திய மாலையை யணிந்திராநின்ற, மன்னன் - ஸிம்மஸேன வரசன், (கடைசியில்), வச்சிராயுதன் - வஜ்ஜிராயுதனாகி, (தபோபலத்தால் சர்வார்த்தஸித்தி தேவனாய்), வந்து - இவ்விடத்து விதேக க்ஷேத்திர கந்தமாலினி நாட்டு வீத சோகபுரத்தில் வந்து, சஞ்சயந்தனானன் - ஸஞ்சயந்தனென்னும் அரசகுமாரனாகி ஜினதீக்ஷா பிராப்தனாகி தபோபலத்தால் சுத்த நிச்சய நிஜஸ்வரூப ஸித்தியை யடைந்தான், எ - று. (அ)

978. பாகொத்த மொழியி னாரோ டின்பத்துப் படிந்து சீதா
மாகற்பத் திழிந்து மைந்தன் சயந்தனாய் வளர்ந்து மாய
போகத்துக் கிவரிச் சித்தி புகுதுநற் காட்சி போக
நாகத்துக் கிறைமை பூண்ட நம்பிநின் வரவி தென்றான்.

(இ - ள்) பாகொத்த - வெல்லப்பாகுபோல் இனிமையாகிய, மொழியினாரோடு - வசனத்தையுடைய தேவமாதர்களுடன், இன்பத்து - சௌக்கியத்தில், படிந்து - தங்கி, சீதாமா - பூர்வம் ஸ்ரீதாமாவாயிருந்த பிரம்ம கல்பத்து தேவன், கற்பத்து - அந்த பிரம்ம கல்பத்தினின்றும், இழிந்து - ஆயுரவஸானத்து நழுவி, சயந்தன் - சயந்தனென்னும் பெயரையுடைய, மைந்தனாய் - புத்திரனாகி, வளர்ந்து வளர்ச்சியுற்று, மாயம் - நிலையில்லாத, போகத்துக்கு - ஸம்ஸார போகத்துக்கு, இவரி - இச்சித்து, சித்திபுகுதும் = மோட்சமாகும்படியாகிய, நற்காட்சி - ஸம்மியக் தரிசனமானது, போக - நீங்கிப்போக, நாகத்துக்கு - பவணலோகத்துக்கு, இறைமை பூண்ட - எஜமானத்துவத்தை யடைந்த, நம்பி - நம்பியே!, நின் - உன்னுடைய, வரவு - வருகையானது, இது - இத்தன்மையாகும், என்றான் - என்று ஆதித்யாபதேவன் தரணேந்திரனுக்குச் சொன்னான், எ - று. (கூ)

979. சேகொத்த மனத்த வேடன் தீவினை துரப்பச் சென்று
மா கவி பெற்ற வந்த வாயுவுங் கழிந்து மண்மேல்
நாகத்திற் றோன்றி மூன்று நரகத்துப் புக்குத் தீமை
வேகத்தில் விலங்கி லைந்து பொறியுளுஞ் சுழன்று செல்வான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும் சொல்லத் தொடங்கினவனாய்), சேகு - மரவயிரத்தை, ஒத்த - நிகர்த்த, மனத்து - மனத்தினையுடைய வேடன் -

அதிதாருணனுகிய வேடன், தீவினை - பாபவினையானது, தூப்ப - தூர்த்த, மாகவிசென்று - அவ்வேடனுகிய பரியாயம் நீங்கி மாகவியென்னும் ஏழாநரகத்தை யடைந்து, பெற்ற - அந்நரகத்தில் தனக்கு ஸ்திதியாகப் பெற்ற, ஆயுவும் - ஆயுஷ் யகாலமும், கழிந்து - நீங்கி, மண்மேல் - இப்பூமியின்மேல், நாகத்தில் - ஸர்ப்ப பிறப்பில், தோன்றி - பிறந்து, தீமை வேகத்தில் - பொல்லாங்காகிய தீவிரபரி ணமத்தினுல், மூன்ருநரகத்துப் புக்கு - மறுபடியும் மூன்ருவது நரகத்தை யடைந்து மறுபடியும், விலங்கில் - திரஸஸ்தாவர விலங்குகளெல்லாவற்றிலும், (தோன்றி), ஐந்து பொறியுளும் - பஞ்சேந்திரியங்களிலும், சுழன்று - சுழற்சி யுற்று, செல்வான் - செல்பவனுய், எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (கo)

980. வந்திந்தப் பரதத் தின்கண் பூதா மணவ னத்தி
னந்தரத் தணியிற் செல்லும் நதியயி ராவ தியின்
றன்கரைத் தாப தற்குத் தலைவன்கோ சிருங்கன் பன்னி
மந்தஞ்சேர் சங்கி மைந்தன் சிருங்கஞ்சேர் மிருக ஞனன்.

(இ - ள்) இந்தப் பரதத்தின்கண் - இந்த ஜம்பூத்வீப பாதக்ஷேத்திரத்து, பூதரமண வனத்தில் - பூதரமணமென்னும் காட்டினுடைய, அந்தரத்து - மத்தி யில், அணியில் - அழகாக, செல்லும் - செல்கின்ற, அயிராவதி நதியின் தன் - ஐராவதியென்னும் பெயருள்ள ஆற்றினுடைய, கரை - கரையில் இராநின்ற, தாபதர்க்கு - தாபஸர்களுக்கு, தலைவன் - தலைவனுன, கோசிருங்கன் - கோஶ்ருங் கன் என்னும் பெயருடையவனது, பன்னி - பெண்சாதியான, மந்தஞ் சேர் - மந்த புத்தியையுடைய, சங்கி - சங்கியென்னும் பெயருடையவளுக்கு, மைந்தன் - புத்திரனுக, வந்து-தோன்றி, சிருங்கம் சேர் - ஶ்ருங்கம் என்கிற பதத்தைக் கடைசி யிற் சேர்ந்திராநின்ற, மிருகன் - மிருகன் என்று (அதாவது: ம்ருக ஶ்ருங்கன் என்னும் நாமமுடையவனுக), ஆனுன் - ஆகினுன், எ - று. (கக)

981. பரல்மிசைக் கிடந்தும் முள்ளின் பலகையிற் றுயின்றும் பஞ்ச
வெரிநடுப் பகலி னின்று மிராவகம் வருடம் புக்குங்
கரையுடை மடையிற் சேர்ந்துங் கலையின்பின் னேடிக் காமத்
துரையுடை யவரிற் சீத குடங்களைத் தழுவித் தோளால்.

(இ-ள்) (அவன் அவ்வாறு பிறந்து), பரல்மிசை-பருக்கைக் கற்களின்மேல், கிடந்தும்-தங்கியும், (அதாவது: படுத்தும்), முள்ளின் பலகை-இருப்பு முட்களை மேல் மட்டம் சமனுகச் செய்து நிறைபத் தைத்திராநின்ற பலகையில், துயின் றும் - நித்திரை செய்தும், நடு பகலில் - மத்தியான காலத்தில், பஞ்சவெரி நின்று - பஞ்சாக்கினியின் மத்தியில் நின்றும், இராவகம் - நடு இராத்திரியில்

வருடம் புக்கும் - மழை பெய்தால் அதில் நின்று நனைந்தும், (அப்படி மழை பொழியாவிட்டால்), கரையுடை மடையில் - உடைகரை வழியாக அல்லது ஜலப் போக்கு வழியாக நீர் பற்றுமல் செல்கின்ற இடத்தில் ஜலத்திலே, சேர்ந்தும் - அடைந்து நின்றும், கலையின் பின் - மான் கூட்டங்களினது பின்னுல், ஓடி - ஓட்டம் பிடித்தோடியும், காமத்து - காமராகத்தின், உரையுடையவரில் - புகழ்ச்சியுடையவர்களைப்போல, (குளிர் காலங்களில்), சீதகுடங்களை - குளிர்ச்சியாகிய நீர்க் குடங்களை, தோளால் - கைகளால், தழுவி - தழுவியும், எ - று. (கஉ)

982. தூங்குறிக் கிடந்தும் நல்லார் தோளினைப் புணர்ந்துந் தூய்மை
வாங்கிய தவத்திற் செல்வான் வானத்தோர் விஞ்சை வேந்தன்
தீங்கிலா விஞ்சு மாலி திவிதில கத்து நாதன்
ஆங்குவந் தவனைக் கண்டாங் கண்ணைதா னிதானஞ் செய்தான்.

(இ - ள்) தூங்கும் - தொங்கும்படியான, உறி - உறியில், கிடந்தும் - உட்கார்ந்திருந்தும், நல்லார் - ஸ்த்ரீமார்களுடைய, தோளினை - தோள்களை, புணர்ந்தும் - காமத்தால் தழுவிச் சேர்ந்தும், தூய்மை வாங்கிய - பரிசுத்தமில்லாத (அதாவது: ஹேயோபாதேய தத்துவார்த்த ஶ்ரத்தான ரஹிதமாகிய அதாவது: ஸம்யக்தர்சன ஹீனமாகி மூடமாகிய), தவத்தில் - தபஸில், செல்வான் - செல்கின்றவனுனன், (அவ்வாறு சென்ற இத்தாபஸன்), வானத்து - ஆகாயமார்க்கமாக, ஆங்கு வந்தவன் - அங்கு வந்தவனுகிய, திவிதிலகத்து - திவிதிலகமென்னும் பட்டணத்துக்கு, நாதன் - எஜமானுகிய, தீங்கிலா - நன்மையான குணங்களையுடைய, விஞ்சுமாலி - வித்யுன்மாலியென்னும் பெயருடைய, ஓர் விஞ்சை வேந்தன் - ஓர் வித்தியாதரவாசனை, கண்டு - பார்த்து, ஆங்கு - அவ்விடத்திலேயே, அண்ணை தான் - முன்னர் மூடமான தவத்தைச் செய்தவனுகிய தான், நிதானஞ் செய்தான் - நிதானத்தைப் பண்ணினுன், எ - று. (கங)

983. மற்றிவன் றனக்குப் போனற் றவத்தின்மே லெனக்கு வந்திச்
சுற்றமுஞ் செலவு வேந்துந் தொக்குட னிற்க வென்றிப்
பெற்றியை நினைத்துச் சென்றப் பிறப்பின்க ணீங்கி வெள்ளி
வெற்பின்கண் வடக்கிற் சேடி கனகபல் லவத்து வேந்தன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு நிதானம் பண்ணத் தொடங்கிய அவன்), இவன் தனக்குப்போல் - இவ்வித்தியாதரனுக்குண்டான விபவம்போல, நற்றவத்தின் - என்னுற் செய்யப்பட்ட நல்ல தவத்தினுலே, மேல் - மறு ஜன்மத்தில், எனக்கு - எனக்கு, சுற்றமும் - பந்துக்களும், செலவும் - ஆகாய கமனமும், வேந்தும் - இராஜத்துவமும், தொக்கு - சேர்ந்து, வந்து - வந்து சேர்ந்து, உடன் - என்னுடன், நிற்கவென்று - பொருந்தி நிற்கவென்று, இப்பெற்றியை - இந்த எண்ணமாகிய நிதானத்தை, நினைத்து - தியானித்து, சென்று - தபஸில் சென்று, அப்

பிறப்பின்கண் - அந்தத் தாபதனாகிய ஜன்மத்து நின்றும், நீங்கி - ஆயுஷ்யாவஸாநத்தில் நீங்கி, வெள்ளி வெற்பின் கண் - விஜயார்த்த பர்வதத்தில், வடக்கில் சேணி - உத்தரஸ்ரேணியில் இராநின்ற, கனக பல்லவத்து - கனக பல்லவம் என்கிற பட்டணத்துக்கு, வேந்தன் - அரசனாகிய, எ - று.

மற்று - அசை. இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (கச)

984. வச்சிர தந்த னுக்கும் மாதர்வித் துப்பிர பைக்கு
மிச்சையாற் றோன்றி வித்துத் தந்தனென் றியம்பப் பட்டான்
வச்சிரப் பிளவு போலும் வேரத்தால் வந்த பாவத்
திச்செய்கை முனிக்குச் செய்தா னிவனந்த வமைச்சன் கண்டாய்.

(இ - ள்) வச்சிரதந்தனுக்கும் - வஜ்ரதந்தனென்னும் அரசனுக்கும், மாதர் வித்துப் பிரபைக்கும் - அவனுடைய பெண்சாதி வித்யுத்பிரபை யென்பவளுக்கும், இச்சையால் - ஆசையால், தோன்றி - (பிள்ளையாகப்) பிறந்து, வித்துத்தந்தனென்று - வித்யுத்தம்ஷ்ட்ரன் என்று, இயம்பப்பட்டான் - யாவராலும் பெயர் சொல்லப்பட்டவனானவன், வச்சிரப்பிளவுபோலும் - வஜ்ரக் கற்பிளப்புப்போலும், வேரத்தால் - வைரபாவத்தால், வந்த - உண்டாகிய, பாவத்து - பாபகர்மோதயத்தால், முனிக்கு - இந்தச் சஞ்சயந்த முனிவானுக்கு, இச்செய்கை - இவ்விதமாகிய உபசருக்கங்களை, செய்தான் - பண்ணினான், இவன் - இந்த வித்துத் தந்தன், அந்த அமைச்சன் - (ஆதியில் ஸிம்மஸேன மஹாராஜனுடைய மந்திரியாகிய ஸ்ரீபூதியென்கிற) அந்த மந்திரியாகும், கண்டாய் - தரணேந்திரனே! நீ தெரிந்து கொண்டனையா?, எ - று. (கரு)

985. வேரத்தால் வேந்தற் கென்றும் பகைவனாய் வெய்ய துன்பப்
பாரத்தை முடியச் சென்றான் பகைவனாய்த் தனக்குத் தானே
வேரத்தை யொன்று மின்றி வேந்தனும் வீட்டி வின்பப்
பாரத்தை முடியச் சென்றான் பன்னகர்க் கிறைவ வென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லி மேலும் அவனை நோக்கி), பன்னகர்க்கு இறைவ - பவணதேவர்களுக் கதிபதியாகிய தரணேந்திரனே!, வேரத்தால் - வைரபாவத்தால், வேந்தற்கு - சிம்மஸேன மஹாராஜனுக்கு, என்றும் - எப்போதும், பகைவனாய் - (ஸ்ரீபூதியாகிய மந்திரியானவன்) சத்துருவாகி, (அப்பரிணாமத்தால்), தனக்குத்தானே - தன்னுடைய ஆத்மனுக்குத்தானே, பகைவனாய் - பாபகருமங்களை உண்டுபண்ணிக்கொள்ளும் சத்துருவாகி, (அதனால்), வெய்ய - வெப்பம் பொருந்திய, துன்பபாரத்தை - துக்க ஸமூஹ சுமையில், முடிய - முழுதிலும், சென்றான் - அடைந்தான், (அதாவது: நரககதி துன்பம் விலங்குகதி துன்பங்களில் மிகுதியானவற்றை யெல்லாம் அனுபவித்தான்), வேரத்தை - வைர

பாவத்தில், ஒன்றுமின்றி - சிறிதுமில்லாமல், வேந்தனும் - ஸிம்மஸேனனென்னும் அரசனும், வீட்டில் - என்றும் நீங்குதலில்லாத, இன்பபாரத்தை - அனந்த ஸௌக்கியமாகிய சுத்த ஸ்வாத்மோத்தலாபத்தை, முடிய-முழுதிலும், (அதாவது : அனந்த ஞானாதி ஸகல குணங்களையும்), சென்றான் - (திரவிய, க்ஷேத்திர, கால பாவ நியதத்தால்) அடைந்தான், என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (கசு)

986. மந்திரி நாகம் மான மாப்பின்வா ரணத்தி னாகம்
வெந்தெரி நாகன் மிக்க மாசுணம் நாகன் வேடன்
அந்தமா நாகன் னாக மாரழ னாகன் மற்றும்
மைந்தன்சங் கிக்கு வித்துத் தந்தன்றன் வரவி தாமே.

(இ - ள்) (பின்னரும்), மந்திரி - ஸ்ரீபூதி மந்திரியானவன், பின் - பின்பு, நாகம் - அகந்தன ஸர்ப்பமாகி, (அதன் பின்பு), மானமா - சமரீமிருகமாகி, (அதன் பிறகு), வாரணத்தினாகம் - கோழிப் பாம்பாகி, (பின்னை), வெந்தெரி - மிகவும் வெந்தெரிகின்ற, நாகன் - மூன்றாவது நாகனாகி, (பிறகு), மிக்கமாசுணம் - உருவத்தில் மிகுந்த மலைப்பாம்பாகி, (பின்பு), நாகன் - நாலாவது நாகனாய், (அதன் மேல்), வேடன்-(அங்கு நின்று நீங்கி) வேடனாகி, (பின்பு) அந்தமாநாகன்-கடைசியாகிய ஏழாநாகனாய், (ஆயுரவஸானத்து), நாகம்-பாம்பாகியிறந்து (பின்பு), ஆர் அழல் - நிறைந்த அக்கினி சொரூபமாகிய, நாகன் - மூன்றா நாகனாகி, மற்றும் - பின்னையும், சங்கிக்கு மைந்தன் - சங்கியென்னும் தாபஸஸ்திரீக்குப் புதல்வனாகி, (பிறகு), வித்துத் தந்தன் - வித்யுத்தம்ஷ்ட்ரான் என்பவனானான், தன் - இவனுடைய, வரவு - பிறப்பின் வருகையானது, இதாம் - இப்போது சொல்லப் பட்ட வரிசையாகும், எ - று. (கஎ)

987. மன்னவன் மத்த யானை சாசாரன் விஞ்சை வேந்தன்
பின்னைகா விட்ட தேவன் பெரியவச் சிராயு தன்பின்
பன்னருந் தவத்திற் பஞ்சா னுத்தரத் தமரன் பார்மேல்
மன்னிய புகழி னன்சஞ் சயந்தன்றன் வரவி தாமே.

(இ - ள்) மன்னவன் - ஸிம்மஸேன மஹாராஜன், மத்த யானை - (அடுத்த பிறப்பில்) மதயானையாகி, (பின்னர், விரதானுஷ்டான பாவனையால்), சாசாரன் - ஸஹஸ்ரார கல்பத்து தேவனாகி, (பின்பு), விஞ்சை வேந்தன் - (கிரண வேகனென்னும்) வித்தியாதர வரசனாகி, பின்னை - மறுபவத்தில், காவிட்டதேவன் - காபிஷ்ட கல்பத்து தேவனாகி, (அதன் பின்), பெரிய - உயர்ந்த, வச்சிராயுதன் - வஜ்ராயுதனென்னும் அரசனாகி, பின் - அப்பவத்தின் பிற்காலத்தில், பன்னரும் - சொல்லுதற்கரிய, தவத்தில் - ஜினதீக்ஷா பிராப்த தபஸினால், பஞ்சானுத்தரத் தமரன் - பஞ்சானுத்தரத்தில் அஹமிந்திர தேவனாகி, (அதன்பின்), பார்மேல் -

மறுபடி இப்பூமியில் வந்து, மன்னிய - நிலை பெற்ற, புகழினன் - புகழ்ச்சியை யுடையவனுகிய, சஞ்சயந்தன் - சஞ்சயந்த பட்டாரகனுனன், தன் வரவு - அவனது பிறப்பின் வரிசை, இதாம் - இத்தன்மையாகும், எ - று. (கஅ)

988. வயிரத்தை யொருவர்க் காக்கி யிருவர்க்கும் பிறவி தோறுந்
துயரத்தை விளைத்தல் சொன்ன லிவர்களே சொல்ல வேண்டாம்
மயரிகண் மறத்தி னீங்கி நாகபா சத்தை வாங்கி
யுயிரொத்திங் கிவனே டொன்றி யொழுருநீ யுரகர் கோவே.

(இ - ள்) உரகர் கோவே - தரணேந்திரனே!, வயிரத்தை - வைர பாவத்தை, ஒருவர்க்கு - ஒருவருக்கு, ஆக்கி - உண்டு பண்ணி, இருவர்க்கும் - இந்த இரண்டு பேர்களுக்கும், பிறவிதோறும் - பவம் பவந்தோறும், துயரத்தை - துக்கத்தை, விளைத்தல் - உண்டு பண்ணிக்கொண்டதை, சொன்னல் - சொல்லி ஞல், இவர்களே - இந்த இரண்டு பேர்களே அதற்குப் போதுமான சாட்சிகள், சொல்லவேண்டாம் - இனி வேறொருவரைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை, (ஆகை யால்), மயரிகண் - மயக்கத்தையுடைய இந்த வித்துத்தந்தன் மேலாகிய, மறத் தின் - வைரபரிணதியாகிய பாபத்தினின்றும், நீங்கி - விலகி, நாகபாசத்தை - இவனைக்கட்டின நாகபாசத்தை, வாங்கி - விடுவித்து, இங்கிவனேடு - இவ் விடத்து இந்த வித்துத் தந்தனேடு, ஒன்றி - சினேகத்திற் பொருந்தி, உயி ரொத்து - உனதுயிர்க்குச் சமானமாக, (இவனைக் கருதி), ஒழுகு - தயாபரிணதி யிற் கூடிச் செல்லக்கடவாய், எ - று. (கக)

989. என்றலு மிறைவ வன்றென் னரகத்து ளிடும்பை தீர்த்தா
யின்றுமிப் பிறவி யெல்லா நின்றவா றெனக்குச் சொல்லி
வென்றவ ரறத்திற் காட்சி விமலம தாகச் செய்தா
யென்றனக் கிறைவ னீயே யின்னமொன் றருளிச் செய்வன்.

(இ - ள்) என்றலும் - என்று ஆதித்யாபதேவன் சொல்லவும், (தரணேந் திரன் அவனை நோக்கி), இறைவ - நாதனே!, அன்று - அப்பொழுது, என் - என் னுடைய, நரகத்துள் - நரகத்துளுண்டாகிய, இடும்பை - துன்பங்களை, தீர்த்தாய் - தர்மப் பிரபோதனஞ் செய்து நீக்கினுய், இன்றும் - இப்பொழுதும், இப்பிறவி யெல்லாம் - இந்தப் பிறப்புகளெல்லாம், நின்றவாறு - உண்டாகிய விதத்தை, எனக்குச் சொல்லி - எனக்குத் தெரியும்படி சொல்லி, வென்றவர் - கருமங்களை ஜெயித்த ஜினேந்திரனுற் சொல்லப்பட்ட, அறத்தில் - ஸ்ரீ ஜினதருமத்தினல், காட்சி - தர்சனத்தை, விமலமதாக-தோஷரஹிதமாக (அதாவது : சுத்த ஸம்யக் த்வமாக), செய்தாய் - எனக்குத் தெளியச் செய்தாய், என் தனக்கு - எனக்கு, இறைவன் - குருவானவன், நீயே - நீயே, இன்னம் - இன்னமும், ஒன்று - ஒரு

காரியமுண்டு, (அதை), அருளிச் செய்வன் - அன்புடன் சொல்லுகின்றேன், (கேட்பாயாக), எ - று. (உ0)

990. விஞ்சையின் வலியிற் போகி மேதக்கோர் தம்மை வவ்வித்
தஞ்சிறை வைக்கும் வித்துத் தந்தன்றன் குலத்து மிக்க
விஞ்சையைப் பறித்து வீழ்ந்த சிறகுடைப் பறவை போல
விஞ்சைமா நகரத் துள்ளே யிருத்துவ னிவரை யின்றே.

(இ - ள்) விஞ்சையின் - வித்தைகளினுடைய, வலியில் - வல்லமையினால், போகி-ஆகாயமார்க்கமாக விமானத்திற்சென்று, மேதக்கோர் தம்மை - மேன்மை பொருந்திய குணமுடையவர்களையும், வவ்வி - பிடித்து, தஞ்சிறை - தங்களிடம் கொண்டு வந்து சிறையாக, வைக்கும் - வைக்கின்ற, வித்துத்தந்தன் தன் - இந்த வித்யுத்தம்ஷ்ட்ரனுடைய, குலத்து - குலத்தார்களில் உண்டாகிய, மிக்க விஞ்சையை - மஹா வித்தைகளை, பறித்து - அவர்கட்காகாமல் தடை செய்து நீக்கி, வீழ்ந்த சிறகுடை - சிற குதிர்ந்திருக்கின்ற, பறவை போல - பட்சியைப்போல, இவரை - இவ்வித்தியாதர வம்சத்தார்களை, இன்று - இப்பொழுது, விஞ்சைமா நகரத்துள்ளே - வித்தியாதரர் வசிக்கின்ற பட்டணங்களிலேயே, இருத்துவன் - ஸ்தாபிப்பேன், எ - று. (உக)

991. என்றிடா வுரைப்ப வாதித் தாபனிப் பிழைபொ றென்னப்
பொன்றிடாக் கேதஞ் சூழா திவர்களென் வெகுளி நீங்கா
தென்றிடா வுரைத்து மேனு ளிறைவநின் னருளி னாலே
மன்றலாங் குழலி னார்க்கே மாவிஞ்சைப் பணிசெய் கென்றான்.

(இ - ள்) என்றிடா - என்று, உரைப்ப - சொல்ல, ஆதித்தாபன் - ஆதித்யாபதேவன், (அவனை நோக்கி தரணேந்திரனே !), இப்பிழை - இவனால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தவறுதலை, பொறு - நீ க்ஷமைப் பண்ணிக்கொள், என்ன - என்று சொல்ல, (அதற்கவன்), இறைவ-நாதனே !, இவர்கள்-இவ்வித்தியாதர வர்க்கத்தார்கள், பொன்றிடா - என்னால் இறவாமலும், கேதம் சூழாது - இவர்கட்கு என்னால் ஒரு பொல்லாங்காகிய தண்டனை பற்றுமலும், என் வெகுளி - எனது கோபம், நீங்காது - நீங்கமாட்டாது, என்றிடாவுரைத்து - என்று சொல்லி, (மேலும்), மேனுள் - இனிவருங் காலத்தில், நின்னருளினாலே - உனது தயாபரிணாமானுசாரத்தினால், மன்றலாம் - வாசனை வீசும், குழலினார்க்கு - அளகத்தையுடைய இவ்வம்ஸத்து ஸ்த்ரீமார்களுக்கு, மாவிஞ்சை - மஹா வித்தைகள், பணிசெய்க - சாதகமாகி ஏவல் செய்க, என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (உஉ)

992 இவ்வண்ணஞ் செய்தி டேனே லிருட்பிழம் பிரண்டு மின்னுக்
கவ்விய தனைய மேனிக் கடையர்தங் களிப்பி னாலே

யெவ்வழி யானு மோடி யெளியவர் தம்மை யெல்லாங்
கவ்வைகள் பலவுஞ் செய்வர் மேல்வருங் காலத் தென்ஞன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்), இவ்வண்ணம் - இப்பிரகாரம், செய்திடேனேல் - செய்யாமற் போவேனேயாமாகில், இருள்பிழம்பு - அந்தகார புஞ்சமானது, இரண்டு மின்னு - இரண்டு மின்னற்கொடிகளை, கவ்வியதனை - சேர்ந்ததற்குச் சமானமாகிய, மேனி - இரண்டு கோர தந்தங்கள் பொருந்திய கறுத்த சரீரத்தையுடைய, 'கடையர் - கீழோராகிய இவ்வித்தியாதரர்கள், தம் - தங்களுடைய, களிப்பினுலே - சந்தோஷத்தினுலே, எவ்வழியானும் - எந்தத்திக்கிலாகிலும், ஓடி - சென்று, எளியவர் தம்மை யெல்லாம் - எளிய மனுஷ்யர்களுக்கெல்லாம், மேல்வருங்காலத்து - இனிமேல் வருங்காலத்தில், கவ்வைகள் பலவும் - பலவாகிய உபசருக்கங்களை, செய்வர் - செய்வார்கள், என்ஞன் - என்று சொன்ஞன், எ - று. (உங)

993. மௌவலங் குழலி ஞரும் மாவிஞ்சை யடிப்ப டுப்பார்
செவ்வியாஞ் சஞ்ச யந்தன் றிருவடிக் கமலஞ் சேர்ந்தங்
கவ்விய மின்றி நின்று சிறப்பயர்ந் தோதி னல்லா
லெவ்வகை விஞ்சை யேனு மெதிர்வர லொழிக வென்ஞன்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லிப் பின்னர்), மௌவல் - முல்லைப் புஷ்பங்களை யணிந்த, அம் - அழகிய, குழலினரும் - அளகபாரத்தையுடைய ஸ்த்ரீமார்களும், செவ்வியாம் - சுத்த ஸ்வரூபமுடைய, சஞ்சயந்தன் - சஞ்சயந்த பட்டாரகருடைய, திருவடிகமலம் - அழகிய பாத தாமரைகளை, சேர்ந்து - நமஸ்கரித்தடைந்து, அங்கு - அவ்விடத்திலேயே, அவ்வியமின்றி - வஞ்சனை பொருமை முதலாகிய துர்க்குணங்களின்றி, நின்று - சுபத்தியானத்துடன் கூடி நின்று, சிறப்பு - அருகத் பரமேசுவர பூஜையை, அயர்ந்து - மங்கலார்த்தமாகச் செய்து, ஓதின்-வித்யா மந்திரங்களை ஓதுவார்களேயாஞல், மாவிஞ்சை - மஹா வித்தையை, அடிப்படுப்பார் - தங்கள் வசப்படுத்துவார்கள், அல்லால் - அப்படியல்லாமல், எவ்வகை விஞ்சையேனும் - எந்த விதமான வித்தைகளாயிருந்த போழ்திலும், (அவற்றில்), எதிர்வரல் ஒழிக - அபிமுகமாகாமல் நீங்கக்கடவீராக, என்ஞன் - என்று (வித்யா தேவதைகளுக்கு) ஆக்ஞாபித்தான், எ - று.

'செவ்வியற்சஞ்சயந்தன்' என்றும் பாடபேத முண்டு. (உச)

994. தரைமக டிலக மன்ன தடவரை யிதன்கண் மேஞட்
பிரமரி முதல விஞ்சை யடிபடப் பிணைய ஞருக்
* கிரிமந்தா னிக்கு லத்து மைந்தர்க்கா கென்றி தன்பே
ரிரிமந்த மென்ஞேர் குன்றி னிஊறவஞ லயஞ்ச மைத்தான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு செய்து பின்னர்), தரைமகள் - பூமிதேவியின், திலக மன்ன - நெற்றிப்பொட்டுக் கொப்பாகிய, (அதாவது: பூமியிற்சிறந்த), தடவரையி தன் கண் - இச் சஞ்சயந்தர் பரி நிர்வாணமுற்ற இந்த விசாலமான கிரியின்மேல், மேனாள் - இனிவருங்காலத்தில், பிணையனாருக்கு - பெட்டைமான்போல் மருண்ட பார்வையையுடைய ஸ்த்ரீமார்களுக்கு, பிரமரி முதல - பிரம்மரி முதலாகிய, விஞ்சை - வித்தைகள், அடிபட - வசமாக, இரிமந்தான் - மானபங்கந்தான், இக் குலத்து - இந்த வித்துத்தந்தன் குலத்துட்டோன்றும், மைந்தர்க்கு - புருஷர் களுக்கு, ஆக என்று - உண்டாகக்கடவது என்று உறுதிபண்ணி, இதன் பேர் - இப்பர்வதத்தின் பெயரானது, இரிமந்தமென்று - ஹ்ரீமந்தமென்று சொல்லி, ஓர் - ஒப்பற்ற, குன்றின் - அப்பர்வதத்தின்மேல், இறைவனாலயம்-சஞ்சயந்த பட்டாரக ருடைய கோயிலை, சமைத்தான் - உண்டுபண்ணினான், எ - று. (ரு௫)

* இரிமம் - ஹ்ரீமம் என்னும் வடமொழித் திரிபு: இரிமம் - லஜ்ஜை.

வேறு.

995. மஞ்சு லாமலை மேல்மலி மாநகர்
பஞ்ச நன்மணி யோடு பசும்பொனாற்
சஞ்ச யந்தபட் டாரக சட்டகம்
நஞ்சு கட்கிறை வன்செய்து நாட்டினான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு செய்து), நஞ்சுகட்கிறைவன் - நாகர்க்கிறைவனாகிய தரணேந்திரன், மஞ்சு - மேகங்கள், உலாம் - உலாவுகின்ற, மலை மேல் - ஹ்ரீமந் தமென்னும் அப்பர்வதத்தின் மேலே, மலி (லக்ஷணங்களால்) நிறைந்த, மா - பெருமையையுடைய, நகர்-கோயிலை, பஞ்சம்-ஐந்து விதமான வர்ணங்களையுடைய, நல் - நன்மையாகிய, மணியோடு - (பத்மராகம், இந்திர நீலம், மரகதம், கோமேதகம், வைரம், ஸ்படிகம், முதலாகிய) இரத்தினங்களோடு, பசும்பொனால் - மாற்றற்ற பசுமையாகிய பொன்னினால், செய்து - இயற்றி, சஞ்சயந்தபட்டாரக சட்டகம் - சஞ்சயந்தபட்டாரகருடைய பிரதிமாரூபத்தை, செய்து - செய்து, நாட்டினான் - ஸ்தாபித்தான், எ - று.

'செய்து' என்பது இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. (௨௬)

996. முழவு தண்ணுமை மொந்தை முழங்கின
முழை மழையின் முரன்ற வலம்புரி
கழல நின்றழைத் திட்டன காகளங்
குழலோ டேங்கின வீணைக் குழாங்களே.

வனீ - திரிபுவனபதி பதிகளால் பிரிய தமமாக பூஜிக்கப்படுபவனும் நீயே, மறுவிலா வொருவனீ - களங்கமில்லாத (அதாவது : கலத்தற்றன்மையில்லாத) ஸ்வயம்பு வானவனும் நீயே, மாதவத் தலைவனீ - மஹா தபஸையுடைய கணதராதி யதிவரர் களுக்கெல்லாம் அக்ரணியானவனும் நீயே, சிறியயான் - அற்ப புத்தியையுடைய நான், நின் குணம் - உனது அனந்தமாகிய குணங்களை, செப்புதற்கு - சொல்வதற்கு, அரியனீ - அருமையானவனும் நீயே, (என்பவைகளாம்), எ - று. (ஙக)

வேறு.

1001. இனையன துதிகள் சொல்லி யிருக்கையோ ரிரண்டு நான்கு
மனமலி வணக்கந் தோறு மூவகைச் சுழற்றி மாண்பின்
வினையற வெறிந்த கோனை விண்ணவ ரோடு மின்னுங்
கனைகழ லுரகர் கோமான் கைதொழு திறைஞ்சிப் போனான்.

(இ - ள்) வினை - கர்மங்களை, அற - நீங்கும்படி, எறிந்த - (வீதராக சுத்தோபயோகதியானத்தால்) நீக்கின, கோனை - தலைவராகிய இச்சஞ்சயந்தபட்டாரகரை, விண்ணவரோடு - சதுர்ணிகாயாமரர்களோடு, மின்னும் - பிரகாசியாநின்ற, கனை - சப்தியாநின்ற, கழல் - வீரகண்டயத்தை யணிந்த, உரகர்கோமான் - தரணேந்திரனானவன், இனையன - இத்தன்மையனவாகிய, துதிகள் - ஸ்துதி வசனங்களை, சொல்லி - தொடுத்துச்சொல்லி, இருக்கையோரிரண்டு - ஒப்பற்ற இரண்டுவித இருப்பில், (அதாவது: காயோத் ஸர்க்கமாக நிற்பதிலும், பர்யங்காசனமாக இருப்பதிலும், (பொருந்தி), மனமலி - மனதில் நிறைந்த, (ஏகாக்கிரமாகிய), நான்கு வணக்கந்தோறும் - (அரஹந்த, ஸித்த, ஸாஹு, தர்மமென்னும்) சதுர்வித வணக்கத்துடன், மாண்பின் - (பக்தி பிரகிருஷ்ட முடிவில்) அழகாக, கைதொழுது - ஹஸ்த முகுளிதஞ்செய்து, மூவகைச் சுழற்றி - (கருப்போபபாத சம்மூர்ச்சனையால் சுழலும் ஸம்ஸாரம் நீங்கும்படி அவ்வாறு முகுளித்தகையை) மூன்றுதரஞ் சுழற்றி, இருக்கையோரிரண்டு - (மீண்டும்) ஒப்பற்ற இரண்டுவித இருக்கையில், (அதாவது : சாஷ்டாங்கமாகவும், பஞ்சமுஷ்டியாகவு மிருப்பதில்), இறைஞ்சி-வணங்கி, போனான் - தனதிடம் சென்றான், எ - று. (ஙஉ)

"இருக்கையோரிரண்டு" என்னும் தொடர் உரையில் இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது.

1002. மாதக்க போதத் தாதித் தாபனும் விஞ்சை வேந்தன்
மேதக்க தருள வேரம் விடத்தக்க தென்று மிக்க
கோபத்தை யுபச மிப்பித் தருளினைக் கொண்டு நிற்கு
நோதக்க நீதி யுள்ளா னுவனுதற் குள்ளம் வைத்தான்.

(இ - ள்) (அதன் மேல்), மாதக்கபோதத்து - பெருமை பொருந்திய ஸம்மியக்ஞானத்தையுடைய, ஆதித்தாபனும் - ஆதித்யாபதேவனும், விஞ்சைவேந்தன் - வித்தியாதரவாசனுகிய வித்யுத்தம்ஷ்ட்ரனுடைய, வேரம்-குரோதபரிணுமமானது, விடத்தக்கதென்று - விட்டு நீங்கத்தக்கதென்று, (கருதி), மிக்க - மிகுதியாகிய கோபத்தை - அவனுடைய குரோதத்தை, உபசமிப்பித்து - உபசமம் பண்ணுவித்து, அருளினை - தயவை, கொண்டு - மனதிற்கொண்டு, மேதக்கது-மேன்மை பொருந்தியதாகிய தரும நீதியை, அருள - அவனுக்குச் சொல்லி யருள,(அதனுல்), நிற்கும் - அங்கே நிற்கின்ற, நோதக்க - வருத்தந்தங்கிய, நீதி உள்ளான் - முன்னே நீதியை நினைக்காதவனுகிய அவ்வித்துத் தந்தன், நுவலுதற்கு - அத்தேவன் சொல்வதற்கு, (அதாவது : அதனைக்கேட்பதற்கு), உள்ளம் வைத்தான் - மனம் பொருந்தினுன், எ - று. (ஙஙு)

1003. மதகரி மசகம் போல்வார் வசம்வால் வைய மூன்றிற்
கதிபதி யாகு மாகா விதிவசம் வருத லொன்று
மதிபெரி துடைய நீரார் மாற்றிடை யின்ப மேவார்
விதியற வெறிய வெண்ணும் விஞ்சையால் விஞ்சை வேந்தே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு நீதி கூறத்தொடங்கிய ஆதித்தியாபதேவன் அவனை நோக்கி), விஞ்சை வேந்தே - வித்தியாதர வாசனே!, மசகம்போல்வார் - அற்ப சரீரமுடைய கொசுப்போல மிகவும் தாழ்ந்த சரீர பரிமாணத்தையும் தாழ்ந்த ஆயுஷ்யத்தையு முடையவர்களாகிய மனுஷ்யர்களுக்கு, (ஞான சக்தியாலும் மனோமுயற்சியாலும்), மதகரி - மதம்பொருந்திய யானையும், வசம் வால் - ஏவல்கேட்டு வசமாகின்றது, ஆகாவிதிவசம்வருதல் - (அம்மதகரிக்கு) கெட்ட விதிவசத்தால் வருவதாகும், மசகம்போல்வார் - கொசுகைப்போல் அற்பமானவர்கள், (க்ஷாயிக பாவ ஸம்மியக்ஞான சக்தியுற்று சுத்த ஸ்திதியில் நிற்றலாகிய ஸ்வசாரித்திர வசம் பெற்று), வைய மூன்றிற்கு - இம் மூவுலகத்துக்கும், அதிபதி - ஆதிபத்யமாகிய ஈஸ்வரத்தன்மை யடைவது, ஆகும் விதிவசம் வருதல் - நல்ல விதிவசத்தால் வருவதாகும், (ஆதலால்), ஒன்றும் - பொருந்திய, மதிபெரிதுடையநீரார் - ஸம்மியக் ஞானேத்கிருஷ்டமாகிய குணமுடையவர்கள், விதியற - பாவகர்ம திரவியகர்மநோகர்மங்கள் முழுமையையும், எறிய - சேதித்து நீக்கும்படியாக, எண்ணும் - கருதுகின்ற, விஞ்சையால் - தங்களுடைய சுருத ஞானபலத்தால், (அங்ஙனம் விதியறவெறிய வெண்ணமல்), மாற்றிடை - இச்சமுசாரத்திலாகிய, இன்பம் - இந்திரியவிஷய சுகத்தை, மேவார் - பொருந்த விரும்பமாட்டார்கள், எ - று.

'மசகம் போல்வார்' என்பது இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. (ஙச)

1004. கோபத்தீக் குடைய வோடி நரகத்தைக் குறுகிப் பல்கால்
வேபத்தின் வெதும்பி நின்றெவ் விலங்கினுஞ் சுழன்று வந்தாய்

தாபத்தைத் தணிக்கு நீழல் போனுநல் லறத்தை மேவி
யாபத்தை யகற்றி யின்ப மூர்த்திநீ யாக வென்ருன்.

(இ - ள்) (ஆதலால் நீ இதை யனுசரியாமல்), கோபத்தீ - குரோதாக்கினியானது, குடைய - மிகுதியாகப் பற்றியெரிந்து உள்ளேகுடைய, ஓடி - சென்று, நரகத்தை - நரகத்தை, பல்கால் - அநேகதரம், குறுகி - அடைந்து, வேபத்தின் - கருமசலன கொதிப்பினல், வெதும்பிநின்று - சூடுற்றுநின்று, எவ்விலங்கினும் - திரஸஸ்தாவரமாகிய எல்லா விலங்குகதிகளிலும், சுழன்று - சுழல்பட்டு, வந்தாய் - வந்தனை, (இனி அவ்வாறு செய்யாமல்), தாபத்தை - ஆதபத்தை, தணிக்கும் - தணிப்பிக்கின்ற, நீழல்போலும் - குளிர்ந்த நிழலுக்கொப்பாகிய, நல்லறத்தை - நன்மையாகிய ஸ்ரீஜினதர்மத்தை, மேவி - பொருந்தி, ஆபத்தை - பாவத்தினலாகிய ஆபத்துக்களையெல்லாம், அகற்றி - நீக்கி, நீ - நீ, இன்பமூர்த்தியாக - ஸ்வாத்மோத்தசுகத்தை யுடையவனுகக்கடவாய், என்ருன் - என்று சொல்லினன், எ - று. (௩௫)

1005. அழலிடை மலையை யேந்தி வந்தவ னம்ம லைக்கீழ்
நிழலிடைப் பெற்ற வின்ப நீர்ப்பிடும் பைக்க ணின்பஞ்
சுழலவு முழுவை நிற்பத் தளிரினைக் கறித்து மெல்லு
முழையுறு மின்பம் போலும் விலங்குறு மின்ப மென்ருன்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு சொல்லிப் பின்னரும்), இடும்பைக்கண் இன்பம் - துக்கஸ்வரூபமாகிய ஸம்ஸாரத்தின் சுகமானது, அழலிடை - அக்கினியினிடத்தில், மலையையேந்தி - மலையைத் தலையில் தூக்கிக்கொண்டு, வந்தவன் - வந்துசேர்ந்தவன், அம்மலைக்கீழ் - அந்தமலையின் கீழுண்டாகிய, நிழலிடை - நிழலினிடத்தே, பெற்ற - அடைந்த, இன்பம் - சௌக்கியத்தின், நீர்ப்பு - தன்மையாகும், சுழலவும் - தன்னைச்சுற்றி எப்பக்கத்திலும், (சூழ்ந்து), உழுவை - புலிகள், நிற்ப - கொல்லுதற்கு நிற்ப, தளிரினை - இலைத்துளிரை, கறித்து - கடித்து, மெல்லும் - மெல்லுகின்ற, உழையுறும் - மானனது அடைகின்ற, இன்பம்போலும் - சுகத்தைப் போலும், விலங்குறும் - விலங்குகதி ஜீவன்கள் அடைகின்ற, இன்பம் - நிலையற்ற சௌக்கியமானது, என்ருன் - என்றும் சொன்னன், எ - று. (௩௬)

1006. அருளிலார்க் கில்லை யின்ப மார்கலி யுலகத் தின்கட்
பொருளிலார்க் கின்ப மில்லா வாறுபோற் பொன்கொள் வாரிற்
றெரிவிலார்க் கில்லை யென்றுந் தீநெறிச் செல்ல னீங்கன்
மருளிலா மனத்தை யாய்நீ மனையற மருவு கென்ருன்.

(இ - ள்) (பின்னரும்), ஆர்கலி யுலகத்தின்கண் - ஸமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பூவுலகத்தில், பொருளிலார்க்கு - திரவியமில்லாதவர்களுக்கு, இன்பமில்லாவாறு

போல் - சௌக்கியமில்லாத விதத்தைப்போல, அருளிலார்க்கு - ஜீவகாருண்ய மில்லாதவர்களுக்கு, இன்பம் - சௌக்கியம், இல்லை - இவ்வுலகத்தில் உண்டாவதில்லை, பொன்கொள்வாரில் - பொன்னை வாங்குகின்றவர்களில், தெரிவிலார்க்கு - மாற்றுரை நிறைமுதலிய குணந் தெரியாதவர்களுக்கு, இல்லை - நலமாகும் குணமில்லை, (இவைபோல), என்றும் - எப்பொழுதும், தெரிவிலார்க்கு - ஸம்மியக் தர்சன மில்லாதவர்களுக்கு, தீநெறி - பொல்லாங்கான வழியில், (அதாவது: ஸம்ஸாரவிருத்தியாகிய பந்தமார்க்கத்தில்), செல்லல் - அடைவதைவிட்டும், நீங்கல்- நீங்கி மோக்ஷமார்க்கத்தை யடைவது, இல்லை - உண்டாவதில்லை, (ஆகையால்), நீ - நீ, மருள் - மயக்கம், இலா - இல்லாத, மனத்தையாய் - மனமுடையனாகி, (அதாவது: ஸம்மியக் ஞானப்பியாஸம் செய்பவனாகி), மனையறம் - (அதற்கேற்ப உபாஸகாத்தியயநாங்கமென்னும் ஸ்ராவகாச்சாரத்தில், சொல்லப்பட்ட) கிரஹஸ்த தர்மத்தை, மருவுக - சேர்ந்து அனுஷ்டிக்கக்கடவாய், என்றான் - என்றும் சொன்னான், எ - று.

'தெரிவிலார்க்கில்லை' என்ற தொடர் இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. ()

1007. அரசன்சஞ் சயந்த னாக வவற்குநீ யமைச்ச னாகப்
பெரியமா தேவி யானேன் பின்னையப் பவங்க டோறும்
மருவிநாம் மகிழ்ந்து சென்ற பிறப்புமற் றதனுக் கப்பா
லொருவரா லுரைக்க லாகா வுலந்தன பிறவி மேனாள்.

(இ - ள்) (வித்யுத்தம்ஷ்ட்ரனே!), சஞ்சயந்தன் - இச்சஞ்சயந்த பட்டாரகன், அரசனாக - பூர்வம் ஸிம்மஸேன மஹாராஜனாயிருக்க, அவற்கு - அவ்வரசனுக்கு, நீ - நீ, அமைச்சனாக - அக்காலத்தில் ஸ்ரீபூதி என்னும் பெயருடையவனாகிய மந்திரியாக, (நான் அவ்வரசனுக்கு), பெரியமா தேவியானேன் - பெருமை பொருந்திய பட்டத்துத் தேவியாகிய இராமதத்தையானேன், பின்னையப்பவங்கள் தோறும் - அதன் பிறகுண்டாகி இப்போதென்னால் சொல்லப்பட்ட அந்தப் பிறப்புக்கள் தோறும், மருவி - கர்ம ஸஹிதமாகி, நாம் - ஆத்மனாகிய நாம், மகிழ்ந்து - இச்சம்ஸார போகத்தில் சந்தோஷித்து, சென்ற - அடைந்த, பிறப்பு- பிறப்புக்களாகும், மற்று - பின்னையும், (சொல்ல வேண்டுமோனால்), அதனுக்கு - (இப்போது சொல்லப்பட்ட) அந்தப் பிறப்புவகைக்கு, அப்பால் - அப்பாலாகிய (அதாவது: முன்னாகிய), மேனாள் - முற்காலத்தில், உலந்தன - எடுத்தெடுத்து நீங்கப்பட்டனவாகிய, பிறவி - பிறப்புக்கள், ஒருவரால் - ஒருவராலே, உரைக்கலாமோ - எண்ணிச் சொல்லல் முடியுமோ? (முடியாது, அனந்தமாகும் என்றும் சொன்னான்,) எ - று. (௩அ)

1008. இனையன கேட்டுத் தன்னை யிழித்தந்த வித்துத் தந்தன்
பிணமலி கறவு நீங்கி வானவன் றன்னை வாழ்த்திக்

கனைகழ லரசன் றன்மேற் கறுவினாற் பிறவி தோறும்
நினைவிலேன் செய்த தீமை நீங்குமா றருளு கென்றான்.

(இ - ள்) இனையன - இத்தன்மையான பவவரிசைகளை, கேட்டு - (ஆதித்தியாபதேவன் மேற் கூறியபடி) சொல்லக் கேட்டு, அந்த வித்துத்தந்தன் - அவ்வித்தியுத்தம்ஷ்ட்ரான், தன்னை யிழித்து - ஆத்ம நிந்தனைபண்ணி, மனமலி - மனத்தில் மிகுந்த, கறவு - த்வேஷ பரிணதியானது, நீங்கி - விலகி, வானவன் தன்னை - அந்த ஆதித்யாப·தேவனை, வாழ்த்தி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, கனை - சப்தியாநின்ற, கழல் - வீரகண்டயத்தை யணிந்த, அரசன் தன்மேல் - ஸிம்ம ஸேன மஹாராஜன் மேலே, கறுவினால் - த்வேஷத்தினால், பிறவிதோறும் - பவம்பவந்தோறும், நினைவிலேன் - ஆத்மத்தியான மில்லாத அஞ்ஞானியாகிய என்னால், செய்த - செய்யப்பட்ட, தீமை - பொல்லாங்குகள், நீங்குமாறு - நீங்கும் விதத்தை, அருளுக - எனக்கு உபதேசித்தருளுக, என்றான் - என்று சொன்னான், எ - று. (௯௯)

1009. இறைவனா யுலக மேத்த விருந்தசஞ் சயந்தன் பாதம்
நறையுலா மலர்க டூவி வணங்கென நமோவென் றேத்தி
யறிவிலேன் செய்த தீமை பொறுக்கவென் றவுணன் போனான்
உறுதிநின் றுரைத்த வானோ னுவந்துதன் னுலகம் புக்கான்.

(இ - ள்) (அதுகேட்டு ஆதித்யாபதேவன் அவனை நோக்கி), இறைவனாய் - நாதனாகி, உலகம் - இம்மூன்றுலகத்துள்ள பவ்வியர்கள், ஏத்த - துதிசெய்ய, இருந்த - இராநின்ற, சஞ்சயந்தன் - இச்சஞ்சயந்த பட்டாரகருடைய, பாதம் - பாதங்களை, வணங்கென - வணங்குவாயாகவென்று சொல்ல, (அவ்வித்துத்தந்தன்), நறையுலாம் - வாசனை வீசுகின்ற, மலர்கள் தூவி - மலர்களை அவருடைய பாதங்களிற் சொரிந்து, நமோவென்று - நமோஸ்து நமோஸ்து என்று, ஏத்தி - அவரை ஸ்துதி செய்து வணங்கி, அறிவிலேன் - புத்தியில்லாத என்னால், செய்த - செய்யப்பட்ட, தீமை - பொல்லாங்குகளை, பொறுக்க வென்று - க்ஷமை செய்வீராகவென்று, அவுணன் - அவ்வித்தியாதரன், போனான் - தனதிடம் சென்றான், நின்று - அவ்விடத்தில் நின்று, உறுதி - அவனுக்குறுதியாகிய தர்மங்களை, உரைத்த - சொல்லின, வானோன் - ஆதித்யாபதேவன், உவந்து - ஸந்தோஷித்து, தன்னுலகம் - தனது வாசஸ்தலமாகிய லாந்தவ கல்பத்தை, புக்கான் - அடைந்தான், எ - று. (௱)

1010. கறுவினா லொருவ னென்றுங் கடுநவை நரகி னாழ்ந்தான்
பொறையினா லொருவன் புத்தே ளுலகெய்தி வீடு புக்கான்
கறுவொடு பொறையி னாய பயனிவை கண்டு பின்னும்
பொறையொடு செறிவி லாதார் புல்லறி வாள ரன்றே.

(இ - ள்) கறவினால் - குரோதபரிணாமத்தால், ஒருவன் - பூர்வம் ஸ்ரீபூதியென்னும் மந்திரியாகிய ஒருவன், என்றும் - என்றைக்கும் (அதாவது: ஆயுக்கால பரியந்தம்), கடுநவை - கடுமையாகிய துன்பமுடைய, நரகின் - நரகங்களில், ஆழ்ந்தான் - பலதடவை மூழ்கினான், பொறையினால் - க்ஷமாபரிணாமத்தால், ஒருவன் - ஸிம்மஸேனனென்னும் ஓரரசன், புத்தேளுலகு - தேவருலகத்தை, எய்தி - பலதடவை யடைந்து, வீடு புக்கான் - (கடைசியில்) மோக்ஷத்தையுமடைந்தான், கறவொடு - த்வேஷத்தோடு, பொறையின் - க்ஷமையினாலும், ஆய - உண்டாகிய, பயன் - பலன்களாகிய, இவை கண்டு - இவற்றைத் தெரிந்து, பின்னும் - பிறகும், பொறையொடு - க்ஷமையோடு, செறிவிலாதார் - சேராதவர்கள், புல்லறிவாளர் - அற்பபுத்தியையுடைய அஞ்ஞானிகளாவார்கள், எ - று. (சக)

பதினொன்றாவது:

பிறவிமுடிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது:

ஸ்ரீவிஹாரச்சருக்கம்

1011. காதியைக் கடிந்து வேந்தன் கைவலச் செல்வ ஞனன்
வேதிய னமைச்சன் விஞ்சை வேந்தனைய் வியந்து போனுன்
போதணி குழலி ஞளும் புதல்வனுந் தேவ ரானுர்
யாதினி யிவர்கள் செய்கை யென்றிடி லியம்ப லுற்றேன்.

(இ - ள்) வேந்தன் - ஸிம்மஸேன மஹாராஜன், (கடைசியாக சஞ்சயந்த ஞகி); காதியைக்கடிந்து - தபஞ் செய்து காதி கர்மங்களைக் கெடுத்து (பாவ மோக்ஷமாகிய அரஹந்த பதவியை யடைந்து உடனே அகாதிகருமங்களையும் கெடுத்து), கைவலச் செல்வஞனன் - திரவிய மோக்ஷமடைந்தான், வேதியன் - பிராம்மணஞகிய, அமைச்சன் - ஸ்ரீபூதியென்கிற மந்திரியானவன், விஞ்சைவேந்தனைய் - வித்தியாதரவாசஞகிய வித்துத்தந்தஞகி, வியந்து - ஆச்சரியத்தை யடைந்து, போனுன் - போய்விட்டான், போதணி குழலிஞளும் - புஷ்பமாலை களையணிந்த அளகத்தையுடைய இராமதத்தா தேவியும் புதல்வனும் - அவனுடைய இளைய புத்திரஞகிய பூர்ணச் சந்திரனும், தேவரானுர் - தேவர்களானுர்கள் (அதாவது: இராமதத்தை லாந்தவ கல்பத்தில் ஆதித்யாபனென்னும் தேவஞகவும் பூர்ண சந்திரன் பவணலோகத்தில் தரணேந்திரனென்னும் தேவஞகவும் ஆனுர்கள்), இனி - இனிமேல், இவர்கள் செய்கை - இந்த இரு தேவர்களுடைய செய்கையானது, யாது என்றிடில் - என்னவென்ருல், இயம்பலுற்றேன் - அதைச் சொல்லத் தொடங்குகிறேன், எ - று. (க)

1012. வேதிகை வேதண் டத்தின் வில்லுநாண் வீக்கிற் றேபோ
லோதநீ ருடுத்த மண்மே லுத்தர மதுரை யென்னும்
போதொடு தளிர்கண் மிண்டிப் பொறிவண்டுந் தேனும் பாடத்
தாதொடு மதுக்கள் வீயுந் தண்பணைச் சோலைத் துண்டே.

(இ - ள்) மண்மேல் - இப்பூமியில், வேதிகை - மஹாலவண சமுத்திரத்தின் வஜ்ரவேதிகையாலும், வேதண்டத்தின் - விஜயார்த்த பர்வதத்திஞலும், வில்லு - வில்லில், நாண் வீக்கிற்றேபோல் - நாணேறிட்டுக் கட்டினதுபோலும் (ஆக்கிருதியையுடைய), ஓதநீருடுத்த - ஸமுத்திரஜலஞ் சூழ்ந்த, மண்மேல் - பூமியாகிய இந்தப் பரத க்ஷேத்திரத்தில், போதொடு - புஷ்பங்களோடு, தளிர்கள் - தளிர்களும், மிண்டி - நெருங்கி மிகுதியாகி, பொறி - புள்ளிகளையுடைய, வண்

டும் - வண்டுகளும், தேனும் - தேனினங்களும், பாட - கீதங்கள் பாட, தாதொடு - பூந்தாதுகளோடு, மதுக்கள் - மது ஜலங்களும், வீயும் - சொரிகின்ற, தண் - குளிர்ந்த, பணை - மரக்கிளைகள் பொருந்திய, சோலைத்து - தோப்புகளையுடையதாகிய, உத்தர மதுரையென்னும் - உத்தரமதுரை யென்கிற பட்டணமானது, உண்டு - உளது, எ - று. (உ)

1013. பகற்கிடை கொடாத பைம்பொன் மாளிகைப் பாவை நல்லா
ரகிற்புகை யகத்து நின்ரு ரணிவரை யதனைச் சூழ்ந்த
முகிற்கொடி மின்னுப் போன்று தோன்றுவார் குழாமு ழுங்கத்
துகிற்கொடி யோடு மஞ்ஞை தொடங்கிய நடங்க ளோவா.

(இ - ள்) (அந்நகரத்தில்), துகிற்கொடி - துவஜக்கொடிகளினது, குழாம் - கூட்டங்கள், முழங்க - அசைதலால் படபடவென்று சப்திக்க, (அதை மேககர்ஜனையென்று), மஞ்ஞை, மயில்களானவை, தொடங்கிய - ஆட ஆரம்பித்த, நடங்கள் - நர்த்தனங்கள், ஓவா - நீங்காதனவாம், (இன்னும் அந்நகரில்), பகற்கு - சூரியனுக்கு, இடைகொடாத - போக இடங்கொடாமல் உன்னதமாகிய, பைம் - பசுமையுற்ற, பொன் - பொன்னாலாகிய, மாளிகை - உப்பரிகைகளில், அகிற்புகையகத்து - அகிற்புகையினுள், நின்ரூர் - நின்றவர்களாகிய, பாவை - சித்திரப் பாவைக் கொப்பாகிய, நல்லார் - ஸ்த்ரீமார்கள், அணிவரையதனை - அழகிய பர்வதத்தை, சூழ்ந்த - சூழ்ந்த, முகில் - மேகத்தினுளாகிய, கொடிமின்னுப்போன்று - மின்னற் கொடிபோல, தோன்றுவார் - பிரகாசிப்பார்கள், எ - று.

ஓடு - அசை. (ங)

1014. காமனே கவ்வை செய்வான் கரிகளே நிகளம் பெய்வ
தாமமே மெலியும் வண்ணஞ் சங்கரஞ் சிற்பி யர்க்கே
சேமமார் சிறைபு னற்கே தீத்தொழின் மறைய வர்க்கே
வாமமே கலையி ஞரே வசியமந் நகரத் துள்ளே.

(இ - ள்) அந்நகரத்துள் - அப்பட்டணத்திலே, காமனே - மன்மதனே, கவ்வை செய்வான் - வருத்தஞ் செய்பவனாவான், (வேறு வருத்தங்கிடையாது), நிகளம் - விலங்கை, (அதாவது: சங்கிலியை), பெய்வ - பூட்டிக் கட்டப்பட்டவை, கரிகளே - யானைகளே, மெலியும் வண்ணம் - வாடும் விதமானது, தாமமே - பூமாலைகளே, சங்கரம் - கலத்தற்ரெழிலானது, சிற்பியர்க்கே - வர்ணங் கூட்டுகின்ற சிற்பியர்களுக்கே, சேமம் - காவலால், ஆர் - நிறைந்த, சிறை - அணையானது, புனற்கே - ஜலத்துக்கே, தீத்தொழில் - அக்கினியாற் செய்யும் ஔபாசனத் தொழிலானது, மறையவர்க்கே - பிராம்மணர்களுக்கே, வசியம் - வசம்

செய்யுந்தன்மையுடையார், வாமம் - அழகிய, மேகலையினரே - மேகலாபரண மணிந்த ஸ்த்ரீகளே (வேறு வசியமில்லை), எ - று. (௪)

1015. சினந்தலை நின்ற வேந்தர் திண்புயஞ் சிதைத்த வீரத்
தனந்தவீ ரியனென் பானு மந்நகர்க் கிறைவ னல்லார்
மனந்தொறு மிருந்த காமன் வண்மையான் மாரி யொப்பா
னனந்தலை யுலகி னுள்ள நவையெலாந் தீர நின்றான்.

(இ - ள்) அந்நகர்க்கு - அப்பட்டணத்திற்கு, இறைவன் - அரசனானவன், சினந்தலை நின்ற - கோபத்தில் மிகுதிபெற்று நின்ற, வேந்தர் - சத்துரு ராஜாக்களுடைய, திண் - கெட்டியாகிய, புயம் - புஜபலங்களை யெல்லாம், சிதைத்த - கெடுத்த, வீரத்து - பராக்கிரமத்தினால், அனந்த வீரியனென்பானும் - அனந்த வீரியனென்னும் பெயருடையவனானவன், (இவன்), நல்லார் - ஸ்த்ரீமார்களுடைய, மனந்தொறும் - மனங்கள் தோறும், இருந்த - இருக்கின்ற, காமன் - மன்மதனுக் கொப்பான லாவண்யனானவன், வண்மையால் - த்யாகம் கொடுக்கின்ற கையின் வளப்பத்தினால், மாரி யொப்பான் - மேகத்தை யொப்பவனானான், நனந்தலையுலகின் - விசாலித்த இந்த மத்திம லோகத்திலே, உள்ள - இராநின்ற தனது ராஜ்யத்தில், நவையெலாம் - வருத்தங்களெல்லாம், தீர - நீங்கும்படியாக, நின்றான் - செங்கோலோச்சி அரசு செலுத்தி நிலைபெற்றிருந்தான், எ - று. (௫)

1016 பாரிசா தத்தைச் சார்ந்த பவழத்தின் கொழுந்தை யொப்பாள்
மேருமா லினியென் பாளவ் வேந்தன்மா தேவி மிக்காள்
வாரிவா யமிர்த மன்னா ளமிர்தமா மதியென் பாளாங்
காரொன்றோ டிரண்டு மின்போற் காவலற் கழுமி நின்றார்.

(இ - ள்) அவ்வேந்தன் - அவ்வரசனது, மாதேவி - சிறந்த பட்டத்தேவிகளாக, மிக்காள் - மிகு குணமுடையவளும், பாரிசாதத்தை - கற்பக விருட்சத்தை, சார்ந்த - சேர்ந்த, பவழத்தின் கொழுந்தை யொப்பாள் - பவழக்கொடிக் கொப்பவளும், (ஆகிய), மேருமாலினி யென்பாள் - மேருமாலினி யென்பவளும், வாரிவாய் - க்ஷீரஸமுத்திரத்திலுண்டாகிய, அமிர்தமன்னாள் - அமிர்தத்துக்கு ஒப்பவளான, அமிர்தமாமதி யென்பாள் - சிறந்த அமிர்தமதி யென்பவளும், ஆம் - உண்டாகிய, காரொன்றோடு - ஒரு மேகத்தோடு, இரண்டு மின்போல் - இரண்டு மின்னற் கொடிகள் சேர்ந்திருக்கின்றதுபோல, காவலன் - அவ்வரசனை, கழுமி - பொருந்தி, நின்றார் - நிலைபெற்றிருந்தார்கள், (அதாவது: மேருமாலினி முதல் மனைவியாயும், அமிர்தமதி இரண்டா மனைவியாயும் அவ்வரசனைச் சேர்ந்திருந்தார்கள்), எ - று. (௬)

1017. மகரவே றிரண்டு தோளால் வாரியுட் டிரிவ தேபோற்
சிகரமால் யானை யானத் தேவிமார் புயங்க ளாக
நிகரிலா வின்ப வெள்ளக் கடலிடை நீந்து நாளுட்
புகரிலார் வானின் வந்திவ் விருவர்க்கும் புதல்வ ரானார்.

(இ - ள்) மகரவேறு - ஆண்மகரமத்ஸ்யமானது, இரண்டு தோளால் - கைகளுக்கொப்பாகி இரண்டு பக்கத்துமுள்ள செட்டைகளால், வாரியுள் - சமுத்திரத்துள், திரிவதேபோல் - நீந்தித் திரிவதுபோல, சிகரம் - பர்வதம்போல, மால் - பெரிதாகிய, யானையான் - யானைகளுக்கதிபனாகிய அவ்வரசன், அத்தேவிமார் - அந்த இருதேவியர்களும், புயங்களாக - கைகளாக, நிகரிலா - உவமையில்லாத, இன்ப வெள்ளக்கடலிடை - ஸம்ஸார சௌக்கியமாகிற பெரிதாகிய ஸமுத்திரத்திலே, நீந்துநாளுள் - நீந்துகின்ற காலத்தில், புகரிலார் - குற்றமில்லாதவர்களாகிய ஆதித்யாபதேவனும் பவணேந்திர தேவனும், வானின் வந்து - தேவருலகத்தினின்றும் ஆயுரவஸானத்து வந்து, இவ்விருவர்க்கும் - இந்த இரண்டு தேவிமார்களுக்கும், புதல்வரானார் - புத்திரராகப் பிறந்தார்கள், எ - று. (எ)

1018. மாலினி தன்க ணாதித் தாபன்மா மேரு வானான்
பாலன மொழிம திக்கட் பவணன்மந் தரனு மாக
வேலையைச் செறிந்த வாழி போற்களி சிறந்து வேந்தன்
ஞாலத்துக் கிடரைத் தீர நடக்குங்கற் பகத்தை யொத்தான்.

(இ - ள்) மாலினி தன்கண் - மேருமாலினியென்னும் தேவியினிடத்தே, ஆதித்தாபன் - ஆதித்யாபதேவன், மா - பெருமை பொருந்திய, மேருவானான் - மேருவென்னும் பெயருடைய புதல்வனாகியவதரித்தான், (அதன்மேல்), பாலன மொழி - பால்போலினிமையான வசனத்தையுடைய, மதிக்கண் - அமிர்தமதியினிடமாக, பவணன் - தரணேந்திரன் வந்து, மந்தரனுமாக - மந்தரனென்னுங் குமாரனாகப் பிறக்கவும், வேந்தன் - அரசனானவன், வேலைபச் செறிந்த - பொங்கிக் கரையில் சேர்ந்த, ஆழிபோல - ஸமுத்திரம்போல், களிசிறந்து - சந்தோஷமதிகரித்து, ஞாலத்துக்கு - இப்பூமியில் யாசகர்களுக்கு, இடர் - தரித்திர துன்பமானது, தீர - நீங்கும்படி, நடக்கும் - செல்கின்ற, கற்பகத்தை - கற்பக விருட்சத்தை, ஒத்தான் - நிகர்த்தான், எ - று.

'இடரை' என்பதில், ஐ - சாரியை. (அ)

1019. மங்கையர் கொங்கை யென்னுங் குவட்டினின் றிழிந்து நல்ல
சிங்கப்போ தகங்கள் போலத் தவிசிடைத் தவழ்ந்து சென்று
பங்கயத் தலங்கள் போலும் பவழச்சீ றடியைப் பாரா
மங்கைதன் சென்னி சூட்டி நடந்திட்டார் மாலை யாக.

(இ - ள்) (அவ்வாறு பிறந்த அக்குழந்தைகள் வளருங்காலத்தில்), மங்கையர் - தாய்மார்களுடைய, கொங்கையென்னும் - ஸ்தனங்களென்னும், குவட்டினின்று - பர்வத சிகரங்களினின்றும், இழிந்து - இறங்கி, (அதாவது: முலைப் பாலுண்டு அதை மறந்து பின்பு), நல்ல - நன்மையாகிய, சிங்கப் போதகங்கள் போல - சிங்கக்குட்டிகளைப்போல, தவிசிடை - மெத்தைகளின்மேல், தவழ்ந்து சென்று - தவழ்ந்தோடி, (அதன் பிறகு), பங்கயத்தலங்கள் போலும் - தாமரைத் தளங்களுக்குச் சமானமாகிய, பவழம் - பவளம்போற் சிவந்த, சீறடியை - சிற்றடிகளை, பாராம்மங்கை தன் சென்னி - இப்பூமிதேவியாகிய பெண்ணினுடைய சிரசில், சூட்டி - அணிந்து, மாலையாக - ஒழுங்காக, நடந்திட்டார் - நடந்தார்கள், எ - று. (கூ)

1020. நாவிளங் கொம்பி னல்ல கலையல்கு னலத்தை யுண்டு
மாவிளங் களிறு தேர்வாள் விற்றொழில் வல்ல ராகித்
தேவிளங் குமரர் போலத் தேசொடு திளைக்கு மேனிக்
கோவிளங் குமரர் காமன் குனிசிலைக் கிலக்க மானார்.

(இ - ள்) (அதன்மேல்), கோவிளங்குமரர் - அந்த இளமையாகிய இராஜ குமாரரிருவரும், நாவிளங்கொம்பின்-நாவிலுறையும்படியான இளங்கொடிபோன்ற ஸரஸ்வதி தேவியின், நல்ல - நன்மையாகிய, கலையல்குனலத்தை - மேகலையணிந்த அல்குல் நலத்திற்குச் சமானமாகிய சதுச்சஷ்டி கலைஞானங்களையும் அதனாலாகும் அழகிய பலன்களையும், உண்டு-அனுபவித்து, (அதாவது: தத்துவ சாஸ்திர நிபுணர்களாகி), மா - குதிரை ஏறுதலும், இளங்களிறு - இளம்பருவமுள்ள யானைகளை ஏறிச் செலுத்துவதும், தேர் - இரத சாரத்தியஞ் செய்வதும், வாள் - வாள் வீசுதலும், வில் - வில் பழக்கமும், (ஆகிய), தொழில் - தொழில்களில், வல்லராகி - வல்லமையையுடையவர்களாகி, தேவிளங்குமரர்போல - இளமையாகிய தேவகுமாரர்போல, தேசொடு - ஒளியோடு, திளைக்கும் - பொருந்திய, மேனி - சரீரமுடைய, காமன் - மன்மதனுடைய, குனி - வளைந்த, சிலைக்கு - கருப்பு வில்லுக்கு, இலக்கமானார் - குறியானார்கள், (அதாவது: யௌவனவயதையடைந்தார்கள்), எ - று. (௧0)

1021. கடைந்தநல் லலகம் பென்னக் கறுத்திடை வெளுத்துச் சூழ
மடங்கல்போன் மொய்ம்பின் மைந்தர் மனத்தினைக் கணத்த ழிக்குந்
தடங்கணம் பாக நல்லார் தனுவில்நா ணேற்றித் தானங்
கடங்கிநின் றனங்கன் மைந்த ருள்ளத்தை யழிக்க லுற்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு யௌவனத்தை யடைந்த காலத்தில்), கடைந்த - கடைசற்பிடித்த, நல் - நன்றாகிய, அலகு - கூர்மை பொருந்திய, அம்பென்ன -

அம்புபோல, இடை - மத்தியிலே, கறுத்து - கறுப்பாகி, சூழ - சுற்றிலும், வெளுத்து - வெளுப்பாகி, மடங்கல்போல் - ஸிம்மம்போன்ற, மொய்ம்பின் - பராக்கிரமத்தையுடைய, மைந்தர்-விட புருஷர்களுடைய, மனத்தினை - மனதை, கணத்து - ஒருக்ஷண நேரத்திலே, அழிக்கும் - கெடுக்கும்படியான, நல்லார் - ஸ்த்ரீமார்களுடைய, தடம் - விசாலம் பொருந்திய, கண் - கண்கள், அம்பாக - அம்பாக, தனுவில் - (அவர்களுடைய புருவமாகிய) வில்லினிடத்தே, நாண் - நாரியை, ஏற்றி - ஏறிட்டு, அனங்கன்தான் - மன்மதனானவன், அங்கு - அவ்விடத்திலே, அடங்கி நின்று - அடக்கமாக நின்று, மைந்தர் - இந்தக் குமாரரிருவர்களுடையவும், உள்ளத்தை - மனதை, அழிக்கல் - கெடுத்துத் தன் வசமாக்குகைக்கு, உற்றான் - பொருந்தி நின்றான், எ - று. (கக)

1022 கைச்சிலை குழைய வாங்கிக் கணைமழை பொழிந்து காமத்
திச்சையை மைந்த ருள்ளத் தெழுத்தமாட் டாத னங்கன்
வச்சிரம் பஞ்சிற் றய்யா வடுப்படு மேனுங் காமத்
திச்சையை மைந்த ருள்ளத் தெழுத்தொணா தென்று போனான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு செய்யத் தொடங்கிய), அனங்கன் - மன்மதனானவன், கை - கையில், சிலை - வில்லை, குழைய - வளையும்படி, வாங்கி - வளைத்து, கணைமழை - பஞ்சபாணமாகிற அம்பு வருஷங்களை, பொழிந்து - சொரிந்து, காமத்து - காமராகத்தின், இச்சையை - ஆசையை, மைந்தருள்ளத்து - இக்குமாரர்களின் மனதில், எழுத்தமாட்டாது-உண்டாக்க முடியாமல், வச்சிரம்-வஜ்ராயுதமானது, பஞ்சில் - பஞ்சிலே, தய்யா - சேர்ந்து, வடுப்படுமேனும் - அப்பஞ்சு வெட்டுண்டு குற்றமடைந்தாலும், காமத்திச்சையை - காமராகத்தை, மைந்தருள்ளத்து - இந்தக் குமாரர்களின் மனதில், எழுத்தொணாதென்று-உண்டாக்க முடியாதென்று, போனான் - நீங்கிப் போனான், எ - று.

இவ்வாறு கூறியதனால், அக்குமாரர்கள், சம்சார சரீர போகங்களில் விராகமடைந்தார்களென்பது பெறப்படும். பஞ்சில் வச்சிராயுதம் புகுதாது; அத்தகைய அது பஞ்சிற் புகுந்து வடுப்படுத்தினும், இக்குமாரர் மனதில் காம இச்சையை எழுத்த முடியாதென்றதனால் அவர்களின் மனோதிடம் நன்கு விளங்கும். ()

1023. காயத்தி னுவர்ப்புங் காம போகத்தின் வெறுப்பும் மாற்றும்
மாயத்தின் வடிவு மெல்லாம் நினைப்பிலா மனத்தி னார்கள்
நோயொத்த நுகர்ச்சி செல்வ நுரையொத்த விளமை தேசு
காயத்து வில்லை யொத்த காமனுக் கிடமங் குண்டோ.

(இ - ள்) காயத்தின் - சரீரத்தினது, உவர்ப்பும் - அசுசித்தன்மையையும், காமபோகத்தின் - காம சுகத்தின், வெறுப்பும் - விராகமும், மாற்றும் - ஸம்ஸார

மாகிற, மாயத்தின் - நிலையில்லாத தன்மையுள்ள, வடிவு - ஸ்வரூபமும், (ஆகிய), எல்லாம் - இவைகளெல்லாம், நினைப்பில் - தியானத்தில், ஆம் - உண்டாகின்ற, (அதாவது : இவற்றைச் சிந்திக்கின்ற), மனத்தினர்கள் - ஸம்வேக பாவனையையும் வைராக்கிய பாவனையையுமுடைய இக்குமாரர்களிடத்தில், நுகர்ச்சி - பஞ்சேந்திரிய விஷய வனுபோகமானது, நோயொத்த - வியாதிக்குச் சமானமாகியது, செல்வம் - ஐஸ்வரியமானது, நுரையொத்த - ஜலத்திலுண்டாகின்ற நுரையொத்தது, 'இளமை - பாலப்பருவமும், தேசு - சரீர தேஜஸும், காயத்து - ஆகாயத்திலுண்டாகும், வில்லையொத்த - இந்திரதனுசிற் கொப்பாகியது, (இத்தகைய பாவனையுடைய), அங்கு - அந்த மனத்தினிடத்தில், காமனுக்கு - மன்மதனுக்கு, இடம் உண்டோ - தங்குதற்கு இடமுண்டாகுமோ? (ஆகாது), எ - று.

இங்ஙனம் கூறியதனால் அவர்களிடம் விராகம் மேலிட்டதென்பது பெறப்படும். (௩௩)

வேறு.

1024. அனித்தமர ணின்மையுற வின்மைபிறி தின்மை
யுனற்கரிய மாற்றுலக மூற்றுதர லுவர்ப்பு
நினைப்பில்வருஞ் செறிப்புதிர்ச்சி போதிபெறற் கருமை
மனத்தின்வர னினைத்துமனை யறத்தொழுகும் வழிநாள்.

(இ - ள்) (இவ்வாறாகி), அனித்தம்-சரீராதிகளினது அனித்தியத் தன்மையையும், அரணின்மை - பந்துக்களும் திரவியங்களும் ரக்ஷணையாகாத விதமாகிற அசரண பாவனையையும், உறவின்மை - உடலாதிபரத் திரவியங்கள் அன்னியத்துவமென்பதையும், பிறிதின்மை - ஆத்மகுண ஞானதிகள் ஏகத்துவமான தன்மையையும், உனற்கரிய - நினைத்தற்கரிதாகிய, மாற்று - ஸம்ஸார அஸாரத்தையும், உலகம் - இந்த லோகத்தினது தன்மையையும், ஊற்றுதரல் - ஆத்மனுக்கு மித்தியாதர்சனதி விபாவ குணத்தாலாகும் பாவாஸ்ரவத் திரவியாஸ்ரவ ஸ்வரூபத்தையும், உவர்ப்பு - அசுசித்துவத்தையும், நினைப்பில் வருசெறிப்பு - பாவஸம்வரை நிமித்தமாக வரும் திரவியஸம்வரையையும், உதிர்ச்சி - பாவ நிர்ஜ்ஜரை திரவிய நிர்ஜ்ஜரைகளின் விதாயத்தையும், போதி பெறற்கருமை - நிச்சய ஸம்யக் ஞானம் லப்தமாவ தருமையாகிய போதி துல்லபமென்கிற தன்மையையும், மனத்தின் - மனதிலே, வரல் - இவைகள் வருதலாகிய தர்ம ஸ்வாக்கியாயத்தையும், நினைத்து - இந்த துவாதசானுப் பிரேட்சைகளை தியானித்து, மனையறத்து - கிரஹஸ்த தர்மத்தில், ஒழுகும் நாள் வழி - இக்குமாரர்கள் செல்கின்ற காலத்தில், எ - று. (௩௪)

1025. அமலநல வாடியகத் தானநிழற் போல
தமிலமிடை மூவுலகுந் தோன்றுமறி வுடைய

விமலனெனு மறிவன்மலர் மழைபொழிய விண்ணோர்
கமலமிசை யுலவியொரு காவக மடைந்தான்.

(இ - ள்) அமலம் - நிர்மலகரமான, நல - நன்மையாகிய, ஆடியகத்து - கண்ணாடியினிடத்தில், ஆன - உண்டாகிய, நிழல்போல - சாயைபோல, துமில மிடை - சப்த காரணமாகிய பரமாணுக்களால் செறிந்த, மூவுலகும் - இம்மூன்று லோகமும், தோன்றும் - தோற்றுகின்ற, அறிவுடைய - கேவலஜ்ஞானத்தை யுடைய, விமலனெனும் - விமல தீர்த்தங்கரனென்னும் பெயருடைய, அறிவன் - அாஹந்த பரமதேவன், விண்ணோர் - தேவர்கள், மலர்மழை - புஷ்ப வருஷங்களை, பொழிய - சொரிய, கமலமிசை - தேவர்களால் நிருமித்த செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின்மேல் (வ்யோமகமனத்துவமாக), உலவி - ஸ்ரீ விஹாரமாகி, ஒரு - ஒப்பற்ற, காவகம் - உத்தர மதுரையிலுள்ள ஒரு உத்யானத்தை, அடைந்தான் - சேர்ந்தான், எ - று. (கரு)

1026. அனகன்வினை யகலவெழுந் தருளுமெனு மளவிற்
கனகநவ மணிமயமோர் கமலநறு மலரோ
சனையகல முடையவத னிதழ்கடொறு மடவார்
மனமகிழ நடநவில வானவ ரமைத்தார்.

(இ - ள்) அனகன் - பாபாஹிதனுகிய விமல தீர்த்தங்கரன், வினை - பவ்விய ஜீவன்களுடைய பாப வினைகள், அகல - நீங்கும்படி, எழுந்தருளும் - ஸ்ரீ விஹாரம் வரும், எனும் - என்கின்ற, அளவில் - காலத்தில், வானவர் - தேவர்கள், கனகமயம் - ஸ்வர்ணமயமும், நவ - ஒன்பது விதமாகிய, மணிமயம் - இரத்தின மயமுமாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, நறும் - வாசனையையுடைய, ஓசனை யகலமுடைய - ஒரு யோஜனை யகலமுள்ள, கமலமலர் - செந்தாமரைப் புஷ்பத்தை, அதன் - அக்கமலத்தின், இதழ்கடொறும் - இதழ்களிதழ்கடோறும், மடவார் - தேவ அரம்பையர்களால், மனமகிழ - பார்க்கப்பட்டவர்கள் மனம் ஸந்தோஷத்தை யடையும்படி, நடம் - நர்த்தனங்களை, நவில - செய்யும்படியாக, அமைத்தார் - நிருமிதஞ் செய்தார்கள், எ - று.

'மயம்' என்பது இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. (கசு)

1027. வாசமலர் நான்கினவன் மேவியிறை வானோ
ரோசனை யிரண்டகன்ற மண்டபமொன் றமைத்தா
ரீசனெழுந் தருளுமென வெழின்மணிப்பொன் முத்தி
னேசனைகண் மூன்றகன்ற வீதியுட னமைத்தார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறியற்றிமேலும்), ஈசன் - திரிலோகநாதனுகிய, அவன் - அந்த விமல தீர்த்தங்கரனுகிய ஜினேந்திரன், வாசம் - வாசனைபொருந்திய, மலர் -

செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின்மேல், இறைநான்கின் - சதுரங்குலத்துக்கு மேலே, மேவி - பொருந்தி, எழுந்தருளுமென - ஸ்ரீ விஹாரம் வருவாரென்று, வானோர் - தேவர்கள், எழில் - அழகு பொருந்திப் பிரகாசியாநின்ற, மணி - இரத்தினங்களாலும், பொன் - ஸ்வர்ணத்தினலும், ஓசனை யிரண்டகன்ற - இரண்டு யோசனை யகலமுடையதாகிய, மண்டபமொன்று - ஒரு மண்டபத்தை, அமைத்தார் - நிர்மாபணஞ் செய்தார்கள், (அவ்வாறு செய்து), உடன் - அப்பொழுதே, முத்தின் - முத்துக்களினால், (மணற் பரப்புக்களையுடையதாக), ஓசனைகள் மூன்றகன்ற - மூன்றுயோஜனை யகலமுடையதாகிய, வீதி - வீதியை, அமைத்தார் - செய்தார்கள், எ - று. (கஎ)

1028. மாருதியும் வாசமய மாகிமந்தம் வீசிப்
பாரின்மலி நுண்டுகள் பரிந்திட முயன்றான்
காரின்மிசை வந்துவரு ணன்கமல மாதி
வேரிமலர் கமழுநறு நீர்த்துவலை விட்டான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு அவற்றை அமைத்த பின்), மாருதியும் - வாயுகுமாரனும், வாசமயமாகி - வாஸனை மயமாக, மந்தம் - மந்தமாருதத்தை, வீசி - வீசப்பண்ணி, பாரில்மலி - இப்பூமியில் மிகுந்துண்டாகின்ற, நுண்துகள் - சிறிய தூளிகளை, பரிந்திட - பரிகரித்துச் சுத்தஞ் செய்ய, (அதாவது: அத்தூளிகள் பறந்து போகும்படி), முயன்றான் - முயற்சி செய்தான், வருணன்-வருண குமாரனவன், காரின்மிசை - மேகத்தின் மேலே, வந்து - வந்து, கமலமாதி - தாமரைப் பூவாதியாக, மலர் கமழும் - புஷ்ப வாஸனைகளை வீசும், வேரிநறு நீர்த்துவலை - வாசனை பொருந்திய நல்ல நீர்த்துளிகளை, விட்டான் - தெளித்துக் குளிர்ச்சியையுண்டுபண்ணித் தூளியுபசமஞ் செய்தான், எ - று. (கஅ)

1029. இந்திர னுமெண்மையுல காந்தியரு மிறைவன்
வந்தெழுந் தருளும்பொழு தென்றெதிர் வணங்க
இந்திர்தங் கோனுமெழுந் தானிரு நிலத்து
ளந்தரங்க டீர்ந்தவறி வற்கியல்பி தாமே.

(இ - ள்) (அத்தருணத்தில்), இந்திரனும் - ஸௌதர் மேந்திரனும், எண்மை - எட்டுப் பிரகாரமான, உலகாந்தியரும் - லௌகாந்திக தேவர்களும், இறைவன் - ஸர்வஜ்ஞன், வந்து - ஸ்ரீ விஹாரமாகும்படி வந்து, எழுந்தருளும் பொழுதென்று - எழுந்தருளுங்காலமென்று, எதிர் - ஜினேந்திரனுடைய எதிரிலே, வணங்க - வணக்கஞ் செய்ய, இந்திர்தங் கோனும் - தேவேந்திரர்களுக்கெல்லாம் நாதனாகிய ஸ்வாமியும், எழுந்தான் - செல்லா நின்றான், இருநிலத்துள் - பெரிதாகிய இப்பூமியில், அந்தரங்கள் - மோகங்கள், தீர்ந்த - நீங்கின, அறிவற்கு -

வீதராக ஸர்வஜ்ஞனுக்கு, இது - இத்தன்மையாகிய ஸ்ரீ விஹார ஆஸ்தானுதி கிரியைகள், இயல்பாம் - ஸ்வபாவமாகும், எ - று. (௧௯)

1030. இடிமுரசந் திமிலைகண்டை காளமெழிற் சங்கந்
துடிமுழவ மொந்தைதுணை வந்தண்ணுமை செகண்டை
கடன்முகிலி னொலிகரந்து திசைகள்விம்ம வொலித்த
தடமலரின் மிசையிறைவன் றானொதுங்கும் பொழுதே.

(இ - ள்) இடி - இடிபோல் சப்திக்கின்ற, முரசம் - பேரிகைகளும், திமிலை - பம்பையென்னும் மேளமும், கண்டை - பெருமணியும், காளம் - சிறு சின்னங்களும், எழில் - அழகு பொருந்திய, சங்கம் - ஊது சங்குகளும், துடி - உடுக்கை வாத்தியமும், முழவம் - மத்தளங்களும், மொந்தை - ஓர் கட்பறைகளும், துணவம் - துணவமென்கிற வாத்தியமும், தண்ணுமை - உறுமி மேளமும், செகண்டை - ஜெயகண்டை யென்னும் சேமங்கலமும், (ஆகிய இவ்வாத்தியங்கள்), தடம் - விசாலமாகிய, மலரின்மிசை - செந்தாமரைப் பூவின்மேல், இறைவன் தான் - ஸ்வாமியான ஜினேந்திரன், ஒதுங்கும்பொழுது - ஸ்ரீவிஹாரமாகுங் காலத்தில், கடல் - ஸமுத்திரத்தினுடையவும், முகில் - மேகத்தினுடையவுமாகிய, ஒலி - சப்தங்கள், கரந்து - மறைந்து போகும்படி, திசைகள் - எத்திக்குகளிலும், விம்ம - வியாபிக்கும்படி, ஒலித்த - சப்தித்தன, எ - று. (௨௦)

1031. இன்னரம்பின் யாழ்குழல்கள் வீணைமுத லேந்திக்
கின்னரியர் கிளைநரம்பி னோதினர்கள் கீதம்
பொன்வயிர மணியமிர்த மீன்றமல ரேந்திப்
பன்னரிய வகையினில மடந்தையெதிர் பணிந்தாள்.

(இ - ள்) கின்னரியர் - கின்னர தேவர்கள், இன் - இனிமையாகிய ஒலியைச் சப்திக்கும்படியான, நரம்பின் - நரம்பினுலாகிய தந்திகளையுடைய, யாழ் வீணை - யாழ்வீணையென்னும் பல பேதங்களையுடைய வீணைகளின் வாத்தியங்களையும், குழல்கள் - ஊதிடுங் குழல்வாத்தியங்களையும், ஏந்தி - தரித்து, கிளை - கிளை கிளைகளாக, கீதம் - சங்கீதங்களை, (கண்டத்தினுலும்), நரம்பின் - தந்திப் பிரயோகத்தாலும், ஓதினர்கள் - பாடினுர்கள், நிலமடந்தை - பூமி தேவியானவள், பொன் - பொன்களையும், வயிரம் - வஜ்ரக்கற்களையும், மணி - பத்மராகாதி மணிகளையும், அமிர்தம் - (பூலோகத்தில் பிராணிகளுக்கு ரக்ஷணையாகிய) ஜலமாதியான பொருள்களையும், ஈன்று - தந்து, மலர் - புஷ்பங்களையும், ஏந்தி - தரித்து, பன்னரிய - சொல்லுதற்கரிய, வகையின் - விதத்தினுல், எதிர் - சர்வஜ்ஞனுடைய எதிரில், பணிந்தாள் - வணங்கினுள், எ - று. (௨௧)

1032. சுந்தரியர் வந்தரியர் துறக்கத்திளம் பிடிய
ரந்தரையி னந்தரத்தின் வானினடம் பயின்றார்
மந்தாரன் மலர்மழைகள் வண்டினங்கள் சூழ
விந்திரர்கோ னெழுந்தருளும் வீதியெங்கும் பொழிந்தார்.

(இ - ள்) சுந்தரியர் - ஜோதிஷ்கதேவ ஸ்த்ரீயர்களும், வந்தரியர் - வியந்தரதேவ ஸ்த்ரீயர்களும், துறக்கத்திளம் பிடியர் - கல்பலோகத்து இளம் பெட்டையானையை நிகர்த்த நர்த்தகிகளும், அம் - அழகிய, தரையின் - தேவ நிர்மித மண்டபத்தலத்தில், அந்தரத்தின்-அந்தரமாகவிருந்து, வானின்-ஆகாயத்தில், நடம்பயின்றார் - நர்த்தனம் செய்தார்கள், கோன்-ஸ்வாமியாகிய ஜினேந்திரன், எழுந்தருளும்-செல்கின்ற, வீதியெங்கும் - வீதிகளிலெல்லாம், இந்திரர் - தேவேந்திரர்கள், நல் - நன்மையாகிய, மந்தாமலர் - கற்பக விருட்சத்தின் பூக்களை, வண்டினங்கள் சூழ - வண்டுக் கூட்டங்கள் மொய்க்கும்படி, மழைகள் - மழைகளைப்போல, பொழிந்தார் - சொரிந்தார்கள், எ - று. (உஉ)

1033. * வாமனர்கண் மண்ணின்மறிந் தெழுந்துநடம் புரிந்தார்
காமம்பில வகவரசர் கரணஞ்சுழன் றெழுந்தார்
கேமங்கர நாமங்களோ ராயிரத்தோ ரெட்டுந்
தாமங்கலம் பாடவர்க ளாமிந்திரர் படிந்தார்.

(இ - ள்) வாமனர்கள்-அழகிய தேவர்கள், மண்ணின்-இச்சமவசரண பூமியில், மறிந்து-தங்கி, எழுந்து-உயர எழுந்து, நடம்-நர்த்தனங்களை, புரிந்தார் - செய்தார்கள், பிலவக வரசர் - பவணலோகத் திறைவர்களாகிய பவணேந்திரர்கள், காமம் - அழகாக, கரணஞ்சுழன்று - கரணம் போடுதல் முதலாகிய வித்தைகளைச் செய்து, எழுந்தார் - சென்றார்கள், இந்திரர் - கல்பாமரேந்திரர்கள், கேமங்கரம் - க்ஷேமத்தைச் செய்யும்படியான, நாமங்கள் - ஜினேந்திரனுடைய பெயர்களாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, ஆயிரத்தோரெட்டும் - ஆயிரத்தெட்டையும், மங்கலம் - பாபவிநாசார்த்தமாகவும் புண்ணிய வியாப்த்தியர்த்தமாகவும், பாடவர்களாம் - பாடுகின்றவர்களாகி, படிந்தார் - பொருந்தினார்கள், எ - று.

தாம் - அசை.

* வானவர்களென்றும் சில பிரதிகளிற் பாடபேதமுண்டு. (உங)

1034. செங்கமல மொன்றிரண்டு பங்கயம லர்ந்தென
வங்கமலத் தறிவன்றிரு வடியிணையைத் தளவிற்
றிங்களன குடைமும்மையும் மண்டலமுஞ் செறிந்த
பொங்கியவெண் சாமரைகள் பூமழை பொழிந்தார்.

(இ - ள்) செங்கமலமொன்று - ஒரு செந்தாமரைப் பூவின் மேல், இரண்டு பங்கயம் - இரண்டு செந்தாமரைப் புஷ்பங்கள், மலர்ந்தென - புஷ்பித்தது போல, அம் - அழகிய, கமலத்து - தேவர்களால் நிருமித்த செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின் மேலே, அறிவன் - அதீந்திரியஞான ஸ்வரூபியாகிய விமல தீர்த்தங்கர ஜீநேந்திரன், திரு - அழகிய, அடியிணை - இருபாதங்களையும், வைத்தளவில் - வைத்தகாலத்தில், திங்களன - சந்திரன்போல பிரகாசியா நின்ற, குடைமும்மையும் - வெண்சத்திரத் திரயமும், மண்டலமும் - பிரபாமண்டலமும், பொங்கிய - பெரிதாகிய, வெண் - வெளுப்பாகிய, சாமரைகள் - யக்ஷகுமாரரால் வீசுகின்ற சாமரைகளும், செறிந்த - சேர்ந்தன, பூமழைகள் - புஷ்ப வருஷங்களை, பொழிந்தார் - தேவர்கள் சொரிந்தார்கள், எ - று. (உச)

1035. மாதவர்கண் மலரடி பணிந்துபி னெழுந்தார்
சோதமனொ டெண்மையுல காந்தர்தொழு தேத்தி
நாதனெதிர் வைத்தமுக ராகிமுன் னடந்தார்
காதிகெட வந்ததிரு வோடுசசி சென்றாள்.

(இ - ள்) மாதவர்கள் - மஹாதபஸைச் செய்கின்ற முனிவரர்கள், மலரடி - பகவானுடைய, செந்தாமரைப் புஷ்பம் போன்ற பாதங்களை, பணிந்து - வணங்கி, பின் - பின்னாலே, எழுந்தார் - எழுந்து சென்றார்கள், சோதமனொடு - ஸௌதர்மேந்திரனோடு, எண்மை - எட்டுப் பிரகாரமாகிய, உலகாந்தியர் - லௌகாந்திக தேவர்களும், தொழுது - வணங்கி, ஏத்தி - ஸ்தோத்திரஞ் செய்து, நாதன் - ஜிநேந்திரனுடைய, எதிர் வைத்த - எதிரிலே வைக்கப்பட்ட, முகராகி - முகத்தை யுடையவர்களாகி, முன் - முன்னாலே, நடந்தார் - சென்றார்கள், காதிகெட - காதி கர்மமானது நீங்க, வந்த - வரப்பட்ட, திருவோடு - புண்ணியமாகிய லக்ஷ்மி யோடு, சசி - சசி மஹாதேவியும், சென்றாள் - அடைந்தாள், எ - று. (உரு)

1036 பூரகல சம்முதலெண் மங்கலங்க ளேந்தி
வேரிமலர் மடந்தையொடு மேவின ரெழுந்தார்
காரின்மணி கனகம்பொழி யாக்கமலஞ் சங்கின்
பேருடைய நிதிக்கரசர் பின்னைமுன் னெழுந்தார்.

(இ - ள்) பூரகலசம் முதல - பூர்ணகும்பம் முதலாக, எண் மங்கலங்கள் - அஷ்டமங்கலங்களை, ஏந்தி - தரித்து, வேரி - வாசனை பொருந்திய, மலர் - தாமரைப் புஷ்பத்தின் மேல் வஸிக்கின்ற, மடந்தையொடு - லக்ஷ்மிதேவியுடன், (சில தேவவனிதைகள்), மேவினர் - பொருந்தினவர்களாகி, எழுந்தார் - வந்தார்கள், காரின் - மேகமானது மழையைச் சொரிவதுபோல, மணி - இரத்தினங்களையும், கனகம் - ஸ்வர்ணங்களையும், பொழியா - சொரிந்து, கமலம் - பத்மமும்,

சங்கின் - சங்கும் (ஆகிய) இருநிதிகளின், பேருடைய - பெருமையையுடைய, நிதிக்கரசர் - நிதித்தலைவராகிய தேவர்கள், பின்னே - பின்புறத்திலும், முன் - எதிர்ப்புறத்திலும், எழுந்தார் - வந்தார்கள், எ - று. (உசு)

1037. பன்னகர்கள் பன்மணிக டிவிகைக ளாக
முன்னமிறை பாதம்பணிந் தேகினர்கண் முறையால்
வன்னிமுடி வானவர்கள் சென்னிமிசை வைத்த
பன்னரிய தூபகட மேந்திப்பணிந் தெழுந்தார்.

(இ - ள்) பன்னகர்கள் - பவணதேவர்கள், பன்மணிகள் - பலவாகிய இரத்தினங்களை, திவிகைகளாக - தீவட்டிகளாகக் கொண்டு, இறை - ஸ்வாமியினுடைய, பாதம் - திருவடிகளை, பணிந்து - வணங்கி, முன்னம் - எதிரிலே, முறையால் - வரிசைக்கிரமத்தால், ஏகினர் - சென்றார்கள், வன்னி முடிவானவர்கள் - அக்னிகுமாரர்கள், சென்னிமிசை - சிரசின்மேல், வைத்த - வைக்கப்பட்ட, பன்னரிய - சொல்லுதற்கரிய வாசனையை வீசுகின்ற, தூபகடம் - தூபகலசங்களை, ஏந்தி - தரித்து, பணிந்து - (சுவாமியை) வணங்கி, எழுந்தார் - எழுந்துபோனார்கள், எ - று. (உஎ)

1038. இரவிசசி யெண்ணரிய தொக்கனைய விறைவன்
றிருவுருவி னொளியழகு கண்டுசிறந் தேத்திப்
பருதிமதி பான்மையுடை மாந்தர்முக மென்னு
மரவிந்தமுங் குமுதங்களும் மலரவுட னெழுந்தார்.

(இ - ள்) எண்ணரிய - எண்ணுதற்கரிதாகிய, இரவி - சூர்யர்களும், சசி - சந்திரர்களும், தொக்கனைய - ஒன்றாகக் கூடினதையொத்த பிரகாசமுள்ள, இறைவன் - தலைவனாகிய ஜினேந்திரனுடைய, திரு - அழகிய, உருவின் - பரமௌதாரிக திவ்விய தேகத்தினுடைய, ஒளி - ஜோதியுள்ள, அழகு - லாவண்யத்தை, கண்டு - பார்த்து, சிறந்து - சிறப்பையடைந்து, ஏத்தி - ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, பான்மையுடை - பவ்வியத்துவம் பொருந்திய, மாந்தர் - மனிதர்களின், முகமென்னும் - வதனமென்கிற, அரவிந்தமும் - தாமரைப் புஷ்பங்களும், குமுதங்களும் - அல்லி மலர்களும், பருதிமதி - ஸ்வாமியினுடைய சூர்ய சந்திர குணமொத்த ஒளிகளால், மலர - மலர்ச்சியடைய, உடன் - உடனே, எழுந்தார் - சந்தோஷித்தெழுந்தார்கள், எ - று. (உஅ)

1039 குடையினெடு கொடிபருதி மின்னின்மிசை குலவ
வடிவுடைய வைசயந்தை வான்கொடிமுன் னேக
விடியினொலி யவியவெழி ஞந்திமுன் னியம்பப்
படருவினை யெறியுமரு ளாழியுமுன் னேக.

(இ - ள்) குடையினெடு - சத்திரத்துடன், கொடி - துவஜங்களும், பருதி - சூர்யன் போலவும், மின்னின் - மின்னல் போலவும், மிசை - ஆகாயத்தில், குலவ - பிரகாசிக்க, வடிவுடைய - ரூபம் பொருந்திய, வான் - பெரிதாகிய, வைசயந்தை - வைஜயந்தை யென்னும் பெயர்பெற்ற, கொடி - த்வஜக்கொடியானது, முன் - முன்னால், ஏக - செல்ல, இடியினொலி - மேககர்ஜனையும், அவிய - அடங்கும்படி, எழில் - அழகையுடைய (அதாவது : கெம்பீரமான தொனியையுடைய), நாந்தி - மங்கலவாழ்த்துப் பாடல்களும், முன் - எதிரிலே, இயம்ப - சப்திக்க, படரும் - ஆத்மனிடம் படருகின்ற, வினை - கருமங்களை, எறியும் - சேதிக்கும்படியான, அருளாழியும் - தயவு பொருந்திய தர்ம சக்கரமும், முன் - முன்னாலே, ஏக - செல்லவும், எ - று. (உக)

1040. தேசுதிசை சிறந்ததிசை யுடையமட வார்கள்
வாசமலர் மழைபொழிந்து மலரடி பணிந்தார்
காசினியி னீதிமுத லானவை கரந்த
வீசனெழில் வாசமல ரேறிய கணத்தே.

(இ - ள்) ஈசன் - திரிலோகாதிபத்யமுடைய ஜினேந்திரன், எழில் - பிரகாசியாநின்ற, வாசம் - வாசனை பொருந்திய, மலர் - தேவ நிர்மித செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின்மேல், ஏறிய - ஆரோகணித்த, கணத்து - அந்த ஸமயத்திலே, திசை - திக்குகளெல்லாம், தேசு - ஒளி பொருந்தி, சிறந்த - சிறப்படைந்தன, திசையுடைய மடவார்கள் - திக்குக்கன்னியராகிய தேவதைகள், வாசம் - வாசனை பொருந்திய, மலர் மழை - புஷ்ப வருஷங்களை, பொழிந்து - சொரிந்து, மலரடி - பகவானுடைய தாமரைப் புஷ்பம் போன்ற பாதங்களில், பணிந்தார் - வணங்கினார்கள், காசினியில் - இந்தப் பூமியின், ஈதிமுதலானவை - அதிவிருஷ்டி அனாவிருஷ்டி முதலானவைகளால் வரும் உபத்திரவங்களெல்லாம், கரந்த - மறைந்தன (அதாவது : நீங்கின), எ - று.

இங்ஙனங் கூறியதனால் க்ஷேமகரமாயிற்று என்பது பெறப்படும். (உ௦)

1041. மூகர்மொழிந் தார்விடையின் முடவர்க ணடந்தார்
சோகமொழிந் தாரெவருஞ் செவிடர்மொழி கேட்டார்
கோபமொழிந் தார்குபிதர் குருடர்விழி பெற்றார்
வேகமொழிந் தாறியநம் வீரனெழும் பொழுதே.

(இ - ள்) வேகம் - விபாவகுணங்களாகிய மோஹாதிகள், ஒழிந்து - நீங்கி, ஆறிய - ஸ்வஸ்தபாவத்தையுற்ற, நம் வீரன் - நமது ஸ்வாமியாகிய அனந்த வீரியன், எழும்பொழுது - ஸ்ரீ விஹாரமாகின்ற காலத்தில், மூகர் - ஊமைகள், மொழிந்தார் - பேசுந்திறம் பெற்றார்கள், முடவர்கள் - நொண்டிகள், விடையின் -

விருஷபத்தைப்போல, (அதாவது: விருஷபம்போல கெம்பீரமாகி), நடந்தார் - நடைக்கலாயினர்கள், எவரும் - வருத்தமுள்ளவர்களெல்லாம், சோகம்- துக்கத்தை, ஒழிந்தார் - நீங்கிச் சுகமடைந்தார்கள், செவிடர் - செவிடர்கள், மொழி - பிறர் கூறும் வசனத்தை, கேட்டார் - செவிடு நீங்கி ஸ்ரோத்திர பலத்தால் கேட்டுக் கொள்ளும் தன்மை யடைந்தார்கள், குபிதர் - கோபிகள், கோபம் - குரோதத்தை, ஒழிந்தார் - விட்டார்கள், குருடர் - அந்தகர்கள், விழி - கண்விழியால் பார்வையை, பெற்றார் - அடைந்தார்கள், எ - று. (௯௧)

1042. பிறவியுறு பகையுடைய பணிநகுல முதலா
வுறவியிற வாதவுற வாயவ ணிலத்துக்
கிறைவனிறை காதலொடு மங்கங்கெதிர் கொண்டார்
மறமலி விலாழியுடை மன்னவனை வந்தே.

(இ - ள்) பிறவி-ஜன்மத்தினாலேயே, உறு-அடையப்பட்ட, பகையுடைய-ஜன்மவைர சத்துருத்துவமுடைய, பணி - சர்ப்பம், நகுலம் - கீரிப்பிள்ளை, முதலாம் - முதலாகிய, உறவி - (ஒன்றுக்கொன்று ஜன்மவைரமாயுள்ள) பிராணிகளும், இறைவன் - ஸ்வாமியின்மேல், நிறை - நிறைந்த, காதலொடு - பக்தியினோடு (கர்மோப சமமாவதோடு), இறவாத - நீங்காத, உறவாய் - மித்திரத்துவமாகி, அவணிலத்து - ஸ்ரீவிஹாரமாகிற அவ்வவ்விடங்களில், மறமலிவில் - பாபம் மிகுதலில்லாத, ஆழியுடை - தர்ம சக்கரத்தையுடைய, மன்னவனை - ஸ்வாமியை, அங்கங்கு - அவ்வவ்விடங்களிலும், வந்து - வந்து, எதிர்கொண்டார் - எதிர்கொண்டார்கள், எ - று. (௯௨)

1043. வெவ்வினைக டாவிம லன்கமல மேற்கொண்
டிவ்வகை யெழுந்தருளி வந்தவிவை கண்டாங்
கவ்வியமின் மைந்தரை யணைந்துசிலர் சொன்னார்
மௌவன்மலர் தூயவரும் மலரடி பணிந்தார்.

(இ - ள்) வெவ்வினைகள் - பொல்லாங்காகிய பாபவினைகள், தீர - நீங்கும்படி, விமலன் - விமலதீர்த்தங்கரனாகிய ஜினேந்திரன், கமலமேற்கொண்டு - தேவநிர்மித செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின் மேலேறி, இவ்வகை - இவ்விதமாக, எழுந்தருளிவந்த - ஸ்ரீ விஹாரமாகிய, இவை - இவ்வதிசயங்களை, கண்டு - பார்த்து, ஆங்கு - அப்பொழுதே, சிலர் - சில பேர்கள், ஒளவியமில் - பொறாமையில்லாத நற்குணமுடைய, மைந்தரை - இம்மேருமந்தரரென்னும் குமாரர்களிடத்தில், அணைந்து - சேர்ந்து, சொன்னார் - தெரியச் சொன்னார்கள், அவரும் - அக்குமாரர்களும், மௌவல்மலர் - வனமல்லிகைப் புஷ்பங்களை, தூய் - சொரிந்து, மலரடி - பகவானுடைய மலர்ப்பாதங்களை, பணிந்தார் - வணங்கினார்கள், எ - று. (௯௩)

வேறு.

1044. ஏழடி யெழுந்து வந்தாங் கிறைவனை யிறைஞ்சி யேத்திப்
பாழியங் தடக்கை வேந்தர் பலகல மவர்க்கு நல்கி
யேழுய ருலகந் தன்னு ளிருள்கெட வெழுந்த கோவின்
சூழொளி யனைய பாதந் தொழுதுநா மெழுக வென்றார்.

(இ - ள்) ஏழடி - ஏழடி தூரம், எழுந்து வந்து - எழுந்திருந்து வந்து, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், இறைவனை - சுவாமியை, இறைஞ்சி-வணங்கி, ஏத்தி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, பாழி - பலம் பொருந்திய, அம் - அழகிய, தடக்கை - விசாலம் பொருந்தி தியாகம் கொடுக்கும்படியான கையையுடைய, வேந்தர் - இராஜ குமாரர்கள், பல கலம் - பலவாகிய ஆபரணங்களை, அவர்க்கு - அச்செய்தி சொல் லியவர்களுக்கு, நல்கி - கொடுத்து, ஏழுயருலகந்தன்னுள் - உயர்ந்த இந்த ஏழு லோகத்துள்ள பவ்வியப் பிராணிகளுக்கு, இருள் - மித்தியாத்து வாந்தகாரம், கெட - நீங்கும்படி, எழுந்த - ஸ்ரீவிஹாரமாகி வந்த, கோவின் - ஸ்வாமியினுடைய, சூழொளியனைய - நிறைந்த சூர்யன் ஒளிபோலப் பிரகாசத்தைப் பொருந்திய, பாதம் - பாதங்களை, நாம் - நாம், தொழுதும் - போய் வணங்குவோம், எழுக - அதற்காகச் செல்க, என்றார் - என்று பரிவாரங்களுக்கு ஆக்ஞாபித்தார்கள், எ - று.

1045. முரன்றன சங்க மெங்கும் முழங்கின முரச நின்று
துரங்கம மேறி யானை மேன்மன்னர் தொடைய லேந்தி
நிரந்தனர் நெளிந்த தன்று நிலமகண் முதுகு நீடுங்
கரந்தன கடிய வாய கருவினைக் குழாங்க ளாங்கே.

(இ - ள்) சங்கம் - சங்கவாத்தியங்கள், முரன்றன - பலமாகச் சப்தித்தன, எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், முரசம் - பேரிகைகளானவை, நின்று - வியாபித்து நின்று, முழங்கின - சப்தித்தன, மன்னர் - இந்த இராஜகுமாரர்கள், தொடையல் - புஷ்பமாலை முதலியவைகளை, ஏந்தி - தரித்துக்கொண்டு, யானைமேல் - யானை யின்மேலும், துரகமம் - (பரிவாராதியர்கள்) குதிரைகள் முதலானவைகளின் மேலும், ஏறி - ஏறி, நிரந்தனர் - (அங்கே வந்து) நெருங்கினார்கள், அன்று - அப் பொழுது, நிலமகள் முதுகு - பூமிதேவியின் முதுகு, நெளிந்தது - நெளிவுற்றது, நீடும் - ஆத்மனிடத்தில் வெகு காலமா யிராநின்ற, கடியவாய - பொல்லாங்காகிய, கருவினைக் குழாங்கள் - பாபஸமூகங்களெல்லாம், ஆங்கு - அப்பொழுது, கரந்தன- மறைந்தன (அதாவது : நீங்கின), எ - று. (ருக)

1046. சந்தனக் குழம்பி னார்ந்த சந்திர காந்தச் செப்புங்
குங்குமக் குழம்பு விம்மு மிரவியின் குழவிச் செப்பு

மிந்திர நீலச் செப்பு மகிற்புகைப் புகைத்த வேந்தி
மைந்தரைச் சூழ்ந்து நின்றார் மயிற்குழாம் போல வந்தே.

(இ - ள்) சந்தனக்குழம்பின் - சந்தனக்குழம்பினால், ஆர்ந்த - நிறைந்த, சந்திரகாந்தச் செப்பும்-சந்திரகாந்தச் செப்புகளும், குங்குமக் குழம்புவிம்மும் - குங்குமக்குழம்பு நிறைந்திருக்கின்ற, இரவியின் குழவிச் செப்பும் - சூரியகாந்தச் செப்பும், அகிற்புகை - அகிற்றூபங்களை, புகைத்த - புகைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற, இந்திர நீலச்செப்பும் - இந்திர நீல ரத்தினத்தினால் செய்த தூபகலசங்களையும், ஏந்தி - தரித்து, மயிற்குழாம்போல வந்து - மயில் கூட்டங்களைப்போல் வந்து, மைந்தரை - இந்தக் குமாரர்களை, சூழ்ந்து - எப்பக்கமுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு, நின்றார் - (பரிசாரகர்கள்) நின்றார்கள், எ - று. (௩௬)

1047. விசும்புற விரிந்து நாறும் விரைமர் மாலை பெய்து
பசும்பொனும் மணியும் மின்னும் படலிகை பலவு மேந்தி
யசும்பறுக் கடாத்த வேழத் தரசிளங் குமரர் வந்தார்.
விசும்பின்மேல் வினையுற் பாத மருக்கர்தா மிருவ ரொத்தார்.

(இ - ள்) விசும்புற - ஆகாயமெங்கும் பொருந்த, விரிந்து - விசாலித்து, விரை நாறும் - வாசனை வீசுகின்ற, மலர் மாலை - புஷ்பமாலை முதலியவைகளை, பெய்து - வைத்து, பசும் பொன்னும் - பசுமை பொருந்திய ஸ்வர்ணத்தினாலும், மணியும் - இரத்தினங்களினாலும், மின்னும் - பிரகாசியாநின்ற, படலிகை பலவும் - அனேகமாகிய தட்டுக்களை, ஏந்தி - தரித்து, அசும்பறு - ஊற்று நீங்காத, கடாத்த - மதஜலத்தையுடைய, வேழத்து - யானையின் மேலே, வந்தார் - வந்தவர்களாகிய, அரசிளங்குமரர் - மேரு மந்தரரென்கிற இரண்டு ராஜகுமாரர்களும், விசும்பின்மேல் - ஆகாயத்தின் மேலே, வினையுற் பாதம் - உத்பாத காரியத்தாலான, அருக்கர்தா மிருவரொத்தார் - இரண்டு சூர்யர்களுக்கொப்பானார்கள், எ - று.

பன்னிரண்டாவது:

ஸ்ரீ விஹாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது :

சமவசரணச்சருக்கம்.

1048. யோசனை பன்னி ரண்டி னும்பர்கோன் றம்பங் காணாப்
பேசொணா வகையி னின்ற பெருமித்த மழிந்த தியார்க்கு
மீசனை யிறைஞ்சி னார்க ளெய்தினா ரிறைவன் கோயில்
வீசுவெண் சாம ராதி பரிச்சந்த முழுதும் விட்டார்.

(இ - ள்) யோசனை பன்னிரண்டின் - பன்னிரண்டு யோஜனை விஸ்தீர்ண முள்ள சமவசரண பூமியின் பிராரம்பமாகிய பிரதம பூமியில், உம்பர்கோன் தம்பம்- தேவர்களுக்கெல்லாம் நாதனாகிய ஜினேந்திரனுடைய (கோயிலாகிய சமவசரணத் தின் உள்ளே செல்லும்படியான நாலு மஹாதிக்குகளிலுள்ள வீதியின் மத்தியி லிராநின்ற) மானஸ்தம்பத்தை, காணா - கண்டு, யார்க்கும் - எவர்க்கும், பேசொணா வகையில் - சொல்லி முடியாத விதமாக, நின்ற - இராநின்ற, பெரு - பெரிதாகிய, மித்தம் - மித்தியாத்துவ கர்மமானது, அழிந்தது - நிலை குலைந்தது, வீசும் - வீசுகின்ற, வெண் - வெளுப்பாகிய, சாமராதி - சாமரை முதலிய, பரிச்சந்தம் - ராஜ பரிச் சின்ன பரிவாரங்களை, முழுதும் - முழுமையும், விட்டார் - (இந்த மேரு மந்தரரென்னுமிரண்டு ராஜ குமாரர்களும்) விடப்பட்டவர்களாகி, இறைவன் - ஸ்வாமியினுடைய, கோயில் - ஆலயத்தை, எய்தினார் - அடைந்தார்கள், (அவ்வாறடைந்து), ஈசனை - திரிலோகாதிபதியாகிய பகவானை, இறைஞ்சினார் கள் - வணங்கினார்கள், எ - று. (க)

1049. யானையி னிழிந்து மானாங் கணத்திரு காத வீதி
மானபீ டத்தை மார்பி னளவுள மதிலை யெய்திக்
கானுறை கமலப் போதிற் கைதொழு திறைஞ்சி வாழ்த்தி
யூனந்தீர் தூயத் தானாங் கணம்புக்கார் கோசம் போயே.

(இ - ள்) யானையின் - ஆனையினின்றும், இழிந்து-(மேருமந்தராகிய இரு வர்களும்) இறங்கி, அளவுள - யோக்கியோத்ஸேதத்தினை யுடைய, மதிலை - தூளி சாலமென்னும் மதிலையும், மானாங்கணத்து - அதன் அப்பியந்தர பாகத்திலுள்ள ப்ராஸாத சைத்ய பூமியையும், இருகாதவீதி - அப்பூமியில் சதுர்மஹா திக்குகளிலு மிராநின்ற இரண்டுகாத மகலமான வீதிகளின் பிரதமத்தில், மார்பின் மானம் - மார்பளவு உன்னதமுடைய, பீடத்தை - பிரதமபலிபீடத்தை, எய்தி - அடைந்து, கானுறை - வாசனை பொருந்திய, கமலப்போதில் - தாமரைப் புஷ்பத்திற்குச்